

Genomförande av krishanteringsdirektivet

Sammanfattning

Utskottet behandlar regeringens proposition 2015/16:5 Genomförande av krishanteringsdirektivet.

Propositionen innehåller lagförslag för att genomföra det s.k. krishanteringsdirektivet. Direktivet innebär att det införs ett ramverk för resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag. Även företag som ingår i samma koncern som sådana företag omfattas.

Centralt i resolutionsprocessen är att företagets ägare och långivare snarare än staten ska bära eventuella förluster i företaget. Krishanteringsdirektivet syftar inte bara till att göra det möjligt att rekonstruera eller avveckla kreditinstitut och värdepappersföretag. Det ska även bidra till att undvika att enskilda företag hamnar i problem som kan tvinga fram en resolution. Direktivet innehåller bestämmelser om resolution, förberedelser för ett sådant förfarande och förebyggande tillsynsåtgärder.

I propositionen föreslås två nya lagar: lagen om resolution och lagen om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut. Dessutom föreslås ändringar i andra lagar, t.ex. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 februari 2016.

Det har inte lämnats in några motioner med anledning av propositionen.

Utskottet anser att krishanteringsdirektivet i huvudsak bör genomföras i svensk rätt på det sätt som regeringen föreslår och tillstyrker därmed propositionen.

Lagförslagen i propositionen innebär enligt utskottet att regeringen och Riksgäldskontoret får ett vidsträckt bemyndigande. Regeringen får tillåta åtgärder som får direkta budget- eller systemeffekter. Den föreslagna lagstiftningen innebär vidare att reglerna i lagen om statens budget om statlig avgiftssättning får frångås om synnerliga skäl föreligger. Riksdagen har dock godtagit motsvarande vidsträckta bemyndiganden i samband med att den nuvarande stödlagen antogs (bet. 2008/09:FiU16). Genom den lagen fick regeringen ett icke beloppsbegränsat bemyndigande att besluta om

stödåtgärder. Mot den bakgrunden anser utskottet att förslagen till lag om resolution och lag om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut kan anses vara befogade.

I propositionen föreslås att instituten ska betala en årlig resolutionsavgift till en resolutionsreserv. När behållningen i resolutionsreserven har nått 3 procent ska i stället en riskavgift tas ut som baseras på risken i varje instituts verksamhet.

Utskottet konstaterar att det i de föreslagna bestämmelserna om riskavgift i lagen om resolution inte finns angivet något om hur risken ska uppskattas för varje enskilt institut eller i övrigt hur avgiften för varje avgiftsskyldig ska fastställas. Det rör sig om belastande avgifter som ska tas ut av enskilda institut under en lång tid. Utskottet anser därför att det bör framgå närmare av lagen vilka kriterier som ska tillämpas när riskavgiften ska bestämmas. Utskottet anser dessutom att det bör tydliggöras att bestämmelsen syftar till att ge instituten incitament att minska sina risker. Att i så stor utsträckning som förslaget innebär delegera befogenheten att bestämma hur riskavgiften närmare ska regleras är enligt utskottet inte lämpligt. Samtidigt anser utskottet att regleringen i lag inte får bli för detaljerad. Enligt uppgift från regeringen räknar man inte med att behållningen i resolutionsreserven kommer att uppgå till 3 procent av insättningar förrän 2020. Först då beräknas således att de årliga riskavgifterna börja tas ut. Mot den bakgrunden tillstyrker utskottet förslaget till en ny lag om resolution även i den del som rör riskavgifterna.

Utskottet anser dock att regeringen bör utreda hur bestämmelserna i lagen om resolution om riskavgiften kan utformas så att kriterierna för att fastställa av riskavgifterna blir tydligare reglerade i lagen. Regeringen bör därefter enligt utskottet återkomma till riksdagen under 2017 med förslag på ändringar av lagen om resolution.

Utskottet föreslår vidare vissa mindre justeringar i några av de föreslagna lagtexterna.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	4
Redogörelse för ärendet.....	6
Ärendet och dess beredning.....	6
Utskottets överväganden.....	7
Genomförande av krishanteringsdirektivet.....	7
Propositionen.....	7
Genomförande av krishanteringsramverket i svensk rätt.....	7
Definitioner och tillämpningsområde.....	11
Återhämtningsplaner.....	12
Resolutionsplaner.....	13
Minimikravet på nedskrivningsbara skulder.....	16
Avtal om finansiellt stöd inom koncerner.....	17
Övrigt förberedande arbete.....	18
Tidiga ingripanden.....	19
Förebyggande statligt stöd.....	20
Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution.....	22
Resolutionsändamålen och förutsättningarna för resolution.....	23
Allmänna principer i resolution.....	26
Värdering.....	27
Kontroll och styrning.....	28
Rådrum och kontinuitet.....	30
Åtgärder mot ägare.....	32
Arbetsrättsliga aspekter i resolution.....	33
Resolutionsverktygen.....	33
Skyddsåtgärder.....	45
Konkurs, likvidation och avslutande av resolution m.m.....	47
Finansieringsarrangemang.....	49
Gränsöverskridande samarbete.....	52
Ingripandeåtgärder och sanktioner.....	57
Prövning i domstol.....	57
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	58
Förslagets konsekvenser.....	58
Utskottets ställningstagande.....	59
Särskilt yttrande.....	63
Genomförande av krishanteringsdirektivet, punkt 1 (V).....	63
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag.....	65
Propositionen.....	65
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag.....	66
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag.....	213
1 Ändring i regeringens förslag till lag om resolution.....	213
2 Ändring i regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.....	216
3 Ändring i regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.....	218

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Genomförande av krishanteringsdirektivet

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om resolution med den ändringen att 1 kap. 2 §, 3 kap. 19 §, 7 kap. 4 §, 27 kap. 13 § och 30 kap. 2 § får den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,

2. lag om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut,

3. lag om ändring i förmånsrättslagen (1970:979),

4. lag om ändring i lagen (1981:6) om konkurs som omfattar egendom i annat nordiskt land,

5. lag om ändring i lagen (1981:7) om verkan av konkurs som inträffat i annat nordiskt land,

6. lag om ändring i sparbankslagen (1987:619),

7. lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar,

8. lag om ändring i konkurslagen (1987:672),

9. lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,

10. lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,

11. lag om ändring av lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

12. lag om ändring i lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion,

13. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),

14. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse med den ändringen att 6 a kap. 1 §, 6 a kap. 2 §, 13 kap. 8 a § och 16 kap. 1 § får den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,

15. lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551),

16. lag om ändring i lagen (2005:1047) om internationella förhållanden rörande försäkringsföretags och kreditinstituts insolvens,

17. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden med den ändringen att 8 a kap. 1 §, 8 a kap. 2 §, 8 a kap. 3 §, 8 b kap. 17 §, 23 kap. 3 b § och rubriken närmast före 8 a kap. 1 § får den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,

18. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),

Därmed bifaller riksdagen proposition 2015/16:5 punkterna 2–13, 15, 16 och 18 samt bifaller delvis proposition 2015/16:5 punkterna 1, 14 och 17.

2. Riskavgifter

Riksdagen ställer sig bakom det som utskottet anför om riskavgifter och tillkännager följande för regeringen. Regeringen ska utreda hur bestämmelserna om riskavgifter i lagen om resolution kan utformas så att kriterierna för hur riskavgifterna ska fastställas blir tydligare

reglerade i lagen, och därefter återkomma till riksdagen under 2017 med förslag på ändringar av lagen om resolution.

Stockholm den 10 december 2015

På finansutskottets vägnar

Fredrik Olovsson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Fredrik Olovsson (S), Ulf Kristersson (M), Monica Green (S), Jörgen Hellman (S), Oscar Sjöstedt (SD), Jörgen Andersson (M), Ingela Nylund Watz (S), Emil Källström (C), Jan Ericson (M), Hans Unander (S), Dennis Dioukarev (SD), Erik Ullenhag (L), Jakob Forssmed (KD), Fredrik Schulte (M), Börje Vestlund (S), Rasmus Ling (MP) och Håkan Svenneling (V).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Europaparlamentet och rådet har antagit det s.k. krishanteringsdirektivet¹.

I propositionen föreslås två nya lagar, lagen om resolution och lagen om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut. Dessutom föreslår regeringen ändringar i andra lagar, t.ex. i lagen (2004:297) om bank- och försäkringsrörelse, lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Under förhandlingarna av krishanteringsdirektivet lämnade regeringen en faktapromemoria till riksdagen (2011/12:FPM165).

Regeringen beslutade den 3 februari 2011 att tillkalla en utredning med uppdrag att lämna förslag till hur direktivet ska genomföras i svensk rätt – Finanskriskommittén. Utredningen har lämnat slutbetänkandet Resolution – en ny metod för att hantera kriser (SOU 2014:52).

Lagrådet har granskat lagförslagen. Regeringen har i huvudsak följt Lagrådets förslag och synpunkter.

Efter Lagrådets granskning har vissa ändringar gjorts i förslagen. Bland annat har regeringen föreslagit en ny paragraf i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Regeringen bedömer att dessa ändringar författningstekniskt och även i övrigt är av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Något yttrande från Lagrådet vad gäller dessa ändringar har därför inte hämtats in av regeringen.

Svenska Bankföreningen har gett in en skrivelse till utskottet.

Statsrådet Per Bolund lämnade vid utskottets sammanträden den 17 november och den 3 december 2015 information om propositionen.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

Utskottets överväganden

Genomförande av krishanteringsdirektivet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller propositionen delvis. Riksdagen ställer sig bakom det som utskottet anför om riskavgifter och tillkännager för regeringen att den ska utreda hur bestämmelserna om riskavgifter i lagen om resolution kan utformas så att kriterierna för hur riskavgifterna ska fastställas blir tydligare reglerade i lagen, och därefter återkomma till riksdagen under 2017 med förslag på ändringar av lagen om resolution.

Jämför särskilt yttrande (V).

Propositionen

Genomförande av krishanteringsramverket i svensk rätt

Allmänt

Regeringen skriver att krishanteringsramverket innehåller bestämmelser som kommer att innebära vittgående förändringar i svensk rätt. Innehållet i direktivet kan delas upp i krisförebyggande arbete, krishanterande arbete och horisontella bestämmelser. De horisontella bestämmelserna gäller båda typerna av arbete.

Krishanteringsdirektivet uppställer i stor utsträckning bindande regler som ska genomföras i medlemsstaternas nationella lagstiftning. Direktivet är ett minimidirektiv, vilket innebär att medlemsstaterna får anta eller behålla striktare regler än direktivets bestämmelser eller regler som kompletterar direktivet. Dessutom framgår av vissa bestämmelser att medlemsstaterna själva kan välja om de vill genomföra dem eller inte.

Dessutom kommer krishanteringsdirektivet att kompletteras med unionsrättsliga föreskrifter på lägre nivå. Kommissionen ges befogenhet att anta bindande delegerade akter inom vissa områden. Europeiska bankmyndigheten (EBA) ska utfärda både bindande tekniska standarder och icke bindande riktlinjer.

En ny lag om resolution

Enligt regeringen bör en stor del av det nya regelverket genomföras genom en ny lag om resolution. I lagen regleras bl.a. olika typer av resolutionsverktyg.

Det finns fyra resolutionsverktyg: försäljningsverktyget, broinstitutswerktyget, avskiljandeverktyget och skuldnedskrivningsverktyget.

Utöver dessa ger krishanteringsdirektivet medlemsstaterna en möjlighet att införa regler om statliga stabiliseringsverktyg.

Försäljningsverktyget ger Riksgäldskontoret en befogenhet att sälja antingen ett företag i resolution som sådant (dvs. genom överföring av aktier) eller samtliga eller vissa av företagets tillgångar och förpliktelser (inkråmsöverlåtelse). Villkoren ska vara affärsmässiga. Broinstitutsverktyget innebär att ett nytt institut skapas – broinstitutet – och att hela eller delar av verksamheten i det företag som försatts i resolution överförs dit. Detta kan ske genom inkrafsöverlåtelse eller genom en överlåtelse av aktierna i företaget. Avskiljandeverktyget innebär att tillgångar och i förekommande fall förluster överförs från företaget som är försatt i resolution till ett tillgångsförvaltningsbolag för att avvecklas på ett sätt som maximerar värdet. Detta verktyg kan inte användas separat utan endast i kombination med något av de andra verktygen. Skuldnedskrivningsverktyget gör det möjligt för Riksgäldskontoret bl.a. att skriva ned vissa skulder för företaget som försatts i resolution, efter det att ägarna burit sin del av förlusten.

Stabiliseringsverktygen innebär att staten antingen kan skjuta till kapital eller tillfälligt ta över ägandet i ett företag.

De delar av krishanteringsramverkets bestämmelser som rör Finansinspektionen föreslår regeringen ska införas i stor utsträckning genom ändringar i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

En ny lag om förebyggande statligt stöd

Bestämmelserna i den nuvarande lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut är enligt regeringen inte fullt ut förenliga med bestämmelserna om förebyggande statligt stöd i krishanteringsdirektivet. Krishanteringsdirektivet reglerar relativt detaljerat under vilka förutsättningar medlemsstater kan ge stöd till kreditinstitut och värdepappersbolag. Det framstår därför enligt regeringen som lämpligt att ta in bestämmelser om detta i en ny lag om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut, som ersätter den nuvarande stödlagen.

Resolutionsmyndigheten

Enligt krishanteringsdirektivet ska varje medlemsstat utse en resolutionsmyndighet som ska utöva de resolutionsbefogenheter som anges i direktivet. Det gäller sådana verktyg och befogenheter som får användas för att hantera ett företag i resolution (resolutionsåtgärder).

Resolutionsmyndigheten ska enligt direktivet vara en offentlig förvaltningsmyndighet. Med tanke på vilka konsekvenser ett finansiellt företags fallissemang kan få för en medlemsstats finansiella system och ekonomi och att offentliga medel kan krävas för hanteringen av en finansiell kris, föreskrivs i direktivet att relevanta departement eller regeringen involveras i såväl krisförberedande arbete som resolution. Användningen av

statliga stabiliseringsverktyg är uttryckligen förbehållen det behöriga departementet eller regeringen.

Enligt den nuvarande stödlagen är det regeringens uppgift att fatta beslut i frågor av principiell och samhällsekonomisk vikt, medan stödmyndigheten i princip bara har formella befogenheter i den mån regeringen överlåter dem. En orsak till att delegeringen är så begränsad är att stöd enligt stödlagen förutsätter allvarliga hot mot den finansiella stabiliteten och därmed mot hela samhällsekonomin. Till detta kommer att riksdagen i stödlagen delegerar i princip obegränsade finansiella befogenheter och att stöd därmed kan få betydande statsfinansiella följder.

Regeringen skriver att en del beslut som kan behöva fattas enligt det nya krishanteringsramverket kan få sådana konsekvenser för den finansiella stabiliteten och statsfinanserna att beslutsbefogenheten inte bör ges till en förvaltningsmyndighet. En sådan ordning förutsätts även i direktivet. Finanskriskommittén föreslog att regeringen skulle vara resolutionsmyndighet. En sådan ordning kan dock enligt regeringen leda till tillämpningssvårigheter. Vidare anføres i propositionen att en till krishanteringsdirektivet mer närliggande lösning är att göra resolutionsmyndighetens beslut avhängiga av regeringen, när besluten gäller frågor som kan få betydande effekter på den finansiella stabiliteten eller statsfinanserna.

En sådan ordning liknar den som gällt för statligt stöd och kapitaltillskott till kreditinstitut. Mot den bakgrunden anser regeringen att en liknande ordning bör införas. I den nya lagen om resolution bör det därför tas in en bestämmelse som innebär att om resolutionsmyndigheten överväger en åtgärd som kan få direkta budget- eller systemeffekter ska myndigheten överlämna frågan om åtgärden kan godtas till regeringen.

Vidare skriver regeringen att vad särskilt gäller budgeteffekter kan det konstateras att formerna för det nationella finansieringsarrangemanget för resolution, dvs. förslaget att det ska bildas en resolutionsreserv, i princip innebär att alla åtgärder som finansieras med medel från reserven kommer att påverka det finansiella sparandet. Resolutionsmyndigheten ska dock enligt direktivet ha rätt till ett belopp som motsvarar de avgifter som har betalats in till reserven. Staten ska på begäran av resolutionsmyndigheten omedelbart ställa medlen till resolutionsmyndighetens förfogande för finansiering av åtgärder i resolution. Ett krav på regeringens godkännande att använda reserven om det gäller användning som kan få betydande budgeteffekter torde enligt regeringen endast kunna uppställas när det gäller utlåning av reservens medel till andra finansieringsarrangemang inom EES. Kravet på regeringens godkännande bör därför inte gälla beslut om användning av reserven för resolutionsåtgärder, även om denna användning i sig kan komma att påverka statsbudgeten. Vidare skriver regeringen att med direkta budgeteffekter avses således enbart sådana effekter som följer av åtgärder som inte finansieras med medel ur resolutionsreserven.

I propositionen anförts vidare att med systemeffekter avses sådana allvarliga störningar i det finansiella systemet i Sverige som kan medföra att systemets funktionsförmåga allvarligt skadas. Risker för sådana effekter kan uttryckas som faran för att en plötslig och allvarlig kris i ett eller flera finansiella företag ska utlösa en kedjereaktion med allvarliga konsekvenser för hela eller det centrala finansiella systemet som följd. Även stabilitetsfrämjande åtgärder som vidtas av andra länder kan få en negativ inverkan på stabiliteten i det svenska finansiella systemet och bör därför vägas in i en systemriskbedömning.

Enligt propositionen torde det främst vara i det gränsöverskridande samarbetet, vilket kan kräva såväl internationella överenskommelser om resolutionsåtgärder som fördelning av kostnader för krishantering, stater emellan, som regeringen bör bli involverad i beslutsfattandet.

Vad gäller frågan om vilken myndighet som bör ha ansvaret för beslut om och hantering av företag i resolution anser regeringen att det inte är ändamålsenligt att inrätta en ny myndighet. Det är i Sverige inte aktuellt att delegera resolutionsfunktionen till Riksbanken. Enligt regeringens bedömning bör inte heller Finansinspektionen ges i uppdrag att hantera företag i resolution. Utgångspunkten i krishanteringsdirektivet är att tillsynsmyndigheten endast i undantagsfall får ges uppdraget som resolutionsmyndighet med hänsyn till de intressekonflikter som kan uppstå i förhållande till myndighetens tillsynsverksamhet. Även ett företag under resolution måste ha tillstånd av Finansinspektionen och ska därmed stå under tillsyn. Vidare anförts i propositionen att resolutionshanteringen kan ses som en utveckling av det uppdrag som Riksgäldskontoret har sedan 2008 i sin egenskap av stödmyndighet. Uppdraget som garantimyndighet har också gett Riksgäldskontoret erfarenheter från förra krisen och dess efterspel som bör vara användbara vid hanteringen av företag i kris. Mot den bakgrunden anser regeringen att Riksgäldskontoret bör utses till resolutionsmyndighet.

För att finansiera åtgärder i resolution ska resolutionsmyndigheten enligt krishanteringsdirektivet ha tillgång till ett nationellt finansieringsarrangemang för resolution som byggs upp genom uttag av avgifter från vissa företag på den finansiella marknaden. Enligt regeringen bör det i uppdraget som resolutionsmyndighet ingå att besluta om avgifter till och att förfoga över finansieringsarrangemanget.

Regeringen och Finansdepartementet

Enligt krishanteringsdirektivet ska medlemsstaterna utse ett departement som ska ansvara för vissa funktioner. Det departement som utses ska enligt direktivet vara finansdepartement eller ett annat departement med ansvar för ekonomiska, finansiella och budgetmässiga frågor. Regeringen anser därför att Finansdepartementet bör utses till behörigt departement, och detta bör ske genom föreskrifter meddelade av regeringen.

Direktivet ger viss flexibilitet när det gäller vilka funktioner som det behöriga departementet ska ha. Vissa funktioner kan i stället fullgöras av regeringen. Det gäller exempelvis användningen av statliga stabiliseringsverktyg och utlåning från resolutionsreserven till ett annat finansieringsarrangemang inom EES. Regeringen föreslår därför att det i den nya resolutionslagen tas in bestämmelser om att regeringen beslutar om sådana åtgärder.

Vidare finns det vissa funktioner som enligt krishanteringsdirektivet måste uppfyllas av det behöriga departementet. Det gäller exempelvis vissa underrättelser och visst informationsutbyte. Detsamma gäller för internationellt samarbete i s.k. resolutionskollegier. I sådana fall bör enligt regeringen Finansdepartementet ansvara för uppgifterna.

Finansinspektionen

Enligt krishanteringsdirektivet ska den behöriga myndigheten ha vissa befogenheter och utföra vissa uppgifter. Med behörig myndighet avses den myndighet som enligt nationell rätt får utöva tillsyn över kreditinstitut och värdepappersföretag, dvs. i Sverige Finansinspektionen.

De uppgifter som den behöriga myndigheten ska utföra gäller bl.a. den krisförberedande fasen t.ex. i samband med finansiella företags upprättande av återhämtningsplaner och avtal om koncerninternt finansiellt stöd. Den behöriga myndigheten är även inblandad i det krishanterande arbetet, t.ex. vid samråd med resolutionsmyndigheten eller som medlem i resolutionskollegier. Den har dock inga befogenheter att tillämpa resolutionsverktyg eller att vidta resolutionsåtgärder.

Vidare skriver regeringen att uppgiften att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument utanför resolution bör utföras av Finansinspektionen. Eftersom detta är en uppgift som resolutionsmyndigheten ska utföra enligt krishanteringsdirektivet blir därmed Finansinspektionen resolutionsmyndighet när det gäller dessa uppgifter. Det innebär enligt regeringen dock inte att Finansinspektionen blir resolutionsmyndighet enligt den nya lagen om resolution.

Definitioner och tillämpningsområde

Med krisavväjande åtgärder avses

1. en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning
2. en åtgärd för att minska eller undanröja väsentliga hinder för avveckling eller rekonstruktion
3. en åtgärd som Finansinspektionen vidtar när den överträdelse som motiverar åtgärden är av en sådan art eller omfattning att ett institut kan komma att omfattas av resolution
4. ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare

5. nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument.

Med en resolutionsåtgärd avses

1. de verktyg som Riksgäldskontoret får besluta om.
2. de statliga stabiliseringsverktyg som regeringen får besluta om
3. de andra åtgärder som Riksgäldskontoret får besluta om inom ramen för resolution.

Den nya lagen om resolution ska vara tillämplig på kreditinstitut och värdepappersbolag som är hemmahörande i Sverige. Den ska även vara tillämplig på vissa finansiella institut, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, holdingföretag med blandad verksamhet och EES-filialer.

Återhämtningsplaner

Som redan nämnts reglerar krishanteringsdirektivet tre olika faser av arbetet med finansiell stabilitet: förebyggandefasen, återhämtningsfasen och resolutionsfasen.

I den förebyggande fasen ska ett institut eller dess moderföretag upprätta en s.k. återhämtningsplan som en förberedelse för eventuella åtgärder om institutet utsätts för påfrestningar. Återhämtningsfasen börjar när de åtgärder som förutses i återhämtningsplanen sätts i verket. Om återhämtningsåtgärderna visar sig vara otillräckliga inträder resolutionsfasen under förutsättning att företaget uppfyller villkoren för resolution. I annat fall ska det avvecklas via konkurs eller likvidation.

Regeringen skriver att före krisen 2008–2009 låg fokus på framför allt riskhanteringssystem för den löpande verksamheten. En bank skulle identifiera och hantera risker som kunde leda till kreditförluster. Vidare skriver regeringen att orsakerna till att en bank hamnar under press emellertid historiskt ofta har berott på externa faktorer såsom en allmän ekonomisk medgång eller att problem spridit sig från andra finansiella företag.

Återhämtningsplanerna ska till stor del behandla institutens styrning och riskkontroll. Syftet med att ställa krav på återhämtningsplaner är att instituten redan ska ha funderat igenom vissa typscenarier och lämpliga åtgärder att vidta om något av dessa scenarier inträffar. Tanken är även att instituten ska använda sig av planerna i det läge som kan uppstå.

Vidare skriver regeringen att det nya med återhämtningsplanerna är att de ställer krav på beredskapsplanering även för scenarier som är mer osannolika än vad instituten tidigare har arbetat med. De flesta finansiella kriser eller institutspecifika problem är unika, och det är enligt propositionen inte en realistisk eller pragmatisk strategi att planera i detalj för varje möjligt scenario. Genom att man funderar kring typscenarion bör ett instituts beredskap att hantera även det unika stressade scenariot öka markant. Arbetet med återhämtningsplanerna förväntas också enligt regeringen öka institutens medvetenhet om hur sårbara de är.

En återhämtningsplan är således en plan som upprättas av ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag i syfte att identifiera åtgärder som företaget avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vad en återhämtningsplan ska innehålla.

Företagets styrelse ska godkänna återhämtningsplanen, och planen ska underställas Finansinspektionen för granskning och bedömning.

Om Finansinspektionen finner väsentliga brister i en återhämtningsplan eller det finns väsentliga hinder mot att genomföra planen ska inspektionen underrätta företaget om detta. Företaget får yttra sig över Finansinspektionens bedömning. Om yttrandet inte ger anledning till en ny bedömning ska Finansinspektionen kunna förelägga företaget att inom två månader komma in med en ändrad plan. Om ett företags åtgärdsplan trots förelägganden fortfarande har väsentliga brister får Finansinspektionen förelägga företaget att vidta konkreta åtgärder som innebär att det inom en viss tid begränsar eller minskar riskerna i rörelsen eller att vidta någon annan åtgärd.

Ett kreditinstitut eller värdepappersbolag som ingår i en koncern som står under gruppbaserad tillsyn ska omfattas av en koncernåterhämtningsplan. En sådan plan ska upprättas och uppdateras av moderföretaget inom EES.

Av krishanteringsdirektivet framgår att alla institut ska upprätta en återhämtningsplan men att en behörig myndighet, dvs. Finansinspektionen, ska ta ställning till hur omfattande planen ska vara och hur ofta den ska upprättas. Regeringen skriver att detta ska ses mot bakgrund av att skyldigheten att upprätta återhämtningsplaner ska styras av proportionalitetsprincipen. Det bör inte ställas samma krav på exempelvis ett litet nationellt verksamt institut, t.ex. en liten sparbank, som på en stor gränsöverskridande bankkoncern.

Resolutionsplaner

För ett institut som inte tillsammans med andra koncernföretag är föremål för gruppbaserad tillsyn ska Riksgäldskontoret upprätta en resolutionsplan.

Resolutionsplanen ska innehålla de resolutionsåtgärder som Riksgäldskontoret ska få vidta om institutet uppfyller villkoren för resolution. Regeringen skriver att kraven i krishanteringsdirektivet på vad en komplett resolutionsplan ska innehålla är både omfattande och detaljerade. Krishanteringsramverket är mer kortfattat när det gäller att förklara varför sådana planer behövs; det sägs endast att resolutionsplanering är en nyckelkomponent i en effektiv resolution.

Vidare skriver regeringen att den anser att Riksgäldskontorets skyldighet att upprätta resolutionsplaner bör regleras i lag med hänsyn till resolutionsplanernas avsedda betydelse för möjligheten att rekonstruera eller avveckla ett institut, liksom planernas koppling till bestämmelserna om

myndighetens skyldighet att göra en bedömning av möjligheterna att hantera ett institut inom ramen för konkurs, likvidation eller resolution.

Regeringen skriver att det bör framhållas att det inte är givet att en plan kommer att kunna tillämpas i den kris som beslutsfattarna till slut står inför. Att planen i ett sådant läge inte behöver följas framgår av skälen till krishanteringsdirektivet.

För ett institut som står under gruppbaserad tillsyn ska det i stället upprättas en koncernresolutionsplan.

Krishanteringsdirektivet uppställer ett krav på proportionalitet. En motsvarande bestämmelse bör enligt regeringen införas i den nya lagen om resolution.

En resolutionsplan ska basera sig på information från institutet som resolutionsmyndigheten får direkt från institutet eller från tillsynsmyndigheten.

Vidare skriver regeringen att det framgår av krishanteringsdirektivet att en viss begränsad information om en resolutionsplan – en sammanfattning av huvudinslagen i planen – ska lämnas till det berörda institutet. Mot bakgrund av att krishanteringsramverket uppställer en uttrycklig regel som definierar vilken information som ska ges till institutet, framstår det enligt regeringens bedömning inte som lämpligt att i lagen föreskriva om en mer omfattande informationsskyldighet gentemot institutet. Däremot bör skyldigheten att informera det berörda institutet om huvudinslagen i planen framgå av den nya lagen om resolution.

En resolutionsplan får inte förutsätta tillgång till något annat statligt stöd än resolutionsreserven. Planen får inte heller förutsätta akut likviditetsstöd från centralbanker eller något annat likviditetsstöd med särskilt fördelaktiga villkor för säkerheter, löptider eller räntesatser. Resolutionsplanen ska dock innehålla en analys av hur och när ett institut får ansöka om att få utnyttja centralbanksfaciliteter, och den ska identifiera de tillgångar som kan förväntas bli godtagna som säkerhet.

Samtidigt som Riksgäldskontoret upprättar en resolutionsplan för ett institut ska myndigheten göra en prövning av i vilken utsträckning det är möjligt att hantera institutet inom ramen för antingen konkurs eller likvidation eller resolution utan att det orsakar allvarliga störningar i det finansiella systemet inklusive avbrott i kritiska funktioner. Vissa störningar får man dock alltid räkna med, och därför anges i direktivet att störningar ska undvikas i största möjliga mån. Denna prövning ska redovisas i resolutionsplanen.

En resolution av ett institut ska anses möjlig om resolutionsmyndigheten antingen kan avveckla institutet enligt normala insolvensförfaranden eller försätta institutet i resolution med tillämpning av de olika resolutionsverktygen eller resolutionsbefogenheterna, samtidigt som väsentliga negativa konsekvenser för de finansiella systemen i största möjliga mån undviks.

Om Riksgäldskontoret efter samråd med Finansinspektionen finner att det finns väsentliga hinder mot att avveckla eller rekonstruera ett institut ska

Riksgäldskontoret förelägga institutet att inom fyra månader ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller begränsa de väsentliga hinder som myndigheten funnit. Om de åtgärder institutet föreslår inte effektivt undanröjer eller minskar de väsentliga hindren, ska Riksgäldskontoret under vissa förutsättningar besluta vilka åtgärder institutet ska vidta. Det kan röra sig om ett stort antal potentiellt mycket ingripande åtgärder som tar sikte på bl.a. institutets finansiering, tillgångar och exponeringar, ytterligare informationskrav och ändringar i såväl institutets verksamhet som dess organisatoriska struktur.

Resolutionsmyndigheterna ska noggrant överväga åtgärdernas potentiella effekter på institutet i fråga, på den inre marknaden för finansiella tjänster och på den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater och unionen som helhet.

Ett institut som ingår i en koncern som står under gruppbaserad tillsyn ska omfattas av en koncernresolutionsplan. Planen ska identifiera vilka åtgärder som Riksgäldskontoret eller i förekommande fall en utländsk resolutionsmyndighet avser att vidta om institutet eller ett eller flera andra koncernföretag uppfyller förutsättningarna för resolution.

Av en koncernresolutionsplan får det framgå hur resolutionen ska finansieras. Den får innebära att kostnaderna för åtgärderna får fördelas mellan resolutionsreserven och de övriga finansieringsarrangemangen.

Resolutionsmyndigheten för en gränsöverskridande koncern måste försöka komma överens om en koncernresolutionsplan med de övriga berörda tillsynsmyndigheterna. Regeringen skriver att en sådan överenskommelse blir en internationell överenskommelse enligt regeringsformen. Sådana internationella överenskommelser ingås enligt 10 kap. 1 § regeringsformen av regeringen. Regeringen får dock ge en förvaltningsmyndighet, t.ex. Riksgäldskontoret, i uppdrag att ingå en internationell överenskommelse i en fråga där överenskommelsen inte kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan. Vidare skriver regeringen att en förutsättning för att Riksgäldskontoret ska kunna träffa en överenskommelse om en koncernresolutionsplan således är att regeringen i enlighet med 10 kap. 2 § regeringsformen har bemyndigat myndigheten att ingå sådana överenskommelser. I propositionen anförs också att det i sammanhanget bör noteras att riksdagens godkännande krävs enligt 10 kap. 3 § regeringsformen innan regeringen ingår en för riket bindande överenskommelse som förutsätter att en lag ändras eller upphävs eller att ny lag stiftas, eller i övrigt gäller ett ämne som riksdagen ska besluta om. Detta gäller även andra internationella överenskommelser som är av större vikt.

Regeringen föreslår att det i den nya lagen om resolution införs en bestämmelse om Riksgäldskontorets möjlighet att ingå en överenskommelse om hur en resolution ska finansieras. Bestämmelsen bör ange att det bör framgå av en koncernresolutionsplan hur resolutionen ska finansieras. Den får för en gränsöverskridande koncern innebära att kostnaderna för åtgärderna fördelas mellan den svenska resolutionsreserven och de övriga finansieringsarrangemangen.

Vidare skriver regeringen att när Riksgäldskontoret träffar en överenskommelse med utländska myndigheter om fördelningen av kostnaderna ska Riksgäldskontoret stå för sin del av kostnaderna. En sådan överenskommelse är något annat än utlåning mellan finansieringsarrangemangen.

Minimikravet på nedskrivningsbara skulder

Krishanteringsdirektivet innehåller bestämmelser som ska begränsa risken för att ett institut som fallerar och blir föremål för resolution inte har tillräckligt med kapital och kvalificerade skulder som kan absorbera förluster eller konverteras. Bestämmelserna innebär att det ställs ett minimikrav – liknande kapitaltäckningskravet – på hur stora de kvalificerade skulderna och kapitalbasen tillsammans måste vara. Detta görs för att institutet, om det i framtiden fallerar, ska kunna hanteras inom ramen för resolution på ett sätt som uppfyller resolutionsändamålen. En kvalificerad skuld är en skuld som inte räknas som ett primärkapitalinstrument eller ett supplementärkapitalinstrument och som inte är vissa i direktivet särskilt angivna skulder.

Minimikravet på nedskrivningsbara skulder är ett krav uttryckt i procent som styr hur stora företagets medräkningsbara kvalificerade skulder och kapitalbas minst måste vara i relation till företagets totala skulder och kapitalbas.

Alla kvalificerade skulder är inte medräkningsbara vid beräkningen av minimikravet utan bara de som kan förväntas vara tillgängliga vid ett framtida fallissemang.

Det minimikrav som krishanteringsdirektivet ställer upp gäller inte utöver det vanliga kapitalbaskravet enligt kapitaltäckningsregelverket. Det handlar i stället om en parallell reglering med ett till viss del annat syfte än kapitaltäckningsreglerna.

Det är Finansinspektionen som ska utöva tillsyn över att instituten uppfyller minimikraven och vidta åtgärder för att komma till rätta med bristande efterlevnad av reglerna. Det bör dock enligt regeringen framgå av den nya lagen om resolution att Riksgäldskontoret ska övervaka att minimikravet på nedskrivningsbara skulder uppfylls av instituten.

Krishanteringsdirektivet anger inte hur stort minimikravet ska vara, utan det bestäms av Riksgäldskontoret i varje enskilt fall efter samråd med Finansinspektionen. Syftet med minimikravet – att det ska säkerställa att ett institut, om det försätts i resolution, har kvalificerade skulder och en kapitalbas som tillsammans är tillräckligt stora för att det ska vara möjligt att vidta resolutionsåtgärder – bör enligt regeringen tas in i den nya lagen om resolution. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer bör ges ett bemyndigande att få meddela föreskrifter om vilka kriterier som ska beaktas när man fastställer minimikravet.

För en gränsöverskridande koncern ska Riksgäldskontoret försöka komma överens med de andra resolutionsmyndigheterna om storleken på minimikravet både på gruppnivå och på individuell nivå. Om myndigheterna inte kommer överens ska den samordnande resolutionsmyndigheten fatta beslut om kravet på gruppnivå, och de myndigheter som ansvarar för de individuella företagen i gruppen ska fatta beslut om kraven på individuell nivå.

Avtal om finansiellt stöd inom koncerner

Aktiebolagslagens värdeöverföringsregler

I propositionen skriver regeringen att finansiellt stöd mellan företag i samma koncern kan vara ett effektivt sätt att förebygga en eventuell kris i ett eller flera av koncernens företag. Genom att införa en skyldighet för medlemsstaterna att se till att koncerninternt finansiellt stöd mellan företag belägna i olika länder kan komma i fråga begränsas också risken för inlåsnings av tillgångar vid en framtida gränsöverskridande kris. Vidare skriver regeringen att bestämmelserna om detta i krishanteringsdirektivet således syftar till att motverka vad som ibland kallas finansiell protektionism, dvs. att gränsöverskridande finansiella verksamheter begränsas i syfte att gynna den inhemska finansmarknaden.

Mot den bakgrunden innehåller krishanteringsdirektivet en skyldighet för medlemsstaterna att se till att det inte finns juridiska hinder mot att lämna finansiellt stöd mellan företag i samma koncern.

I Sverige och i en del andra länder finns dock nationella regler som går ut på att motverka vissa former av värdeöverföring från ett bolag. Reglernas syfte är att skydda borgenärer och minoritetsägare.

Det finns enligt propositionen en möjlighet att ett stöd som betalas ut enligt ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd kan utgöra en värdeöverföring enligt aktiebolagslagen (2005:551). Vidare anføres i propositionen att aktiebolagslagen därför behöver kompletteras med en bestämmelse av vilken det framgår att en värdeöverföring som görs till följd av ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd som har godkänts i enlighet med bestämmelserna i lagen om bank- och finansieringsrörelse eller lagen om värdepappersmarknaden utgör en tillåten värdeöverföring.

Avtal om koncerninternt finansiellt stöd

Krishanteringsramverket utgår från en modell där tillsynsmyndigheten på förhand godkänner avtal om finansiellt stöd som sedan ska beslutas av varje företags bolagsstämma. Innan stöd betalas ut har dessutom tillsynsmyndigheten möjlighet att invända mot att finansiellt stöd betalas ut enligt det redan godkända avtalet. Det är dock inte myndigheterna utan de berörda företagen som kan ta initiativ till att avtala om finansiellt stöd inom en koncern. Det anges också uttryckligen i krishanteringsdirektivet att

medlemsstaterna inte bör ställa upp som etableringskrav att företagen ska ingå ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd.

Koncerninternt stöd ska ses som en möjlighet för de enheter inom en koncern som väljer att ingå sådana avtal.

Regeringen föreslår att bestämmelser om avtal om koncerninternt finansiellt stöd ska införas i lagen om bank- och finansieringsrörelse och lagen om värdepappersmarknaden.

Finansinspektionen ska pröva om ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd uppfyller de lagstadgade kraven.

Övrigt förberedande arbete

Avtalsenlig skuldnedskrivning

Regeringen skriver i propositionen att i avtal om finansiering som företag ingår regleras typiskt sett bl.a. under vilket lands lag avtalet ska lyda. Om ett företag vill söka finansiering på en viss marknad, t.ex. USA eller Japan, är det inte ovanligt att avtalsvillkoren anger att samma lands lag ska gälla för skulden. Det kan bli svårt att verkställa ett beslut om nedskrivning eller konvertering om det andra landet inte erkänner att beslutet får verkställas vad gäller egendom i det landet. Staterna inom EES har åtagit sig att erkänna och verkställa varandras beslut, och därför är detta ett problem framför allt i förhållande till tredjeländer. Om skulderna i ett tredjeland inte går att skriva ned eller konvertera skulle det kunna leda till att borgenärerna inom EES eller resolutionsreserven får bära den kostnad som annars skulle ha burits av borgenärerna i tredjelandet.

I krishanteringsdirektivet finns därför bestämmelser som syftar till att företag hemmahörande i EES ska se till att behandla frågan om skuldavskrivning och konvertering i avtalet med borgenären. Regeringen skriver att bestämmelserna i den nya lagen om resolution bör utformas som en skyldighet för företagen att se till att de avtal som de ingår när det gäller de relevanta skulderna innehåller den typ av avtalsvillkor som anges i krishanteringsdirektivet.

Undanröjande av hinder mot skuldnedskrivning och konvertering

Ett sätt att underlätta konverteringen av kvalificerade skulder till aktiekapital är att se till att företaget i bolagsordningen anger en maximinivå för aktiekapitalet som överstiger det befintliga aktiekapitalet. Enligt krishanteringsdirektivet ska medlemsstaterna kunna kräva att bolagsordningen för ett företag som kan försättas i resolution föreskriver ett tillräckligt högt maximiaktiekapital. Om det behövs för att underlätta genomförandet av resolutionsåtgärder ska Riksgäldskontoret ha möjlighet att förelägga ett företag som kan bli föremål för resolution att ändra bolagsordningen.

Register över avtal

Riksgäldskontoret ska få en möjlighet att besluta att ett företag som kan bli föremål för resolution ska upprätta ett register över sina finansiella avtal och andra avtal av särskilt stor betydelse för företagets verksamhet. Även Finansinspektionen ska ges en liknande befogenhet.

Tidiga ingripanden

Vid vilken tidpunkt och under vilka förutsättningar ska tidiga ingripanden användas?

Bestämmelserna i krishanteringsdirektivet om tidiga ingripanden syftar till att ge tillsynsmyndigheten en möjlighet att förhindra en försämring av ett instituts finansiella och ekonomiska situation innan någon annan utväg finns än att inleda ett resolutionsförfarande. Direktivet innehåller ett antal åtgärder som tillsynsmyndigheten ska kunna kräva att enskilda institut vidtar. Dessa ingripandemöjligheter är både till sin utformning och till sin karaktär mycket lika de som tillsynsmyndigheten kan vidta enligt kapitaltäckningsregelverket. Utgångspunkten i bägge fallen är att institutet bryter mot eller sannolikt kommer att bryta mot kraven i kapitaltäckningsdirektivet eller tillsynsförordningen och att det handlar om att förelägga ett institut som förväntas fortleva (going concern), dvs. före ett beslut om att inleda resolution. Den formella möjligheten för Finansinspektionen att utnyttja möjligheten för tidigt ingripande inträder samtidigt som inspektionens ordinarie ingripandemöjligheter. Det torde inte vara avsikten att tidiga ingripanden ska användas i situationer där ordinarie ingripanden eller andra tillsynsåtgärder är tillräckliga för att komma till rätta med missförhållanden i livskraftiga institut. Det kan dock uppstå situationer där det kan vara svårt att avgöra om Finansinspektionen bör ingripa enligt ordinarie regler eller ingripa tidigt i krishanteringsdirektivets mening, särskilt eftersom förutsättningarna för dessa ingripandemöjligheter inträder samtidigt.

Vid tidiga ingripanden ska Finansinspektionen bl.a. kunna kräva att institutets ledningsorgan vidtar åtgärder enligt institutets återhämtningsplan eller först reviderar denna plan och därefter vidtar åtgärder som anges i den reviderade planen. Finansinspektionen ska också kunna kräva att institutets ledningsorgan efter en analys av situationen identifierar och vidtar nödvändiga åtgärder. Dessutom ska Finansinspektionen kunna kräva att en bolagsstämma sammankallas eller alternativt sammankalla en bolagsstämma. Finansinspektionen ska också kunna kräva att en eller flera personer i ledningsorganet eller den verkställande ledningen avsätts eller byts ut.

Principiellt anser regeringen att utgångspunkten bör vara att det görs en kvalitativ bedömning av om specifika åtgärder enligt resolutionsregelverket bör vidtas. Det bör också enligt regeringen framhållas att EBA kommer att ta fram riktlinjer för under vilka omständigheter som tidiga ingripanden kan komma i fråga. Regeringen anser mot bl.a. den bakgrunden att det saknas skäl

att lagreglera i vilka situationer Finansinspektionen ska göra ett tidigt ingripande.

Finansinspektionens befintliga befogenheter gör det möjligt att vidta sådana åtgärder som utgör tidiga ingripanden, varför regeringen bedömer att någon ytterligare genomförandeåtgärd inte är nödvändig.

Tillfällig förvaltare

Finansinspektionen får utse en eller flera tillfälliga förvaltare för ett institut, om det finns skäl att anta att företaget kan komma att bli föremål för resolution, och

1. företaget har en finansiell situation som föranlett Finansinspektionen att ingripa utan att den finansiella situationen väsentligt har förbättrats efter ingripandet och inga andra åtgärder bedöms tillräckliga för att komma till rätta med situationen, eller
2. Finansinspektionen har meddelat företaget en varning.

Förebyggande statligt stöd

Stödmyndighet och beslut om stöd

Regeringen föreslår en ny lag om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut. Samtidigt föreslår regeringen att den nuvarande lagen om statligt stöd till kreditinstitut ska upphöra att gälla.

Förebyggande statligt stöd ska enligt krishanteringsdirektivet syfta till att motverka en allvarlig störning i medlemsstatens ekonomi och bevara den finansiella stabiliteten. Stöd kan ges i form av en statlig garanti för att backa upp likviditetsstöd från centralbanken, en statlig garanti för nyemitterade skuldförbindelser eller som kapitaltillskott. Stödet ska ges med villkor som inte ger ett företag en otillbörlig fördel, och stödet ska vara begränsat till solida företag. Stödet måste godkännas enligt de unionsrättsliga statsstödsreglerna.

I propositionen föreslår regeringen att det i den nya lagen ska anges att förebyggande statligt stöd får lämnas till kreditinstitut om det behövs för att motverka en allvarlig störning av det finansiella systemet i Sverige.

Beslut om förebyggande stöd med användning av stabilitetsfonden ska fattas av regeringen eller den stödmyndighet som regeringen bestämmer. När den nuvarande stödlagen infördes beslutade regeringen att utse Riksgäldskontoret till stödmyndighet. Regeringen bedömer att det är lämpligt, inte minst mot bakgrund av att Riksgäldskontoret ska vara resolutionsmyndighet, att inte ändra den ansvarsfördelning i fråga om stödåtgärder som etablerades när stödlagen infördes.

Vidare skriver regeringen att det samtidigt bör noteras att denna kombination av roller inte är fri från komplikationer. Exempelvis om ett institut som fått stöd via garantier senare sätts i resolution kan Riksgäldskontoret under vissa omständigheter behöva fatta beslut om att skriva ned garanterade värdepapper, vilket i så fall löser ut garantin.

Det är viktigt att dessa olika roller hanteras på ett ansvarsfullt och tydligt sätt. Samtidigt bör det enligt propositionen noteras att de intressebetsättningar som här kan uppkomma i grunden har att göra med att staten ikläder sig flera olika roller i relation till kreditinstitut (i och utanför kris). Regeringen ansvarar för att balansera statens olika roller, oavsett hur ansvarsfördelningen mellan dess myndigheter utformas. En långtgående renodling mellan myndigheter skulle därmed inte lösa det grundläggande problemet. Vid en sammanvägd bedömning framstår det enligt regeringen som rimligt att liksom hittills samla statens funktioner för krisförebyggande stödåtgärder respektive krishantering i en myndighet och att denna myndighet är Riksgäldskontoret. Beslut om användning av stabilitetsfonden för att finansiera användningen av statliga stabilitetsverktyg bör dock fattas av regeringen, som också beslutar om användningen av verktygen (se nedan avsnittet om sådana verktyg).

Den nuvarande stödlagen anger att ärenden som rör stöd ska kunna prövas av Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut. Ärenden som prövas av nämnden kan t.ex. avse om staten i ett enskilt fall får kräva att ett kreditinstitut ska ta emot föreslaget stöd och, om institutet ändå vägrar, tvångsinlösa aktierna i kreditinstitutet. Regeringen skriver att den typ av stöd som är aktuellt enligt den nya stödlagen kommer att bygga på frivillighet – på samma sätt som garanti- och kapitaltillskotts-programmen. Frågor om t.ex. inlösen av aktier och fastställande av lösenbelopp uppstår således inte i detta sammanhang. Det framstår mot denna bakgrund enligt regeringen inte som lämpligt att staten med hänvisning till att en solid bank valt att inte ingå avtal om t.ex. kreditgarantier, ska ha möjlighet att begära att en särskild nämnd ska pröva om villkoren är skäliga och kunna förelägga kreditinstitutet att delta. Beslut enligt den nya stödlagen bör därför enligt regeringen inte kunna bli föremål för prövning i Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut. Här bör normala vägar för hantering av avtalstvister vara tillräckligt. Detta innebär att Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut inte längre kommer att ha några uppgifter enligt den nya stödlagen.

Stödformer

Statligt stöd får lämnas om det behövs för att motverka en allvarlig störning av det finansiella systemet i Sverige. Det framgår av de föreslagna bestämmelserna att stöd ska ges i förebyggande syfte.

Stöd ska kunna lämnas genom garantier av nyemitterade skuldförbindelser eller kapitaltillskott. Att de tillåtna stödformerna anges innebär enligt propositionen en inskränkning jämfört med den nuvarande stödlagen. Anledningen till detta är att endast dessa stödformer är undantagna från kravet att företaget annars ska försättas i resolution.

Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution

Om företaget i resolution har ett positivt värde, får Riksgäldskontoret besluta att innehavare av skuldförbindelser som företaget ingått ska byta sina fordringar mot aktier eller andra andelar i företaget (konvertering).

Huvudsyftet med en nedskrivning eller konvertering utanför resolution är att avhjälpa att företaget fallerar eller förhindra att det sannolikt kommer att falla och därmed också att undvika resolution. Metoden för att uppnå syftet är att genom nedskrivning absorbera eventuella förluster och genom konvertering stärka företagets kapitalbas genom att kapitalbasinstrument av lägre kvalitet (de relevanta kapitalinstrumenten) omvandlas till kärnprimärkapital som är av högsta kvalitet. Att kapitalbasen är av tillräcklig storlek och kvalitet för att kunna absorbera förluster är en central del av företagets varaktiga livskraft. För att stärka kapitalbasen, snarare än att genomföra en genomgripande finansiell rekonstruktion av företaget som vid resolution, ska de relevanta kapitalinstrumenten i detta fall uttryckligen konverteras till kärnprimärkapitalinstrument och inte till något annat äganderättsinstrument som inte räknas in i kärnprimärkapitalet. Nedskrivning och konvertering ska som huvudregel också ske när ett företag behöver statligt stöd, vilket utgör en annan typ av bevekelsegrund för åtgärden. Kravet på nedskrivning eller konvertering när ett företag inte är livskraftigt eller behöver statligt stöd för att kunna vara livskraftigt överensstämmer också med de förutsättningar som enligt den s.k. Baselkommittén bör gälla avseende nedskrivning eller konvertering av primär- och supplementärkapitaltillskott.

Nedskrivning eller konvertering ska ske i de fall då företaget inte kommer att vara livskraftigt om inte nedskrivning eller konvertering sker, eller om en koncern inte kommer att vara livskraftig om inte relevanta kapitalinstrument som getts ut av ett moder- eller dotterföretag skrivs ned eller konverteras.

Det följer av krishanteringsdirektivet att Finansinspektionen blir involverad om ett dotterföretag har auktoriserats eller är hemmahörande här, eller om Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet (dvs. ansvarig för tillsynen på gruppnivå) även om dotterföretaget finns i en annan medlemsstat. Vid nedskrivning eller konvertering i ett moderföretag berörs Finansinspektionen dels då moderföretaget finns i Sverige, dels om inspektionen är samordnande tillsynsmyndighet men moderföretaget är utländskt. Det bör därför enligt regeringen framgå av den nya lagen om resolution att Finansinspektionen även kan vara involverad i eventuella beslut om utländska moder- eller dotterföretag. Vid nedskrivning eller konvertering i moderföretag ska de relevanta kapitalinstrumenten beaktas vid bedömningen av om moderföretaget uppfyller kraven på individuell nivå eller gruppnivå – till skillnad från vad som gäller för dotterföretagsfallet.

Det sista fallet där nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument ska ske är när ett företag som kan försättas i resolution behöver statligt stöd. Det ska ses mot bakgrund av att ägare och borgenärer bör vara med och dela på bördan både för att minska behovet av statligt stöd

och för att upprätthålla marknadsdisciplinen. Enligt direktivet ska den svenska berörda myndigheten, dvs. Finansinspektionen, fatta beslut om företaget i fråga auktoriserats i Sverige eller är hemmahörande här.

Om Finansinspektionen beslutar om nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument är detta ett myndighetsbeslut som är bindande för innehavarna av dessa instrument.

Resolutionsändamålen och förutsättningarna för resolution

Resolutionsändamålen

Ändamålen med resolution är att

1. säkerställa att kritisk verksamhet upprätthålls
2. undvika betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten
3. skydda offentliga medel
4. skydda garanterade insättare och investerare som omfattas av investerarskyddet
5. skydda kundmedel och kundtillgångar.

Med kritisk verksamhet avses aktiviteter, tjänster och transaktioner som om de upphörde sannolikt skulle leda till störningar av tjänster som är avgörande för realekonomin eller störa den finansiella stabiliteten på grund av institutets eller koncernens storlek, marknadsandel, externa och interna sammanlänkning, komplexitet eller gränsöverskridande verksamhet, i en eller flera medlemsstater, särskilt med avseende på dessa aktiviteter, tjänsters eller transaktioners utbytbarhet. Mer konkret kan en funktion anses kritisk om den utgör en tillräcklig andel av någon av det finansiella systemets grundläggande funktioner, dvs. betalningsförmedling, kapitalförsörjning och hantering av risk, eller om den är en förutsättning för att någon annan central del av det finansiella systemet ska fungera.

Att undvika betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten kan göras på olika sätt, men ska enligt krishanteringsdirektivet i synnerhet göras genom att förebygga spridning av negativa effekter, även på marknadsstrukturen, och genom att upprätthålla marknadsdisciplin. Eftersom förhindrande av spridningseffekter och upprätthållande av marknadsdisciplin inte utgör resolutionsändamålet i sig, utan endast är exempel på åtgärder för att uppnå detsamma, behöver de enligt regeringens mening inte anges uttryckligen i den nya lagen om resolution. Det är dock åtgärder som bör beaktas särskilt vid bedömningen av resolutionsändamålet.

När det gäller resolutionsändamålet att skydda offentliga medel genom att minimera behovet av att förlita sig på extraordinärt offentligt finansiellt stöd avses med sådant stöd statsstöd enligt EU:s statsstödsregler eller annat offentligt finansiellt stöd på överstatlig nivå, som om det hade getts på nationell nivå hade utgjort statsstöd, och som ges i syfte att bevara eller återställa ett företags livskraft, likviditet eller soliditet. Ändamålet omfattar således inte endast statliga medel utan även offentliga medel som överstatliga

organ, exempelvis EU, förfogar över. Resolutionsändamålen i sig utesluter inte statsstöd, men det kommer till uttryck i andra artiklar i krishanteringsdirektivet som, tillsammans med EU:s statsstödsregler, begränsar möjligheterna att ge statligt stöd.

Det skydd som krishanteringsdirektivet ger insättare innebär att de tillförsäkras en oavbruten tillgång till insättningar och betalningstransaktioner. Resolutionsregelverket kan således förbättra konsumentskyddet för insättarna genom att ge dem ett likviditetsskydd. Vidare skriver regeringen att signalvärdet av att förfarandet uttryckligen skyddar insättarna inte heller ska underskattas, eftersom resolution ur insättarnas perspektiv bör vara förtroendeskapande. Skyddet för insättarna kan alltså både vara ett ändamål i sig och ett led i att upprätthålla insättarnas förtroende för företag som tar emot insättningar generellt och därigenom också ett led i att förebygga spridningseffekter och upprätthålla kritiska verksamheter.

Ett annat av krishanteringsdirektivets ändamål är att skydda kundmedel och kundtillgångar. Dessa ändamål är likartade då de båda avser tillgångar som ägs av kunderna och som endast förvaras av företaget, vilket innebär att de inte heller ska ingå i ett konkursbo. Om kunderna skulle få avbrott i sin möjlighet att disponera dessa tillgångar kan det både leda till problem för den enskilda kunden och ge upphov till spridningseffekter. Även frysning av andra kundtillgångar och medel än de som omfattas av insättningsgaranti eller investerarskyddet kan innebära stora problem för kunderna. I fråga om t.ex. en kontobehållning som överstiger det belopp som omfattas av insättningsgarantin ger varken denna eller investerarskyddet något skydd och resolutionsmyndigheten får tillfälligt frysa sådana medel. Eftersom ändamålet att skydda kundtillgångar och kundmedel avser kontanter eller andra tillgångar vilka i likhet med de medel som omfattas av investerarskyddet också omfattas av redovisningsskyldighet, men som däremot inte omfattas av investerarskyddet, är dessa ändamål nära relaterade när det gäller varför och i vilken omfattning som tillgångarna är skyddsvärda. Hur kundernas tillgångar och medel hanteras i resolutionsregelverket kan påverka förtroendet för viktiga tjänster.

Förutsättningar för resolution

En av förutsättningarna för att ett institut ska kunna försättas i resolution är enligt krishanteringsdirektivet att det har fastställts att institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla på någon av de fallissemangsgrunder som anges.

Finansinspektionen har i regel de bästa förutsättningarna att bedöma om ett institut fallerar eller riskerar att göra det, eftersom inspektionen har all den information och kunskap om institutet som dess tillsynsuppdrag medför. Det är också Finansinspektionen som handlägger ärenden om återkallelse av tillstånd och bedömer allvaret i eventuella regelöverträdelser. Regeringen anser därför, i likhet med utredningen, att det i den nya lagen om resolution bör tas in en bestämmelse att Finansinspektionen ska ansvara för fastställande

av om ett institut fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Vidare skriver regeringen att det även bör anges i den nya lagen om resolution att Finansinspektionens fastställande ska föregås av samråd med Riksgäldskontoret och Riksbanken.

Finansinspektionen ska, på eget initiativ eller på begäran av Riksgäldskontoret, pröva om ett institut eller ett annat företag fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

Ett institut eller annat företag ska anses fallera om Finansinspektionen på objektiva grunder finner att

1. institutet eller företaget åsidosätter sina skyldigheter på ett sätt som kan medföra att tillståndet återkallas
2. institutets eller företags tillgångar underskrider dess skulder
3. det inte kan fullgöra sina skulder i takt med att de förfaller till betalning eller
4. institutet eller företaget behöver visst statligt stöd.

Det ska anses sannolikt att ett institut eller annat företag kommer att fallera om Finansinspektionen på objektiva grunder finner att det i en nära framtid kommer att befinna sig i någon av situationerna som avses i 1–3.

Ett fastställande av faktiskt eller sannolikt fallissemang ska föregås av samråd med Riksbanken och Riksgäldskontoret.

Beslut om resolution

Riksgäldskontoret ska försätta ett institut i resolution om Finansinspektionen har fastställt att institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera och Riksgäldskontoret bedömer att alternativa åtgärder inte inom rimlig tid kan avhjälpa eller förhindra fallissemang och att en resolutionsåtgärd är nödvändig med hänsyn till det allmännas intresse.

Resolution ska anses vara i det allmännas intresse om det är nödvändigt för att uppnå ett eller flera av resolutionsändamålen och är proportionerligt i förhållande till dessa och en avveckling av institutet genom konkurs eller likvidation inte skulle uppnå ändamålen i lika hög grad.

Prövningen av om det finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i institutet ska föregås av samråd med Finansinspektionen och Riksbanken. Även om ett institut uppfyller förutsättningarna för resolution behöver Riksgäldskontoret inte försätta det i resolution, om dess moderföretag eller institutet som omfattas av gruppbaserad tillsyn i samma koncern har försatts eller ska försättas i resolution och separata resolutionsåtgärder mot det förstnämnda institutet inte bedöms som nödvändiga för att uppnå något av resolutionsändamålen.

Riksgäldskontoret får försätta sådana koncernföretag som omfattas av tillämpningsområdet för den nya lagen om resolution i resolution under vissa förutsättningar. Exempelvis får ett finansiellt institut försättas i resolution om både det finansiella institutet och dess moderföretag uppfyller

förutsättningarna för resolution. Om moderföretaget är utländskt, ska den utländska myndighet som ansvarar för moderföretaget ha konstaterat att förutsättningarna för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.

Ett beslut om en koncernresolutionsordning som en utländsk resolutionsmyndighet fattar efter en överenskommelse med en eller flera resolutionsmyndigheter eller på grund av att resolutionsmyndigheterna inte har kommit överens, gäller i Sverige.

Allmänna principer i resolution

Enligt krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheten, vid användning av resolutionsverktyg och utövande av andra resolutionsbefogenheter, inte omfattas av vissa krav som annars skulle gälla enligt nationell rätt eller avtal eller på någon annan grund.

Genom ett beslut om resolution får Riksgäldskontoret tillgång till fyra resolutionsverktyg, nämligen försäljningsverktyget, broinstitutsvverktyget, avskiljandeverktyget och skuldnedskrivningsverktyget. En beskrivning av de olika verktygen finns under rubriken Resolutionsverktygen nedan.

De krav som inte omfattar resolutionsmyndigheten är dels krav på godkännande eller medgivande från någon offentlig eller privat person, inbegripet aktieägarna eller borgenärerna i företaget i resolution, dels förfarandekrav om att underrätta vissa personer, inbegripet eventuella krav om att offentliggöra underrättelser eller prospekt eller om att lämna in eller registrera handlingar hos någon annan myndighet, innan befogenheterna utövas. Vidare föreskrivs att resolutionsmyndigheten ska kunna utöva de allmänna resolutionsbefogenheterna oberoende av eventuella begränsningar eller krav på medgivande för överföring av berörda finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som annars skulle tillämpas. Vad särskilt gäller försäljnings-, broinstituts- och avskiljandeverktygen anges vidare att den överföring som görs vid användningen av dem får äga rum utan medgivande från aktieägarna i företaget i resolution eller från en annan tredje part än köparen (vid användning av försäljningsverktyget) respektive broinstitutet (vid användning av försäljningsverktyget eller avskiljandeverktyget) och utan att några andra förfarandekrav enligt bolags- eller värdepappersrätten iakttas.

Regeringen anser att krishanteringsdirektivets artiklar i denna del bör genomföras genom en bestämmelse i den nya lagen om resolution. Enligt bestämmelsen ska Riksgäldskontoret vidta resolutionsåtgärder utan hinder av krav på godkännande eller medgivande eller förfarandekrav vid underrättelser som gäller enligt en annan lag eller ett avtal eller på någon annan grund. I begreppet underrätta inbegrips eventuella krav att offentliggöra underrättelser eller prospekt eller att lämna in eller registrera handlingar hos någon annan myndighet. Bestämmelsen innebär att Riksgäldskontoret, när myndigheten beslutar om och tillämpar resolutionsåtgärder, inte ska inhämta godkännande eller medgivande från någon offentlig eller privat person, inbegripet

aktieägarna eller borgenärerna i företaget i resolution, eller beakta förfarandekrav om att underrätta vissa personer, vilket företaget skulle ha behövt göra för motsvarande åtgärder enligt exempelvis associationsrättslig lagstiftning, bolagsordning, avtal eller stadgar. Undantaget från förfarandekravet gäller även kommunikationsplikten enligt 17 § förvaltningslagen. Riksgäldskontorets beslut att vidta resolutionsåtgärder kan inte ogiltigförklaras eller upphävas på den grunden att myndigheten inte följt dessa krav.

Anledningen till att krishanteringsdirektivet ställer krav på proportionalitet och beaktande av det enskilda företags särdrag är de långtgående befogenheter som tillerkänns resolutionsmyndigheten i direktivet. Utövandet av befogenheterna kan i många fall innebära betydande ingrepp i de enskildas grundläggande fri- och rättigheter, främst i egendomsskyddet och näringsfriheten. Detta är främst påtagligt när företaget är försatt i resolution, men gör sig också gällande vid krisavvärjande åtgärder utanför resolution exempelvis vid tvångsmässig indragning eller överföring av aktier och nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument. I krishanteringsdirektivet har man därför förutsatt att fri- och rättighetsskyddet inte inskränks i större utsträckning än vad nöden kräver för att uppnå de allmänna intressen som ligger till grund för inskränkningen, varvid proportionalitetsprincipen har beaktats. Motsvarande gäller i princip också vid inskränkningar av egendomsskyddet och näringsfriheten enligt 2 kap. 15 och 17 §§ regeringsformen.

Mot den bakgrunden anser regeringen att det finns skäl att erinra om proportionalitetsprincipen i en generell bestämmelse i den nya lagen om resolution, enligt vilken beslut bara får fattas om skälen för beslutet uppväger det intrång eller de men i övrigt som beslutet innebär för den som beslutet gäller eller för något annat motstående intresse. Bestämmelsen gäller såväl beslut om krisförebyggande åtgärder som krishanteringsåtgärder. Av bestämmelsen bör det uttryckligen framgå att det enskilda företags särart ska beaktas vid tillämpningen på det sätt som artikel 1.1 andra stycket i krishanteringsdirektivet föreskriver. Rekvisiten arten och omfattningen av det berörda företags verksamhet och komplexitetsgrad bör tolkas vitt, och innefattar alla omständigheter som Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska ta hänsyn till vid tillämpning av krishanteringsdirektivets krav och verktyg.

Riksgäldskontoret ska genast anmäla ett beslut om att sätta ett företag i resolution till Bolagsverket för registrering. Detsamma gäller för ett beslut att avsluta resolutionen och en allmän förvaltningsdomstols avgörande att upphäva ett beslut om resolution.

Värdering

I krishanteringsdirektivet anges att värderingar ska göras i olika syften. En värdering av företaget och dess tillgångar och förpliktelser ska göras innan ett

företag försätts i resolution och ska utgöra underlag för beslutet om att inleda resolution. En värdering ska också göras innan resolutionsmyndigheten vidtar någon resolutionsåtgärd. Den ska då ligga till grund för valet av lämpliga resolutionsåtgärder och åtgärdernas närmare utformning. Om samma värdering kan användas eller om det behövs flera värderingar får visa sig i det enskilda fallet. I krishanteringsdirektivet ställs det krav på en annan värdering med syftet att bedöma om ägare och borgenärer till följd av vidtagna åtgärder har fått ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation och av detta skäl är berättigade till ersättning från finansieringsarrangemanget (resolutionsreserven).

En första utgångspunkt vid genomförandet av krishanteringsdirektivets bestämmelser om värdering är att förslagen, eftersom en resolution är ingripande i ägares och eventuellt också i borgenärs rättigheter, måste vara förenliga med regleringen av det grundläggande skyddet för egendom i regeringsformen. Såväl ägare som borgenärer kan till följd av åtgärder i en resolution drabbas av ekonomiska förluster till följd av t.ex. resolutionsmyndighetens beslut om en minskning av aktiekapitalet respektive nedskrivning av skulder. I 2 kap. 15 § regeringsformen anges bl.a. att den som genom expropriation eller något annat sådant förfogande tvingas avstå sin egendom ska vara tillförsäkrad full ersättning för förlusten. Ersättningen ska bestämmas enligt grunder som anges i lag. I förarbetena till bestämmelsen står bl.a. att även med en grundlagsfäst huvudprincip om full ersättning finns det utrymme att i vanlig lag utforma exempelvis värderingsregler och regler om vilka typer av förluster som ska vara ersättningsgilla på olika sätt. Regeln att ersättningen ska bestämmas enligt grunder som anges i lag ger utrymme för sådana närmare principer för ersättningens bestämmande som exempelvis för närvarande finns i expropriationslagen (prop. 2009/10:80 s. 167 och 168).

Innan Riksgäldskontoret prövar en fråga om resolution eller resolutionsåtgärd ska myndigheten uppdra åt en person som har en oberoende ställning i förhållande till myndigheter och till det företag som ska värderas att göra en rättvis, väl avvägd och realistisk värdering av företagets tillgångar och förpliktelser. Den som utför värderingen får entledigas från uppdraget i förtid bara om det finns saklig grund för det. Värderingen ska ligga till grund för Riksgäldskontorets beslut i frågor om resolution och resolutionsåtgärder.

Kontroll och styrning

I propositionen anføres att det finns många skäl till varför resolutionsmyndigheten bör kunna utöva kontroll över ett företag i resolution. Om den möjligheten saknas kan företagets befintliga ägare t.ex. driva företaget vidare på ett samhällsekonomiskt icke önskvärt sätt eller vidta åtgärder som gynnar dem på långivarnas bekostnad. Det måste därför vara möjligt för resolutionsmyndigheten att inom ramen för kontrolltagandet förhindra att företaget vidtar åtgärder som motverkar syftet med resolutionen.

Utgångspunkten för regeringens förslag är därför att resolutionsmyndigheten bör ges de befogenheter som myndigheten kan behöva för att kunna vidta nödvändiga resolutionsåtgärder och på det sättet uppnå resolutionsändamålen. Det framgår tydligt av krishanteringsdirektivet att resolutionsmyndigheten ska ges möjlighet att ta kontroll över företaget i resolution.

Att utöva kontroll över ett företag, skriver regeringen vidare, innebär att ensam ha beslutanderätt över företaget. Kontrollbegreppet i relation till en juridisk person relaterar vanligtvis till företagets beslutsorgan, exempelvis bolagsstämman och styrelsen. Som en del i kontrolltagandet bör därför såväl aktieägarna som styrelsen och verkställande direktören kunna avskärmas från inflytande över företaget i resolution.

Enligt propositionen ska det gälla att när Riksgäldskontoret har beslutat att ett företag ska försättas i resolution övertar myndigheten

1. ägarnas rätt att rösta för aktierna eller andelarna vid stämman eller
2. i en sparbanksstämman, huvudmännens rätt att besluta i ärenden vid sparbanksstämman.

I syfte att uppnå resolutionsändamålen ska Riksgäldskontoret vidare få utöva kontroll över företaget genom att ta över ägarnas, huvudmännens, styrelsens och den verkställande direktörens befogenheter i den utsträckning som myndigheten finner nödvändigt.

Riksgäldskontoret ska få förelägga ett företag i resolution att vidta en eller flera resolutionsåtgärder.

Vidare skriver regeringen att eftersom hela eller delar av ett företag i resolution parallellt med resolutionsförfarandet ska drivas vidare, och det helst utan avbrott, är det centralt att företagets interna beslutsstruktur och kontrollsystem i möjligaste mån behålls intakt. Att så sker har även en viktig praktisk funktion, eftersom verksamheten i de aktuella företagen är omfattande och av komplicerad natur och resolutionsmyndigheten annars skulle få fatta ett stort antal beslut dagligen. Det är därmed inte möjligt att lägga hela det operativa och förvaltande ansvaret på resolutionsmyndigheten. Det är också rimligt att utgå från att resolution av större företag kommer att ta tid och svårigen kommer att kunna hanteras under t.ex. en helg. Eftersom intentionen är att företaget helt eller delvis ska fortleva kommer en beslutsstruktur som är intakt också att underlätta utträdet ur resolution. Mot denna bakgrund bör enligt regeringen resolutionsmyndigheten endast använda sig av styrelsens och den verkställande direktörens befogenheter i den mån det är nödvändigt för att kunna vidta resolutionsåtgärder. En sådan utgångspunkt överensstämmer även med det krav på proportionalitet som följer av krishanteringsdirektivet.

Resolutionsmyndigheten får när ett företag är försatt i resolution befogenhet att besluta i styrelsens eller den verkställande direktörens ställe i den utsträckning det anses nödvändigt för att uppnå resolutionsändamålen. När resolutionsmyndigheten fattar beslut i aktieägarnas, styrelsens eller

verkställande direktörens ställe ansvarar myndigheten för skada enligt skadeståndslagen (1972:207). Detta innebär att när resolutionsmyndigheten fattar beslut i styrelsens eller den verkställande direktörens ställe kan myndigheten bli skadeståndsskyldig enligt allmänna skadeståndsrättsliga regler, närmast 3 kap. 2 § skadeståndslagen. Styrelseledamöterna och verkställande direktören har samma aktiebolagsrättsliga ansvar för skada när företaget är försatt i resolution som under normala förhållanden, dvs. de ansvarar enligt reglerna i aktiebolagslagen.

Vidare skriver regeringen att Riksgäldskontoret ska utse en ny styrelse och verkställande direktör för ett företag i resolution. Detta gäller dock inte om det är nödvändigt för att uppnå resolutionsmålen att en eller flera styrelseledamöter eller den verkställande direktören behåller sina uppdrag.

Rådrum och kontinuitet

Regeringen skriver att syftet med resolution är att antingen rekonstruera företaget eller att överföra delar av dess systemviktiga verksamhet till en aktör som kan driva den vidare. I de flesta fall är det rationellt för ett företags borgenärer att dra tillbaka sin finansiering och säga upp sina avtal med ett företag när de riskerar att drabbas av förluster. Om ett företags förpliktelser fullgörs enligt principen om ”först till kvarn” kan det resultera i en ojämlik behandling av företagets borgenärer. Dessutom kan det leda till att prioritetsordningen sätts ur spel. I en konkurs förhindras det genom att gäldenären förlorar rådigheten över sina tillgångar och en konkursförvaltare får i uppdrag att avveckla verksamheten för borgenärskollektivets räkning samtidigt som egendom som tillhör konkursboet i princip inte får utmätas. Under en företagsrekonstruktion är gäldenärens möjligheter att betala skulder reglerade, och företaget skyddas mot att avtal sägs upp. Som regel är utmätning eller annan verkställighet enligt utsökningsbalken inte tillåten under en företagsrekonstruktion. Att stoppa betalningar i ett företag som bedriver finansiell verksamhet är förenat med stora problem. Frysning av tillgångar och betalningsstopp kan få allvarliga konsekvenser, eftersom skulder i exempelvis banker används som betalningsmedel av hushåll, företag och andra finansiella aktörer. De finansiella kopplingarna, dvs. att långivarna i stor utsträckning är andra finansiella företag, gör också att ett betalningsstopp i ett företag snabbt kan leda till likviditetsproblem för andra företag. Ett betalningsstopp kan vidare vara förödande för förtroendet för företaget, vilket kan förvärra likviditetsproblemen. Det är alltså mer komplicerat att hålla betalningar inne i finansiella företag än i andra former av företag. Samtidigt kan det vara nödvändigt med en möjlighet att stoppa vissa betalningar för att motverka en oordnad avveckling och den ojämlika behandling av borgenärer som kan följa av det. För att kunna behålla prioritetsordningen och samtidigt kunna hålla i gång den verksamhet som företaget i resolution bedriver, eller som ska föras över från det, behöver resolutionsmyndigheten inledningsvis och tillfälligt kunna förhindra att långgivare drar tillbaka sin finansiering och att andra

motparter säger upp sina avtal om exempelvis leverans av it-tjänster och andra stödfunktioner. Åtgärder i detta syfte behöver också kunna på ett lämpligt sätt anpassas till vilka avtal som bör fullgöras och vilka avtal vars fullgörande tillfälligt kan skjutas upp.

I propositionen föreslås att under den tid resolution pågår ska exekutiva åtgärder som utmätning eller annan verkställighet enligt utsökningsbalken inte få ske mot företaget. Inte heller handräckning ska få vidtas mot ett företag i resolution. Under den tid resolution pågår ska beslut om kvarstad eller betalningssäkring inte få meddelas mot företaget.

Vidare föreslår regeringen att Riksgäldskontoret, om det krävs för att uppnå resolutionsändamålen, ska få ansöka om att en domstol eller ett motsvarande organ vilandeförklarar en rättsprocess som företaget i resolution är part i. Domstolen, eller det motsvarande organet, ska ges rätt att vilandeförklara rättsprocessen om det krävs för att uppnå resolutionsändamålen. Med motsvarande organ avses t.ex. skiljenämnd och Prövningsnämnden för statligt stöd till kreditinstitut.

Rätten till rättegång inom skälig tid skyddas i artikel 6.1 i Europakonventionen, artikel 47 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och 2 kap. 11 § andra stycket regeringsformen. Denna rätt får inte begränsas. Svea hovrätt, Kammarrätten i Stockholm, Stockholms tingsrätt och Förvaltningsrätten i Stockholm har i sina remissvar ifrågasatt om utredningens förslag stämmer överens med dessa bestämmelser. Regeringen skriver att det är domstolen som, på yrkande av Riksgäldskontoret, beslutar hur länge vilandeförklaringen ska gälla utifrån omständigheterna i det enskilda fallet och vad som krävs för att uppnå resolutionsändamålen. Troligtvis kommer inte en vilandeförklaring att behöva gälla under hela resolutionsförfarandet, och i många fall kommer resolutionsförfarandet sannolikt endast att pågå under en kort tid. Det är inte möjligt att på förhand sätta någon maximal tidsgräns för ett beslut om vilandeförklaring, eftersom en sådan tidsgräns riskerar att förhindra att syftet med bestämmelsen uppnås. Vidare skriver regeringen att domstolens beslut om vilandeförklaring, efter ansökan från Riksgäldskontoret, dock inte får avse en så pass lång tidsperiod att det kan leda till en inskränkning av rätten till rättegång inom skälig tid.

Av krishanteringsdirektivet följer att en krisförebyggande åtgärd eller en krishanteringsåtgärd, inbegripet händelser som har direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, inte ska utgöra grund för en motpart till ett företag i resolution att utöva vissa rättigheter enligt ingånget avtal, såsom t.ex. uppsägnings- eller kvittningsrätt. Även om det inte sägs uttryckligen får det enligt regeringen anses följa av bestämmelsen att ogiltighet utgör den avsedda rättsföljden, dvs. om motparten ändå åberopar ett sådant avtalsvillkor gäller avtalsvillkoret inte i förhållande till företaget i resolution. En bestämmelse med ett sådant innehåll bör enligt propositionen införas i lagen om resolution. Av tydlighetsskäl bör det framgå av lagen att, utöver beslut om krisavvärjande åtgärder och resolutionsåtgärder, inte heller beslut om resolution ska utgöra

grund för utövande av vissa rättigheter i ett avtal eller för en ändring av ett avtal.

Riksgäldskontoret ska enligt propositionen få besluta att ett företag i resolution tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller leveransförpliktelse som följer av ett avtal som ingåtts av företaget. Ett sådant förbud får endast gälla under en begränsad tid. Under den tid förbudet gäller är berörda motparter inte heller skyldiga att fullgöra förpliktelser mot företaget i resolution. Förpliktelsen ska fullgöras så snart den period som Riksgäldskontoret beslutat har gått ut.

Vidare ska Riksgäldskontoret få besluta att en borgenär till ett företag i resolution inte ska få ta i anspråk säkerheter som ställts ut i tillgångar som hör till företaget.

Åtgärder mot ägare

Regeringen konstaterar att det framgår av krishanteringsdirektivet att resolutionsmyndigheten ska kunna vidta åtgärder mot innehavarna av aktier eller andra äganderättsinstrument för att ägarna ska bära de första förlusterna. Andelar i en ekonomisk förening eller i en medlemsbank är enligt direktivet att betrakta som äganderättsinstrument. Definitionen av äganderättsinstrument i direktivet inkluderar även exempelvis teckningsoptioner och konvertibler. Det är dock regeringens bedömning att det i detta sammanhang, som handlar om att ägarna ska bära de första förlusterna, endast är relevant med aktier och andra andelar.

Om företaget i resolution är ett aktiebolag ska Riksgäldskontoret enligt regeringens förslag, innan eller i samband med att myndigheten vidtar en resolutionsåtgärd som kan leda till att någon borgenär drabbas av förluster eller får sin fordran helt eller delvis konverterad, besluta att aktiekapitalet ska minskas i proportion till företagets förluster enligt den värdering som ligger till grund för beslutet. Om företaget i resolution har ett positivt värde, får Riksgäldskontoret besluta att innehavare av skuldförbindelser som företaget ingått ska byta sina fordringar mot aktier eller andra andelar i företaget (konvertering). Konvertering ska genomföras till en omräkningskurs som väsentligt minskar ägarnas andel i företaget.

I samband med ett beslut om att minska aktiekapitalet får Riksgäldskontoret besluta att dra in befintliga aktier och/eller överföra befintliga aktier till en borgenär som har fått sin fordran helt eller delvis nedskriven. Om företaget i resolution är en medlemsbank eller en ekonomisk förening ska Riksgäldskontoret, innan eller i samband med att myndigheten vidtar en resolutionsåtgärd som kan leda till att någon borgenär drabbas av förluster eller får sin fordran helt eller delvis konverterad, besluta att minska andelarnas värde i proportion till företagets förluster enligt den värdering som ligger till grund för beslutet. De beslut som Riksgäldskontoret fattar om minskning av aktiekapitalet eller andelarnas värde, indragning eller överföring ska vara bindande för företaget i resolution och dess ägare och borgenärer.

Arbetsrättsliga aspekter i resolution

Arbetstagares rättigheter och skyldigheter i ett företag i resolution bör bedömas utifrån befintliga arbetsrättsliga regler. Av gällande lagstiftning framgår det att arbetstagares rättigheter och skyldigheter enligt anställningsavtal och anställningsförhållanden inte ska övergå till en ny arbetsgivare vid konkurs. Vid en sammantagen bedömning förordar regeringen därför inte en ordning där resolution jämsställs med konkurs. Därför föreslår inte regeringen några ändringar i lagen om arbetstagares rätt till ledighet för anställning, semesterlagen eller lagen om anställningsskydd.

När Riksgäldskontoret vidtar en resolutionsåtgärd som berör de anställda bör myndigheten informera och samråda med representanter för de anställda.

Riksgäldskontorets beslut om resolutionsåtgärder ska inte påverka de anställdas rätt till arbetstagarrepresentanter i styrelsen enligt lagen om styrelserepresentation för privatanställda.

Resolutionsverktygen

Allmänt om resolutionsverktygen

Genom ett beslut om resolution får Riksgäldskontoret tillgång till vissa resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter. Myndigheten kan i stor utsträckning välja mellan dessa verktyg och befogenheter utifrån sin bedömning av vad som är bäst för att uppnå resolutionsändamålen. Det finns som tidigare nämnts fyra resolutionsverktyg: försäljningsverktyget, broinstituttsverktyget, avskiljandeverktyget och skuldnedskrivningsverktyget. Utöver detta ger krishanteringsdirektivet medlemsstaterna en möjlighet att införa regler om statliga stabiliseringsverktyg.

Genom försäljningsverktyget får Riksgäldskontoret en befogenhet att sälja antingen ett företag i resolution som sådant (dvs. genom överföring av aktier) eller samtliga eller vissa av företagets tillgångar och förpliktelser (inkråmsöverlåtelse). Villkoren ska vara affärsmässiga.

Broinstituttsverktyget innebär att ett nytt institut – broinstitutet – skapas, och att hela eller delar av verksamheten i det företag som försatts i resolution överförs dit. Detta kan ske genom inkrafsöverlåtelse eller genom en överlåtelse av aktierna i företaget.

Avskiljandeverktyget innebär att tillgångar och i förekommande fall förluster överförs från företaget som är försatt i resolution till ett tillgångsförvaltningsbolag för att avvecklas på ett sätt som maximerar värdet. Detta verktyg kan inte användas separat utan endast i kombination med något av de andra verktygen.

Skuldnedskrivningsverktyget gör det möjligt för Riksgäldskontoret bl.a. att skriva ned vissa skulder för företaget som försatts i resolution, efter det att ägarna burit sin del i förlusten.

Stabiliseringsverktygen innebär att staten antingen kan skjuta till kapital eller tillfälligt ta över ägandet i ett företag.

Försäljningsverktyget

Med försäljningsverktyget avses en överföring till en förvärvare som inte är ett broinstitut eller tillgångsförvaltningsbolag av

1. tillgångar eller förpliktelser från ett företag i resolution eller
2. aktier och andra äganderättsinstrument som har getts ut av ett företag i resolution från innehavaren av ett sådant instrument.

Riksgäldskontoret får använda försäljningsverktyget för att

1. från företaget i resolution överföra tillgångar eller förpliktelser eller
2. från någon annan än företaget överföra aktier och andra äganderättsinstrument som företaget har gett ut.

Riksgäldskontoret får efter en överföring föra tillbaka tillgångar eller förpliktelser till företaget eller den förra innehavaren, om överföringen har genomförts i strid med beslutet om överföring eller om Riksgäldskontoret och förvärvaren har enats om det. Riksgäldskontorets beslut om överföring ska ange under vilken tid återföring får ske och de villkor i övrigt som ska gälla för återföring. Den som fått ersättning vid en överföring ska då betala tillbaka ersättningen. Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka.

Vid en överföring genom användning av försäljningsverktyget förlorar ägarna till företaget i resolution och företags borgenärer sin rätt till de överförda tillgångarna och förpliktelserna. I huvudsak gäller att skyldigheter och ansvarsförbindelser som är hänförliga till de tillgångar eller förpliktelser som överförs inte gäller mot förvärvaren om detta särskilt beslutas av Riksgäldskontoret. Förvärvaren övertar de rättigheter och förpliktelser som följer med det som överförs. Förvärvaren ska gå in som part i stället för företaget i resolution i de avtal som överförs. Särskilda bestämmelser ska gälla för överföring av medlemskap eller rätt att delta i bl.a. betalnings-, clearing- och avvecklingssystem. Riksgäldskontoret får vidare förelägga företaget i resolution och förvärvaren att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder. Föreläggandet får förenas med vite.

En överföring genom användning av försäljningsverktyget ska genomföras på affärsmässiga villkor. Vid en bedömning av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som gjordes när resolutionen inleddes beaktas.

När försäljningsverktyget används ska Riksgäldskontoret till försäljning på marknaden bjuda ut äganderättsinstrument som getts ut av företaget i resolution eller dess tillgångar eller förpliktelser.

Ett erbjudande om försäljning ska

1. vara öppet för insyn
2. ge en rättvisande bild av företaget i resolution och dess tillgångar och förpliktelser samt av äganderättsinstrument som har getts ut av företaget
3. inte på ett otillbörligt sätt gynna eller missgynna potentiella köpare
4. inte ge upphov till intressekonflikter

5. beakta behovet av att uppnå en snabb resolution och
6. syfta till att få högsta möjliga pris vid försäljningen.

Riksgäldskontoret får använda försäljningsverktyget utan att iaktta kravet på att till försäljning bjuda ut äganderättsinstrument som getts ut av företaget i resolution eller dess tillgångar eller förpliktelser, om ett sådant erbjudande förhindrar eller försvårar att resolutionsändamålen uppnås. Riksgäldskontoret får också avstå från att tillämpa ett eller flera av de krav som gäller vid en försäljning, om tillämpningen av kravet förhindrar eller försvårar att resolutionsändamålen uppnås.

Den ersättning som betalas av en förvärvare ska tillfalla företaget i resolution om överföringen avser företags tillgångar eller förpliktelser. Om överföringen avser aktier eller andra äganderättsinstrument som ägdes eller innehades av någon annan än företaget i resolution ska ersättningen tillfalla den förra ägaren eller innehavaren. Från ersättningen får Riksgäldskontoret, för sin egen eller för resolutionsreservens räkning, göra avdrag för kostnader som har uppstått i samband med överföringen.

Om försäljningsverktyget används för att överföra aktier i en sådan omfattning att förvärvet kräver tillstånd enligt reglerna om ägarprövning i lagen om bank- och finansieringsrörelse eller lagen om värdepappersmarknaden, ska Finansinspektionen handlägga ett sådant ärende skyndsamt. Om en ägarprövning inte har kunnat slutföras före det att en överföring görs, får överföringen ändå göras. Rösträtten för aktierna eller äganderättsinstrumenten ska i ett sådant fall utövas av Riksgäldskontoret fram till dess att ägarprövningen är slutförd. Om den nya förvärvaren inte godkänns som ägare, ska aktierna eller äganderättsinstrumenten avyttras inom en tidsperiod som fastställs av Riksgäldskontoret.

Broinstitutsverktyget

Med broinstitutsverktyget avses en överföring till ett broinstitut av

1. tillgångar eller förpliktelser från ett företag i resolution eller
2. aktier eller andra äganderättsinstrument som har getts ut av ett företag i resolution från någon annan än företaget.

Med ett broinstitut avses ett aktiebolag som

1. ägs helt eller delvis av staten
2. har bildats för att ta emot tillgångar eller förpliktelser från företag i resolution och aktier eller andra äganderättsinstrument som har getts ut av ett sådant företag från annan än företaget
3. avser att fortsätta upprätthålla kritisk verksamhet som har utförts eller erbjudits av företaget i resolution, oavsett om detta gjorts direkt eller indirekt genom ett dotterföretag.

Bolagets syfte och verksamhetsföremål ska framgå av broinstitutets bolagsordning.

Riksgäldskontoret får använda broinstitutsverktyget för att överföra

1. tillgångar eller förpliktelser från ett företag i resolution eller
2. aktier eller andra äganderättsinstrument som har getts ut av ett företag i resolution från någon annan än företaget.

Riksgäldskontoret får endast använda broinstitutsverktyget för att upprätthålla kritiska funktioner inom broinstitutet.

På samma sätt som vid försäljning får Riksgäldskontoret efter en överföring föra tillbaka tillgångar eller förpliktelser till företaget i resolution eller den förre ägaren eller innehavaren, om överföringen har genomförts i strid med villkoren som anges i beslutet om överföring. Beslutet om överföring ska ange under vilken tid återföring får ske och de villkor i övrigt som ska gälla för en återföring. Den som fått ersättning vid en överföring ska då betala tillbaka ersättningen. Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka.

När Riksgäldskontoret beslutar om en överföring ska myndigheten se till att värdet av de skulder som överförs till broinstitutet inte överstiger värdet av de tillgångar som samtidigt överförs från företaget i resolution eller som tillförs från någon annan. Vid en överföring genom användning av broinstitutsverktyget förlorar ägarna till företaget i resolution och företagets borgenärer sin rätt till de överförda tillgångarna och förpliktelserna. Skyldigheter eller ansvarsförbindelser hänförliga till de tillgångar eller förpliktelser som överförs ska inte gälla mot broinstitutet, om Riksgäldskontoret särskilt beslutar det. Detta gäller dock inte för vissa säkerhetsrätter som innehas av borgenärer. Ägares och borgenärs rätt till ersättning enligt lagen om resolution utgör inte en sådan skyldighet eller ansvarsförbindelse som anges ovan.

Vid en överföring genom användning av broinstitutsverktyget övertar broinstitutet de rättigheter och förpliktelser som följer med det som överförs. Broinstitutet ska gå in som part i stället för företaget i de avtal som överförs. Särskilda bestämmelser ska gälla för överföring av medlemskap eller rätt att delta i bl.a. betalnings-, clearing- och avvecklingssystem. Riksgäldskontoret får förelägga företaget i resolution och broinstitutet att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder. Föreläggandet får förenas med vite.

En överföring genom användning av broinstitutsverktyget ska göras på affärsmässiga villkor. Vid en bedömning av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som gjordes när resolutionen inleddes beaktas.

Den ersättning som ska betalas av broinstitutet vid en överföring ska tillfalla

1. företaget, om överföringen avser företagets tillgångar eller förpliktelser
2. den förre ägaren eller innehavaren, om överföringen avser aktier eller andra äganderättsinstrument som ägdes eller innehades av någon annan än företaget.

Från ovanstående ersättning får Riksgäldskontoret, för sin egen eller för resolutionsreservens räkning, göra avdrag för kostnader som har uppstått i samband med överföringen.

Finansinspektionen får ge ett broinstitut tillstånd att bedriva bank- och finansieringsrörelse eller värdepappersrörelse utan att broinstitutet uppfyller alla krav som gäller för att få bedriva sådan verksamhet. Ett tillstånd får endast ges om Riksgäldskontoret har

1. bedömt att ett sådant tillstånd krävs för att uppnå resolutionsändamålen
2. lämnat in en begäran till Finansinspektionen om ett sådant beslut.

Ett tillstånd enligt ovan gäller under den tid som bestäms av Finansinspektionen.

Om en överföring genom användning av broinstitutsverktyget kräver tillstånd enligt reglerna om större förvärv i lagen om bank- och finansieringsrörelse eller lagen om värdepappersmarknaden, ska Finansinspektionen handlägga ett sådant tillståndsärende skyndsamt.

Ledningen i ett broinstitut ska se till att verksamheten bedrivs i syfte att uppnå resolutionsändamålen. Den ska sträva efter att sälja de tillgångar eller förpliktelser som överförts till broinstitutet. En sådan försäljning ska ske senast två år efter den dag då den sista överföringen till broinstitutet gjordes eller, om förutsättningarna för en förlängning är uppfyllda, när den tiden löper ut.

Riksgäldskontoret ska

1. godkänna den verkställande direktören i broinstitutet
2. fastställa arbetsordningen för styrelsens arbete i enlighet med aktiebolagslagen
3. godkänna broinstitutets strategiska mål och riskstrategi.

Riksgäldskontoret får besluta att sälja tillgångar, förpliktelser och äganderättsinstrument som överförts till ett broinstitut och ska företräda aktierna vid bolagsstämman i broinstitutet.

Riksgäldskontoret ska avveckla verksamheten i ett broinstitut eller sälja samtliga aktier i broinstitutet om

1. institutet inte längre uppfyller villkoren för att vara ett broinstitut
2. samtliga tillgångar och förpliktelser i broinstitutet säljs eller avvecklas eller
3. det har gått två år, eller den längre tid som Riksgäldskontoret beslutat om, från dagen för den sista överföringen.

Om egendom har överförts till ett broinstitut från flera företag, ska avveckling enligt 2 och 3 ske genom att det som överförts från respektive företag säljs eller avvecklas när det har gått två år, eller den längre tid som Riksgäldskontoret beslutat om, från dagen för den sista överföringen från företaget.

Den tid som anges i 3 får under vissa förutsättningar förlängas av Riksgäldskontoret med en eller flera ettårsperioder. Ett beslut av Riksgäldskontoret om förlängning får endast fattas om det framgår att det med hänsyn till marknadsförhållanden och övriga omständigheter är motiverat.

En försäljning av ett broinstitut eller dess tillgångar eller förpliktelser ska ske på affärsmässiga villkor. Från den ersättning som ska betalas vid en sådan försäljning får Riksgäldskontoret för sin egen eller för resolutionsreservens räkning göra avdrag för kostnader som uppstått i samband med användning av broinstitutsverket. Vid en försäljning av ett broinstitut eller dess tillgångar eller förpliktelser ska broinstitutet eller dess tillgångar eller förpliktelser bjudas ut till försäljning på ett sätt som är öppet för insyn.

Försäljningsprocessen ska

1. ge en rättvisande bild av broinstitutet och dess tillgångar och förpliktelser
2. inte på ett otillbörligt sätt gynna eller missgynna någon potentiell köpare.

Avskiljandeverktyget

Med avskiljandeverktyget avses en överföring av tillgångar eller förpliktelser från ett företag i resolution eller ett broinstitut till ett tillgångsförvaltningsbolag.

Med ett tillgångsförvaltningsbolag avses ett aktiebolag som

1. ägs helt eller delvis av staten
2. har bildats för att ta emot tillgångar eller förpliktelser från företag i resolution eller broinstitut
3. avser att förvalta det som överförs för att uppnå högsta möjliga värde vid en framtida försäljning eller avveckling.

Avskiljandeverktyget får användas om

1. förhållandena på marknaden för de tillgångar eller förpliktelser som överförs är sådana att en omedelbar avyttring av dem skulle få negativa effekter på någon finansiell marknad
2. en överföring är nödvändig för att verksamheten i företaget eller broinstitutet ska fungera tillfredsställande eller
3. överföringen är nödvändig för att intäkterna från avvecklingen av företaget ska bli så stora som möjligt.

Avskiljandeverktyget får endast användas i förening med ett annat resolutionsverktyg.

Riksgäldskontoret får använda avskiljandeverktyget för att överföra tillgångar eller förpliktelser från ett eller flera broinstitut eller företag i resolution till ett tillgångsförvaltningsbolag. Vid en överföring genom användning av avskiljandeverktyget förlorar ägarna till företaget i resolution eller broinstitutet och dess borgenärer rätten till de överförda tillgångarna och förpliktelserna. Skyldigheter eller ansvarsförbindelser som är hänförliga till de tillgångar eller förpliktelser som överförs ska inte gälla mot

tillgångsförvaltningsbolaget, om detta särskilt beslutas av Riksgäldskontoret. Detta gäller dock inte för vissa säkerhetsrätter som innehas av borgenärer. Ägares och borgenärs rätt till ersättning enligt lagen om resolution är inte en sådan skyldighet eller ansvarsförbindelse som anges ovan. Vid en överföring genom användning av avskiljandeverktyget övertar tillgångsförvaltningsbolaget de rättigheter och förpliktelser som följer med det som överförs. Tillgångsförvaltningsbolaget ska gå in som part i stället för företaget i de avtal som överförs. Riksgäldskontoret får förelägga å ena sidan företaget i resolution eller broinstitutet och å andra sidan tillgångsförvaltningsbolaget att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder. Föreläggandet får förenas med vite.

Finansinspektionen får ge ett tillgångsförvaltningsbolag tillstånd att bedriva bank- och finansieringsrörelse eller värdepappersrörelse utan att bolaget uppfyller samtliga de krav som gäller för att få bedriva sådan verksamhet.

Ett tillstånd får endast ges om Riksgäldskontoret har

1. bedömt att ett sådant tillstånd krävs för att uppnå resolutionsändamålen
2. lämnat in en begäran till Finansinspektionen om ett sådant beslut.

Ett tillstånd enligt ovan gäller under den tid som bestäms av Finansinspektionen.

Om en överföring genom användning av avskiljandeverktyget kräver tillstånd enligt reglerna om större förvärv i lagen om bank- och finansieringsrörelse eller lagen om värdepappersmarknaden, ska Finansinspektionen handlägga ett sådant tillståndsärende skyndsamt.

En överföring av tillgångar eller förpliktelser genom användning av avskiljandeverktyget ska göras på affärsmässiga villkor. Vid bedömningen av vad som är affärsmässiga villkor ska den värdering som gjordes när resolutionen inleddes beaktas. Den ersättning som betalas av ett tillgångsförvaltningsbolag vid en överföring ska tillfalla det företag i resolution eller det broinstitut från vilket överföringen gjordes. Riksgäldskontoret ska

1. godkänna den verkställande direktören i tillgångsförvaltningsbolaget
2. fastställa arbetsordningen för styrelsens arbete i enlighet med aktiebolagslagen
3. godkänna tillgångsförvaltningsbolagets strategiska mål och riskstrategi.

Riksgäldskontoret ska företräda aktierna vid bolagsstämman i tillgångsförvaltningsbolaget.

Skuldnedskrivningsverktyget

Med skuldnedskrivningsverktyget avses

1. nedskrivning av skulderna hos företaget i resolution, eller

2. konvertering av det i resolution försatta företagets skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument i det företaget eller dess moderföretag, ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag.

Följande skulder får skrivas ned eller konverteras genom skuldnedskrivningsverktyget:

1. relevanta kapitalinstrument
2. kvalificerade skulder.

Riksgäldskontoret får använda skuldnedskrivningsverktyget för att

1. kapitalisera ett företag i resolution i kombination med en omstrukturering av företaget, om det finns rimliga utsikter att det kommer att ge företaget sin långsiktiga livskraft tillbaka
2. konvertera skulder som överförs till ett broinstitut till aktier eller andra äganderättsinstrument eller minska skuldernas kapitalbelopp, i syfte att tillhandahålla kapital till broinstitutet eller
3. inom ramen för försäljningsverktyget eller avskiljandeverktyget konvertera skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument eller minska skuldernas kapitalbelopp.

För att använda skuldnedskrivningsverktyget i kombination med omstrukturering får Riksgäldskontoret besluta att en sparbank ska ombildas till aktiebolag.

Ombildningen ska genomföras genom att sparbankens rörelse överläts till ett bankaktiebolag. Dessa aktier ska utan ersättning överlämnas till en stiftelse, som har bildats av en eller flera sparbanker och vars huvudsakliga ändamål är att främja sparsamhet i Sverige på det sätt som framgår närmare av stiftelseförordnandet. När skuldnedskrivningsverktyget används för att rekonstruera ett företag ska företagets styrelse eller en eller flera personer som utsetts av Riksgäldskontoret upprätta en omstruktureringsplan. Planen ska beskriva de åtgärder som ska vidtas för att ge företaget sin långsiktiga livskraft tillbaka.

Riksgäldskontoret ska efter samråd med Finansinspektionen pröva om planen ska godkännas. Planen ska genomföras av företaget i enlighet med vad som överenskommits med Finansinspektionen och Riksgäldskontoret. Vidtagna åtgärder och effekterna av åtgärderna ska rapporteras minst var sjätte månad. Om planen inte godkänns får företaget ges möjlighet att ändra den. Om det bedöms saknas förutsättningar för att godkänna planen, får Riksgäldskontoret besluta att använda något annat verktyg. Om skuldnedskrivningsverktyget eller motsvarande verktyg i ett annat land inom EES ska användas för att rekonstruera två eller flera företag i en koncern som har ett svenskt moderinstitut inom EES som moderföretag, ska moderinstitutet upprätta en omstruktureringsplan för samtliga företag inom koncernen. Planen ska lämnas in till den samordnande resolutionsmyndigheten. Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet ska myndigheten

överlämna planen till berörda resolutionsmyndigheter och Europeiska bankmyndigheten.

En kvalificerad skuld är en skuld som inte räknas som ett primärkapitalinstrument eller ett supplementärkapitalinstrument och som inte är något av det som anges i det följande:

1. en garanterad insättning
2. en skuld som är säkerställd till den del skulden täcks av säkerhet
3. en skuld som hänför sig till kundtillgångar eller kundmedel, förutsatt att kunden är skyddad vid konkurs enligt tillämplig lag
4. en skuld som hänför sig till ett kommissionsavtal eller annat avtal som innebär att institutet är redovisningsskyldigt för anförtrödda medel
5. en skuld till ett institut eller ett EES-institut som inte ingår i samma koncern som institutet eller företaget, med en ursprunglig löptid som är kortare än sju dagar
6. en skuld med en kortare återstående löptid än sju dagar, som hänför sig till system eller operatörer i ett anmält avvecklingssystem eller deras deltagare
7. en skuld till anställda för inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag för den rörliga delen av ersättningen som inte regleras av kollektivavtal eller betalas ut till en risktagare med väsentlig inverkan
8. en skuld till en borgenär inom affärs- eller handelssektorn, där skulden hänför sig till att institutet eller företaget har tillhandahållits varor eller tjänster som är kritiska för dess löpande verksamhet
9. en skuld till en skatte- eller socialförsäkringsmyndighet, förutsatt att skulden har förmånsrätt enligt det lands lag som är tillämplig på skulden
10. en skuld till garantimyndigheten till följd av en avgift som ska betalas i enlighet med lagen om insättningsgaranti.

Även motsvarande skulder enligt lagen i ett annat EES-land eller tredjeland är kvalificerade skulder.

Innan Riksgäldskontoret använder skuldnedskrivningsverktyget, ska myndigheten fastställa det totala belopp med vilket skulderna måste

1. skrivas ned för att värdet av företaget i resolution ska vara lika med noll
2. konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument så att företaget i resolution eller ett broinstitut uppnår en kärnprimärkapitalrelation som gör det möjligt för företaget att under åtminstone ett års tid uppfylla villkoren för sitt tillstånd att bedriva rörelse och ger ett tillräckligt marknadsförtroende för företaget.

För ett broinstitut får hänsyn tas till eventuella bidrag från resolutionsreserven vid bedömningen av kärnprimärkapitalrelationen. För ett tillgångsförvaltningsbolag ska det belopp med vilket skulderna behöver minskas fastställas på grundval av en värdering som inte underskattar företagets kapitalbehov.

För att uppnå totalbeloppet för nedskrivning eller konvertering ska Riksgäldskontoret först vidta åtgärder mot ägare och andelsinnehavare i företaget i resolution. Därefter ska de relevanta kapitalinstrumentens kapitalbelopp skrivas ned eller konverteras i följande ordning:

1. övriga primärkapitalinstrument
2. supplementärkapitalinstrument.

Om dessa åtgärder inte är tillräckliga ska kapitalbeloppet för kvalificerade skulder skrivas ned för att absorbera förluster eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument enligt förmånsrättsordningen.

För att skriva ned skulder får Riksgäldskontoret besluta att

1. skuldernas kapitalbelopp ska skrivas ned permanent
2. skuldinstrument som utfärdats av företaget i resolution ska dras in.

Skulder som är säkerställda får inte dras in. Riksgäldskontorets beslut är bindande. En kapitalökning som Riksgäldskontoret beslutat ska antecknas i det relevanta registret. En borgenär förlorar inte sin rätt mot borgensmän eller andra som förutom gäldenären, dvs. företaget i resolution, svarar för fordringen.

För att konvertera relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder får Riksgäldskontoret besluta att skulder i ett företag i resolution ska konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i det företaget, i dess moderföretag eller i ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag till vilket tillgångar, rättigheter eller skulder som hör till företaget överförs. Beslut om konvertering är bindande för företaget i resolution och för berörda ägare och borgenärer. Den kapitalökning som konverteringen innebär ska vara fastställd när den har blivit registrerad.

Innan Riksgäldskontoret skriver ned eller konverterar en skuld som hänförs sig till ett derivat ska myndigheten avsluta derivatavtalet. Riksgäldskontoret får då också besluta att ett finansiellt avtal som inte är ett derivatavtal ska avslutas.

Därefter ska Riksgäldskontoret fastställa skuldens storlek. Om det finns ett nettningsavtal mellan företaget i resolution och motparten, ska Riksgäldskontoret tillämpa det för att fastställa skuldens nettobelopp. Riksgäldskontoret får förelägga ett företag i resolution eller dess moderföretag att ge ut nya aktier eller andra äganderättsinstrument.

Den konverteringskurs som används när skulder konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument ska ge borgenärerna kompensation för den minskning av deras fordringar som konverteringen innebär. Konverteringskursen ska om det är möjligt bestämmas så att den motsvarar det fulla värdet av borgenärens fordran enligt värderingen, och den ska minst motsvara det fulla värdet av det belopp som borgenären skulle fått vid en konkurs eller likvidation. Om det behövs för att upprätthålla resolutionsändamålen och principen om att ingen borgenär ska få ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation får Riksgäldskontoret

besluta att olika konverteringskurser ska gälla för borgenärer med olika prioritet enligt förmånsrättsordningen. Om olika konverteringskurser används, ska konverteringskursen för efterställda skulder vara lägre än för övriga skulder.

Om skuldnedskrivningsverktyget används för att konvertera skulder i sådan omfattning att det leder till ett förvärv som kräver tillstånd enligt reglerna om ägarprövning i lagen om bank- och finansieringsrörelse eller lagen om värdepappersmarknaden, ska Finansinspektionen handlägga ett sådant tillståndsärende skyndsamt. Om en ägarprövning enligt de bestämmelserna inte har kunnat slutföras innan en konvertering görs, får konverteringen ändå ske. I ett sådant fall ska rösträtten för aktierna utövas av Riksgäldskontoret fram till dess att ägarprövningen är slutförd. Om den nya förvärvaren inte godkänns som ägare, ska aktierna avyttras inom en tidsperiod som fastställs av Riksgäldskontoret. Om en konvertering av skulder leder till ett förvärv som kräver tillstånd för bank- och finansieringsrörelse eller värdepappersrörelse, ska Finansinspektionen handlägga ett sådant tillståndsärende skyndsamt. Motsvarande gäller om en konvertering innebär en överföring som kräver tillstånd enligt reglerna om större förvärv av egendom i lagen om bank- och finansieringsrörelse eller lagen om värdepappersmarknaden.

Riksgäldskontoret får helt eller delvis undanta kvalificerade skulder från nedskrivning eller konvertering om

1. det inte är möjligt att skriva ned eller konvertera den kvalificerade skulden inom rimlig tid
2. det är nödvändigt och proportionellt för att företaget i resolution eller någon som har övertagit verksamheten från företaget ska kunna upprätthålla kritisk verksamhet eller affärsverksamhet som är viktig för företagets intjäning och lönsamhet
3. det är nödvändigt och proportionellt för att undvika omfattande spridning av negativa effekter som leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet eller
4. det krävs för att undvika värdeförstörelse som innebär att förlusterna för andra borgenärer blir högre än om skulderna undantas.

Vid prövningen av frågan om undantag för kvalificerade skulder ska Riksgäldskontoret beakta

1. principen att förluster i första hand ska drabba ägarna och därefter borgenärerna i företaget i resolution i prioritetsordning
2. vilken förlustabsorberingskapacitet som företaget i resolution har kvar om skulderna undantas
3. behovet av att behålla tillräckliga resurser för finansiering av resolution.

Riksgäldskontoret ska underrätta Europeiska kommissionen innan ett undantag görs. Ett beslut att ge stöd från resolutionsreserven när ett undantag

görs får inte fattas, om kommissionen förbjuder det inom 24 timmar från mottagandet av en sådan underrättelse.

Riksgäldskontoret får besluta att skulder som inte undantagits från nedskrivning eller konvertering ska skrivas ned eller konverteras för att täcka de förluster som hänför sig till de undantagna skulderna. Det får dock inte innebära att borgenärer får ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation. Om Riksgäldskontoret undantar kvalificerade skulder, får myndigheten använda medel från resolutionsreserven om det behövs för att absorbera förluster i eller ge kapitaltillskott till företaget, förutsatt att ägarna och borgenärerna har bidragit genom nedskrivning eller konvertering med ett belopp som motsvarar minst

1. 8 procent av totala skulder och eget kapital i företaget i resolution, baserat på värderingen enligt lagen om resolution eller
2. 20 procent av riskvägda tillgångar i företaget i resolution, baserat på värderingen enligt lagen om resolution.

Alternativ 2 får enbart användas om

1. resolutionsreserven har tillgång till ett belopp, anskaffat genom förhandsbidrag, som uppgår till minst 3 procent av de totala garanterade insättningarna
2. det berörda företags konsoliderade tillgångar är mindre än motsvarande 900 miljarder euro.

De medel som skjuts till från resolutionsreserven får inte överstiga totalbeloppet för nedskrivning och konvertering enligt lagen om resolution, eller det belopp med vilket de undantagna skulderna skulle ha skrivits ned om inget undantag hade gjorts. Tillskottet från resolutionsreserven får inte överstiga 5 procent av totala skulder och eget kapital i företaget i resolution, baserat på värderingen enligt lagen om resolution. I vissa fall, om särskilda förutsättningar är uppfyllda, får dock ytterligare medel skjutas till. Det statliga stödet från resolutionsreserven får beroende på omständigheterna finansieras genom resolutionsavgifter till resolutionsreserven, genom tilläggsavgifter från företagen, lån från Riksgäldskontoret eller andra alternativa finansieringskällor.

De statliga stabiliseringsverktygen

Med de statliga stabiliseringsverktygen avses annat statligt stöd än medel ur resolutionsreserven som ges av regeringen för att

1. delta i kapitaliseringen av ett företag genom att tillhandahålla medel i utbyte mot kärnprimärkapitalinstrument, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument (verktyget för kapitalstöd) eller
2. tillfälligt ta över ägandet av ett företag i resolution genom att göra en eller flera överföringar av aktier till staten, eller ett av staten helägt bolag (verktyget för tillfälligt offentligt ägande).

De statliga stabiliseringsverktygen får bara användas när ett företag är försatt i resolution.

Vid en allvarlig störning av det finansiella systemet i Sverige får regeringen använda de statliga stabiliseringsverktygen för att uppnå resolutionsändamålen om

1. företaget är försatt i resolution
2. ägare, innehavare av andra äganderättsinstrument och borgenärer genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt bidragit till förlustabsorberingen i, eller kapitaliseringen av, företaget med ett belopp som minst motsvarar 8 procent av företagets totala skulder och eget kapital
3. stödet är godkänt i förväg och slutgiltigt enligt reglerna om statligt stöd, och regeringen, efter samråd med Riksgäldskontoret, Finansinspektionen och Riksbanken, har fastställt att det är fråga om någon av följande förutsättningar:
 - a) att användningen av något annat resolutionsverktyg inte skulle vara tillräcklig för att motverka en allvarlig störning i det finansiella systemet
 - b) att andra resolutionsåtgärder inte skulle vara tillräckliga för att skydda det allmännas intresse efter det att företaget beviljats extraordinärt likviditetsstöd från Riksbanken
 - c) när det gäller verktyget för tillfälligt offentligt ägande, att andra resolutionsåtgärder inte skulle vara tillräckliga för att skydda det allmännas intresse efter det att regeringen har använt verktyget för kapitalstöd.

Regeringen ska, i den utsträckning som dess aktieinnehav i ett företag tillåter det, se till att företaget förvaltas på marknadsmässiga och professionella grunder.

Regeringen ska se till att dess aktieinnehav i företaget avyttras till den privata sektorn så snart de marknadsmässiga och finansiella omständigheterna tillåter det.

Skyddsåtgärder

Skydd för motparter

Regler till skydd för motparter när det gäller vissa särskilda arrangemang (arrangemang om säkerheter, säkerhetsöverlåtelser, kvittnings- eller nettningsarrangemang, säkerställda obligationer eller arrangemang om strukturerad finansiering) ska tillämpas när Riksgäldskontoret beslutar

1. om en partiell överföring genom användning av försäljningsverktyget, broinstitutswerktyget eller avskiljandeverktyget
2. att säga upp eller ändra villkor i ett avtal som företaget i resolution är part i eller

3. att överföra tillgångar eller förpliktelser från ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag till en annan mottagare, om överföringen är partiell och görs genom användning av ett resolutionsverktyg.

Vid en partiell överföring genom användning av försäljningsverktyget, broinstitutsverktyget eller avskiljandeverktyget ska samtliga tillgångar och förpliktelser som omfattas av ett avtal eller annat arrangemang om strukturerad finansiering överföras samtidigt.

Riksgäldskontoret får inte upphäva eller ändra villkor i ett finansiellt instrument som ger innehavaren säkerhet i en viss säkerhetsmassa eller som används för att minimera ränte- och valutarisker i arrangemanget och har samma rätt till säkerhetsmassan som gäller för säkerställda obligationer. Arrangemang om strukturerad finansiering får inte heller ändras eller upphävas om säkerheten för de finansiella instrumenten försämras.

Vid en partiell överföring genom användning av försäljningsverktyget, broinstitutsverktyget eller avskiljandeverktyget får inte, när det gäller ett avtal eller annat arrangemang om säkerheter

1. en tillgång som utgör säkerhet för en viss förpliktelse överföras om inte förpliktelsen och säkerhetsrätten också överförs
2. en förpliktelse för vilken säkerhet har ställts överföras om inte säkerhetsrätten också överförs eller
3. säkerhetsrätten överföras om inte förpliktelsen för vilken säkerhet har ställts också överförs.

Riksgäldskontoret får inte besluta att upphäva eller ändra villkor i ett avtal eller annat arrangemang om säkerheter, om det får till följd att säkerheten upphör.

Vid en partiell överföring genom användning av försäljningsverktyget, broinstitutsverktyget eller avskiljandeverktyget får inte tillgångar eller förpliktelser som följer av ett avtal eller annat arrangemang om säkerhetsöverlåtelser, kvittning eller nettning överföras, om det innebär att en motpart till företaget i resolution inte får

1. kvitta en fordran som företaget i resolution har på motparten, eller en förpliktelse som företaget i resolution ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget i resolution, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget i resolution
2. omvandla en fordran som motparten har på företaget i resolution, eller en förpliktelse som företaget i resolution ska fullgöra mot motparten till en nettofordran eller en nettoförpliktelse eller
3. tillämpa en slutavräkningsklausul.

Riksgäldskontoret får inte fatta beslut om att upphäva eller ändra villkor i ett avtal eller annat arrangemang om säkerhetsöverlåtelser, kvittning eller nettning om det innebär att rättigheter eller förpliktelser som skyddas av avtalet eller arrangemanget upphävs eller ändras.

Ett anmält avvecklingssystem eller de regler som gäller för ett sådant system får inte påverkas av

1. en partiell överföring genom användning av försäljningsverktyget, broinstitutswerktyget eller avskiljandeverktyget eller
2. en uppsägning eller ändring av villkoren i ett avtal som ett företag i resolution är part i.

En definition av anmälda avvecklingssystem tas in i lagen om resolution.

Om det är nödvändigt för att säkerställa att de garanterade insättningarna är tillgängliga för insättarna, får Riksgäldskontoret, utan hinder av skyddsreglerna om avtal eller annat arrangemang om säkerheter, strukturerad finansiering, säkerhetsöverlåtelser, kvittning eller nettning

1. överföra garanterade insättningar som omfattas av ett sådant avtal eller arrangemang utan att samtidigt överföra andra tillgångar eller förpliktelser som omfattas av samma avtal eller arrangemang
2. överföra tillgångar eller förpliktelser som omfattas av ett sådant avtal eller arrangemang utan att samtidigt överföra garanterade insättningar som omfattas av samma avtal eller arrangemang
3. ändra eller upphäva villkor som rör sådana tillgångar eller förpliktelser
4. utöva vissa kompletterande befogenheter i resolution utan hinder av skyddsreglerna om dels anmälda avvecklingssystem, dels avtal eller annat arrangemang om säkerheter, strukturerad finansiering, säkerhetsöverlåtelser, kvittning eller nettning.

Skydd för ägare och borgenärer

Rätt till ersättning ur resolutionsreserven finns om det av den värdering som ska göras för att fastställa det ekonomiska utfallet framgår att utfallet för ägare, borgenärer eller insättningsgarantisystemet blivit sämre än vad det hade blivit om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation.

Ersättningen ska motsvara skillnaden mellan det faktiska utfallet och utfallet i den situationen att företaget hade försatts i konkurs eller gått i likvidation.

Om Riksgäldskontoret har använt skuldnedskrivningsverktyget i förening med något annat resolutionsverktyg, har ägare och borgenärer endast rätt till ersättning till följd av myndighetens användning av skuldnedskrivningsverktyget.

Konkurs, likvidation och avslutande av resolution m.m.

Om det kommer in en ansökan om konkurs till tingsrätten som gäller ett företag som omfattas av den nya lagen om resolution, ska rätten meddela Riksgäldskontoret och Finansinspektionen detta. Om Riksgäldskontoret inom

sju dagar från det att myndigheten mottog underrättelsen meddelar rätten att företaget är försatt eller ska försättas i resolution, ska konkursansökan avvisas.

Om Riksgäldskontoret lämnar in en konkursansökan till tingsrätten behöver inte Riksgäldskontoret och Finansinspektionen underrättas om ansökan, och ärendet ska tas upp till prövning i vanlig ordning. Om ett företag som har varit föremål för resolution försätts i konkurs, ska Riksgäldskontoret på begäran av konkursförvaltaren lämna de upplysningar som konkursförvaltaren behöver för att upprätta konkursbouppteckningen och förvaltarberättelsen enligt konkurslagen. Om ett företag som har varit föremål för resolution går i likvidation, ska Riksgäldskontoret på begäran av likvidatorn lämna de upplysningar som likvidatorn behöver för att genomföra likvidationen. Uppgiftsskyldigheten ska i båda fallen vara sekretessbrytande. Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska underrättas om en ansökan eller anmälan om tvångslikvidation avser ett företag som omfattas av den nya lagen om resolution. Om Riksgäldskontoret meddelar registreringsmyndigheten eller tingsrätten att företaget är försatt eller ska försättas i resolution, får det inte fattas beslut om likvidation av företaget. Om styrelsen i ett företag som omfattas av den nya lagen om resolution tar emot eller upprättar ett förslag till beslut om likvidation som ska prövas av stämman (s.k. frivillig likvidation), ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget. Om företaget är försatt i resolution eller Riksgäldskontoret meddelar att företaget ska försättas i resolution, får det inte utfärdas någon kallelse till en sådan stämma.

Lagen om företagsrekonstruktion ska inte tillämpas på ett finansiellt institut eller holdingföretag som är försatt i resolution enligt den nya lagen om resolution. Inte heller ska bestämmelserna om återvinning i konkurslagen tillämpas på tillgångar eller förpliktelser som genom en resolutionsåtgärd överförs från ett företag till ett annat. Om ett beslut om resolution har fattats avses med fristdag enligt 4 kap. konkurslagen dagen för beslutet om resolution, om konkursansökningen har gjorts senast tre veckor från det att resolutionen avslutats.

Allmän förmånsrätt ska gälla för insättningar som omfattas av insättningsgaranti enligt lagen om insättningsgaranti upp till det belopp som är ersättningsgillt enligt den lagen. Allmän förmånsrätt med prioritet därefter ska vidare gälla för insättningar som omfattas av insättningsgarantin utöver det belopp som är ersättningsgillt i fråga om

1. fysiska personer
2. mikroföretag samt små och medelstora företag
3. insättningar som har gjorts via en filial utanför EES till ett institut och som skulle betraktas som insättningar från personer eller företag som avses i 1 och 2 om de inte hade gjorts via filialen.

Enligt regeringen behövs inte någon ny bestämmelse som uttryckligen anger att staten övertar insätternas förmånsrätt.

Inom rimlig tid efter att resolutionen är avslutad ska Riksgäldskontoret ansöka om att företaget ska försättas i konkurs eller gå i likvidation. Detta gäller dock inte om syftet med åtgärderna är att företaget ska drivas vidare.

Finansieringsarrangemang

I Sverige finns i dag två olika system för finansiering av offentliga ingripanden i problemdrabbade finansiella företag, dels stabilitetsfonden som kan användas för att ge stöd till kreditinstitut om det bedöms nödvändigt för att värna den finansiella stabiliteten, dels insättningsgarantifonden som används för att finansiera skyddet av insättningar.

Efter införlivandet av krishanteringsdirektivet ska statliga insatser i samband med generella finansiella kriser och vid kriser i enskilda finansiella företag finansieras ur tre separata fonder.

Statliga åtgärder som avser företag i resolution ska finansieras med medel ur en nybildad resolutionsreserv. Förebyggande statliga stödåtgärder som vidtas i förhållande till kreditinstitut som inte är föremål för resolution (t.ex. garantier och kapitaltillskott som ges i förebyggande syfte) ska finansieras med medel ur stabilitetsfonden. Fonden ska även kunna användas för att finansiera statligt stöd till företag i resolution genom användning av de statliga stabiliseringsverktygen. Insättningsgarantifonden ska användas för att finansiera ersättningar från insättningsgarantin samt det skydd som garanterade insättare har i resolution.

Till resolutionsreserven ska hittills influtna stabilitetsavgifter föras över från stabilitetsfonden samt nettoresultatet från stödet till Carnegie Investment Bank (jänte ränta på dessa medel).

Löpande avgifter

Institut och EES-filialer med tillstånd att driva verksamhet i Sverige (avgiftsskyldiga) ska betala en årlig resolutionsavgift som totalt för samtliga avgiftsskyldiga uppgår till 0,09 procent av avgiftsunderlaget.

En resolutionsavgift ska tas ut till dess att behållningen i resolutionsreserven uppgår till 3 procent av garanterade insättningar.

När behållningen i resolutionsreserven nått 3 procent av garanterade insättningar ska det i stället tas ut en riskavgift som baseras på risken i varje instituts verksamhet. Om särskilda skäl finns får Riksgäldskontoret sätta ned resolutionsavgiften eller riskavgiften. Avgifter för finansiering av åtgärder i resolution ska föras till resolutionsreserven. De administrativa kostnader som är hänförliga till resolutionsåtgärder ska dock inte belasta resolutionsreserven utan företaget i resolution. Det ska inte tas ut någon avgift till stabilitetsfonden.

Institut och EES-filialer med tillstånd att driva verksamhet i Sverige ska – under vissa förutsättningar – betala en höjd avgift eller en tilläggsavgift.

Om resolutionsreservens behållning faller under 0,67 procent av garanterade insättningar, ska avgiften kunna höjas så att den blir tillräcklig för att återställa behållningen i resolutionsreserven till 1 procent av garanterade

insättningar inom sex år (höjd avgift). Maximalt får den förhöjda resolutionsavgiften uppgå till en nivå som motsvarar 0,17 procent av garanterade insättningar.

Om behållningen i resolutionsreserven blir negativ ska det, utöver resolutionsavgiften, betalas en särskild tilläggsavgift. Tilläggsavgiften ska bestämmas så att underskottet i reserven täcks. Maximalt får dock tilläggsavgiften under ett år uppgå till tre gånger resolutionsavgiftens storlek, exklusive eventuella höjningar av resolutionsavgiften. En enskild avgiftsskyldigs tilläggsavgift ska fastställas utifrån den andel av de totala resolutionsavgifterna som den avgiftsskyldige betalar. Tilläggsavgiften ska tas ut årligen till dess hela underskottet, jämte finansieringskostnader, har täckts. Om det inte finns särskilda skäl ska tilläggsavgiften tas ut vid samma tidpunkt som resolutionsavgiften.

Enskilda avgiftsskyldiga kan få anstånd med att betala tilläggsavgift upp till maximalt sex månader om det är motiverat för att skydda företagets finansiella ställning. Anståndet kan förlängas på företagets begäran, men avgiften måste betalas vid en senare tidpunkt när den inte längre hotar företagets finansiella ställning.

En resolutionsavgift ska tas ut fram till dess att behållningen i resolutionsreserven uppgår till 3 procent av garanterade insättningar. Därutöver definieras inte någon uttrycklig målnivå i lagen.

I samband med resolution får resolutionsreserven användas för utbetalningar som avser följande ändamål:

1. garantier i fråga om tillgångar och skulder för ett företag i resolution eller dess dotterbolag, ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag
2. lån till ett företag i resolution eller dess dotterbolag, ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag
3. förvärv av tillgångar från ett företag i resolution
4. tillskott av medel till ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag
5. ersättning till ägare eller borgenärer i ett företag under resolution om en värdering visar att dessa grupper får ett sämre ekonomiskt utfall vid resolution än vid konkurs eller likvidation
6. kompensation till ett företag i resolution för att gottgöra den förlust som skulle ha burits av de borgenärer som undantagits från nedskrivning eller konvertering vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget.

Resolutionsreserven får även användas för dessa ändamål i förhållande till en köpare vid tillämpning av försäljningsverktyget.

Om en av ovanstående åtgärder får till följd att förluster som drabbat företaget i resolution direkt eller indirekt förs över till resolutionsreserven, gäller de krav som ställs för att resolutionsreserven ska få användas för att kompensera för skulder som undantas inom ramen för skuldnedskrivningsverktyget.

Om det behövs för att säkerställa att ett företag i resolution eller ett broinstitut har tillräcklig finansiering, ska Riksgäldskontoret enligt regeringen

i första hand utfärda garantier för ny marknadsfinansiering med resolutionsreserven som bas. Är finansieringen via sådana garantier inte tillräcklig, är det möjligt för Sveriges riksbank att inom ramen för befintlig lagstiftning bidra till resolutionen genom att ge nödkredit. Om Riksgäldskontoret som ett led i resolution av en gränsöverskridande koncern ingår en överenskommelse med andra länder om gemensam finansiering av resolutionsåtgärder, ska resolutionsreserven svara för Sveriges del av kostnaderna.

Om Riksgäldskontoret använder skuldnedskrivningsverktyget, ska insättningsgarantifonden bidra till resolutionen genom att betala ett belopp som motsvarar det som de garanterade insättningarna skulle ha skrivits ned med enligt lagen om resolution om de inte hade varit undantagna skuldnedskrivning.

Om Riksgäldskontoret använder försäljningsverktyget, broinstitutswerktyget eller avskiljandeverktyget, ska insättningsgarantifonden bidra till resolutionen genom att betala ett belopp som motsvarar det som de garanterade insättarna skulle ha burit om förlusterna fördelats mellan borgenärerna enligt förmånsrättsordningen.

Det ska även vara möjligt för insättningsgarantifonden att bidra till en kapitalisering av ett institut eller ett broinstitut, i sådan omfattning som motsvarar den mängd garanterade insättningar som i ett resolutionsförfarande skulle ha konverterats till eget kapital om de saknat skydd. Insättningsgarantifonden ska delta på samma villkor som övriga borgenärer med samma prioritet.

Om Riksgäldskontoret i samband med tillämpning av försäljnings- eller broinstitutswerktyget överför samtliga garanterade insättningar i ett institut som är försatt i resolution, ska de kvalificerade insättningar som kvarstår i institutet efter överföringen inte vara ersättningsberättigade enligt lagen om insättningsgaranti. Om garanterade insättningar helt eller delvis kvarlämnas i institutet under resolution, ska insättningsgarantin enbart gälla till ett belopp motsvarande skillnaden mellan insättningsgarantins maximala ersättningsbelopp och det belopp som överförts från institutet.

Lånemöjligheter för resolutionsreserven och stabilitetsfonden

Riksdagen ska varje år fatta beslut om en låneram för resolutionsreserven. Låneramen ska kunna utnyttjas om medlen i reserven inte räcker för att betala ut stöd eller kompensation eller andra åtgärder som kan vidtas med stöd av lagen om resolution. Upplåningen ska kunna ske i följande former och i angiven ordning:

1. Lån till Riksgäldskontoret eller från tredje part som inte utgör en del av svenska staten. Den låneform som ger de mest fördelaktiga villkoren ska väljas.

2. Lån från andra EES-länders finansieringsarrangemang, förutsatt att upplåning i annan form inte är möjlig att genomföra inom rimlig tid och till rimliga villkor.

Låneramen får utnyttjas även om det finns tillgångar i reserven som erhållits i samband med ett resolutionsärende och som inte är medel på konto (t.ex. aktier eller lån).

Riksgäldskontoret får, efter regeringens tillåtelse, besluta att låna ut medel ur resolutionsreserven till andra finansieringsarrangemang inom EES. Villkoren för lånen ska fastställas efter överenskommelse med de övriga finansieringsarrangemang som medverkar till att ge lån. Fordran ska tas upp som en tillgång i resolutionsreserven.

Stabilitetsfondens obegränsade kredit avvecklas och ersätts med en ordning där riksdagen i ett särskilt bemyndigande beslutar om en låneram för stabilitetsfonden. Låneramen ska kunna nyttjas om medlen i fonden inte räcker för att finansiera stöd, ersättningar eller andra åtgärder som vidtas inom ramen för lagen om förebyggande statligt stöd. Upplåning ska ske i form av lån i Riksgäldskontoret och till sådana villkor som kontoret normalt tillämpar vid utlåning till myndigheter. Låneramen får användas även om det finns andra tillgångar i fonden som inte är medel på konto (t.ex. aktier, lån).

Separata garantiramar, som fastställs årligen av riksdagen, ska kopplas till resolutionsreserven respektive till stabilitetsfonden.

Tillgångar, intäkter och annan kompensation som har koppling till resolutionsreservens eller stabilitetsfondens användande ska föras till reserven respektive fonden. Medel som tillförs och disponeras av resolutionsreserven ska placeras på ett konto i Riksgäldskontoret. Stabilitetsfonden ska även fortsättningsvis placeras på samma sätt. Förebyggande statligt stöd får finansieras med medel ur stabilitetsfonden. Även statligt stöd till ett företag i resolution genom användning av de statliga stabilitetsverktygen får, efter beslut av regeringen, finansieras med medel från stabilitetsfonden. Medel på kontot ska även användas för att täcka förvaltningskostnader för förebyggande stöd, samt ersättning som betalats ut på grund av en garanti till insättare enligt lagen om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige.

Gränsöverskridande samarbete

Enligt krishanteringsdirektivet ska myndigheterna ta hänsyn till vissa allmänna principer vid beslutsfattande som omfattar flera stater inom EES. De principer det handlar om är bl.a. krav på effektivt beslutsfattande, att hålla nere resolutionskostnaderna när resolutionsåtgärder vidtas och att myndigheterna ska samarbeta med varandra. Skyldigheten att inrätta och delta i verksamheten i resolutionskollegier och i europeiska resolutionskollegier följer delvis av den allmänna samarbets- och informationsskyldigheten i den nya lagen om resolution och bör i övrigt framgå av föreskrifter som utfärdats av regeringen.

Lagen om internationella förhållanden rörande försäkringsföretags och kreditinstituts insolvens ska ändras till att inkludera värdepappersföretag och

deras filialer enligt definitionen i tillsynsförordningen samt, vid vidtagande av vissa resolutionsåtgärder, de andra företag som kan bli föremål för resolution enligt krishanteringsdirektivet. De resolutionsåtgärder som här avses är tillämpningen av resolutionsverktyg, utövande av resolutionsbefogenheter eller användning av statliga stabiliseringsverktyg. Dessutom ska lagens bestämmelser om rekonstruktionsåtgärder omfatta även sådana resolutionsåtgärder.

En överföring som har beslutats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES har verkan och ska genomföras i Sverige när överföringen avser aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som finns i Sverige eller som lyder under svensk rätt. Talan som avser det utländska beslutet får inte föras i Sverige. Om en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i fråga om instrument eller skulder som lyder under svensk rätt eller skulder till borgenärer som är hemmahörande i Sverige, har det beslutet verkan och ska genomföras här. Talan som avser det utländska beslutet får inte föras i Sverige. Bestämmelserna om erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i ett tredjeland ska endast tillämpas såvida inte annat följer av ett avtal som EU ingått med det landet.

Riksgäldskontoret får erkänna ett resolutionsförfarande i ett tredjeland för ett tredjelandsinstitut eller ett moderföretag i ett tredjeland som har

1. ett dotterföretag, som är ett institut, eller en betydande filial i Sverige eller
2. tillgångar och skulder som finns i Sverige eller som lyder under svensk lag.

Om det finns ett europeiskt resolutionskollegium, ska Riksgäldskontoret försöka komma överens med övriga resolutionsmyndigheter i kollegiet om att erkänna ett resolutionsförfarande i ett tredjeland när det gäller ett tredjelandsinstitut eller ett moderföretag i tredjeland. En sådan överenskommelse är bindande för Riksgäldskontoret och ska verkställas i Sverige. Riksgäldskontoret ska fatta de beslut som behövs i enlighet med överenskommelsen. Om Riksgäldskontoret inte kan komma överens med övriga resolutionsmyndigheter i det europeiska resolutionskollegiet eller om det inte finns något resolutionskollegium, ska myndigheten själv besluta om att ett resolutionsförfarande i ett tredjeland ska erkännas. Riksgäldskontoret ska då beakta intressena i varje land inom EES där ett tredjelandsinstitut eller ett moderföretag i tredjeland verkar.

När Riksgäldskontoret har erkänt ett resolutionsförfarande i ett tredjeland får myndigheten

1. besluta om resolutionsåtgärder i fråga om
 - a) tillgångar som det aktuella tredjelandsinstitutet eller moderföretaget i tredjeland har i Sverige eller som lyder under svensk lag
 - b) rättigheter och skulder som ett tredjelandsinstitut bokfört i en betydande filial i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på eller fordringar som

hänför sig till sådana rättigheter och skulder som kan göras gällande i Sverige

2. vidta eller förelägga någon annan att vidta åtgärder för att överföra aktier eller andra äganderättsinstrument i ett institut i Sverige som är dotterföretag till tredjelandsinstitutet eller moderföretaget i tredjeland som resolutionsförfarandet avser
3. förbjuda att vissa avtalsförpliktelser fullgörs, säkerheter tas i anspråk och rättshandlingar utövas när det gäller en motpart till ett institut, som är dotterföretag till ett tredjelandsinstitut eller ett moderföretag i tredjeland, eller en betydande filial i Sverige, förutsatt att det är nödvändigt för att verkställa resolutionsförfarandet
4. förbjuda vissa rättshandlingar när det gäller avtal som ett institut, som är dotterföretag till ett tredjelandsinstitut eller ett moderföretag i tredjeland, en betydande filial i Sverige eller andra koncernenheter har, om rätten att vidta sådana rättshandlingar är en följd av att resolutionsåtgärder har vidtagits mot ett tredjelandsinstitut, sådana enheter, moderföretag eller andra koncernföretag och väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten alltjämt fullgörs.

Riksgäldskontoret får vägra att erkänna ett resolutionsförfarande i ett tredjeland eller att verkställa ett sådant förfarande om

1. resolutionsförfarandet skulle ha negativ effekt på den finansiella stabiliteten i Sverige eller i ett annat EES-land
2. det är nödvändigt att vidta separata åtgärder mot en EES-filial för att uppnå ett eller flera resolutionsändamål
3. borgenärer inte skulle få samma behandling som borgenärer med liknande rättigheter i det tredjeland där resolutionsförfarandet beslutats
4. erkännandet eller verkställigheten skulle få avsevärda budgetkonsekvenser för Sverige eller
5. effekterna av erkännandet eller verkställigheten skulle strida mot svensk rätt.

Riksgäldskontoret får besluta att ett i Sverige hemmahörande moderföretag till ett tredjelandsinstitut ska försättas i resolution, om

1. den relevanta myndigheten i det land där tredjelandsinstitutet har sitt huvudkontor har beslutat att tredjelandsinstitutet uppfyller förutsättningarna för resolution enligt lagstiftningen i det landet
2. det är nödvändigt med hänsyn till det allmänna intresset.

Om en EES-filial i Sverige inte omfattas av ett resolutionsförfarande i ett tredjeland eller om Riksgäldskontoret inte har erkänt resolutionsförfarandet, får Riksgäldskontoret ingripa mot filialen, om det är nödvändigt med hänsyn till det allmänna intresset och någon av följande förutsättningar är uppfyllda:

1. Filialen uppfyller inte längre eller kommer sannolikt inte längre att uppfylla villkoren för filialtillståndet och det finns inte alternativa åtgärder

som inom rimlig tid skulle återställa filialens efterlevnad eller förhindra dess fallissemang.

2. Riksgäldskontoret bedömer att tredjelandsinstitutet saknar vilja eller förmåga, eller sannolikt kommer att sakna förmåga, att fullgöra sina förpliktelser mot sina borgenärer inom EES, eller förpliktelser som filialen ingått eller bokfört när de förfaller till betalning och att det inte inom rimlig tid har inletts eller kommer att inledas något resolutionsförfarande eller annat insolvensförfarande mot tredjelandsinstitutet i det land där det har sitt huvudkontor.
3. Relevant myndighet i det land där tredjelandsinstitutet har sitt huvudkontor har inletts ett resolutionsförfarande mot tredjelandsinstitutet eller underrättat Riksgäldskontoret att den avser att inleda ett sådant förfarande.

Under sådana omständigheter ska Riksgäldskontoret ha samma befogenheter som Finansinspektionen har gentemot en filial enligt sektorslagstiftningen.

Riksgäldskontoret ska underrätta den relevanta myndigheten i det land där tredjelandsinstitutet har sitt huvudkontor om vidtagna åtgärder.

Om tillgångar som finns i ett tredjeland eller aktier eller andra äganderättsinstrument, rättigheter eller skyldigheter som omfattas av lagstiftningen i tredjeländer överförs till en mottagare, får Riksgäldskontoret begära att mottagaren vidtar åtgärder för att se till att överföringen eller någon annan resolutionsåtgärd som har beslutats får verkan. Riksgäldskontoret får förelägga den som inte vidtar åtgärder att göra det. Om Riksgäldskontoret har beslutat att vidta en resolutionsåtgärd som avser tillgångar som finns i ett tredjeland eller aktier eller andra äganderättsinstrument, rättigheter eller förpliktelser som omfattas av lagstiftningen i ett sådant land, ska myndigheten

1. förvalta aktierna, de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna eller rättigheterna, eller uppfylla skyldigheterna för mottagarens räkning, till dess beslutet får verkan eller
2. upphäva sitt beslut, om det efter att beslutet har fattats visar sig högst osannolikt att åtgärden kommer att få avsedd verkan.

Om beslutet upphävs, ska transaktioner eller andra åtgärder som vidtagits för att verkställa det upphävda beslutet återgå eller återställas.

Sekretess och informationsutbyte

I krishanteringsdirektivet anges att eftersom uppgifter som resolutionsmyndigheter och deras yrkesmässiga rådgivare skaffar under resolutionsförfarandet sannolikt är känsliga innan resolutionsbeslutet offentliggörs bör sådana uppgifter omfattas av en effektiv sekretessordning. Redan uppgiften att resolutionsmyndigheten undersöker ett visst institut skulle kunna få negativa följder för det institutet. Kravet på konfidentialitet ska vara bindande för bl.a. resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter, behöriga ministerier, centralbanker och andra myndigheter som medverkar i resolutionsprocessen. Kravet ska också vara bindande för särskilda respektive

tillfälliga förvaltare, potentiella förvärvare, revisorer, rådgivare, värderare och andra experter som direkt eller indirekt anlitas av myndigheterna eller av potentiella förvärvare. Konfidentialitetskravet gäller även för den verkställande ledningen, medlemmar av ledningsorganet och anställda inom dessa myndigheter och personer före, under och efter deras tillsättning.

Regeringen bedömer att krishanteringsdirektivets krav på sekretess innebär att vissa myndigheter och andra personer ska förbjudas att röja konfidentiella uppgifter som de fått kännedom om i sin tjänst eller tjänsteutövning under direktivet. I direktivet anges dock inte vad som utgör konfidentiella uppgifter. Det föreskrivs emellertid att effekterna som ett röjande av information skulle kunna få för vissa allmänna och enskilda intressen ska utvärderas. En sådan prövning åstadkoms enligt regeringen genom användningen av de skaderekvisit som används i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL.

Sekretessen som enligt 30 kap. 12 § OSL gäller för vissa uppgifter i ärenden enligt lagen om statligt stöd till kreditinstitut ska ändras till att gälla motsvarande uppgifter i ärenden om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut och i ärenden om statliga stabiliseringsverktyg. Sekretess ska gälla i Riksgäldskontorets ärenden om resolution för samma uppgifter och under motsvarande förutsättningar som sekretessen enligt 30 kap. 12 § OSL. Vidare ska sekretess gälla i andra ärenden enligt den nya lagen om resolution för uppgifter om dels affärs- eller driftsförhållanden hos den som ärendet avser om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs, dels ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser. De nya sekretessbestämmelserna för uppgifter i ärenden enligt den nya lagen om resolution ska tillämpas på uppgiften även av en myndighet som uppgiften lämnas till (överföring av sekretess). Tystnadsplikten ska i pågående ärenden om statligt stöd respektive resolution ha företräde framför meddelarfriheten. I avslutande sådana ärenden, liksom i andra ärenden enligt den nya lagen om resolution, ska tystnadsplikten ha företräde framför meddelarfriheten för uppgifter om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

Den som deltar eller deltagit i resolutionsförfarandet och som inte omfattas av sekretessen i det allmänna verksamheten får inte obehörigen röja eller utnyttja uppgifter som den genom sitt deltagande fått veta om en enskilds affärs- eller driftsförhållanden eller andra ekonomiska eller personliga förhållanden, eller planering eller förberedelser för eller hantering av framtida krissituationer. Den del av Riksgäldskontoret som inte bedriver verksamhet enligt den nya lagen om resolution ska vara uppgiftsskyldig gentemot den del av myndigheten som bedriver den verksamheten. Inom Riksgäldskontoret ska motsvarande uppgiftsskyldighet gälla gentemot stödmyndigheten för den del av Riksgäldskontoret som inte bedriver verksamhet enligt den nya lagen om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut. Uppgiftsskyldigheten ska i båda fallen vara sekretessbrytande.

Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta uppgifter med varandra, med motsvarande utländska myndigheter inom EES och med Europeiska bankmyndigheten i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet. Riksgäldskontoret ska också ge regeringen de uppgifter som regeringen behöver i sin verksamhet enligt den nya lagen om resolution. Riksbanken och Finansinspektionen ska på Riksgäldskontorets begäran lämna de uppgifter som myndigheten behöver i sin verksamhet enligt den nya lagen om resolution respektive den nya lagen om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut. Riksbanken ska lämna de uppgifter som rör genomförda likviditetsstödjande åtgärder till regeringen, Finansinspektionen och Riksgäldskontoret som respektive myndighet behöver för sin verksamhet.

Utan hinder av sekretess får Finansinspektionen lämna sekretessbelagda uppgifter i ett tillsynsärende till en enskild person som deltar i resolutionsförfarandet, om personen i fråga behöver uppgifterna för att planera eller utföra en resolutionsåtgärd. Riksgäldskontoret ska ha motsvarande möjlighet att bryta sekretessen i sina ärenden enligt den nya lagen om resolution.

Sekretess i ett avslutat ärende om resolution är inte heller ett hinder för Riksgäldskontoret att lämna uppgifter till en konkursförvaltare eller till en likvidator enligt vad som föreskrivs i den nya lagen om resolution.

Ingripandeåtgärder och sanktioner

Finansinspektionens ingripandebefogenheter enligt 15 kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse och 25 kap. lagen om värdepappersmarknaden ska gälla för företag som omfattas av den nya lagen om resolution vid åsidosättande av särskilt angivna skyldigheter enligt den nya lagen om resolution, lagen om bank- och finansieringsrörelse och lagen om värdepappersmarknaden.

Prövning i domstol

Finansinspektionens och Riksgäldskontorets beslut om krisavvärjande åtgärder bör inte föregås av godkännande på förhand av domstol. Detsamma bör gälla för Riksgäldskontorets beslut om resolution och resolutionsåtgärder. Riksgäldskontorets beslut om resolution och resolutionsåtgärder gäller omedelbart. Riksgäldskontoret och Finansinspektionen får bestämma att beslut om krisavvärjande åtgärder, förbud, föreläggande eller återkallelse av tillstånd enligt den nya lagen om resolution ska gälla omedelbart. Besluten som Riksgäldskontoret och Finansinspektionen fattar enligt den nya lagen om resolution får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut som avser normgivning. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Regeringens beslut enligt den nya lagen om resolution får inte överklagas. Frågor om klagorätt, partsställning, laga kraft och delgivning får bedömas i det enskilda fallet utifrån gällande rätt. Mål om resolution eller

resolutionsåtgärder ska handläggas skyndsamt. Endast om det är förenligt med det allmännas intresse, får den domstol som ska pröva ett överklagat beslut om resolution eller resolutionsåtgärder besluta att det överklagade beslutet tills vidare inte ska gälla.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen om resolution, lagen om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut samt de följdändringar som syftar till att genomföra krishanteringsdirektivet i svensk rätt är tänkta att träda i kraft den 1 februari 2016.

Bestämmelser om krav på avtalsvillkor om erkännande av nedskrivning eller konvertering i avtal som lyder under lagen i tredjeland ska tillämpas på avtal och skuldförbindelser som emitterats eller ingåtts fr.o.m. den 1 februari 2016.

Resolutionsavgiften tas ut första gången 2016. För 2016 ska avgiften reduceras till hälften.

Förslagets konsekvenser

Regeringen menar att det nya regelverket innebär att såväl statens kostnader för krishantering som de totala samhällsekonomiska kostnaderna för krishantering bör minska i en inte obetydlig utsträckning, samtidigt som det är svårt att uppskatta de ekonomiska effekterna mer i detalj. Regeringen gör dock bedömningen att förslaget innebär en ökad administrativ börda för de systemviktiga finansiella instituten. Förslaget innebär också en ökad administrativ börda för de mindre instituten. Den föreslagna lagstiftningen ska tillämpas proportionerligt, vilket gör att kraven för de mindre instituten kan vara mindre omfattande där det bedöms befogat. För konsumenter som nyttjar institutens tjänster kommer förslaget inte att innebära några större märkbara förändringar. Även i en krissituation, när ett institut försätts i resolution, kommer konsumenten i många fall att ha fortsatt tillgång till bankens tjänster. Ett av regelverkets uttryckliga syften är att skydda konsumenter, speciellt insättare. För investerare innebär det nya regelverket att skuldebrev kan komma att bli nedskrivna och att investeringar därmed förlorar i värde. Trots reglerna om att investerare (borgenärer) aldrig ska behandlas sämre än vad de hade behandlats i konkurs kan det antas att detta får konsekvenser för prissättningen av senior skuld som utges av systemviktiga finansiella institut. Sådana konsekvenser kan dock enligt regeringen vara önskvärda ur ett rättvise- och hållbarhetsperspektiv, eftersom det handlar om att minska den implicita statsgarantin.

I och med införandet av skuldnedskrivningsverktyget skapas en möjlighet att låta borgenärerna ta förlusterna utan att banken nödvändigtvis likvideras, och staten får därmed och i samband med de andra föreslagna verktygen större flexibilitet att hantera krisen på det sätt som bedöms lämpligt. Jämfört med nuvarande stödlag kommer statens möjligheter till rekapitalisering av banker

med offentliga medel att begränsas något. Kostnaderna ska i första hand bäras av ägare och borgenärer.

Riksgäldskontoret, Finansinspektionen och Bolagsverket är de myndigheter som kommer att få ökade bördor till följd av den lagstiftning som nu föreslås. Regeringen bedömer att Riksgäldskontorets och Finansinspektionens nya uppgifter kan hanteras inom befintliga ramar. Bolagsverkets kostnader för handläggning av bl.a. registreringsärenden finansieras genom avgifter.

Med hänsyn till att ett beslut om att försätta ett företag i resolution med största sannolikhet kommer att fattas väldigt sällan i Sverige, om ens alls inom överskådlig tid, och att antalet mål hos allmän förvaltningsdomstol med anledning av myndighetsbeslut i det resolutionsförberedande arbetet kan förväntas bli begränsat, är regeringens bedömning att de budgetära konsekvenserna för domstolarna bör kunna hanteras inom befintliga budgetramar.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att krishanteringsdirektivet i huvudsak bör genomföras i svensk rätt på det sätt som regeringen föreslår.

Av propositionen framgår att en del beslut som kan behöva fattas enligt det nya krishanteringsdirektivet kan få sådana konsekvenser för den finansiella stabiliteten och statsfinanserna att beslutsbefogenheten inte bör ges till en förvaltningsmyndighet. Enligt den föreslagna lagstiftningen ska Riksgäldskontoret, om myndigheten överväger en åtgärd som kan få direkta budget- eller systemeffekter, till regeringen överlämna frågan om huruvida åtgärden med hänsyn till risken för sådana effekter kan godtas. Alla åtgärder som finansieras med medel från resolutionsreserven kommer att påverka det finansiella sparandet. Med direkta budgeteffekter avses dock i detta sammanhang enbart sådana effekter som följer av åtgärder som inte finansieras med medel ur resolutionsreserven. Det kan bli aktuellt för regeringen att bli involverad i beslutsfattandet, t.ex. i det gränsöverskridande samarbete som kan kräva såväl internationella överenskommelser om resolutionsåtgärder som fördelning av kostnader mellan medlemsstater för krishanteringen. Det anges i den föreslagna lagstiftningen att regeringen, när Riksgäldskontoret avser att låna ut medel ur resolutionsreserven till något annat finansieringsarrangemang inom EES, ska bedöma om utlåningen kan tillåtas utifrån de budget- eller systemeffekter utlåningen kan ge upphov till. Det kan inte uteslutas att även rent nationella ärenden kan innehålla sådana omständigheter att Riksgäldskontorets beslut bör föregås av regeringens godkännande. Utskottet delar regeringens bedömning att det inte är möjligt eller lämpligt att i lag eller annan författning på förhand precisera ytterligare i vilka fall sådana beslut ska prövas av regeringen.

Lagförslagen i propositionen innebär att ett vidsträckt bemyndigande ges till regeringen och Riksgäldskontoret. Regeringen får tillåta åtgärder som får

direkta budget- eller systemeffekter. Alla åtgärder som finansieras med medel från resolutionsreserven kommer att påverka det finansiella sparandet. Staten ska på Riksgäldskontorets begäran omedelbart ställa medel ur reserven till Riksgäldskontorets förfogande för finansiering av åtgärder i resolution. Den föreslagna lagstiftningen innebär vidare att reglerna i lagen om statens budget om statlig avgiftssättning får frångås om synnerliga skäl föreligger. Riksdagen har dock godtagit motsvarande vidsträckta bemyndiganden i samband med att den nuvarande stödlagen antogs (bet. 2008/09:FiU16). Regeringen gavs genom den nuvarande stödlagen ett icke beloppsbegränsat bemyndigande att besluta om stödåtgärder. Mot den bakgrunden anser utskottet att förslagen till lag om resolution och lag om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut kan anses vara befogade.

I propositionen föreslås vidare att instituten ska betala en årlig resolutionsavgift till resolutionsreserven. När behållningen i resolutionsreserven har nått 3 procent ska i stället en riskavgift tas ut som baseras på risken i varje instituts verksamhet.

Riskavgiften ska enligt regeringens förslag tas ut i enlighet med bestämmelser som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Utskottet konstaterar att det i den lagbestämmelse om riskavgiften som regeringen föreslagit endast anges att riskavgiften ska spegla den förväntade kostnad som kan komma att belasta resolutionsreserven i fråga om den avgiftsskyldige, och att avgiften kan sättas till noll om sannolikheten för att en avgiftsskyldig kommer att försättas i resolution är mycket låg. Vidare föreslås en möjlighet att sätta ned riskavgiften om det finns särskilda skäl. I propositionen anges att det är angeläget att avgiftsuttaget utformas så att institutens incitament till ett riskfyllt beteende minskar, detta bl.a. mot bakgrund av den svenska banksektorns storlek i förhållande till den nationella ekonomin. I den föreslagna lagen om resolution anges inte hur risken ska uppskattas för varje enskilt institut eller i övrigt hur avgiften för varje avgiftsskyldig ska fastställas. Det är fråga om belastande avgifter som ska tas ut av enskilda institut under en lång tid. Utskottet anser därför att det bör framgå närmare av lagen vilka kriterier som ska tillämpas vid bestämmandet av riskavgiften. Dessutom bör det enligt utskottets mening tydliggöras att bestämmelsen syftar till att ge instituten incitament att minska sina risker. Att i så stor utsträckning som förslaget innebär delegera befogenheten att bestämma hur riskavgiften närmare ska regleras är enligt utskottet inte lämpligt. Samtidigt anser utskottet att regleringen i lag inte får bli för detaljerad.

Enligt uppgift från regeringen beräknas inte behållningen i resolutionsreserven uppgå till 3 procent av insättningarna förrän 2020. Först då beräknas således att de årliga riskavgifterna kommer att börja tas ut. Mot den bakgrunden tillstyrker utskottet förslaget till en ny lag om resolution även i den del det handlar om riskavgifterna. Utskottet anser dock att regeringen bör utreda hur bestämmelserna i lagen om resolution om riskavgiften kan utformas

så att kriterierna för fastställandet av riskavgifterna blir tydligare reglerade i lagen. Regeringen bör därefter återkomma till riksdagen under 2017 med förslag på ändringar av lagen om resolution.

I offentlighets- och sekretesslagen föreslår regeringen att sekretess ska gälla i ärenden om resolution för bl.a. uppgifter om affärs- och driftsförhållanden hos den som ärendet avser. Vidare föreslår regeringen två sekretessbrytande bestämmelser. Förslagen innebär att sekretessen i resolutionsärenden inte ska hindra att en uppgift lämnas till en enskild som deltar i ett resolutionsförfarande om uppgiften behövs för att planera eller utföra en resolutionsåtgärd respektive till en konkursförvaltare eller en likvidator. I den nya lagen om resolution föreslås en bestämmelse om tystnadsplikt för den som deltar i verksamhet enligt lagen för det denne fått veta om bl.a. enskilds affärs- och driftsförhållanden. Någon motsvarande bestämmelse om tystnadsplikt för konkursförvaltare och likvidatorer föreslås inte. Utskottet utgår från att regeringen har övervägt frågan om behovet av en särskild bestämmelse i lagen om resolution om tystnadsplikt för konkursförvaltare och likvidatorer. Vidare förutsätter utskottet att regeringen återkommer med förslag till lagstiftning i frågan om det skulle visa sig behövas.

Utskottet föreslår också några justeringar i några av lagförslagen. Utskottet finner att det inte är behövligt att hämta in upplysningar eller yttranden om förslagen till lagändringar. På grund av frågornas art anser utskottet vidare att Lagrådets granskning skulle sakna betydelse.

I förslaget till lagen om resolution föreslår utskottet några rättelser i 1 kap. 2 §, 3 kap. 19 §, 27 kap. 13 § och några mindre justeringar av 7 kap. 4 § och 30 kap. 2 §. Vad gäller 7 kap. 4 § bedömer utskottet att terminologin bör vara densamma som i övriga delar av 7 kap., dvs. att "skulderna" ska ersättas med "förpliktelserna".

I lagen om bank- och finansieringsrörelse föreslår utskottet också några justeringar av lagförslagen. I 6 a kap. 1 och 2 §§ regleras att återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner ska lämnas in till Finansinspektionen. Enligt utskottet bör bestämmelserna kompletteras så att det framgår att planerna ska lämnas in vid den tidpunkt som Finansinspektionen bestämmer. Bestämmelsen i 13 kap. 8 a § om upprättande av register över finansiella avtal bör förtydligas så att innebörden överensstämmer med vad regeringen anför i propositionen (s. 288). Vidare föreslår utskottet ett förtydligande av bemyndigandet i 16 kap. 1 § om sådana register.

Vidare föreslår utskottet vissa ändringar av regeringens förslag när det gäller lagen om värdepappersmarknaden. För det första bör 8 a kap. 1 § ändras så att paragrafen definierar vilka värdepappersbolag som ska följa reglerna om återhämtningsplaner. För det andra bör, på motsvarande sätt som i 6 a kap. 1 och 2 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse, 8 a kap. 2 och 3 §§ lagen om värdepappersmarknaden, som gäller att återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner ska lämnas in till Finansinspektionen, kompletteras så att det framgår att planerna ska lämnas in vid den tidpunkt

Finansinspektionen bestämmer. I 23 kap. 3 b § föreslås för det tredje dels att den myndighet som anges i paragrafen ska vara Finansinspektionen, dels att paragrafens innebörd ska överensstämma med vad regeringen anför i propositionen (s. 288). Slutligen föreslår utskottet en rättelse i 8 b kap. 17 §.

I övriga delar tillstyrker utskottet propositionen.

Särskilt yttrande

Genomförande av krishanteringsdirektivet, punkt 1 (V)

Håkan Svenneling (V) anför:

Jag vill framhålla följande i samband med att krishanteringsdirektivet genomförs i svensk rätt.

Statligt ägande

När det gäller statens möjlighet att överta banker så ska ett övertagande enligt förslaget endast kunna ske i det andra steget, dvs. när man har genomfört de andra möjliga verktygen. Jag vill peka på att detta riskerar att förvärra kriser genom att det kan ta för lång tid innan staten får kontroll över situationen. Likaså tycker jag att den föreslagna regeln om att staten inte får behålla ägandet utan måste avyttra det så snart som de marknadsmässiga och finansiella omständigheterna gör det möjligt inte är sakligt motiverad. Vänsterpartiets principiella ingång är att staten ska kunna fortsätta äga en bank som har varit föremål för resolution. Skattebetalarna kan ha en större ekonomisk vinning av fortsatt ägande och det kan också leda till att konkurrensen mellan bankerna stärks. Ett fortsatt statligt ägande kan också vara viktigt för att värna den finansiella stabiliteten och säkerställa att staten får tillbaka de medel som staten bidragit med för sitt risktagande.

Förutsättningarna för att använda de statliga stabiliseringsverktygen

En av förutsättningarna för att använda de statliga stabiliseringsverktygen är enligt de föreslagna bestämmelserna att ägare och borgenärer har bidragit genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt med ett belopp motsvarande 8 procent av skulderna i företaget. Jag anser att detta bidrag från ägarna och borgenärerna borde ha varit större. Ägarna borde ta ett större ansvar för skulderna i företaget.

Angående minimikravet och vissa typer av instrument

Vänsterpartiet delar Riksbankens syn på att resolutionsmyndigheten borde ha getts möjlighet att kräva att minimikravet fullt ut ska uppfyllas med kapitalbas. Detta för att minska risken att ett institut strukturerar sina skulder så att skuldnedskrivningsverktyget inte får avsedd effekt.

Villkor för förebyggande statligt stöd

I de föreslagna bestämmelserna (2 kap. 2 § lagen om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut) borde villkoret ha varit att stödet ska utformas så att

statens insatser kan återfås i stället för som det nu formuleras i bestämmelsen, dvs. att stödet ska utformas så att statens insatser i möjligaste mån kan återfås.

Ersättning till Riksgäldskontoret

I förslaget till lag om resolution föreslås (24 kap. 6 §) att ett företag i resolution ska ersätta Riksgäldskontoret för skäligen kostnader och utlägg som har uppkommit i samband med beslut om att försätta företaget i resolution och vidtagande av resolutionsåtgärder. Enligt min mening borde företaget ersätta Riksgäldskontoret för alla kostnader som har uppkommit i samband med resolution och således borde ordet ”skäligen” ha tagits bort.

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2015/16:5 Genomförande av krishanteringsdirektivet:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om resolution.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till ändring i lag om ändring i förmånsrättslagen (1970:979).
4. Riksdagen antar regeringens förslag till ändring i lagen (1981:6) om konkurs som omfattar egendom i annat nordiskt land.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till ändring i lagen (1981:7) om verkan av konkurs som inträffat i annat nordiskt land.
6. Riksdagen antar regeringens förslag till ändring i sparbankslagen (1987:619).
7. Riksdagen antar regeringens förslag till ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i konkurslagen (1987:672).
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.
10. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker.
11. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring av lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.
12. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion.
13. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).
14. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.
15. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551).
16. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2005:1047) om internationella förhållanden rörande försäkringsföretags och kreditinstituts insolvens.
17. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.
18. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om resolution

Härigenom föreskrivs¹ följande.

AVDELNING I. INLEDANDE BESTÄMMELSER

1 kap. Övergripande om lagen

Lagens innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om ett särskilt förfarande under statlig kontroll för rekonstruktion eller avveckling (resolution) av finansiell verksamhet som bedrivs av

1. kreditinstitut och värdepappersbolag,
2. i Sverige hemmahörande företag som är
 - a) finansiella institut som är dotterföretag till ett institut, till ett EES-institut eller till ett sådant holdingföretag som anges i b, c eller d och som omfattas av gruppbaserad tillsyn,
 - b) finansiella holdingföretag,
 - c) blandade finansiella holdingföretag, och
 - d) holdingföretag med blandad verksamhet,
3. EES-filialer som är etablerade i Sverige.

Lagen innehåller också bestämmelser om åtgärder som syftar till att förbereda resolution, förhindra fallissemang och om samarbete med utländska myndigheter.

2 § Innehållet i denna lag är uppdelat enligt följande.

AVDELNING I. INLEDANDE BESTÄMMELSER

1 kap. – Övergripande om lagen

2 kap. – Definitioner

AVDELNING II. ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBEREDA RESOLUTION OCH UNDVIKA FALLISSEMANG

3 kap. – Resolutionsplaner

4 kap. – Minimikravet på nedskrivningsbara skulder

5 kap. – Ytterligare åtgärder för att förbereda resolution och undvika fallissemang

6 kap. – Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

- 7 kap. – Värdering
- AVDELNING III. RESOLUTION
- 8 kap. – Inledande av resolution
- 9 kap. – Beslutsförfarande för gränsöverskridande koncerner
- 10 kap. – Följder av ett beslut om resolution för ägare och ledning
- 11 kap. – Hinder mot exekutiva åtgärder och rättshandlingar knutna till resolution
- 12 kap. – Om resolutionsåtgärder
- 13 kap. – Beslut om ändring av vissa avtalsvillkor och om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter och att utöva vissa rättshandlingar
- 14 kap. – Kompletterande befogenheter
- 15 kap. – Särskild förvaltare
- 16 kap. – Åtgärder mot ägare
- 17 kap. – Försäljningsverktyget
- 18 kap. – Broinstitutsverktyget
- 19 kap. – Avskiljandeverktyget
- 20 kap. – Kompletterande befogenheter vid överföring
- 21 kap. – Skuldnedskrivningsverktyget
- 22 kap. – De statliga stabiliseringsverktygen
- 23 kap. – Skyddsåtgärder
- 24 kap. – Konkurs, likvidation och avslutande av resolution
- 25 kap. – Verkan av vissa beslut fattade av resolutionsmyndigheter i andra länder inom EES
- 26 kap. – Erkännande och verkställighet av resolution i tredjeland
- 27 kap. – Finansiering av resolution
- AVDELNING IV. AVSLUTANDE BESTÄMMELSER
- 28 kap. – Samarbete och informationsutbyte
- 29 kap. – Bemyndiganden
- 30 kap. – Överklagande och verkställighet av beslut m.m.

Ansvariga myndigheter

Riksgäldskontoret

3 § Frågor om åtgärder enligt denna lag prövas av Riksgäldskontoret (resolutionsmyndigheten), om inte annat följer av 4 eller 5 §.

Om Riksgäldskontoret överväger en åtgärd som kan få direkta budget- eller systemeffekter, ska Riksgäldskontoret, med ett eget yttrande i saken, till regeringen överlämna frågan om huruvida åtgärden med hänsyn till risken för sådana effekter kan godtas.

Finansinspektionen

4 § Frågor om nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution enligt 6 kap. prövas av Finansinspektionen.

Regeringen

5 § Frågor om användning av de statliga stabiliseringsverktygen enligt 22 kap. prövas av regeringen.

En fråga som överlämnas till regeringen enligt 3 § andra stycket ska prövas skyndsamt.

Resolutionsändamålen

6 § Ändamålen med resolution är att

1. säkerställa att kritiska verksamheter upprätthålls,
2. undvika betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten,
3. skydda offentliga medel,
4. skydda insättare enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och investerare enligt lagen (1999:158) om investerarskydd, och
5. skydda kundmedel och kundtillgångar.

Allmänna tillämpningsprinciper

Prioritetsordningen ska upprätthållas

7 § Resolutionsåtgärder ska tillämpas och resolutionsplaner utformas på ett sätt som medför att företagets

1. aktie- eller andelsägare bär förluster först, och
2. borgenärer bär, om inte annat anges i denna lag, förluster efter ägarna i den inbördes ordning som gällt om företaget varit försatt i konkurs.

Borgenärernas inbördes ordning ska även följas vid konvertering av skulder till kämprimärkapital.

Det ekonomiska utfallet ska inte bli sämre än vid konkurs eller likvidation

8 § Det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer ska inte bli sämre vid resolution eller åtgärder enligt 6 kap. än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation.

Proportionalitet

9 § Ett beslut enligt denna lag eller föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen får fattas bara om skälen för beslutet uppväger det intrång eller men i övrigt som beslutet innebär för den som beslutet gäller eller för något annat motstående intresse.

Tillämpningen av denna lag och av föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen ska stå i proportion till arten och omfattningen av det berörda företagets verksamhet och dess komplexitetsgrad.

2 kap. Definitioner

1 § I denna lag avses med

anmält avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som ett land inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av

särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: Europeiska kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59 av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen,
kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § i den lagen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artiklarna 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7 och 8 den lagen,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

2 § En *kvalificerad skuld* är en skuld som inte räknas som ett primärkapitalinstrument eller ett supplementärkapitalinstrument, och som inte är

1. en garanterad insättning,
2. en skuld som är säkerställd, till den del skulden täcks av säkerhet,
3. en skuld som hänför sig till kundtillgångar eller kundmedel förutsatt att kunden är skyddad vid konkurs eller ett motsvarande utländskt förfarande,
4. en skuld som hänför sig till ett kommissionsavtal eller annat avtal som innebär att institutet är redovisningsskyldigt för anförtrödda medel,
5. en skuld till ett institut eller ett EES-institut som inte ingår i samma koncern som institutet eller det företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2, med en ursprunglig löptid som är kortare än sju dagar,
6. en skuld med en kortare återstående löptid än sju dagar, som hänför sig till system eller operatörer i ett anmält avvecklingssystem eller deras deltagare,
7. en skuld till anställda avseende inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag för den rörliga delen av ersättningen
 - a) som inte regleras av kollektivavtal, eller
 - b) som avser en risktagare med väsentlig inverkan,
8. en skuld till en borgenär inom affärs- eller handelssektorn, där skulden hänför sig till att institutet eller det företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 har tillhandahållits varor eller tjänster som är kritiska för dess löpande verksamhet,
9. en skuld till en skatte- eller en socialförsäkringsmyndighet, förutsatt att myndighetens fordran har förmånsrätt, eller
10. en skuld till garantimyndigheten till följd av avgifter som ska betalas i enlighet med 12 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

Som en kvalificerad skuld räknas även en skuld som enligt lagen i ett annat land inom EES eller tredjeland inte motsvarar en sådan skuld som anges i första stycket.

3 § Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck finns i nedan angivna paragrafer:

- minimikrav på nedskrivningsbara skulder i 4 kap. 1 §
- försäljningsverktyget i 17 kap. 1 §
- broinstitutsverktyget i 18 kap. 1 §
- broinstitut i 18 kap. 2 §
- avskiljandeverktyget i 19 kap. 1 §
- tillgångsförvaltningsbolag i 19 kap. 2 §
- skuldnedskrivningsverktyget i 21 kap. 1 §
- statliga stabiliseringsverktyg i 22 kap. 1 §
- arrangemang om strukturerad finansiering i 23 kap. 1 §
- arrangemang om säkerheter i 23 kap. 1 §
- arrangemang om säkerhetsöverlåtelser i 23 kap. 1 §
- kvittningsarrangemang i 23 kap. 1 §
- nettningsarrangemang i 23 kap. 1 §
- partiell överföring i 23 kap. 1 §.

AVDELNING II. ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBEREDA RESOLUTION OCH UNDVIKA FALLISSEMANG

3 kap. Resolutionsplaner

Resolutionsplaner för institut som inte ingår i en finansiell koncern

1 § Riksgäldskontoret ska upprätta en resolutionsplan för varje institut. Planen ska ange de resolutionsåtgärder som Riksgäldskontoret avser att vidta om institutet försätts i resolution. Riksgäldskontoret ska hålla planen aktuell.

Resolutionsplanen ska upprättas efter samråd med Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer.

En resolutionsplan ska inte upprättas för institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbaserad tillsyn.

Koncernresolutionsplaner

2 § Ett institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbaserad tillsyn, ska omfattas av en av Riksgäldskontoret antagen koncernresolutionsplan. Planen ska ange vilka åtgärder som Riksgäldskontoret, eller i förekommande fall en utländsk resolutionsmyndighet, avser att vidta om institutet eller ett annat koncernföretag försätts i resolution.

Av koncernresolutionsplanen ska det också framgå hur resolutionen ska finansieras. Planen ska ange hur kostnaderna för åtgärderna fördelas mellan resolutionsreserven och de övriga finansieringsarrangemangen.

För en koncern som inte är gränsöverskridande ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret efter samråd med Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där det finns betydande filialer.

För en gränsöverskridande koncern ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret, om myndigheten är samordnande resolutionsmyndighet i resolutionskollegiet, tillsammans med berörda resolutionsmyndigheter och efter samråd med relevanta behöriga myndigheter.

3 § Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern, ska myndigheten lämna över den information som myndigheten fått från moderföretaget inom EES till relevanta utländska resolutionsmyndigheter. Riksgäldskontoret ska därefter inom fyra månader från det att informationen överlämnats, försöka komma överens med dessa resolutionsmyndigheter om att anta koncernresolutionsplanen.

Om Riksgäldskontoret inte är samordnande myndighet, ska myndigheten inom fyra månader från det att den samordnande myndigheten har sänt över informationen, försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om att anta koncernresolutionsplanen.

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska myndigheten göra en ny bedömning av planen, om myndigheten

underrättas av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES om att den myndigheten bedömer att en omtvistad fråga avseende koncern-resolutionsplanen kan få väsentlig finanspolitisk inverkan i det landet. Riksgäldskontoret ska då också göra en ny bedömning av minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap.

4 § Om en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats inom fyra månader ska Riksgäldskontoret, om myndigheten är samordnande resolutionsmyndighet, besluta om koncernresolutionsplanen.

När Riksgäldskontoret fattar beslut, ska myndigheten beakta synpunkter och reservationer från de utländska resolutionsmyndigheterna.

5 § Om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten och en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats inom fyra månader, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om en resolutionsplan för de dotterföretag som myndigheten ansvarar för.

När Riksgäldskontoret fattar beslut, ska myndigheten beakta synpunkter och reservationer från de utländska resolutionsmyndigheterna och från behöriga myndigheter.

6 § Om någon utländsk resolutionsmyndighet inom fyramånadersfristen i 3 § har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 4 eller 5 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten. Detta gäller dock inte om Riksgäldskontoret anser att beslutet kan få väsentlig finanspolitisk inverkan i Sverige.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

7 § Ett beslut om en koncernresolutionsplan som fattas av en utländsk samordnande resolutionsmyndighet efter en överenskommelse med en eller flera resolutionsmyndigheter eller på grund av att resolutionsmyndigheterna inte har kommit överens, gäller i Sverige.

8 § Om Riksgäldskontoret bedömer att en koncernresolutionsplan som beslutats av en utländsk myndighet kan få väsentlig finanspolitisk inverkan i Sverige, ska Riksgäldskontoret underrätta den samordnande resolutionsmyndigheten.

9 § Riksgäldskontoret ska beakta och följa de resolutionsplaner som beslutats, om myndigheten inte med hänsyn till omständigheterna i ett

resolutionsärende anser att resolutionsändamålen skulle uppnås effektivare med hjälp av andra åtgärder än de som anges i planen.

Möjligheten att rekonstruera eller avveckla institut som inte ingår i en finansiell koncern

10 § När Riksgäldskontoret upprättar en resolutionsplan för ett institut, ska Riksgäldskontoret pröva i vilken utsträckning det är möjligt att rekonstruera eller avveckla institutet genom konkurs, likvidation eller resolution på ett sätt som inte leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet i EES. Riksgäldskontoret får inte förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller något annat statligt stöd än medel ur resolutionsreserven.

Prövningen ska göras efter samråd med Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer.

Möjligheten att rekonstruera eller avveckla en koncern

11 § När Riksgäldskontoret upprättar en koncernresolutionsplan enligt 2 §, ska Riksgäldskontoret pröva i vilken utsträckning det är möjligt att rekonstruera eller avveckla koncernföretagen genom konkurs, likvidation eller resolution eller motsvarande utländska förfaranden på ett sätt som inte leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet i EES. Riksgäldskontoret får inte förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller annat statligt stöd än medel ur något finansieringsarrangemang.

Prövningen ska göras efter samråd med de behöriga myndigheterna för dotterföretagen och resolutionsmyndigheter i de länder inom EES där koncernföretagen har betydande filialer. För en gränsöverskridande koncern ska prövningen göras tillsammans med resolutionsmyndigheterna för andra koncernföretag.

Åtgärder för att hantera väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla institut som inte ingår i en finansiell koncern

12 § Om Riksgäldskontoret finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett institut, ska Riksgäldskontoret underrätta institutet, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer. Riksgäldskontoret ska samtidigt förelägga institutet att inom fyra månader ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska de väsentliga hinder som Riksgäldskontoret funnit.

Om Riksgäldskontoret har funnit att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett institut, får Riksgäldskontoret inte upprätta en resolutionsplan för institutet förrän åtgärder enligt 13 § har vidtagits eller Riksgäldskontoret har funnit att sådana åtgärder inte är nödvändiga.

13 § Om Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, bedömer att de åtgärder som institutet anger inte effektivt undanröjer eller minskar de väsentliga hindren mot att rekonstruera eller avveckla

institutet, ska Riksgäldskontoret besluta om vilka andra åtgärder som institutet ska vidta för att undanröja eller minska dessa hinder. Ett sådant beslut får dock bara avse sådana åtgärder som anges i 24 §.

När Riksgäldskontoret prövar vilka åtgärder som institutet ska vidta, ska Riksgäldskontoret ta hänsyn till det hot som hindren utgör för det finansiella systemet och den inverkan åtgärderna har på institutet, det finansiella systemet, den inre marknaden och samhällsekonomin. Åtgärderna ska stå i proportion till de hinder som ska undanröjas eller begränsas.

Åtgärder för att hantera väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla en koncern

14 § Om Riksgäldskontoret eller en utländsk resolutionsmyndighet underrättar ett företag i en gränsöverskridande koncern om att det finns väsentliga hinder mot rekonstruktion eller avveckling, ska Riksgäldskontoret vänta med beslut om koncernresolutionsplanen till dess processen för att undanröja eller begränsa de väsentliga hindren avslutats.

15 § Om Riksgäldskontoret vid en prövning enligt 11 § finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla en gränsöverskridande koncern, ska Riksgäldskontoret samråda med tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där betydande filialer är belägna och därefter försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om vilka åtgärder som ska vidtas beträffande samtliga institut i koncernen. Riksgäldskontorets bedömning av möjligheten att rekonstruera eller avveckla koncernen ska tjäna som utgångspunkt för beslut i frågan om vilka åtgärder som ska vidtas.

16 § När Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern och företagen som ingår i koncernen ska bli föremål för åtgärder enligt beslut enligt 15 §, ska Riksgäldskontoret tillsammans med den samordnande tillsynsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten ta fram en rapport som ska innehålla en analys av de väsentliga hindren mot att vidta effektiva resolutionsåtgärder beträffande koncernen. Rapporten ska belysa vilka effekter olika åtgärder har på institutets affärsmodell och ge förslag på sådana proportionella och riktade åtgärder som enligt Riksgäldskontoret är nödvändiga och lämpliga för att undanröja eller begränsa hindren.

17 § En rapport enligt 16 § ska lämnas till moderföretaget inom EES med möjlighet att inom fyra månader från mottagandet av rapporten lämna synpunkter och föreslå alternativa åtgärder för att undanröja eller begränsa de hinder som identifierats i rapporten.

18 § När moderföretaget har yttrat sig enligt 17 § eller den tid för yttrande som anges i den paragrafen har löpt ut, ska Riksgäldskontoret, efter samråd med behöriga myndigheter och med resolutionsmyndigheter i länder inom EES där moderföretaget, dotterföretag eller betydande

filialer till institut i koncernen finns, försöka komma överens med resolutionsmyndigheterna om

1. vilka väsentliga hinder som finns,
2. hur de åtgärder som föreslagits av moderföretaget inom EES ska bedömas, och
3. vilka ytterligare åtgärder som krävs för att undanröja eller begränsa hindren.

Överenskommelsen ska träffas inom fyra månader från det att moderföretaget yttrat sig över rapporten eller, om moderföretaget inte yttrat sig, vid utgången av den fyramånadersperiod som anges i 17 §.

19 § Av en överenskommelse enligt 18 § ska det framgå vad den grundas på. Om Riksgäldskontoret är den samordnande resolutionsmyndigheten, ska myndigheten överlämna överenskommelsen till moderföretaget inom EES.

Riksgäldskontoret ska fatta de beslut som följer av överenskommelsen.

20 § Om en överenskommelse enligt 18 § inte har träffats inom föreskriven tid och Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret med tillämpning av 12 och 13 §§ och med hänsyn tagen till synpunkter och reservationer från de övriga resolutionsmyndigheterna fatta beslut om åtgärder som ska vidtas på koncernnivå.

21 § Om en överenskommelse enligt 18 § inte har träffats inom föreskriven tid och Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret med tillämpning av 12 och 13 §§ och med hänsyn tagen till synpunkter och reservationer från de övriga resolutionsmyndigheterna fatta beslut om åtgärder som ska vidtas mot ett institut.

22 § Om myndigheterna inte har kommit överens om någon av de åtgärder som anges i 24 § första stycket 7, 8 eller 10, och någon berörd utländsk resolutionsmyndighet inom tidsfristen i 18 § andra stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 20 eller 21 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § om fyramånadersfristen i 18 § andra stycket har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

23 § Ett beslut enligt 18 § av en utländsk samordnande resolutionsmyndighet gäller i Sverige, om det fattats efter en överenskommelse med en eller flera resolutionsmyndigheter eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom fyra månader.

Åtgärder för att undanröja eller minska väsentliga hinder

24 § För att undanröja eller begränsa väsentliga hinder som här identifierats enligt 13 eller 18 § får Riksgäldskontoret

1. förelägga företaget att skaffa eller se över sina koncerninterna arrangemang för finansiering, eller ingå serviceavtal som säkrar att företaget kan tillhandahålla kritiska verksamheter,

2. förelägga företaget att begränsa sina största enskilda eller totala exponeringar,

3. införa kompletterande informationskrav som är relevanta för resolutionsändamålen,

4. förelägga företaget att avyttra särskilda tillgångar,

5. förelägga företaget att begränsa eller upphöra med en viss verksamhet,

6. förelägga företaget att begränsa eller förhindra utveckling av vissa affärsområden eller försäljning av vissa produkter,

7. förelägga företaget att minska komplexiteten i de juridiska eller operativa strukturerna i företaget eller i ett koncernföretag som direkt eller indirekt står under företagets kontroll för att säkerställa att det går att med resolutionsverktygen juridiskt och operativt avskilja kritiska verksamheter från övriga verksamheter,

8. förelägga ett institut eller ett moderföretag att inrätta ett finansiellt moderholdingföretag i Sverige eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES,

9. förelägga ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 att öka sina kvalificerade skulder eller att vidta åtgärder för att uppfylla minimikravet på nedskrivningsbara skulder, eller

10. förelägga ett holdingföretag med blandad verksamhet som är moderföretag till ett institut att inrätta ett finansiellt holdingföretag för att kontrollera institutet, om det är nödvändigt för att underlätta resolution och undvika att resolutionen får negativ effekt på den icke-finansiella delen av koncernen.

När Riksgäldskontoret meddelar ett föreläggande enligt första stycket, ska myndigheten samtidigt förelägga företaget att inom en månad ta fram en plan för hur företaget avser att genomföra de åtgärder som föreläggandet avser.

Informationsutbyte med institut och moderföretag

25 § På begäran av Riksgäldskontoret ska ett institut eller ett moderföretag inom EES ge Riksgäldskontoret det stöd och den hjälp Riksgäldskontoret behöver för att upprätta en resolutionsplan för institutet eller koncernen.

Riksgäldskontoret ska lämna en sammanfattning av resolutionsplanen till institutet eller moderföretaget.

4 kap. Minimikravet på nedskrivningsbara skulder**Hur minimikravet beräknas**

1 § Med minimikravet på nedskrivningsbara skulder avses ett krav, uttryckt i procent, som anger hur stora företagets medräkningsbara

kvalificerade skulder och kapitalbas minst måste vara i förhållande till företagets totala skulder och kapitalbas.

Vid beräkningen av de totala skulderna ska derivatskulder tas upp till det belopp som återstår när hänsyn har tagits till motparters rätt till nettnings.

Beslut om minimikravets storlek

2 § Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, besluta om det minimikrav på nedskrivningsbara skulder som ska uppfyllas av ett institut på individuell nivå.

Riksgäldskontoret ska dessutom, efter samråd med Finansinspektionen, besluta vilket minimikrav på nedskrivningsbara skulder som ska uppfyllas av ett moderföretag inom EES på gruppnivå. För en gränsöverskridande koncern ska ett sådant beslut fattas enligt 5–9 §§.

Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att ett svenskt finansiellt institut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet ska uppfylla ett minimikrav på nedskrivningsbara skulder på individuell nivå.

3 § Minimikravet på nedskrivningsbara skulder ska beslutas i anslutning till resolutionsplaneringen enligt 3 kap. Kravet ska fastställas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, i syfte att säkerställa att ett företag, om det försätts i resolution, har kvalificerade skulder och en kapitalbas som tillsammans är tillräckligt stora för att kunna vidta resolutionsåtgärder som uppfyller resolutionsändamålen.

Om minimikravet avser ett institut som ingår i en finansiell koncern eller moderföretaget inom EES, ska beslutet fattas i enlighet med 5–9 §§.

4 § Riksgäldskontoret får besluta att ett företag ska uppfylla minimikravet med vissa typer av kvalificerade skulder.

Beslut om minimikravet beträffande företag som ingår i en gränsöverskridande koncern

5 § För en gränsöverskridande koncern ska Riksgäldskontoret försöka komma överens med de resolutionsmyndigheter som ansvarar för de utländska dotterinstituten och, om Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet, den samordnande myndigheten, om storleken på minimikravet på nedskrivningsbara skulder för

1. moderföretaget inom EES på gruppnivå, och
2. ett dotterinstitut och utländskt dotterinstitut på individuell nivå.

Vid bedömningen enligt första stycket 2 ska Riksgäldskontoret beakta det krav som har fastställts på gruppnivå.

Om myndigheterna kommer överens, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om minimikravet enligt 1 § i enlighet med överenskommelsen.

6 § Om en överenskommelse inte har träffats inom fyra månader ska Riksgäldskontoret, om myndigheten är samordnande resolutionsmyndighet,

fatta beslut om minimikravet för moderföretaget enligt 5 § första stycket 1 och för dotterinstitut enligt 5 § första stycket 2.

Om Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om minimikravet för dotterinstitut enligt 5 § första stycket 2.

7 § Om någon av de berörda utländska resolutionsmyndigheterna inom fyramånadersfristen i 6 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 6 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § efter det att fyramånadersfristen har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

8 § Ett sådant beslut som avses i 5 § gäller i Sverige om det fattas av

1. en utländsk samordnande resolutionsmyndighet avseende en eller flera jurisdiktioner efter en överenskommelse med resolutionsmyndigheten, eller

2. en utländsk resolutionsmyndighet inom dess jurisdiktion på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom fyra månader.

Beslutet är bindande för Riksgäldskontoret, och det ska ligga till grund för myndighetens övervakning av om minimikravet på nedskrivningsbara skulder är uppfyllt.

9 § En överenskommelse som ingåtts enligt 5 § och ett beslut som fattats enligt 6 § ska ses över och uppdateras regelbundet.

Undantag för institut som ingår i en koncern

10 § Riksgäldskontoret får undanta ett dotterinstitut från att uppfylla minimikravet på nedskrivningsbara skulder på individuell nivå, om

1. institutet är undantaget från tillsyn på individuell nivå enligt artikel 7.1 i tillsynsförordningen, och

2. moderinstitutet, om det inte också är moderinstitutet inom EES, uppfyller kravet som ställs på moderinstitutet i Sverige och på dotterinstitutet.

11 § Riksgäldskontoret får, i egenskap av samordnande resolutionsmyndighet, undanta ett moderinstitut inom EES från att uppfylla kravet på individuell nivå, om moderinstitutet

1. är undantaget från kapitalbaskravet på individuell nivå enligt artikel 7.3 i tillsynsförordningen, och

2. uppfyller det särskilda kapitalkravet för resolution som har fastställs för moderföretaget inom EES på gruppnivå.

Resolutionsmyndighetens övervakning

12 § Riksgäldskontoret ska övervaka att minimikraven på nedskrivningsbara skulder uppfylls på individuell nivå och, i förekommande fall, på gruppnivå. Riksgäldskontoret ska samordna sin övervakning med den tillsyn som utövas av Finansinspektionen.

5 kap. Ytterligare åtgärder för att förbereda resolution och undvika fallissemang**Hinder mot att utöva vissa rättshandlingar**

1 § För en motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket, gäller 11 kap. 3–6 och 8 §§ beträffande ett beslut om en krisavvärjande åtgärd eller en händelse som har direkt koppling till ett sådant beslut. Det som anges om ett beslut om resolution eller resolutionsåtgärder ska då avse ett beslut om krisavvärjande åtgärder.

Avtalsvillkor om erkännande av nedskrivning eller konvertering

2 § Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 ska i avtal som avser relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder och som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att skulden kan komma att skrivas ned eller konverteras och att borgenärerna accepterar

1. en eventuell minskning av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, eller

2. konverteringar eller indragningar som kan bli följden av ett beslut om resolution eller av ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument.

Kravet enligt första stycket gäller dock inte

1. kvalificerade insättningar från fysiska personer,

2. kvalificerade insättningar från mikroföretag samt små och medelstora företag enligt kriteriet för årsomsättning i artikel 2.1 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003,

3. insättningar genom en filial utanför EES till ett svenskt institut och som skulle betraktas som insättningar avseende personer eller företag som avses i 1 eller 2 om de inte hade gjorts via filialen, eller

4. om det framgår av tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 55.3 i krishanteringsdirektivet att sådana avtalsvillkor inte krävs.

3 § Riksgäldskontoret får besluta att ett avtal enligt 2 § första stycket inte behöver innehålla ett sådant villkor som anges där, om det följer av lagstiftningen i det land som avtalet omfattas av eller av en bindande överenskommelse som ingåtts med det landet att ett beslut om att skriva ned eller konvertera skulder får verkställas i det landet.

Ett företag som vill ingå ett avtal enligt 2 § första stycket utan sådana villkor ska till Riksgäldskontoret lämna de uppgifter som myndigheten behöver för att pröva ärendet, om det inte är uppenbart obehövligt.

Kontakt med potentiella köpare

4 § När Riksgäldskontoret har fått en underrättelse från Finansinspektionen enligt 15 kap. 2 b § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, får Riksgäldskontoret förelägga det företaget att kontakta potentiella köpare i syfte att förbereda en resolution av företaget.

Upprättande av register

5 § Riksgäldskontoret får besluta att ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket ska upprätta register över sina finansiella avtal och andra avtal som kan få väsentlig betydelse vid resolution.

Aktiekapitalets storlek

6 § I samband med resolutionsplaneringen ska Riksgäldskontoret kontrollera om bolagsordningen för ett bolag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 medger resolutionsåtgärder som förutsätter en minskning eller ökning av aktiekapitalet. Om det behövs för att underlätta genomförandet av resolutionsåtgärder, får Riksgäldskontoret förelägga bolaget att ändra bolagsordningen.

6 kap. Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution**Värdering**

1 § När Finansinspektionen ska pröva en fråga om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument utanför resolution, ska inspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. av företaget eller koncernen i fråga.

Värderingen ska ligga till grund för Finansinspektionens prövning av om relevanta kapitalinstrument ska skrivas ned eller konverteras. Värderingen ska också ligga till grund för inspektionens beslut i fråga om

1. minskning av kärnprimärkapital,
2. omfattning av indragning eller överföring av kärnprimärkapitalinstrument, eller
3. minskning av ägandet för existerande ägare genom konvertering av relevanta kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument.

Beslut om nedskrivning och konvertering

2 § Finansinspektionen ska skyndsamt besluta att relevanta kapitalinstrument som har getts ut av ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 ska skrivas ned eller konverteras, om

1. företaget fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt 8 kap. 2 och 3 §§, och
2. åtgärden är nödvändig och tillräcklig för att avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang.

3 § När ett dotterföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket har gett ut relevanta kapitalinstrument som får beaktas både vid bedömningen av om kapitalbaskravet uppfylls på individuell nivå och på gruppnivå, ska Finansinspektionen skyndsamt besluta att instrumenten ska skrivas ned eller konverteras, om inspektionen kommer överens med den samordnande berörda myndigheten enligt 10 § om att

1. koncernen fallerar eller sannolikt kommer att fallera, och

2. åtgärden är nödvändig och tillräcklig för att avhjälpa eller förhindra fallissemang i koncernen och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang.

En koncern ska anses fallera eller sannolikt komma att fallera, om den inte uppfyller eller om det på objektiva grunder kan fastställas att koncernen i en nära framtid inte kommer att uppfylla de gruppbaseade tillsynskraven i något väsentligt avseende.

4 § När ett moderföretag har gett ut relevanta kapitalinstrument som får beaktas antingen vid bedömningen av om kapitalbaskravet uppfylls på individuell nivå eller på gruppnivå, ska Finansinspektionen, om inspektionen är samordnande berörd myndighet, skyndsamt besluta att skriva ned eller konvertera dessa instrument, om

1. koncernen fallerar eller sannolikt kommer att fallera enligt 3 § andra stycket, och

2. åtgärden är nödvändig och tillräcklig för att avhjälpa eller förhindra fallissemang i koncernen och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang.

5 § Om ett institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket behöver statligt stöd, ska relevanta kapitalinstrument som institutet eller företaget gett ut skrivas ned eller konverteras.

Om det krävs för att stödet ska vara förenligt med unionsrätten, får Finansinspektionen besluta att andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten ska skrivas ned eller konverteras.

Nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument eller andra efterställda skulder får inte ske, om det statliga stödet uppfyller villkoren i 8 kap. 3 § första stycket 3 och en sådan nedskrivning eller konvertering skulle hota den finansiella stabiliteten eller leda till oproportionerliga resultat.

6 § Utöver vad som framgår av 1–4 §§ ska Finansinspektionen, när inspektionen är samordnande berörd myndighet och bedömer att det är nödvändigt för koncernens fortlevnad, skriva ned eller konvertera sådana relevanta kapitalinstrument som getts ut av ett utländskt dotterföretag eller moderföretag och som får beaktas både vid bedömningen av om kapitalbaskravet uppfylls på individuell nivå och på gruppnivå. Är det fråga om instrument som getts ut av ett utländskt dotterföretag, ska beslut fattas i enlighet med en överenskommelse med den berörda myndigheten för dotterföretaget.

Beslutsprocessen för en gränsöverskridande koncern

7 § När Finansinspektionen överväger att fatta beslut avseende ett dotterföretag enligt 2, 3 eller 5 §, ska inspektionen skyndsamt underrätta den samordnande tillsynsmyndigheten och den samordnande berörda myndigheten.

När inspektionen överväger att fatta ett beslut enligt 3 §, ska inspektionen dessutom skyndsamt underrätta den behöriga myndighet som är ansvarig för det institut eller företag som har gett ut de relevanta kapitalinstrument som eventuellt ska skrivas ned eller konverteras och den berörda myndigheten i samma land inom EES som den nämnda behöriga myndigheten samt den samordnande berörda myndigheten.

Av underrättelsen ska det framgå vilket beslut Finansinspektionen överväger att fatta och skälen för detta.

8 § När Finansinspektionen har lämnat en underrättelse enligt 7 §, ska inspektionen, efter samråd med de underrättade myndigheterna, pröva om det finns

1. någon alternativ åtgärd till att skriva ned eller konvertera de relevanta kapitalinstrumenten och om det i så fall är möjligt att vidta den, och

2. realistiska utsikter att den åtgärd som identifierats inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget eller koncernen.

Om Finansinspektionen tar emot en underrättelse motsvarande den i 7 §, ska inspektionen medverka i ett sådant samråd som avses i första stycket.

9 § Om Finansinspektionen bedömer att det inte finns några alternativa åtgärder som har utsikter att avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget eller koncernen, får inspektionen fatta beslut enligt 2, 4 eller 5 §.

När Finansinspektionen prövar frågan om huruvida det finns några alternativa åtgärder, ska inspektionen beakta de effekter som beslutet kan få i de berörda länderna inom EES.

10 § Finansinspektionen ska försöka komma överens med de berörda myndigheterna för dotterföretagen om ett beslut enligt 3 §. Om myndigheterna inte kan enas, får Finansinspektionen inte fatta något beslut.

Första stycket gäller även när Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från en utländsk berörd myndighet. Om Finansinspektionen motsätter sig ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument i ett dotterföretag, ska inspektionen underrätta berörda myndigheter och ange skälen till detta.

Verkställande av nedskrivning och konvertering*Åtgärder mot innehavare av kärnprimärkapitalinstrument*

11 § Innan Finansinspektionen skriver ned eller konverterar relevanta kapitalinstrument, ska inspektionen minska kärnprimärkapitalet i proportion till förlusterna i företaget.

12 § Om företaget har ett positivt värde, får Finansinspektionen minska ägandet för existerande ägare genom att konvertera relevanta kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument.

13 § Finansinspektionen får i samband med minskning av kärnprimärkapitalet enligt 11 § besluta om

1. indragning av befintliga kärnprimärkapitalinstrument, eller
2. överföring av befintliga kärnprimärkapitalinstrument till en borgenär som har fått sin fordran helt eller delvis nedskriven.

Nedskrivning och konvertering av relevanta kapitalinstrument

14 § När kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna, ska Finansinspektionen skriva ned kapitalbeloppet för relevanta kapitalinstrument eller konvertera relevanta kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs för att företaget eller koncernen inte längre ska bedömas falla eller sannolikt komma att falla.

Relevanta kapitalinstrument ska skrivas ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument i följande ordning:

1. övriga primärkapitalinstrument,
2. supplementärkapitalinstrument.

15 § Vid konvertering av relevanta kapitalinstrument gäller följande:

1. De kärnprimärkapitalinstrument som konverteringen ska ske till ska vara utgivna av företaget i fråga eller av dess moderföretag, beroende på vad Finansinspektionen beslutar. Finansinspektionen får dock besluta att instrumenten ska ges ut av moderföretaget, bara om det har godkänts av resolutionsmyndigheten för moderföretaget.
2. Kärnprimärkapitalinstrumenten ska ha getts ut innan företaget ger ut aktier eller andra äganderättsinstrument i syfte att få kapital från staten eller ett offentligt organ.
3. Kärnprimärkapitalinstrumenten ska tilldelas och överföras utan dröjsmål efter beslutet att konvertera de relevanta kapitalinstrumenten.
4. Konverteringskursen för de relevanta kapitalinstrumentens konvertering till kärnprimärkapitalinstrument bestäms enligt de principer som anges i 21 kap. 19 och 20 §§.

16 § Ett beslut om nedskrivning eller konvertering är bindande för företaget och innehavare av kärnprimärkapitalinstrument och relevanta kapitalinstrument. Den som berörs av nedskrivningen eller konverteringen förlorar inte sin rätt mot borgensmän eller andra som förutom gäldenären svarar för fordringen.

En av Finansinspektionen beslutad kapitalökning eller kapitalminskning är fastställd när den har registrerats i aktiebolagsregistret, föreningsregistret eller bankregistret.

17 § När ett relevant kapitalinstrument som har getts ut av ett dotterföretag ska skrivas ned eller konverteras, får nedskrivningen eller konverteringen inte vara mer omfattande eller göras på sämre villkor än för de

relevanta kapitalinstrument med samma prioritet enligt förmånsrättsordningen som har skrivits ned eller konverterats på moderföretagsnivå.

Förberedande åtgärder

18 § Finansinspektionen får förelägga ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket att se till att styrelsen i företaget har det bemyndigande som krävs för att företaget ska kunna ge ut ett tillräckligt antal kärnprimärkapitalinstrument.

7 kap. Värdering

Värdering inför beslut om resolution eller resolutionsåtgärd

1 § Innan Riksgäldskontoret prövar en fråga om resolution eller resolutionsåtgärd, ska myndigheten uppdra åt en person som har en oberoende ställning i förhållande till myndigheter och det företag som ska värderas att göra en rättvis, väl avvägd och realistisk värdering av företagets tillgångar och förpliktelser.

Den som genomför värderingen får entledigas innan uppdraget är slutfört bara om det finns saklig grund för det.

2 § Tillgångarna och förpliktelserna ska värderas utifrån försiktiga antaganden.

Vid värderingen ska eventuella förluster avseende tillgångarna i företaget redovisas vid den tidpunkt då resolutionsåtgärder vidtas.

3 § Värderingen ska ligga till grund för Riksgäldskontorets beslut i frågor om resolution och resolutionsåtgärder.

4 § Tillsammans med värderingen ska följande information lämnas såsom den framgår av företagets räkenskapsinformation:

1. en uppdaterad balansräkning och en rapport över den finansiella ställningen för företaget,
2. en analys av tillgångarnas bokföringsmässiga värde, och
3. en förteckning över utestående skulder i och utanför balansräkningen, med angivande av respektive skulds prioritet enligt förmånsrättslagen (1970:979).

Till grund för ett beslut enligt 3 § får vid behov den information som ska lämnas tillsammans med värderingen enligt första stycket 2 kompletteras med en analys av värdet av tillgångarna och skulderna i företaget med utgångspunkt i marknadsvärdet.

5 § Värderingen ska innehålla en uppskattning av det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer, om företaget försätts i konkurs eller går i likvidation.

Riksgäldskontoret ska i uppdraget till värderaren ange om uppskattningen ska avse konkurs eller likvidation.

6 § När de krav som framgår av 1–5 §§ har uppfyllts är värderingen slutlig.

Preliminär värdering

7 § Om det på grund av brådska inte är möjligt att uppfylla kraven i 4 § första stycket eller 5 §, ska en preliminär värdering genomföras av Riksgäldskontoret.

En preliminär värdering som genomförs i enlighet med 8 § utgör tillräcklig grund för att besluta om resolution eller resolutionsåtgärder.

8 § En preliminär värdering av företagets tillgångar och förpliktelser ska så långt som möjligt uppfylla kraven i 4 § första stycket och 5 §. En preliminär värdering ska innehålla en buffert för eventuella ytterligare förluster.

När en slutlig värdering enligt 1–5 §§ har lämnats får en preliminär värdering inte läggas till grund för beslut om resolution eller resolutionsåtgärder.

Slutlig värdering

9 § Om den slutliga värderingen utvisar ett högre värde än den preliminära värderingen och Riksgäldskontoret med stöd av den preliminära värderingen har beslutat om nedskrivning eller konvertering av skulder, indragning av aktier eller överföring av tillgångar till broinstitut eller tillgångsförvaltningsbolag, ska Riksgäldskontoret

1. fatta beslut om att skriva upp borgenärs skulder och aktieägars kapital eller ersätta borgenärer och aktieägare, och

2. besluta att broinstitutet eller tillgångsförvaltningsbolaget ska betala ytterligare ersättning för tillgångar och förpliktelser till företaget i resolution, eller för aktier eller andra äganderättsinstrument till ägarna av dessa.

Värdering när resolutionsåtgärder vidtagits

10 § I syfte att bedöma om det ekonomiska utfallet för ägare, borgenärer och insättningsgarantisystemet skulle ha blivit bättre om företaget i stället för att försättas i resolution hade försatts i konkurs eller gått i likvidation, ska Riksgäldskontoret så snart som möjligt efter det att samtliga resolutionsåtgärder har vidtagits uppdra åt en person som har en oberoende ställning i förhållande till myndigheter och det företag som ska värderas, att göra en värdering som fastställer

1. vilket ekonomiskt utfall ägare och borgenärer skulle ha fått om företaget i stället hade försatts i konkurs eller gått i likvidation vid den tidpunkt då beslutet att försätta företaget i resolution fattades,

2. vilket ekonomiskt utfall ägare och borgenärer faktiskt har fått vid resolutionen av företaget, och

3. vilken skillnaden är mellan det ekonomiska utfallet enligt 1 och 2.

Vid värderingen enligt första stycket ska statligt stöd till företaget i resolution inte beaktas.

Riksgäldskontoret ska i uppdraget till värderaren ange om jämförelsen med utfallet vid resolution ska avse konkurs eller likvidation.

AVDELNING III. RESOLUTION

8 kap. Inledande av resolution

Fastställande av fallissemang

1 § Finansinspektionen ska på eget initiativ eller på begäran av Riksgäldskontoret pröva om ett institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt 2 och 3 §§.

Prövningen ska föregås av samråd med Riksgäldskontoret och Riksbanken.

Om Finansinspektionen finner att institutet eller företaget fallerar eller sannolikt kommer att falla, ska inspektionen omgående underrätta Riksgäldskontoret och andra relevanta myndigheter.

2 § Ett institut eller företag ska anses falla, om Finansinspektionen på objektiva grunder finner att

1. institutet eller företaget åsidosätter sina skyldigheter på ett sätt som medför att dess tillstånd ska återkallas,

2. värdet på institutets eller företags tillgångar understiger värdet på dess skulder,

3. institutet eller företaget inte kan betala sina skulder i takt med att de förfaller till betalning, eller

4. institutet eller företaget behöver statligt stöd, utom i de fall som anges i 3 §.

Ett institut eller företag ska anses sannolikt falla om Finansinspektionen på objektiva grunder finner att det inom den närmaste framtiden kommer att befinna sig i en situation som avses i första stycket 1–3.

3 § Om statligt stöd till ett institut eller företag krävs för att undvika eller avhjälpa en allvarlig störning i ekonomin i Sverige, ska institutet eller företaget inte anses falla om det inte befinner sig i en sådan situation som avses i 2 § första stycket 1–3 eller andra stycket och det stöd som krävs består av

1. en statlig garanti för likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av Riksbanken,

2. en statlig garanti för nya skuldförbindelser, eller

3. ett tillskott till kapitalbasen eller förvärv av kapitalinstrument på marknadsmässiga grunder, när villkoren i 6 kap. 2–4 §§ inte är uppfyllda och stödet är nödvändigt för att åtgärda kapitalunderskott som fastställts i stresstest, tillgångsöversyner eller motsvarande genomgångar som genomförts av Europeiska centralbanken, Europeiska bankmyndigheten eller Finansinspektionen.

Stödet som avses i första stycket ska vara tillfälligt och stå i proportion till omfattningen av den allvarliga störningen. Det får inte användas för att kompensera förluster som institutet eller företaget har drabbats av eller inom den närmaste framtiden sannolikt kommer att drabbas av.

Beslut om resolution m.m.

4 § Riksgäldskontoret ska efter Finansinspektionens underrättelse enligt 1 § tredje stycket pröva om institutet eller företaget ska försättas i resolution enligt 5–10 §§.

Om Riksgäldskontoret finner att det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i institutet eller företaget, ska Riksgäldskontoret omgående underrätta Finansinspektionen och andra relevanta myndigheter.

Även utan en sådan underrättelse som avses i första stycket får Riksgäldskontoret besluta om resolution av ett holdingföretag enligt 8 §, om resolutionsförutsättningarna konstaterats vara uppfyllda för ett EES-institut som är dotterföretag till holdingföretaget, eller om resolution av ett moderföretag enligt 11 § eller om åtgärder mot en EES-filial enligt 12 §.

I fråga om resolution av ett institut eller ett företag som ingår i en gränsöverskridande koncern ska Riksgäldskontoret tillämpa 9 kap.

Förutsättningar för resolution*Institut*

5 § Riksgäldskontoret ska försätta ett institut i resolution om

1. Finansinspektionen har fastställt att institutet fallerar eller att det är sannolikt att institutet kommer att falla,

2. det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i institutet, och

3. resolution är nödvändigt med hänsyn till det allmännas intresse.

Resolution ska anses vara i det allmännas intresse, om

1. åtgärden är nödvändig för att uppnå ett eller flera av ändamålen i 1 kap. 6 §,

2. åtgärden står i proportion till ändamålen, och

3. en avveckling av institutet genom konkurs eller likvidation inte skulle uppnå ändamålen i lika hög grad.

Prövningen av villkoret i första stycket 2 ska föregås av samråd med Riksbanken och Finansinspektionen.

Trots första stycket får Riksgäldskontoret besluta att inte försätta institutet i resolution, om dess moderföretag eller ett institut som omfattas av gruppbaserad tillsyn i samma koncern har försatts eller ska försättas i resolution och separata resolutionsåtgärder mot institutet inte bedöms som nödvändiga för att uppnå något av ändamålen i 1 kap. 6 §.

Finansiellt institut

6 § Riksgäldskontoret får försätta ett finansiellt institut som avses i 1 kap.

1 § första stycket 2 a i resolution, om dess moderföretag omfattas av gruppbaserad tillsyn och både det finansiella institutet och moderföretaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 5 §.

I fråga om ett utländskt moderföretag ska den utländska myndighet som ansvarar för moderföretaget ha konstaterat att förutsättningar för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.

Holdingföretag

7 § Riksgäldskontoret får försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution, om

1. ett institut, ett EES-institut eller ett tredjelandsinstitut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution, och

2. holdingföretaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 5 §.

I fråga om ett EES-institut eller tredjelandsinstitut ska den utländska myndighet som ansvarar för institutet ha konstaterat att förutsättningarna för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.

8 § Riksgäldskontoret får försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution trots att det inte uppfyller förutsättningarna för resolution i 5 §, om

1. ett institut eller ett EES-institut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution,

2. institutets eller EES-institutets fallissemang hotar koncernen som helhet eller insolvensrätten kräver att koncernen behandlas som en helhet, och

3. resolutionsåtgärder mot holdingföretaget är nödvändiga för resolutionen av ett institut eller ett EES-institut eller av hela koncernen.

I fråga om ett EES-institut ska den utländska myndighet som ansvarar för institutet ha konstaterat att förutsättningarna för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.

9 § Riksgäldskontoret får inte försätta ett holdingföretag med blandad verksamhet i resolution med stöd av 7 eller 8 §, om institutet eller EES-institutet innehas direkt eller indirekt av ett mellanliggande finansiellt holdingföretag. I sådana fall får i stället det finansiella holdingföretaget försättas i resolution.

10 § Vid prövningen enligt 7 § första stycket 1 eller 8 § första stycket 1 får Riksgäldskontoret bortse från koncerninterna kapitalöverföringar eller förlustdelningsarrangemang.

Om holdingföretaget är hemmahörande i ett annat land inom EES eller om bedömningen avser ett EES-institut, får första stycket endast tillämpas efter överenskommelse med resolutionsmyndigheten som ansvarar för holdingföretaget eller EES-institutet.

Resolution och åtgärder i samband med ett resolutionsförfarande i tredjeland

Moderföretag

11 § Riksgäldskontoret får försätta ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 och som är moderföretag till ett tredjelandsinstitut i resolution, om

1. relevant myndighet i det land där tredjelandsinstitutet har sitt huvudkontor har beslutat att tredjelandsinstitutet uppfyller förutsättningarna för resolution enligt lagstiftningen i det landet, och

2. det är nödvändigt med hänsyn till det allmänna intresset enligt 5 § andra stycket.

EES-filialer

12 § Om en EES-filial i Sverige inte omfattas av ett resolutionsförfarande i tredjeland eller om Riksgäldskontoret inte har erkänt resolutionsförfarandet enligt 26 kap. 2–4 §§, får Riksgäldskontoret vidta åtgärder enligt 15 kap. 1 §, 3 § första stycket 6 samt 4 och 17 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 1, 6 och 15 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden mot filialen, om det är nödvändigt med hänsyn till det allmänna intresset enligt 5 § andra stycket och

1. filialen inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla villkoren för filialtillståndet och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle återställa filialens efterlevnad av villkoren eller förhindra att den fallerar,

2. tredjelandsinstitutet saknar vilja eller förmåga, eller sannolikt kommer att sakna förmåga, att på förfallodagen fullgöra sina förpliktelser mot borgenärer inom EES, och det är utrett att resolutions- eller annat insolvensförfarande mot tredjelandsinstitutet inte har inletts eller kommer att inledas inom rimlig tid i det land där det har sitt huvudkontor, eller

3. relevant myndighet i det land där tredjelandsinstitutet har sitt huvudkontor har inlett ett resolutionsförfarande mot tredjelandsinstitutet eller underrättat Riksgäldskontoret att den avser att inleda ett sådant förfarande.

Riksgäldskontoret ska underrätta den relevanta myndigheten i det land där tredjelandsinstitutet har sitt huvudkontor om åtgärder som vidtagits med stöd av denna paragraf.

Offentliggörande och registrering

13 § Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt offentliggöra ett beslut att försätta ett institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 i resolution.

14 § Om ett institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 försätts i resolution, ska Riksgäldskontoret genast anmäla beslutet till Bolagsverket för registrering. Detsamma gäller för Riksgäldskontorets beslut att avsluta resolutionen. Riksgäldskontoret ska även för registrering underrätta Bolagsverket när allmän förvaltningsdomstol har upphävt ett beslut att försätta institutet eller företaget i resolution.

9 kap. Beslutsförfarande för gränsöverskridande koncerner

Ett dotterföretag uppfyller förutsättningarna för resolution

Om Riksgäldskontoret ansvarar för dotterföretaget

1 § Om ett dotterföretag i en gränsöverskridande koncern uppfyller förutsättningarna för resolution enligt 8 kap., ska Riksgäldskontoret omgående underrätta medlemmarna i resolutionskollegiet för koncernen

om detta och om de resolutions- eller insolvensåtgärder som Riksgäldskontoret anser vara lämpliga att vidta mot företaget.

2 § Åtgärder som Riksgäldskontoret underrättat om enligt 1 § får vidtas mot dotterföretaget, om den utländska samordnande resolutionsmyndigheten bedömer att åtgärderna sannolikt inte leder till att förutsättningarna för resolution uppfylls för en koncernenhet i ett annat land inom EES eller om den samordnande resolutionsmyndigheten inte har föreslagit en koncernresolutionsordning inom 24 timmar från det att den tagit emot underrättelsen eller den längre tid som Riksgäldskontoret godkänt.

3 § Om den samordnande resolutionsmyndigheten inom den tidsfrist som anges i 2 § föreslår en koncernresolutionsordning, ska Riksgäldskontoret försöka komma överens med den samordnande resolutionsmyndigheten och andra berörda resolutionsmyndigheter om att genomföra koncernresolutionsordningen.

Om en överenskommelse enligt första stycket inte kan träffas får Riksgäldskontoret, om myndigheten själv inte haft invändningar mot den föreslagna koncernresolutionsordningen, komma överens med de resolutionsmyndigheter som inte heller haft invändningar, om en koncernresolutionsordning som omfattar koncernföretag hemmahörande i Sverige.

Riksgäldskontoret ska fatta beslut i enlighet med en överenskommelse som myndigheten ingår enligt denna paragraf.

4 § Om någon överenskommelse enligt 3 § inte träffas, får Riksgäldskontoret försätta dotterföretaget i resolution och vidta resolutions- eller insolvensåtgärder mot dotterföretaget.

Vid beslut enligt första stycket ska innehållet i den koncernresolutionsplan som upprättats enligt 3 kap. samt åtgärdernas potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i de berörda länderna inom EES och på andra delar av koncernen beaktas.

Riksgäldskontoret ska underrätta den samordnande resolutionsmyndigheten och de övriga berörda resolutionsmyndigheterna om skälen för sitt beslut enligt första stycket och om åtgärder som myndigheten avser att vidta.

Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet

5 § Om Riksgäldskontoret i egenskap av samordnande resolutionsmyndighet får en sådan underrättelse som avses i artikel 91.1 i krishanteringsdirektivet från en resolutionsmyndighet i ett land inom EES, gäller 6–8 §§.

6 § Riksgäldskontoret ska bedöma effekterna av de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som anges i underrättelsen för andra koncernföretag hemmahörande inom EES.

Om Riksgäldskontoret anser att meddelade åtgärder sannolikt leder till att förutsättningarna för resolution enligt artikel 32 eller 33 i krishanteringsdirektivet uppfylls för ett koncernföretag i ett annat land

inom EES än det som lämnat underrättelsen, ska Riksgäldskontoret, senast inom 24 timmar efter det att myndigheten tagit emot underrättelsen eller den längre tid som godkänns av den underrättande myndigheten, föreslå en koncernresolutionsordning.

Bedömningarna enligt första och andra styckena ska ske efter samråd med medlemmarna i resolutionskollegiet för koncernen.

7 § Riksgäldskontoret ska försöka komma överens med övriga berörda resolutionsmyndigheter om koncernresolutionsordningen. Om en överenskommelse träffas, ska Riksgäldskontoret fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen.

8 § Om det inte är möjligt att träffa en överenskommelse, får Riksgäldskontoret, om förutsättningarna i 8 kap. är uppfyllda, försätta ett företag som myndigheten ansvarar för i resolution och vidta resolutions- eller insolvensåtgärder mot företaget.

Vid beslut enligt första stycket gäller inte kravet på underrättelse enligt 10 §.

Riksgäldskontoret ansvarar för ett dotterföretag men är inte underrättande myndighet

9 § Om Riksgäldskontoret i andra fall än de som anges i 1 och 5 §§ ansvarar för ett företag som omfattas av en koncernresolutionsordning, gäller 3 och 4 §§.

Moderföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution

Riksgäldskontoret ansvarar för moderföretaget

10 § Om ett moderföretag, som Riksgäldskontoret ansvarar för och som ingår i en gränsöverskridande koncern, uppfyller förutsättningarna för resolution enligt 8 kap., ska Riksgäldskontoret omgående lämna underrättelse om detta och lämpliga resolutions- eller insolvensåtgärder till medlemmarna i resolutionskollegiet för koncernen.

Resolutions- eller insolvensåtgärder enligt första stycket får omfatta en koncernresolutionsordning, om

1. resolutionsåtgärder eller andra åtgärder mot moderföretaget sannolikt leder till att förutsättningarna för resolution enligt artikel 32 eller 33 i krishanteringsdirektivet uppfylls för något annat koncernföretag som inte är hemmahörande i Sverige,

2. resolutionsåtgärder eller andra åtgärder mot moderföretaget inte är tillräckliga för att stabilisera situationen eller sannolikt inte kommer att leda till ett optimalt resultat,

3. en utländsk resolutionsmyndighet inom EES fastställer att förutsättningarna för resolution enligt artikel 32 eller 33 i krishanteringsdirektivet är uppfyllda för ett eller flera dotterföretag som den ansvarar för, eller

4. resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på koncernnivå kommer att omfatta dotterföretag på ett sätt som gör att en koncernresolutionsordning är lämplig.

11 § Om Riksgäldskontoret inte föreslår en koncernresolutionsordning ska myndigheten, efter samråd med medlemmarna i resolutionskollegiet, fatta beslut om resolution och resolutions- eller insolvensåtgärder.

Vid beslut enligt första stycket ska Riksgäldskontoret följa den koncernresolutionsplan som beslutats enligt 3 kap., om det inte bedöms att resolutionsändamålen uppnås effektivare med hjälp av andra åtgärder än de som anges i planen, samt beakta den finansiella stabiliteten i de länder inom EES som berörs.

12 § Om Riksgäldskontoret föreslår en koncernresolutionsordning, gäller 7 och 8 §§.

Riksgäldskontoret ansvarar för ett dotterföretag men inte för det som fallerar

13 § Om en utländsk resolutionsmyndighet har lagt fram en koncernresolutionsordning för ett moderföretag till ett dotterföretag som Riksgäldskontoret ansvarar för, gäller 3 och 4 §§.

Gemensamma bestämmelser

14 § Ett beslut om en koncernresolutionsordning som fattas av en utländsk resolutionsmyndighet efter överenskommelse med en eller flera resolutionsmyndigheter eller på grund av att resolutionsmyndigheterna inte har kommit överens, gäller i Sverige.

15 § Åtgärder enligt detta kapitel ska vidtas så snart som möjligt.

10 kap. Följder av ett beslut om resolution för ägare och ledning

Riksgäldskontoret tar kontroll

1 § När Riksgäldskontoret har beslutat att ett företag ska försättas i resolution, övertar myndigheten

1. ägarnas rätt att rösta för aktierna eller andelarna vid stämman, eller

2. i en sparbank, huvudmännens rätt att besluta i ärenden vid sparbankstämman.

I syfte att uppnå resolutionsändamålen får Riksgäldskontoret vidare utöva kontroll över företaget genom att ta över ägarnas, huvudmännens, styrelsens och den verkställande direktörens rättigheter och befogenheter i den utsträckning myndigheten anser nödvändigt.

Föreläggande att vidta resolutionsåtgärder

2 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget i resolution att vidta en eller flera resolutionsåtgärder.

Ledningen i ett företag i resolution

3 § Riksgäldskontoret ska utse en ny styrelse och verkställande direktör för ett företag i resolution. Detta gäller dock inte om det är nödvändigt

för att uppnå resolutionsändamålen att en eller flera styrelseledamöter eller den verkställande direktören behåller sina uppdrag.

11 kap. Hinder mot exekutiva åtgärder och vissa rättshandlingar knutna till resolution

Hinder mot exekutiva åtgärder

1 § Under den tid resolution pågår får utmätning eller annan verkställighet enligt utsökningsbalken inte äga rum mot företaget. Handräckning enligt lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl. får inte ske.

Under den tid resolution pågår, får inte heller beslut om kvarstad eller betalningssäkring meddelas mot företaget.

Vilandeförklaring av rättsprocesser

2 § När ett företag har försatts i resolution, får Riksgäldskontoret ansöka om att en domstol eller motsvarande organ vilandeförklarar en rättsprocess som företaget i resolution är part i.

Domstolen, eller det motsvarande organet, får vilandeförklara rättsprocessen om det krävs för att uppnå resolutionsändamålen.

Hinder mot att utöva vissa rättshandlingar

3 § En motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket får på grund av ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd, eller en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut, inte

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelse av en förpliktelse mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,
5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse (nettning),
6. tillämpa en slutavräkningsklausul, eller
7. ta emot, förfoga över eller ta i anspråk en säkerhet i tillgångar som tillhör företaget.

Ett sådant beslut eller en sådan händelse som anges i första stycket utgör inte ett kollektivt obeståndsförfarande enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden.

Första och andra styckena gäller endast om

1. företaget fortsätter att fullgöra väsentliga skyldigheter enligt avtalet i förhållande till motparten, eller
2. företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 13 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12 §.

4 § Ett avtalsvillkor i strid med 3 § är ogiltigt.

5 § Ett förbud enligt 3 § gäller även för en motpart till

1. ett dotterföretag till ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket, om ett företag inom koncernen svarar för fullgörelse av dotterföretagets förpliktelser, eller

2. ett annat företag inom koncernen, om motpartens rätt grundar sig på ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd som riktar sig mot något annat företag inom koncernen eller på en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut.

6 § Om Riksgäldskontoret har erkänt ett resolutionsförfarande i tredjeland i enlighet med 26 kap. 2 §, ska ett sådant förfarande betraktas som ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd vid tillämpning av 3–5 §§.

7 § Bestämmelserna i 3–6 §§ ska anses vara internationellt tvingande regler i den mening som avses i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I), i den ursprungliga lydelsen.

12 kap. Resolutionsåtgärder

Vad som är resolutionsåtgärder

1 § När ett företag har försatts i resolution, får Riksgäldskontoret använda sig av följande resolutionsåtgärder:

1. Vidta åtgärder som anges i 10 kap. 2 §, 13 kap. 1, 2, 7, 8, 11 och 12 §§, 14 kap. 2–5 §§, 16 kap. 1, 3 och 4 §§, 17 kap. 7 och 9 §§, 18 kap. 8 och 10 §§, 19 kap. 7 och 9 §§, 20 kap. 1 och 4 §§, 21 kap. 16 och 18 §§ samt 28 kap. 2 §.

2. Tillämpa följande resolutionsverktyg:

- a) försäljningsverktyget enligt 17 kap.,
- b) broinstitutswerktyget enligt 18 kap.,
- c) avskiljandeverktyget enligt 19 kap., eller
- d) skuldnedskrivningsverktyget enligt 21 kap.

3. Tillsätta en särskild förvaltare enligt 15 kap. 1 §.

Dessutom får regeringen använda något av de statliga stabiliseringsverktygen under de förutsättningar som anges i 22 kap.

Tillämpningsprinciper

2 § Riksgäldskontoret ska vidta de resolutionsåtgärder som är nödvändiga med hänsyn till det allmänna intresset och som bäst uppfyller resolutionsändamålen i det enskilda fallet.

När Riksgäldskontoret vidtar resolutionsåtgärder, ska myndigheten sträva efter att minimera resolutionskostnaderna och undvika onödig värdeförstörelse.

Om resolutionsåtgärder leder till konflikt mellan två eller flera resolutionsändamål, ska Riksgäldskontoret, om inte annat framgår av denna

lag, väga ändamålen mot varandra med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet.

3 § Sådana krav på godkännande eller medgivande eller förfarandekrav vid underrättelser som gäller enligt annan författning, avtal eller på annan grund ska inte utgöra hinder för Riksgäldskontoret att vidta resolutionsåtgärder.

Första stycket gäller inte om något annat anges i denna lag eller föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

4 § När resolutionsåtgärder vidtas ska aktiebolagslagen (2005:551) och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbudanden inte tillämpas i de delar som motsvarar

- artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbudanden, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG av den 26 oktober 2005 om gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/35/EU av den 5 april 2011 om fusioner av aktiebolag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU, och

- artiklarna 10, 19.1, 29.1–29.3, 31.2 första stycket, 33–36 och 40–42 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU.

Offentliggörande

5 § Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt offentliggöra ett beslut att vidta resolutionsåtgärder.

Om Riksgäldskontoret fattar beslut enligt 13 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12 §, ska myndigheten även offentliggöra villkoren för åtgärden och den tidsperiod som åtgärden gäller.

Resolutionsåtgärder beträffande ett företag i en koncern

6 § Om ett företag ingår i en koncern, ska Riksgäldskontoret utforma de resolutionsåtgärder som vidtas mot företaget på ett sätt som

1. minimerar påverkan på andra koncernföretag och på koncernen som helhet, och

2. minimerar de negativa effekterna på den finansiella stabiliteten inom EES, särskilt i de länder där koncernen är verksam.

Anställda och deras representanter

7 § Riksgäldskontorets beslut om resolutionsåtgärder ska inte påverka de anställdas rätt till arbetstagarrepresentanter i styrelsen enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för privatanställda.

8 § När Riksgäldskontoret vidtar en resolutionsåtgärd som berör de anställda, bör myndigheten informera och samråda med representanter för de anställda.

Det ekonomiska utfallet

9 § När försäljningsverktyget, broinstitutsverktyget eller avskiljande-verktyget används för att överföra vissa tillgångar eller förpliktelser från ett företag i resolution, ska Riksgäldskontoret sträva efter att det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer vars fordringar inte överförts inte blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation vid den tidpunkt då beslutet om resolution fattades.

10 § När skuldnedskrivningsverktyget används, ska Riksgäldskontoret sträva efter att det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer vars fordringar har skrivits ned eller konverterats till aktier eller andra äganderättsinstrument inte blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation vid den tidpunkt då beslutet om resolution fattades.

11 § När medel från insättningsgarantisystemet tillförs enligt 7 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, ska Riksgäldskontoret sträva efter att det ekonomiska utfallet för insättningsgarantisystemet inte blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation vid den tidpunkt då beslutet om resolution fattades.

Egendom i tredjeland

12 § Om Riksgäldskontoret har beslutat att vidta en resolutionsåtgärd som avser tillgångar i tredjeland eller aktier eller andra äganderättsinstrument, rättigheter eller förpliktelser som styrs av lagstiftningen i ett sådant land, ska myndigheten antingen

1. förvalta aktierna, de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna eller rättigheterna och uppfylla skyldigheterna för mottagarens räkning, till dess beslutet får verkan, eller

2. upphäva sitt beslut om det visar sig högst osannolikt att åtgärden kommer att få avsedd verkan.

Om ett beslut upphävs enligt första stycket 2, ska transaktioner eller andra åtgärder som vidtagits för att verkställa det upphävda beslutet återgå eller återställas.

13 kap. Beslut om ändring av vissa avtalsvillkor och om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter och att företa vissa rättshandlingar

Ändring av löptider och räntevillkor

1 § I fråga om kvalificerade skulder och relevanta kapitalinstrument som tillkommit innan ett företag försatts i resolution får Riksgäldskontoret besluta att

1. ändra löptiden för skulden,
 2. ändra den ränta som ska betalas för skulden, eller
 3. ändra dagen då räntan förfaller till betalning.
- Första stycket gäller inte för en skuld som är säkerställd.

Förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser

2 § Riksgäldskontoret får besluta att ett företag som är försatt i resolution tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller en leveransförpliktelse som följer av ett avtal som har ingåtts av företaget.

Om Riksgäldskontoret fattat ett beslut enligt första stycket, behöver inte heller motparten fullgöra sin betalnings- eller leveransförpliktelse enligt avtalet.

3 § Ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 2 § första stycket gäller från offentliggörandet av beslutet enligt 12 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

4 § Om en betalnings- eller leveransförpliktelse skulle ha fullgjorts under den tid som Riksgäldskontoret beslutat om enligt 3 §, ska förpliktelsen fullgöras så snart tiden har gått ut.

5 § Ett beslut enligt 2 § första stycket får inte avse

1. kvalificerade insättningar,
2. överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem,
3. betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter och centralbanker, eller
4. finansiella instrument och medel som omfattas av lagen (1999:158) om investerarskydd.

6 § Om ett företag i resolution fullgör en betalnings- eller leveransförpliktelse i strid med ett beslut enligt 2 § första stycket, ska betalningen eller leveransen ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att motparten kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav motparten skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

Förbud mot att ta i anspråk säkerheter

7 § Riksgäldskontoret får besluta att en borgenär till ett företag i resolution inte får ta i anspråk en säkerhet som har ställts ut i tillgångar som tillhör företaget.

Förbudet får gälla från offentliggörandet enligt 12 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

8 § Om Riksgäldskontoret har beslutat att försätta något annat företag inom samma koncern som företaget enligt 7 § i resolution eller att vidta en sådan åtgärd som anges i 12 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 mot ett sådant företag, ska Riksgäldskontoret fatta ett särskilt beslut om förbud mot att ta i anspråk säkerheter med avseende på det företaget. Innehållet i beslutet ska motsvara innehållet i det beslut som fattas enligt 7 §.

9 § Ett beslut enligt 7 eller 8 § får inte avse en marginalsäkerhet eller annan panträtt som har ställts ut i samband med deltagande i ett anmält avvecklingssystem eller som innehas av en centralbank eller en central motpart.

10 § Om en borgenär tar i anspråk en säkerhet i strid med ett beslut enligt 7 eller 8 §, ska rättshandlingen ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att borgenären kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav borgenären skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

Förbud mot att utöva vissa rättshandlingar

11 § Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett företag i resolution inte får

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelsen mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,
5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller
6. tillämpa en slutavräkningsklausul.

Första stycket gäller endast om företaget fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten.

Förbudet får gälla från offentliggörandet enligt 12 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

12 § Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett dotterföretag till ett företag i resolution inte får vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket beträffande ett avtal med dotterföretaget, om

1. företaget i resolution svarar för fullgörelse av dotterföretagets förpliktelser, och

2. grunden för att vidta åtgärden är obestånd hos företaget i resolution eller dess finansiella ställning i övrigt.

Vid ett beslut enligt första stycket gäller 11 § andra och tredje styckena.

13 § När Riksgäldskontoret har beslutat om en överföring enligt 17 kap. 2 §, 18 kap. 1 § eller 19 kap. 1 §, får myndigheten fatta ett beslut enligt 12 § endast om

1. samtliga dotterföretagets tillgångar och förpliktelser som är hänförliga till avtalet har överförts till mottagaren, eller

2. myndigheten ser till att avtalsförpliktelserna säkerställs på annat sätt.

14 § Ett beslut enligt 11 eller 12 § får inte avse avtal som

1. är hänförliga till ett anmält avvecklingssystem, eller

2. företaget i resolution har ingått med centralbanker eller centrala motparter.

15 § En motpart till ett företag i resolution eller ett dotterföretag till ett företag i resolution får vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket före utgången av den tid som Riksgäldskontoret beslutat om enligt 11 § tredje stycket, om myndigheten underrättar motparten om

1. att de rättigheter och förpliktelser som omfattas av avtalet inte ska överföras till en mottagare, eller

2. att de skulder som omfattas av avtalet inte ska skrivas ned eller konverteras genom användning av skuldnedskrivningsverktyget.

16 § Om de rättigheter och förpliktelser som omfattas av avtalet har överförts till en mottagare, får motparten efter utgången av den tid som Riksgäldskontoret beslutat om enligt 11 § tredje stycket vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket endast om mottagaren vid eller efter mottagandet inte fullgör väsentliga avtalsförpliktelser.

17 § Om en motpart till ett företag i resolution vidtar en åtgärd i strid med ett beslut enligt 11 eller 12 §, ska åtgärden ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att motparten kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav motparten skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

14 kap. Kompletterande befogenheter

1 § När Riksgäldskontoret beslutar om resolution eller vidtar en resolutionsåtgärd, får myndigheten vidta åtgärder som anges i 2–4 §§, om det är nödvändigt för att säkerställa verkställigheten av ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd eller för att uppnå ett eller flera resolutionsändamål.

2 § Riksgäldskontoret får besluta att en innehavare av aktier i ett företag i resolution eller av andra äganderättsinstrument som har getts ut av

företaget inte får förvärva ytterligare sådana aktier eller äganderättsinstrument.

3 § Riksgäldskontoret får begära att

1. en börs ska avslå en begäran om upptagande till handel på en reglerad marknad av ett finansiellt instrument som har getts ut av ett företag i resolution eller besluta att ett sådant finansiellt instrument inte längre ska vara upptaget till handel enligt 15 kap. 11 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

2. en börs med tillstånd enligt 13 kap. 12 § andra stycket 1 lagen om värdepappersmarknaden eller ett värdepappersinstitut med tillstånd enligt 2 kap. 1 § 8 samma lag ska avslå en ansökan om att ett finansiellt instrument som har getts ut av ett företag i resolution ska handlas på en handelsplattform eller besluta att ett sådant finansiellt instrument inte längre ska handlas på en handelsplattform enligt 11 kap. 11 a § samma lag,

3. Finansinspektionen utför en prövning enligt 22 kap. 2 a § lagen om värdepappersmarknaden.

Riksgäldskontoret får även begära att en behörig myndighet i ett annat land inom EES fattar motsvarande beslut.

4 § Riksgäldskontoret får besluta att ett avtal som ett företag i resolution är part i ska sägas upp med omedelbar verkan eller att villkoren i avtalet ska ändras.

15 kap. Särskild förvaltare

1 § Riksgäldskontoret får utse en särskild förvaltare i ett företag som är försatt i resolution. När en särskild förvaltare har utsetts, ska Riksgäldskontoret anmäla detta för registrering hos Bolagsverket.

2 § Den särskilda förvaltaren ska inom sitt uppdrag vidta alla de åtgärder som främjar de relevanta resolutionsändamålen och genomföra resolutionsåtgärder i enlighet med de instruktioner som Riksgäldskontoret gett.

Om styrelsen eller den verkställande direktören i ett företag som är försatt i resolution fattar ett beslut eller vidtar en åtgärd utan samtycke från förvaltaren, inverkar detta inte på rättshandlingens giltighet.

3 § Den särskilda förvaltaren ska ha den insikt och erfarenhet som uppdraget kräver och även i övrigt vara lämplig för uppdraget.

Förvaltaren får inte stå i sådant förhållande till någon ägare, borgenär eller någon annan som kan rubba förtroendet för hans eller hennes opartiskhet vid utförandet av uppdraget. Det får inte heller i övrigt finnas någon omständighet som medför att förtroendet för honom eller henne kan rubbas.

Förvaltaren ska omedelbart underrätta Riksgäldskontoret om omständigheter som kan medföra jäv för honom eller henne.

Om förvaltaren begär att få bli entledigad och visar skäl till det, ska Riksgäldskontoret entlediga förvaltaren.

4 § Den särskilda förvaltaren ska upprätta och till Riksgäldskontoret lämna in en skriftlig rapport i samband med att förvaltarskapet inleds och avslutas. Riksgäldskontoret får ange när förvaltaren ska lämna in skriftliga rapporter under pågående uppdrag.

5 § Den särskilda förvaltaren får utses för en period av högst ett år. Riksgäldskontoret får förlänga uppdraget, om det finns skäl för det.

Riksgäldskontoret får, med omedelbar verkan, skilja förvaltaren från sitt uppdrag.

16 kap. Åtgärder mot ägare

1 § Om ett företag i resolution är ett aktiebolag, ska Riksgäldskontoret, innan eller i samband med att myndigheten vidtar en resolutionsåtgärd som kan leda till att någon borgenär drabbas av förluster eller får sin fordran helt eller delvis konverterad, besluta att bolagets aktiekapital ska minskas i proportion till bolagets förluster enligt en värdering enligt 7 kap.

2 § Om företaget i resolution har ett positivt värde, får Riksgäldskontoret besluta att innehavare av skuldförbindelser som företaget har ingått ska byta sina fordringar mot aktier eller andra andelar i företaget (konvertering). Konverteringen ska ske till en omräkningskurs som väsentligt minskar ägarnas andel i företaget.

3 § Riksgäldskontoret får i samband med beslut om att minska aktiekapitalet enligt 1 § besluta att

1. dra in befintliga aktier, eller
2. överföra befintliga aktier till en borgenär som har fått sin fordran helt eller delvis nedskriven.

4 § Om ett företag i resolution är en medlemsbank eller en ekonomisk förening, ska Riksgäldskontoret, innan eller i samband med att myndigheten vidtar en resolutionsåtgärd som kan leda till att någon borgenär drabbas av förluster eller får sin fordran helt eller delvis konverterad, besluta att minska andelarnas värde i proportion till föreningens förluster enligt en värdering enligt 7 kap.

5 § Beslut som Riksgäldskontoret fattar enligt 1–4 §§ är bindande för företaget i resolution och för berörda ägare och borgenärer.

En av Riksgäldskontoret beslutad kapitalminskning ska antecknas i aktiebolagsregistret, föreningsregistret eller bankregistret.

17 kap. Försäljningsverktyget

Definition av försäljningsverktyget

1 § Med försäljningsverktyget avses en sådan överföring som anges i 2 § från ett företag i resolution eller från någon annan än företaget till en

förvärvare som inte är ett broinstitut enligt 18 kap. 2 § eller ett tillgångsförvaltningsbolag enligt 19 kap. 2 §.

Generellt om överföring

2 § Riksgäldskontoret får använda försäljningsverktyget för att

1. från företaget överföra tillgångar eller förpliktelser, eller
2. från någon annan än företaget överföra aktier och andra äganderättsinstrument som företaget har gett ut.

Återföring

3 § Riksgäldskontoret får föra tillbaka överförda tillgångar eller förpliktelser till företaget eller den förra ägaren eller innehavaren, om överföringen har genomförts i strid med villkoren i beslutet om överföring eller om Riksgäldskontoret och förvärvaren har enats om att tillgångarna eller förpliktelserna ska föras tillbaka.

4 § Riksgäldskontorets beslut om överföring ska ange under vilken tid återföring får ske och de villkor i övrigt som ska gälla för återföring.

5 § Den som har fått ersättning vid en överföring ska betala tillbaka ersättningen om en återföring sker.

Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka.

Rätten till tillgångar och förpliktelser som överförs

6 § Vid en överföring förlorar ägarna till företaget och företags borgenärer sin rätt till de överförda tillgångarna och förpliktelserna.

7 § Skyldigheter eller ansvarsförbindelser som hänför sig till de tillgångar eller förpliktelser som överförs ska inte gälla mot förvärvaren, om Riksgäldskontoret särskilt beslutar om det.

Första stycket gäller inte för sådana säkerhetsrätter som avses i 23 kap. 4 §.

Ägares och borgenärs rätt till ersättning enligt denna lag utgör inte en sådan skyldighet eller ansvarsförbindelse som avses i första stycket.

Förvärvarens rättsliga ställning efter en överföring

8 § Vid en överföring övertar förvärvaren de rättigheter och förpliktelser som följer med det som överförs. Förvärvaren går in som part i stället för företaget i de avtal som överförs.

Medlemskap eller rätt att delta i betalnings-, clearing- och avvecklings-system, handelsplattformar, reglerade marknader eller system för ersättning till insättare och investerare får överföras om förvärvaren uppfyller kraven för medlemskap eller deltagande i sådana system.

Om förvärvaren inte har ett tillräckligt kreditbetyg, ska det dock inte utgöra hinder för överföring av medlemskap eller en rätt att delta i sådana system.

Riksgäldskontoret får besluta att förvärvaren får utöva rättigheter enligt andra stycket i högst 24 månader från det att rättigheten överförts, även om förvärvaren inte uppfyller kraven för medlemskap eller deltagande. På begäran av förvärvaren får Riksgäldskontoret förlänga tiden.

Samarbetsskyldighet

9 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget och förvärvaren att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder.

Villkor, försäljningsprocess och ersättning

10 § En överföring ska ske på affärsmässiga villkor. Vid bedömningen av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som gjorts enligt 7 kap. beaktas.

11 § När försäljningsverktyget används, ska Riksgäldskontoret bjuda ut äganderättsinstrument som getts ut av företaget eller dess tillgångar eller förpliktelser till försäljning på marknaden.

Ett erbjudande om försäljning

1. ska vara öppet för insyn,
2. ska ge en rättvisande bild av företaget och dess tillgångar och förpliktelser samt av äganderättsinstrument som har getts ut av företaget,
3. får inte på ett otillbörligt sätt gynna eller missgynna potentiella köpare,
4. får inte ge upphov till intressekonflikter,
5. ska beakta behovet av att uppnå en snabb resolution, och
6. ska syfta till att få högsta möjliga pris vid försäljningen.

12 § Riksgäldskontoret får använda försäljningsverktyget utan att iakttä kraven i 11 §, om ett förfarande enligt 11 § första stycket eller uppfyllande av krav enligt 11 § andra stycket förhindrar eller försvårar att resolutionsändamålen uppnås.

13 § Den ersättning som ska betalas av en förvärvare vid en överföring ska tillfalla

1. företaget, om överföringen avser företagets tillgångar eller förpliktelser, och
2. den förra ägaren eller innehavaren, om överföringen avser aktier eller andra äganderättsinstrument som ägdes eller innehades av någon annan än företaget.

Från ersättningen får Riksgäldskontoret, för sin egen eller för resolutionsreservens räkning, göra avdrag för kostnader som har uppstått i samband med överföringen.

Prövning av ägares lämplighet

14 § Om försäljningsverktyget används för att överföra aktier i sådan omfattning att förvärvet kräver tillstånd enligt 14 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 24 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, ska Finansinspektionen handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

15 § Om aktier överförs utan att Finansinspektionen har prövat frågan om tillstånd för förvärvet, ska rösträtten för aktierna utövas av Riksgäldskontoret.

Finansinspektionen ska skriftligen meddela Riksgäldskontoret och förvärvaren så snart som möjligt efter det att inspektionen har fattat beslut avseende tillstånd för förvärvet.

Om Finansinspektionen beslutar att ge tillstånd till förvärvaren, ska förvärvaren utöva rösträtten för aktierna från det att denne och Riksgäldskontoret har tagit emot ett sådant meddelande som avses i andra stycket.

16 § Om Finansinspektionen beslutar att inte ge tillstånd till förvärvaren, får Riksgäldskontoret förelägga förvärvaren att avyttra aktierna inom en frist som fastställs av myndigheten.

Under denna frist får Finansinspektionen inte vidta några åtgärder enligt 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden mot förvärvaren.

Särskilt om tillståndsprövning

17 § Om en överföring kräver tillstånd för bank-, finansierings- eller värdepappersrörelse, ska Finansinspektionen handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

Desamma gäller om en överföring kräver tillstånd enligt 7 kap. 12 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 7 kap. 13 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

18 kap. Broinstitutsverktyget

Definitioner och tillämpningsområde

1 § Med broinstitutsverktyget avses att Riksgäldskontoret, i syfte att säkerställa att kritisk verksamhet upprätthålls, till ett broinstitut överför

1. från ett företag i resolution: tillgångar eller förpliktelser, eller
2. från någon annan än ett företag i resolution: aktier och andra äganderättsinstrument som företaget har gett ut.

2 § Med ett broinstitut avses ett aktiebolag som

1. ägs helt eller delvis av staten,
2. har bildats för att ta emot tillgångar eller förpliktelser från företag i resolution och aktier eller andra äganderättsinstrument som har getts ut av företag i resolution från någon annan än företaget, och
3. avser att fortsätta upprätthålla kritisk verksamhet som har utförts eller erbjudits av företaget i resolution, oavsett om detta skett direkt eller indirekt genom ett dotterföretag.

Bolagets syfte och verksamhetsmål enligt första stycket 2 och 3 ska framgå av broinstitutets bolagsordning.

Återföring

3 § Riksgäldskontoret får föra tillbaka överförda tillgångar eller förpliktelser till företaget eller den förra ägaren eller innehavaren, om överföringen har genomförts i strid med villkoren i beslutet om överföring.

4 § Riksgäldskontorets beslut om överföring ska ange under vilken tid återföring får ske och de villkor i övrigt som ska gälla för återföring.

5 § Den som har fått ersättning vid en överföring ska betala tillbaka ersättningen om en återföring sker.

Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka.

6 § När Riksgäldskontoret beslutar om en överföring, ska myndigheten se till att värdet av de skulder som överförs till broinstitutet inte överstiger värdet av de tillgångar som samtidigt överförs från företaget i resolution eller som tillförs från någon annan.

Rätten till tillgångar och förpliktelser som överförs

7 § Vid en överföring förlorar ägarna till företaget och företagets borgenärer sin rätt till tillgångarna och förpliktelserna.

8 § Skyldigheter eller ansvarsförbindelser hänförliga till tillgångar eller förpliktelser som överförs ska inte gälla mot broinstitutet, om Riksgäldskontoret särskilt beslutar om det.

Första stycket gäller inte för sådana säkerhetsrätter som avses i 23 kap. 4 §.

Ägares och borgenärs rätt till ersättning enligt denna lag utgör inte en sådan skyldighet eller ansvarsförbindelse som avses i första stycket.

Broinstitutets rättsliga ställning efter en överföring

9 § Vid en överföring övertar broinstitutet de rättigheter och förpliktelser som följer med det som överförs. Broinstitutet ska gå in som part i stället för företaget i de avtal som överförs.

Medlemskap eller rätt att delta i betalnings-, clearing- och avvecklings-system, handelsplattformar, reglerade marknader eller system för ersättning till insättare och investerare får överföras om broinstitutet uppfyller kraven för medlemskap eller deltagande i sådana system. Om broinstitutet inte har ett tillräckligt kreditbetyg, ska det dock inte utgöra hinder för överföring av medlemskap eller en rätt att delta i sådana system.

Riksgäldskontoret får besluta att broinstitutet får utöva rättigheter enligt andra stycket i högst 24 månader från det att rättigheten överförs, även om broinstitutet inte uppfyller kraven för medlemskap eller deltagande. Riksgäldskontoret får förlänga tiden på begäran av broinstitutet.

Samarbetsskyldighet

10 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget och broinstitutet att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder.

Villkor och ersättning

11 § En överföring ska ske på affärsmässiga villkor. Vid bedömningen av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som gjorts enligt 7 kap. beaktas.

12 § Den ersättning som ska betalas av broinstitutet vid en överföring ska tillfalla

1. företaget, om överföringen avser företagets tillgångar eller förpliktelser, och

2. den förra ägaren eller innehavaren, om överföringen avser aktier eller andra äganderättsinstrument som ägdes eller innehades av någon annan än företaget.

Från ersättningen får Riksgäldskontoret, för sin egen eller för resolutionsreservens räkning, göra avdrag för kostnader som har uppstått i samband med överföringen.

Tillstånd

13 § Finansinspektionen får ge ett broinstitut tillstånd att bedriva bank-, finansierings- eller värdepappersrörelse utan att broinstitutet uppfyller de krav som gäller för att få bedriva sådan verksamhet. Finansinspektionen ska handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

Ett tillstånd enligt första stycket gäller under den tid som bestäms av Finansinspektionen.

14 § Bestämmelserna i 13 § gäller endast om Riksgäldskontoret har

1. bedömt att ett sådant tillstånd krävs för att uppnå resolutionsändamålen, och

2. lämnat in en begäran till Finansinspektionen om att ett beslut enligt 13 § ska fattas.

15 § Om en överföring kräver tillstånd enligt 7 kap. 12 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 7 kap. 13 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, ska Finansinspektionen handlägga ett sådant tillståndsärende skyndsamt.

Riksgäldskontorets kontroll

16 § Riksgäldskontoret ska företräda aktierna vid bolagsstämman i broinstitutet.

Verksamheten i ett broinstitut

17 § Ledningen i ett broinstitut ska se till att verksamheten bedrivs i syfte att uppnå resolutionsändamålen.

18 § Ledningen i ett broinstitut ska sträva efter att sälja de tillgångar och förpliktelser som överförs till broinstitutet.

En försäljning ska ske vid lämplig tidpunkt, dock senast vid den tidpunkt som anges i 21 § första stycket 3 eller 22 §.

Styrning av ett broinstitut

19 § Riksgäldskontoret får besluta att sälja tillgångar, förpliktelser eller äganderättsinstrument som överförs till ett broinstitut.

20 § Riksgäldskontoret ska

1. godkänna den verkställande direktören i broinstitutet,
2. fastställa arbetsordningen för styrelsens arbete i enlighet med 8 kap.

6 § aktiebolagslagen (2005:551), och

3. godkänna broinstitutets strategiska mål och riskstrategi.

Avveckling av ett broinstitut

21 § Riksgäldskontoret ska avveckla verksamheten i ett broinstitut eller sälja samtliga aktier i broinstitutet, om

1. broinstitutet inte längre uppfyller villkoren i 2 §,
2. samtliga tillgångar och förpliktelser i broinstitutet säljs eller avvecklas, eller
3. det har gått två år, eller den längre tid som följer av 22 §, från dagen för den sista överföringen.

Om tillgångar eller förpliktelser har överförs till ett broinstitut från flera företag, ska avveckling enligt första stycket 2 och 3 ske genom att det som överförs från respektive företag säljs eller avvecklas när det har gått två år, eller den längre tid som följer av 22 §, från dagen för den sista överföringen från företaget.

22 § Den tid som anges i 21 § första stycket 3 och andra stycket får förlängas av Riksgäldskontoret med en eller flera ettårsperioder, om

1. det är sannolikt att en förlängning leder till att någon av de omständigheter som anges i 21 § första stycket 1 eller 2 inträffar,
2. det är sannolikt att en förlängning leder till att broinstitutet fusioneras med ett annat företag, eller
3. en förlängning är nödvändig för att säkerställa att resolutionsändamålen uppnås.

Ett beslut om förlängning får fattas bara om det är motiverat med hänsyn till marknadsförhållandena och övriga omständigheter.

23 § En försäljning av ett broinstitut eller dess tillgångar eller förpliktelser ska ske på affärsmässiga villkor.

Från den ersättning som betalas av förvärvaren får Riksgäldskontoret, för sin egen eller för resolutionsreservens räkning, göra avdrag för kostnader som uppstått i samband med användning av broinstituts-verktyget.

24 § Vid en försäljning av broinstitutet eller dess tillgångar eller förpliktelser ska broinstitutet eller dess tillgångar eller förpliktelser bjudas ut till försäljning på ett sätt som är öppet för insyn.

Försäljningsprocessen

1. ska ge en rättvisande bild av broinstitutet och dess tillgångar och förpliktelser, och
2. får inte på ett otillbörligt sätt gynna eller missgynna någon potentiell köpare.

19 kap. Avskiljandeverktyget

Definitioner och tillämpningsområde

1 § Med avskiljandeverktyget avses att Riksgäldskontoret till ett tillgångsförvaltningsbolag överför tillgångar eller förpliktelser från ett eller flera broinstitut eller företag i resolution.

Avskiljandeverktyget får användas, om

1. förhållandena på marknaden för de tillgångar eller förpliktelser som överförs är sådana att en omedelbar avyttring av dem skulle få negativa effekter på någon finansiell marknad,
2. en överföring är nödvändig för att verksamheten i företaget eller broinstitutet ska fungera tillfredsställande, eller
3. överföringen är nödvändig för att intäkterna från avvecklingen av företaget ska bli så stora som möjligt.

Avskiljandeverktyget får endast användas i förening med ett annat resolutionsverktyg.

2 § Med ett tillgångsförvaltningsbolag avses ett aktiebolag som

1. ägs helt eller delvis av staten,
2. har bildats för att ta emot tillgångar eller förpliktelser från företag i resolution eller broinstitut, och
3. avser att förvalta det som överförts i syfte att uppnå högsta möjliga värde vid en framtida försäljning eller avveckling.

Återföring

3 § Riksgäldskontoret får föra tillbaka överförda tillgångar eller förpliktelser till företaget eller broinstitutet om överföringen har genomförts i strid med villkoren i beslutet om överföring.

4 § Riksgäldskontorets beslut om överföring ska ange under vilken tid återföring får ske och de villkor i övrigt som ska gälla för återföring.

5 § Den som har fått ersättning vid en överföring ska betala tillbaka ersättningen om en återföring sker.

Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka.

Rätten till tillgångar och förpliktelser som överförs

6 § Vid en överföring förlorar ägarna till företaget i resolution eller broinstitutet och dess borgenärer rätten till de överförda tillgångarna och förpliktelserna.

7 § Skyldigheter eller ansvarsförbindelser hänförliga till tillgångar eller förpliktelser som överförs ska inte gälla mot tillgångsförvaltningsbolaget, om Riksgäldskontoret särskilt beslutar om det.

Första stycket gäller inte för sådana säkerhetsrätter som avses i 23 kap. 4 §.

Ägares och borgenärs rätt till ersättning enligt denna lag utgör inte en sådan skyldighet eller ansvarsförbindelse som avses i första stycket.

Tillgångsförvaltningsbolagets rättsliga ställning efter en överföring

8 § Vid en överföring övertar tillgångsförvaltningsbolaget de rättigheter och förpliktelser som följer med det som överförs. Tillgångsförvaltningsbolaget ska gå in som part i stället för företaget i de avtal som överförs.

Samarbetsskyldighet

9 § Riksgäldskontoret får förelägga å ena sidan företaget eller broinstitutet och å andra sidan tillgångsförvaltningsbolaget att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder.

Villkor och ersättning

10 § En överföring ska ske på affärsmässiga villkor. Vid bedömningen av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som gjorts enligt 7 kap. beaktas.

11 § Den ersättning som betalas av ett tillgångsförvaltningsbolag vid en överföring ska tillfalla företaget eller broinstitutet från vilket överföringen skedde.

Från ersättningen får Riksgäldskontoret, för sin egen eller för resolutionsreservens räkning, göra avdrag för kostnader som uppstått i samband med överföringen.

Tillstånd

12 § Finansinspektionen får ge ett tillgångsförvaltningsbolag tillstånd att bedriva bank-, finansierings- eller värdepappersrörelse utan att bolaget uppfyller de krav som gäller för att få bedriva sådan verksamhet. Finansinspektionen ska handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

Ett tillstånd enligt första stycket gäller under den tid som bestäms av Finansinspektionen.

13 § Bestämmelserna i 12 § gäller endast om Riksgäldskontoret har

1. bedömt att ett sådant tillstånd krävs för att uppnå resolutionsändamålen, och

2. lämnat in en begäran till Finansinspektionen om att ett beslut enligt 12 § ska fattas.

14 § Om en överföring kräver tillstånd enligt 7 kap. 12 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 7 kap. 13 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, ska Finansinspektionen handlägga ett sådant tillståndsärende skyndsamt.

Riksgäldskontorets kontroll

15 § Riksgäldskontoret ska företräda aktierna vid bolagsstämman i tillgångsförvaltningsbolaget.

Styrning av ett tillgångsförvaltningsbolag

16 § Riksgäldskontoret ska

1. godkänna den verkställande direktören i tillgångsförvaltningsbolaget,
2. fastställa arbetsordningen för styrelsens arbete i enlighet med 8 kap. 6 § aktiebolagslagen (2005:551), och
3. godkänna tillgångsförvaltningsbolagets strategiska mål och riskstrategi.

20 kap. Kompletterande befogenheter vid överföring

1 § Om verksamhet har överförts enligt 17 kap. 2 §, 18 kap. 1 § eller 19 kap. 1 §, får Riksgäldskontoret besluta att företaget i resolution ska tillhandahålla mottagaren de tjänster eller resurser som är nödvändiga för att mottagaren ska kunna driva den överförda verksamheten effektivt. Finansierat stöd utgör inte sådana tjänster eller resurser.

Ett sådant beslut som avses i första stycket får också riktas mot företag som ingår i samma koncern som företaget i resolution.

2 § Bestämmelserna i 1 § gäller även om det företag som ska tillhandahålla tjänsterna eller resurserna har försatts i konkurs eller gått i likvidation.

3 § Om företaget innan det försattes i resolution ingått ett avtal om att det ska tillhandahållas tjänster eller resurser som avses i 1 §, ska tjänsterna eller resurserna tillhandahållas på samma villkor som gällde när företaget försattes i resolution.

Om det inte finns något sådant avtal, ska tjänsterna eller resurserna tillhandahållas på skäliga villkor.

4 § Riksgäldskontoret får, på ansökan av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES, förklara att ett beslut enligt nationell lagstiftning i det landet som genomför artikel 65 i krishanteringsdirektivet ska gälla i Sverige.

5 § Om tillgångar som finns i tredjeland eller aktier eller andra äganderättsinstrument, rättigheter eller skyldigheter som omfattas av lagstiftningen i tredjeland överförs till en mottagare, får Riksgäldskontoret begära att mottagaren vidtar åtgärder för att se till att överföringen eller någon annan resolutionsåtgärd som har beslutats får verkan.

Riksgäldskontoret får förelägga den som inte vidtar de begärda åtgärderna att göra det.

Mottagaren har rätt till skäligen ersättning för kostnader för arbete och utlägg som uppkommit i samband med vidtagna åtgärder.

21 kap. Skuldnedskrivningsverket

Definition av skuldnedskrivningsverket

1 § Med skuldnedskrivningsverket avses

1. nedskrivning av det i resolution försatta företagets skulder, eller
2. konvertering av det i resolution försatta företagets skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument i det företaget eller dess moderföretag, ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag.

2 § Följande skulder får skrivas ned eller konverteras genom skuldnedskrivningsverket:

1. relevanta kapitalinstrument, och
2. kvalificerade skulder.

3 § Riksgäldskontoret får använda skuldnedskrivningsverket för att

1. kapitalisera ett företag i resolution tillsammans med en omstrukturering av företaget, om det finns rimliga utsikter att detta kommer att återge företaget dess långsiktiga livskraft,
2. konvertera skulder som överförs till ett broinstitut till aktier eller andra äganderättsinstrument eller minska skuldernas kapitalbelopp i syfte att tillhandahålla kapital till broinstitutet, eller
3. inom ramen för försäljningsverket eller avskiljandeverket konvertera skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument eller minska skuldernas kapitalbelopp.

Ombildning av en sparbank

4 § För att använda skuldnedskrivningsverket enligt 3 § 1 får Riksgäldskontoret besluta att en sparbank ska ombildas till ett aktiebolag.

Ombildningen ska genomföras genom att sparbankens rörelse överläts till ett bankaktiebolag. Aktierna i bankaktiebolaget ska utan ersättning överlämnas till en stiftelse som har bildats av en eller flera sparbanker och vars huvudsakliga ändamål är att främja sparsamhet i Sverige på det sätt som framgår närmare av stiftelseförordnandet.

Omstruktureringsplaner

Upprättande av omstruktureringsplan

5 § När skuldnedskrivningsverket används enligt 3 § 1, ska företaget upprätta en omstruktureringsplan. Den ska beskriva de åtgärder som ska vidtas för att återge företaget dess långsiktiga livskraft.

6 § Planen ska upprättas av företagets styrelse. Riksgäldskontoret får ge en eller flera personer i uppdrag att upprätta planen i stället för styrelsen.

7 § Omstruktureringsplanen ska läggas fram för Riksgäldskontoret inom en månad från beslutet att använda skuldnedskrivningsverktyget.

I undantagsfall, om det behövs för att uppnå resolutionsändamålen, får Riksgäldskontoret förlänga tiden med en månad.

Om omstruktureringsplanen för verksamheten ska anmälas enligt unionsrättens regler om statligt stöd, får Riksgäldskontoret i stället förlänga tiden med högst en månad eller fram till den tidsfrist som följer av unionsrättens regler om statligt stöd, beroende på vad som inträffar först.

Granskning av omstruktureringsplan

8 § Inom en månad från det att Riksgäldskontoret har fått del av omstruktureringsplanen ska myndigheten, efter samråd med Finansinspektionen, pröva frågan om att godkänna planen, eller ge företaget tillfälle att ändra planen.

Omstruktureringsplanen ska godkännas om den innehåller åtgärder som bedöms återge företaget dess långsiktiga livskraft.

9 § Om omstruktureringsplanen ska ändras, ska den ändrade planen ges in inom två veckor. Riksgäldskontoret ska därefter på nytt fatta beslut enligt 8 § första stycket. Ett sådant beslut ska fattas inom en vecka från det att den ändrade planen lämnats in till Riksgäldskontoret.

10 § Styrelsen eller den eller de personer som utsetts av Riksgäldskontoret, ska genomföra omstruktureringsplanen i enlighet med vad som överenskommits med Riksgäldskontoret och Finansinspektionen.

Styrelsen eller den eller de personer som utsetts av Riksgäldskontoret ska lämna en rapport till Riksgäldskontoret minst var sjätte månad. Av rapporten ska det framgå vilka åtgärder som vidtagits och effekterna av åtgärderna i fråga om genomförandet av planen.

11 § Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att företagets styrelse eller den eller de personer som utsetts av Riksgäldskontoret ska ändra omstruktureringsplanen. Riksgäldskontoret får fatta ett sådant beslut, om myndigheten bedömer att genomförandet av den befintliga planen inte kommer att återge företaget dess livskraft. Riksgäldskontoret ska fatta beslut om ändringen enligt 8 och 9 §§.

Omstrukturering av flera koncernföretag

12 § Om skuldnedskrivningsverktyget, eller motsvarande verktyg i ett annat land inom EES, ska användas för att rekonstruera två eller flera företag i en koncern som har ett svenskt moderinstitut inom EES som moderföretag, ska moderinstitutet upprätta en omstruktureringsplan för samtliga företag inom koncernen.

Planen ska ges in till den samordnande resolutionsmyndigheten. Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret överlämna planen till berörda resolutionsmyndigheter och Europeiska bankmyndigheten.

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, gäller 5–11 §§ för den plan som upprättats av moderinstitutet.

Utformningen av nedskrivning och konvertering

Det totala belopp som ska skrivas ned eller konverteras

13 § Innan Riksgäldskontoret använder skuldnedskrivningsverktyget, ska myndigheten med beaktande av värderingen enligt 7 kap. fastställa det totala belopp med vilket skulderna måste

1. skrivas ned för att värdet av företaget i resolution ska bli lika med noll, och

2. konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument så att företaget i resolution, eller ett broinstitut, uppnår en kärnprimärkapitalrelation som

a) gör det möjligt för företaget att under minst ett års tid uppfylla villkoren för sitt tillstånd att bedriva rörelse, och

b) ger ett tillräckligt marknadsförtroende för företaget.

För ett broinstitut ska hänsyn tas till eventuella bidrag från resolutionsreserven enligt 27 kap. 1 § vid bedömningen av kärnprimärkapitalrelationen.

14 § För ett tillgångsförvaltningsbolag ska det belopp med vilket skulderna behöver minskas fastställas på grundval av en värdering som inte underskattar bolagets kapitalbehov.

Ordningsföljden

15 § För att skuldnedskrivning eller konvertering ska ske med totalbeloppet enligt 13 §, ska Riksgäldskontoret vidta följande åtgärder:

1. Först ska någon av de åtgärder som anges i 16 kap. vidtas beträffande aktier eller andelar i företaget i resolution.

2. Därefter ska de relevanta kapitalinstrumenten skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

a) övriga primärkapitalinstrument,

b) supplementärkapitalinstrument.

3. Om åtgärderna i 1 och 2 inte är tillräckliga, ska de kvalificerade skulderna skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument enligt förmånsrättsordningen.

16 § För att skriva ned eller konvertera skulder får Riksgäldskontoret besluta att

1. skuldernas kapitalbelopp ska skrivas ned permanent, eller

2. skulder i ett företag i resolution ska konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i det företaget, i dess moderföretag eller i ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag till vilket tillgångar eller skulder som hör till företaget överförs.

Riksgäldskontoret får besluta om indragning av ett skuldinstrument som avser en skuld som skrivs ned enligt första stycket. Om en skuld endast skrivs ned delvis, får Riksgäldskontoret besluta att företaget i resolution ska ge ut nya skuldinstrument motsvarande den del av skulden som inte skrivs ned.

17 § Innan Riksgäldskontoret skriver ned eller konverterar en skuld som hänför sig till ett derivat, ska myndigheten avsluta derivatavtalet.

Riksgäldskontoret får då också besluta att ett finansiellt avtal som inte är ett derivatavtal ska avslutas.

När ett avtal enligt första stycket avslutas, ska Riksgäldskontoret fastställa skuldens storlek. Om det finns ett nettningsavtal mellan företaget i resolution och motparten, ska Riksgäldskontoret tillämpa det för att fastställa skuldens nettobelopp.

18 § Riksgäldskontoret får förelägga ett företag i resolution eller dess moderföretag att ge ut nya aktier eller andra äganderättsinstrument.

Konverteringskurs

19 § Den konverteringskurs som används när skulder konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument, ska ge borgenärerna kompensation för den minskning av deras fordringar som konverteringen innebär. Om det är möjligt ska konverteringskursen bestämmas så att den motsvarar det fulla värdet av borgenärens fordran enligt värderingen och minst motsvarar det fulla värdet av det belopp som borgenären skulle fått vid en konkurs eller likvidation.

20 § Om det behövs för att uppnå resolutionsändamålen och principen om att ingen borgenär ska få ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation, får Riksgäldskontoret besluta att olika konverteringskurser ska gälla för borgenärer med olika prioritet enligt förmånsrättsordningen.

Om Riksgäldskontoret beslutar att olika konverteringskurser ska gälla, ska efterställda skulder ges en lägre konverteringskurs än övriga skulder.

Fastställande av Riksgäldskontorets beslut

21 § De beslut som Riksgäldskontoret fattar enligt 15–20 §§ är bindande för företaget i resolution och för berörda ägare och borgenärer. En borgenär förlorar dock inte sin rätt mot en borgensman eller andra som förutom gäldenären svarar för fordringen.

En av Riksgäldskontoret beslutad kapitalökning ska antecknas i aktiebolagsregistret, föreningsregistret eller bankregistret.

Ägar- och tillståndsprövning

22 § Om skuldnedskrivningsverktyget används för att konvertera skulder i sådan omfattning att det leder till ett förvärv som kräver tillstånd enligt 14 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 24 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, ska Finansinspektionen handlägga tillståndsärendet skyndsamt.

23 § Om ett sådant förvärv av aktier som avses i 22 § sker utan att Finansinspektionen har fattat beslut i ärendet om tillstånd för förvärvet, ska rösträtten för aktierna utövas av Riksgäldskontoret.

Finansinspektionen ska skriftligen meddela Riksgäldskontoret och förvärvaren om utgången så snart som möjligt efter det att inspektionen har fattat beslut i ärendet om tillstånd för förvärvet.

Om Finansinspektionen beslutar att ge tillstånd till förvärvaren, ska förvärvaren utöva rösträtten för aktierna från det att denne och

Riksgäldskontoret har tagit emot ett sådant meddelande som avses i andra stycket.

24 § Om Finansinspektionen beslutar att inte ge tillstånd till förvärvaren, får Riksgäldskontoret förelägga förvärvaren att avyttra aktierna inom en frist som fastställs av myndigheten.

Fram till utgången av den fristen får Finansinspektionen inte vidta några åtgärder enligt 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden mot förvärvaren.

25 § Om en konvertering av skulder leder till ett förvärv som kräver tillstånd för bank- och finansieringsrörelse eller värdepappersrörelse, ska Finansinspektionen handlägga tillståndsärendet skyndsamt. Detsamma gäller om en konvertering innebär att tillstånd krävs enligt 7 kap. 12 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 7 kap. 13 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Kompletterande åtgärder

26 § För att genomföra en nedskrivning eller konvertering får Riksgäldskontoret

1. kräva ändring av alla relevanta register, och
2. förelägga ett företag i resolution att ansöka om att uppta aktier, andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument till handel på en reglerad marknad.

För skuldinstrument som omedelbart före en nedskrivning har varit upptagna till handel på en reglerad marknad gäller inte kravet på upprättande av prospekt enligt 2 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument vid en ansökan om upptagande till handel.

Undantag från nedskrivning eller konvertering

Förutsättningar för undantag

27 § Riksgäldskontoret får helt eller delvis undanta kvalificerade skulder från nedskrivning eller konvertering, om

1. det inte är möjligt att skriva ned eller konvertera den kvalificerade skulden inom rimlig tid,
2. det är nödvändigt och proportionellt för att företaget eller någon som har övertagit verksamheten från företaget ska kunna upprätthålla kritisk verksamhet eller affärsverksamhet som är viktig för företagets intjäning eller lönsamhet,
3. det är nödvändigt och proportionellt för att undvika omfattande spridning av negativa effekter som leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet, eller
4. det krävs för att undvika värdeförstörelse som innebär att förlusterna för andra borgenärer blir högre än om skulderna undantas.

28 § När Riksgäldskontoret prövar frågan om undantag för kvalificerade skulder enligt 27 §, ska myndigheten beakta

1. principen att förluster i första hand ska drabba ägarna och därefter borgenärerna i företaget i resolution i prioritetsordning,
2. vilken förlustabsorberingskapacitet företaget i resolution har kvar, om skulderna undantas, och
3. behovet av att behålla tillräckliga resurser för finansiering av resolution.

Omfördelning av bördan

29 § Riksgäldskontoret får besluta att skulder som inte undantagits från nedskrivning eller konvertering ska skrivas ned eller konverteras för att täcka de förluster som hänför sig till de undantagna skulderna. Det får dock inte innebära att det ekonomiska utfallet för borgenärerna blir sämre än vad det hade blivit vid konkurs eller likvidation.

Bidrag från resolutionsreserven och alternativa finansieringskällor

30 § Om Riksgäldskontoret beslutar att undanta kvalificerade skulder, får myndigheten använda medel från resolutionsreserven eller alternativa finansieringskällor enligt vad som anges i 27 kap. 1 och 6 §§, om det behövs för att absorbera förluster i eller ge kapitaltillskott till företaget i resolution. Det får dock bara göras om innehavare av aktier eller andra äganderättsinstrument eller innehavare av relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder, genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt, har absorberat förluster i eller bidragit till kapitaliseringen av företaget med ett belopp som minst motsvarar

1. 8 procent av totala skulder och eget kapital i företaget i resolution baserat på värderingen enligt 7 kap., eller

2. 20 procent av det berörda företagets riskvägda tillgångar, baserat på värderingen enligt 7 kap.

Alternativet i första stycket 2 får användas bara om

1. resolutionsreserven har tillgång till ett belopp som anskaffats genom resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § motsvarande minst 3 procent av de totala garanterade insättningarna, och

2. det berörda företagets konsoliderade tillgångar är mindre än motsvarande 900 miljarder euro.

31 § De medel som Riksgäldskontoret skjuter till får inte överstiga något av följande belopp:

1. det belopp med vilket de undantagna skulderna skulle ha skrivits ned eller konverterats om inte något undantag hade gjorts, och
2. det belopp som framgår av 13 §.

32 § Riksgäldskontoret får besluta att resolutionsreserven ska bidra med medel motsvarande högst fem procent av företagets skulder och eget kapital, baserat på värderingen enligt 7 kap. Bidraget får finansieras genom

1. medel som har tillförts resolutionsreserven genom resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 §,

2. belopp som får tas ut genom tilläggsavgift enligt 27 kap. 16 § under tre år, och

3. upplåning enligt 27 kap. 6 §, om de belopp som anges i 1 och 2 inte är tillräckliga.

33 § Riksgäldskontoret får i undantagsfall besluta om ett bidrag som överstiger fem procent av företagets skulder och eget kapital baserat på värderingen enligt 7 kap. Ett sådant beslut får fattas bara om alla kvalificerade skulder utom de kvalificerade insättningarna har skrivits ned eller konverterats helt.

Den del av bidraget som överstiger fem procent av företagets skulder och eget kapital får finansieras genom

1. medel som har tillförts resolutionsreserven genom resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 §, och

2. upplåning enligt 27 kap. 6 §.

Underrättelse till Europeiska kommissionen

34 § Innan Riksgäldskontoret beslutar att undanta kvalificerade skulder, ska myndigheten underrätta Europeiska kommissionen. Ett beslut att lämna ett bidrag enligt 32 eller 33 § får inte fattas, om kommissionen inom 24 timmar från mottagandet av en sådan underrättelse förbjuder det. Riksgäldskontoret får komma överens med kommissionen om en längre tidsfrist än 24 timmar.

22 kap. De statliga stabiliseringsverktygen

1 § Med de statliga stabiliseringsverktygen avses annat statligt stöd än medel ur resolutionsreserven och som ges av regeringen för att

1. delta i kapitaliseringen av ett företag genom att tillhandahålla medel i utbyte mot kärnprimärkapitalinstrument, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument (verktyget för kapitalstöd), eller

2. tillfälligt ta över ägandet av ett företag i resolution genom att göra en eller flera överföringar av aktier till staten eller ett av staten helägt bolag (verktyget för tillfälligt offentligt ägande).

2 § Vid en allvarlig störning av det finansiella systemet i Sverige får regeringen använda de statliga stabiliseringsverktygen för att uppnå resolutionsändamålen, om

1. företaget är försatt i resolution,

2. innehavare av aktier eller andra äganderättsinstrument eller borgenärer genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt bidragit till förlustabsorberingen i, eller kapitaliseringen av, företaget med ett belopp som minst motsvarar åtta procent av företagets totala skulder och eget kapital,

3. stödet är godkänt i förväg och slutgiltigt enligt unionsrättens regler om statligt stöd, och

4. regeringen, efter samråd med Riksgäldskontoret, Finansinspektionen och Riksbanken, har fastställt att

a) användningen av något annat resolutionsverktyg inte skulle vara tillräckligt för att undvika betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten,

b) andra resolutionsåtgärder inte skulle vara tillräckliga för att skydda det allmännas intresse efter det att företaget beviljats extraordinärt likviditetsstöd från Riksbanken, eller

c) när det gäller verktyget för tillfälligt offentligt ägande, att andra resolutionsåtgärder inte skulle vara tillräckliga för att skydda det allmännas intresse efter det att regeringen har använt verktyget för kapitalstöd.

3 § Regeringen ska, i den utsträckning som dess aktieinnehav tillåter det, se till att företaget förvaltas på marknadsmässiga och professionella grunder.

4 § Regeringen ska se till att dess aktieinnehav avyttras till den privata sektorn så snart som de marknadsmässiga och finansiella omständigheterna gör det möjligt.

23 kap. Skyddsåtgärder

Definitioner

1 § I detta kapitel avses med

1. *arrangemang om strukturerad finansiering*: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som omfattar

a) finansiella instrument som ger innehavaren av instrumentet säkerhet i en viss avskild underliggande säkerhetsmassa, eller

b) sådana finansiella instrument som används för att minimera ränte- och valutarisker i arrangemanget och har samma rätt till säkerhetsmassan som gäller för säkerställda obligationer,

2. *arrangemang om säkerheter*: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som medför panträtt eller annan säkerhetsrätt i sådan egendom som överförs, oavsett om säkerhetsrätten

a) gäller i viss egendom, eller

b) avser en andel i den överförda förmögenhetsmassan eller bestäms på annat likartat sätt,

3. *arrangemang om säkerhetsöverlåtelser*: avtal eller annat arrangemang (inklusive återköpsavtal) i enlighet med svensk eller utländsk rätt enligt vilket en äganderätt till, eller en rätt att förfoga över, en finansiell tillgång överförs, för att säkerställa eller på annat sätt täcka fullgörandet av vissa förpliktelser på villkor att äganderätten återgår om dessa förpliktelser fullgörs,

4. *kvittningsarrangemang*: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som innebär att två eller flera ömsesidiga fordringar eller förpliktelser som ett företag i resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra,

5. *nettningsarrangemang*: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som innebär att ett antal fordringar eller förpliktelser kan omvandlas till en enda nettofordran eller nettoförpliktelse, inklusive slutavräkningsklausuler, och

6. *partiell överföring*: överföring av vissa, men inte alla, tillgångar eller förpliktelser i ett företag i resolution.

Tillämpningsområde**2 §** Bestämmelserna i 3–6 §§ ska tillämpas när Riksgäldskontoret

1. beslutar om en partiell överföring enligt 17 kap. 2 §, 18 kap. 1 § eller 19 kap. 1 §, eller
2. utövar de befogenheter som anges i 14 kap. 4 §.

Första stycket gäller även för partiella överföringar som sker från ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag till en annan mottagare, om överföringen sker genom användning av ett resolutionsverktyg. Det som anges om företag i resolution i 3–6 §§ ska då vara tillämpligt på broinstitut eller tillgångsförvaltningsbolag.

Skydd för arrangemang om strukturerad finansiering**3 §** Om Riksgäldskontoret beslutar om en sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket, ska samtliga tillgångar och förpliktelser som följer av ett arrangemang som avses i 1 § 1 överföras samtidigt.

Riksgäldskontoret får inte utöva befogenheter som anges i 14 kap. 4 § beträffande ett finansiellt instrument som avses i 1 § 1. Riksgäldskontoret får inte heller utöva de befogenheterna beträffande ett arrangemang som avses i 1 § 1 om det får till följd att säkerheten för de finansiella instrumenten försämrass.

Skydd för arrangemang om säkerheter**4 §** Om Riksgäldskontoret beslutar om en sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket, får myndigheten inte beträffande sådana arrangemang som avses i 1 § 2 överföra

1. en tillgång som utgör säkerhet för en viss förpliktelse om inte den förpliktelsen och säkerhetsrätten också överförs,
2. en förpliktelse för vilken säkerhet har ställts om inte säkerhetsrätten också överförs, eller
3. en säkerhetsrätt om inte förpliktelsen för vilken säkerheten har ställts också överförs.

Riksgäldskontoret får inte utöva befogenheter som anges i 14 kap. 4 § beträffande ett arrangemang som avses i 1 § 2, om det får till följd att säkerheten upphör.

Skydd för arrangemang om säkerhetsöverlåtelser, kvittning och nettning**5 §** När Riksgäldskontoret beslutar om en sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket, får myndigheten inte överföra tillgångar eller förpliktelser som följer av ett arrangemang som anges i 1 § 3, 4 eller 5 om det innebär att en motpart till företaget i resolution inte får

1. kvitta en fordran som företaget i resolution har på motparten, eller en förpliktelse som företaget i resolution ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget i resolution, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget i resolution,

2. omvandla en fordran som motparten har på företaget i resolution, eller en förpliktelse som företaget i resolution ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller

3. tillämpa en slutavräkningsklausul.

Riksgäldskontoret får inte utöva befogenheter som anges i 14 kap. 4 § beträffande sådana arrangemang som avses i 1 § 3, 4 eller 5, om det innebär att rättigheter eller förpliktelser som följer av arrangemanget upphävs eller ändras.

Skydd för anmälda avvecklingssystem

6 § En sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket eller utövandet av en sådan befogenhet som anges i 14 kap. 4 §, får endast ske om det inte påverkar användningen av ett anmält avvecklingssystem eller de regler som gäller för sådana system.

Undantag från skyddsreglerna

7 § Om det är nödvändigt för att säkerställa att de garanterade insättningarna är tillgängliga för insättarna, får Riksgäldskontoret trots 3–5 §§

1. överföra garanterade insättningar som omfattas av ett arrangemang som avses i 1 § 1–5 utan att samtidigt överföra andra tillgångar eller förpliktelser som omfattas av samma arrangemang,

2. överföra tillgångar eller förpliktelser som omfattas av ett arrangemang som anges i 1 § 1–5 utan att samtidigt överföra garanterade insättningar som omfattas av samma arrangemang, eller

3. upphäva eller ändra villkor som rör sådana tillgångar eller förpliktelser.

Riksgäldskontoret får utöva de befogenheter som anges i 11 kap. 3–8 §§ och 13 kap. 2–17 §§ trots bestämmelserna i 3–6 §§.

Ersättning vid sämre ekonomiskt utfall

8 § Om det av en värdering enligt 7 kap. 11 § framgår att det ekonomiska utfallet för någon ägare, borgenär eller för insättningsgarantisystemet har blivit sämre än vad det hade blivit om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation, har en sådan ägare eller borgenär eller insättningsgarantisystemet rätt till ersättning ur resolutionsreserven för mellanskillnaden.

Om Riksgäldskontoret har använt skuldnedskrivningsverktyget tillsammans med något annat resolutionsverktyg, har ägare och borgenärer endast rätt till ersättning till följd av myndighetens användning av skuldnedskrivningsverktyget.

24 kap. Konkurs, likvidation och avslutande av resolution

Konkurs

1 § Inkommer en ansökan om konkurs till tingsrätten avseende ett företag som omfattas av denna lag, ska rätten underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om ansökan.

Om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen meddelar rätten att företaget är försatt eller ska försättas i resolution, ska konkursansökan avvisas.

2 § Bestämmelserna i 1 § gäller inte om Riksgäldskontoret ansöker om att ett företag ska försättas i konkurs.

Likvidation

3 § Bestämmelser om förfarandet vid likvidation av ett företag som omfattas av denna lag finns i

- 25 kap. 4 a och 10 a §§ aktiebolagslagen (2005:551),
- 10 kap. 31 § tredje stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
- 9 kap. 1 a och 4 b §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker,
- 6 kap. 1 a och 2 b §§ sparbankslagen (1987:619), och
- 11 kap. 21 och 22 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Avslutande av resolution

4 § När det inte längre finns behov av resolutionsåtgärder, ska Riksgäldskontoret avsluta resolutionen.

Riksgäldskontoret ska inom rimlig tid efter att resolutionen har avslutats ansöka om att företaget ska försättas i konkurs eller gå i likvidation. Detta gäller dock inte om syftet med resolutionsåtgärderna är att företaget ska drivas vidare.

En konkursansökan av Riksgäldskontoret enligt andra stycket ska vid prövningen behandlas som en ansökan av gäldenären enligt 2 kap. konkurslagen (1987:672).

Återvinning vid efterföljande konkurs

5 § Bestämmelserna om återvinning i 4 kap. konkurslagen (1987:672) ska inte tillämpas på tillgångar eller förpliktelser som genom en resolutionsåtgärd överförts från ett företag i resolution eller ett broinstitut till någon annan.

Ersättning för kostnader och utlägg

6 § Ett företag i resolution ska ersätta Riksgäldskontoret för skäligen kostnader och utlägg som har uppkommit i samband med beslut om att försätta företaget i resolution och vidtagande av resolutionsåtgärder.

25 kap. Verkan av vissa beslut fattade av resolutionsmyndigheter i andra länder inom EES

1 § En överföring som har beslutats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES har verkan och ska genomföras i Sverige när överföringen avser aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, eller förpliktelser som finns i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på. Talan som avser det utländska beslutet får inte föras i Sverige.

2 § Om en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter avseende instrument eller förpliktelser som svensk lag är tillämplig på eller skulder till borgenärer som är hemmahörande i Sverige, har beslutet verkan och ska genomföras här. Talan som avser det utländska beslutet får inte föras i Sverige.

26 kap. Erkännande och verkställighet av resolution i tredjeland

1 § Detta kapitel ska tillämpas på resolutionsförfaranden i ett tredjeland, om inte annat följer av ett gällande avtal mellan Europeiska unionen och det landet.

2 § Riksgäldskontoret får erkänna ett resolutionsförfarande i tredjeland för ett tredjelandsinstitut eller ett moderföretag i tredjeland som har

1. ett dotterföretag, som är ett institut, eller en betydande filial i Sverige, eller
2. tillgångar och förpliktelser som finns i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på.

Om förutsättningarna i första stycket är uppfyllda och tredjelandsinstitutet eller moderföretaget även uppfyller motsvarande förutsättningar i ett annat land inom EES, gäller 3 och 4 §§.

3 § Om det finns ett europeiskt resolutionskollegium, ska Riksgäldskontoret försöka komma överens med övriga resolutionsmyndigheter i kollegiet om huruvida resolutionsförfarandet i tredjeland ska erkännas.

En sådan överenskommelse är bindande för Riksgäldskontoret och ska verkställas i Sverige. Riksgäldskontoret ska fatta de beslut som behövs i enlighet med överenskommelsen.

4 § Om Riksgäldskontoret inte kan komma överens med övriga resolutionsmyndigheter i det europeiska resolutionskollegiet eller om det inte finns något sådant kollegium, ska myndigheten besluta om resolutionsförfarandet i tredjeland ska erkännas.

Vid beslut enligt första stycket ska Riksgäldskontoret beakta intressena i varje land inom EES där ett tredjelandsinstitut eller ett moderföretag i tredjeland verkar.

5 § När Riksgäldskontoret har erkänt ett resolutionsförfarande som avses i 2 §, får myndigheten verkställa förfarandet genom att

1. vidta resolutionsåtgärder beträffande
 - a) tillgångar som tredjelandsinstitutet eller moderföretaget har i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på,
 - b) rättigheter eller förpliktelser som ett tredjelandsinstitut har bokfört i en betydande filial i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på eller om fordringar på sådana rättigheter och förpliktelser kan göras gällande i Sverige,
2. vidta eller förelägga någon annan att vidta åtgärder för att överföra aktier eller andra äganderättsinstrument i ett institut i Sverige som är dotterföretag till tredjelandsinstitutet eller moderföretaget,

3. vidta en åtgärd i 13 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12 § gentemot en motpart till en enhet som anges i 2 § första stycket 1, om det är nödvändigt för att verkställa resolutionsförfarandet, och

4. förbjuda att rättshandlingar som anges i 13 kap. 11 § första stycket vidtas såvitt avser avtal som ingåtts av och avtalsrättigheter som tillkommer en enhet som anges i 2 § första stycket 1 eller andra koncernenheter, om rätten att vidta sådana rättshandlingar är en följd av att resolutionsåtgärder har vidtagits mot ett tredjelandsinstitut, sådana enheters moderföretag eller andra koncernföretag och väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten fortfarande fullgörs.

6 § Riksgäldskontoret får vägra att erkänna eller att verkställa ett resolutionsförfarande i tredjeland, om

1. resolutionsförfarandet skulle ha negativ effekt på den finansiella stabiliteten i Sverige eller i ett annat land inom EES,

2. det är nödvändigt att vidta separata åtgärder mot en EES-filial enligt 8 kap. 12 § för att uppnå ett eller flera resolutionsändamål,

3. borgenärer inte skulle få samma behandling som borgenärer med liknande rättigheter i det tredjeland där resolutionsförfarandet beslutats,

4. erkännandet eller verkställigheten skulle få avsevärda budgetkonsekvenser för Sverige, eller

5. effekterna av erkännandet eller verkställigheten skulle strida mot svensk rätt.

27 kap. Finansiering av resolution

Åtgärder för att finansiera resolution

1 § I samband med resolution får Riksgäldskontoret besluta att

1. utfärda garantier avseende tillgångar och förpliktelser för ett företag i resolution eller dess dotterföretag, ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag,

2. ge lån till ett företag i resolution eller dess dotterföretag, ett broinstitut, eller ett tillgångsförvaltningsbolag,

3. förvärva tillgångar från ett företag i resolution,

4. skjuta till medel till ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag,

5. ersätta ägare eller borgenärer eller insättningsgarantisystemet som till följd av resolutionen har fått ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation, eller

6. lämna medel som kompensation till ett företag i resolution i syfte att gottgöra den förlust som skulle ha burits av de borgenärer som Riksgäldskontoret beslutar att undanta från nedskrivning eller konvertering vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget.

Åtgärderna i första stycket får även beslutas i förhållande till en köpare vid tillämpning av försäljningsverktyget.

Resolutionsreserven

2 § För att finansiera de åtgärder som anges i 1 § ska en resolutionsreserv upprättas.

Resolutionsreserven ska utgöras av medel på ett räntebärande konto i Riksgäldskontoret och andra tillgångar som anges i 5 § första stycket 5.

3 § Om en åtgärd innebär att förluster som drabbat företaget i resolution direkt eller indirekt förs över till resolutionsreserven, gäller 21 kap. 30 §.

Finansieringsplan

4 § Om Riksgäldskontoret i en koncernresolutionsordning har kommit överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om en finansieringsplan, får medel ur resolutionsreserven användas i enlighet med planen för att finansiera sådana åtgärder som avses i 1 § och motsvarande åtgärder som har vidtagits beträffande utländska företag som omfattas av koncernresolutionsordningen. Resolutionsreserven får också användas för att utfärda garantier för lån som tagits upp av andra finansieringsarrangemang.

Tillgångar som ska föras till resolutionsreserven

5 § Till resolutionsreserven ska det föras

1. resolutionsavgifter enligt 13 §,
2. tilläggsavgifter enligt 16 §,
3. riskavgifter enligt 18 §,
4. dröjsmålsränta enligt 21 och 22 §§ samt artikel 13.4 i förordningen

om resolutionsavgifter, och

5. tillgångar, återbetalningar, ersättning, ränta eller annan kompensation som Riksgäldskontoret får avseende åtgärder som vidtagits enligt denna lag och finansierats med medel ur resolutionsreserven.

Om kostnaderna för en koncernresolution enligt en överenskommen koncernresolutionsordning fördelas mellan flera länders finansieringsarrangemang, ska intäkter enligt första stycket 5 fördelas mellan resolutionsreserven och de utländska finansieringsarrangemangen i enlighet med bidragen till finansieringen.

Lån till resolutionsreserven

6 § I den utsträckning medlen i resolutionsreserven inte är tillräckliga för de åtgärder som anges i 1 eller 4 §, eller för att Riksgäldskontoret ska kunna fullgöra det myndigheten har åtagit sig enligt en koncernresolutionsordning, får myndigheten med högst det belopp som riksdagen har beslutat i ett särskilt bemyndigande ta upp lån för resolutionsreserven enligt 7–9 §§.

7 § För resolutionsreservens räkning får lån tas upp i Riksgäldskontoret. Detta gäller även om det finns andra tillgångar i reserven. Lånen ska betalas tillbaka efter hand som nya medel förs till resolutionsreserven.

8 § För resolutionsreservens räkning får lån från en tredje part tas upp, om ett sådant lån är ekonomiskt mer fördelaktigt än ett lån i Riksgäldskontoret.

9 § För resolutionsreservens räkning får lån från annat finansieringsarrangemang inom EES tas upp, om

1. medlen i resolutionsreserven inte är tillräckliga för de åtgärder som anges i 1 eller 4 §,
2. det inte är möjligt att omedelbart tillföra resolutionsreserven ytterligare medel genom avgifter, och
3. det inte är möjligt för resolutionsreserven att ta upp lån till skäliga villkor enligt 7 eller 8 §.

Lån till annat finansieringsarrangemang

10 § Riksgäldskontoret får, efter regeringens tillåtelse, låna ut medel ur resolutionsreserven till ett annat finansieringsarrangemang inom EES. Sådana lån får lämnas endast om villkoren i artikel 106.1 i krishanteringsdirektivet är uppfyllda.

Resolutionsreservens fordran på ett annat finansieringsarrangemang inom EES är en sådan tillgång som avses i 5 § första stycket 5.

Vid beslut enligt denna paragraf ska förfarandet i 1 kap. 3 § andra stycket och 5 § andra stycket följas.

Villkor för lån mellan finansieringsarrangemang

11 § Om lån tas upp enligt 9 § eller lämnas enligt 10 §, ska Riksgäldskontoret komma överens med de deltagande finansieringsarrangemangen inom EES om villkoren för lånet. Lånen från varje deltagande finansieringsarrangemang ska motsvara andelen garanterade insättningar i landet för det finansieringsarrangemanget i förhållande till de totala garanterade insättningarna i länderna för de deltagande finansieringsarrangemangen och ha samma villkor, om inte Riksgäldskontoret och de deltagande finansieringsarrangemangen kommer överens om något annat.

Avgiftsuttag

Avgiftsskyldiga

12 § Institut och EES-filialer med tillstånd att bedriva verksamhet i Sverige ska betala avgifter i enlighet med detta kapitel.

Resolutionsavgift

13 § Avgiftsskyldiga ska betala årliga resolutionsavgifter. De sammanlagda resolutionsavgifterna för ett år ska uppgå till 0,09 procent av det totala underlag för samtliga avgiftsskyldiga som beräknas enligt 14 § (avgiftsunderlaget).

Om inte annat följer av tredje stycket fastställs den resolutionsavgift som en avgiftsskyldig ska betala i enlighet med förordningen om resolutionsavgifter.

Det som i artiklarna 4.1, 12.1, 6–9, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer och värdepappersbolag som omfattas av definitionen i artikel 96.1 a eller b i tillsynsförordningen eller som bedriver verksamhet

nr 8 i avsnitt A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, men som inte bedriver verksamheterna nr 3 eller 6 i samma avsnitt i den bilagan. För en sådan avgiftsskyldig ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.

Resolutionsavgift ska betalas så länge som behållningen i resolutionsreserven vid utgången av det år avgiften avser understiger tre procent av de garanterade insättningarna.

Avgiftsunderlaget

14 § Avgiftsunderlaget är summan av den avgiftsskyldiges skulder med avdrag för garanterade insättningar, skulder som anges i artikel 5.1 i förordningen om resolutionsavgifter och de skulder som får ingå i den avgiftsskyldiges kapitalbas enligt tillsynsförordningen.

Om inte annat följer av artikel 5.2–5.4 i förordningen om resolutionsavgifter, ska skulderna beräknas på det sätt som gäller för upptagande av skulder i balansräkning enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Höjd avgift

15 § Om behållningen i resolutionsreserven vid utgången av det år avgiften avser understiger 0,67 procent av de garanterade insättningarna, ska resolutionsavgiften höjas, om det är nödvändigt för att återställa behållningen i resolutionsreserven till 1 procent av de garanterade insättningarna inom sex år från den tidpunkt behållningen först understeg 0,67 procent av de garanterade insättningarna.

Den höjda avgiften ska bestämmas till en procentandel av avgiftsunderlaget som medför att summan av alla avgiftsskyldigas resolutionsavgifter uppgår till ett belopp som beräknas vara tillräckligt för att inom sex år från den tidpunkt behållningen först understeg 0,67 procent av de garanterade insättningarna återställa behållningen i resolutionsreserven till 1 procent av de garanterade insättningarna.

Om behållningen i resolutionsreserven under den tidsperiod som avses i andra stycket minskar ytterligare på grund av ytterligare utbetalningar ur resolutionsreserven, ska en ny sexårsperiod för beräkning av höjd grundavgift börja löpa.

Tilläggsavgift

16 § Om det uppstår ett underskott i resolutionsreserven, ska de avgiftsskyldiga betala en tilläggsavgift. De totala tilläggsavgifterna ska motsvara underskottet. Om underskottet inte, på grund av 17 § andra och tredje styckena, kan täckas med tilläggsavgifter under ett år, ska tilläggsavgifter tas ut tills dess att summan av de tilläggsavgifter som betalats uppgår till det ursprungliga underskottet, med eventuella tillägg enligt andra stycket, och den finansieringskostnad som belastat resolutionsreserven avseende underskottet.

Om behållningen i resolutionsreserven under den tid då tilläggsavgift ska betalas minskar ytterligare på grund av ytterligare utbetalningar ur resolutionsreserven, ska ett belopp som motsvarar den minskning av

resolutionsreservens behållning som utbetalningen medför, läggas till det ursprungliga underskottet. Detta tillägg ska dock inte överstiga resolutionsreservens underskott vid den tidpunkt när utbetalningen från resolutionsreserven har genomförts.

17 § Tilläggsavgift ska, om inte annat följer av tredje stycket, beslutas i samband med att den årliga resolutionsavgiften beslutas.

En avgiftsskyldigs tilläggsavgift ska uppgå till en andel av underskottet, inklusive den upplupna finansieringskostnaden, som motsvarar den avgiftsskyldiges andel av de totala resolutionsavgifterna enligt det beslut avseende resolutionsavgifter som tas i samband med att tilläggsavgifterna beslutas. Tilläggsavgiften under ett år får inte överstiga tre gånger företagets resolutionsavgift i enlighet med 13 §.

Om det finns särskilda skäl, får Riksgäldskontoret besluta om tilläggsavgift vid en annan tidpunkt än den som avses i första stycket. Ett sådant beslut ska baseras på uppgifter från det närmast föregående avgiftsbeslutet avseende resolutionsavgiften.

Riskavgift

18 § När behållningen i resolutionsreserven överstiger tre procent av garanterade insättningar, ska i stället för resolutionsavgift en årlig riskavgift tas ut.

Riskavgiften ska för varje avgiftsskyldig spegla den förväntade kostnad som kan komma att belasta resolutionsreserven avseende den avgiftsskyldige.

Riskavgiften får sättas till noll om sannolikheten att en avgiftsskyldig kommer att försättas i resolution är mycket låg.

19 § Om någon har varit avgiftsskyldig bara för en del av ett kalenderår, ska avgift enligt 18 § bestämmas med hänsyn till hur stor del av kalenderåret som avgiftsskyldighet förelegat.

Uppgiftsskyldighet

20 § Den som är avgiftsskyldig ska lämna de uppgifter till Riksgäldskontoret som myndigheten behöver för att fastställa den avgiftsskyldiges avgift. Uppgifter om avgiftsunderlaget ska ha granskats av en revisor som utsetts i enlighet med 4 a kap. 1 § sparbankslagen (1987:619), 7 a kap. 1 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker, 9 kap. 8 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 8 kap. 1 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

21 § Om den som är skyldig att betala riskavgift trots påminnelse inte kommer in med sådana uppgifter som avses i 20 §, får Riksgäldskontoret uppskatta avgiftsunderlaget för den avgiftsskyldige och basera avgiftsbeslutet på det uppskattade avgiftsunderlaget.

Om det i efterhand visar sig att den riskavgift som fastställts utifrån det uppskattade avgiftsunderlaget understeg den avgift som skulle ha betalats om den avgiftsskyldige gett in ett korrekt avgiftsunderlag, ska den avgiftsskyldige betala mellanskillnaden. Dröjsmålsränta enligt 22 § andra

stycket ska betalas från tidpunkten när avgiften skulle betalats till dess betalning sker.

Om det finns synnerliga skäl och om den avgiftsskyldige kan styrka att den riskavgift som fastställts utifrån det uppskattade avgiftsunderlaget i väsentlig mån överstiger den avgift som skulle ha betalats utifrån ett korrekt avgiftsunderlag, får Riksgäldskontoret betala tillbaka mellanskillnaden till den avgiftsskyldige.

Avgiftsbeslut

22 § Riksgäldskontoret beslutar om resolutionsavgift, tilläggsavgift och riskavgift för varje avgiftsskyldig. Avgiften ska betalas inom en månad från dagen för myndighetens beslut.

Dröjsmålsränta ska tas ut på riskavgift som inte betalas i rätt tid. Dröjsmålsräntan ska beräknas enligt en räntefot som per år motsvarar den av Riksbanken fastställda, vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § räntelagen (1975:635) med ett tillägg av åtta procentenheter.

23 § Om det finns särskilda skäl, får Riksgäldskontoret sätta ned resolutionsavgiften eller riskavgiften.

Riksgäldskontoret får bevilja anstånd med betalning av tilläggsavgift enligt 16 §, om det finns särskilda skäl med hänsyn till företagets finansiella ställning. Anståndet får beviljas för en tid av högst sex månader. På ansökan av företaget får denna tid förlängas.

24 § Det som i 13 och 16 §§ anges om de totala resolutionsavgifterna och tilläggsavgifterna behöver inte tillämpas när avgiften för ett enskilt företag

1. bestäms enligt 23 § eller enligt artikel 12.1 eller 17.1 i förordningen om resolutionsavgifter,
2. bestäms genom omprövning enligt 27 § förvaltningslagen (1986:223), eller
3. efter överklagande bestäms av allmän förvaltningsdomstol.

25 § Riksgäldskontorets beslut att ta ut resolutionsavgift, tilläggsavgift eller riskavgift får verkställas, om avgiften är obetald trots att den skulle ha betalats. Verkställighet får ske även om avgiftsbeslutet har överklagats. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

AVDELNING IV. AVSLUTANDE BESTÄMMELSER

28 kap. Samarbete och informationsutbyte

Uppgiftsskyldighet för institut och koncernföretag

1 § Ett institut och ett företag som ingår i samma koncern som institutet ska lämna Riksgäldskontoret de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som myndigheten begär för sin verksamhet enligt denna lag.

Om ett institut eller företag som ingår i samma koncern som institutet har åsidosatt sina skyldigheter enligt första stycket, ska Finansinspektionen ingripa mot institutet eller företaget enligt 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Befogenhet att kräva information

2 § För att kunna förbereda och fatta beslut om resolutionsåtgärder får Riksgäldskontoret begära att

1. företaget i resolution eller någon annan tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken lämnar sådana upplysningar på tid och plats som myndigheten bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Riksgäldskontoret får förelägga den som inte följer en begäran enligt första stycket att fullgöra sin skyldighet.

Tystnadsplikt

3 § Den som deltar eller har deltagit i verksamhet enligt denna lag får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon genom sitt deltagande fått veta om enskilda affärs- eller driftförhållanden, ekonomiska eller personliga förhållanden eller planering och förberedelser för eller hantering av frestida krissituationer.

I det allmänna verksamheten tillämpas i stället offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter

4 § Riksbanken och Finansinspektionen ska på Riksgäldskontorets begäran lämna de uppgifter som myndigheten behöver för sin verksamhet enligt denna lag. Inom Riksgäldskontoret gäller motsvarande uppgiftsskyldighet för den del av myndigheten som inte bedriver verksamhet enligt denna lag, gentemot den del av myndigheten som bedriver den verksamheten.

5 § Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med varandra, med motsvarande myndigheter inom EES och med Europeiska bankmyndigheten i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet. Riksgäldskontoret ska också lämna regeringen de uppgifter som behövs för regeringens verksamhet enligt denna lag.

Upplysningar till konkursförvaltare och likvidator

6 § Om ett företag som har varit föremål för resolution försätts i konkurs, ska Riksgäldskontoret på begäran av konkursförvaltaren för företaget lämna de upplysningar som konkursförvaltaren behöver för att upprätta konkursbouppteckningen enligt 7 kap. 13 § konkurslagen (1987:672) och berättelsen enligt 7 kap. 15 § samma lag.

Om ett företag som har varit föremål för resolution går i likvidation, ska Riksgäldskontoret på begäran av likvidatorn för företaget lämna de upplysningar som likvidatorn behöver för att genomföra likvidationen.

Ärenden till Europeiska bankmyndigheten

7 § Riksgäldskontoret får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av följande artiklar i krishanteringsdirektivet:

- 13.5 andra stycket och 13.6 andra stycket.
- 18.6 tredje stycket och 18.7 andra stycket.
- 45.9 tredje stycket och 45.10 femte stycket.

8 § Riksgäldskontoret får begära att Europeiska bankmyndigheten ska bistå myndigheterna att nå en överenskommelse i de fall som framgår av följande artiklar i krishanteringsdirektivet:

- 13.4 tredje stycket.
- 18.5 andra stycket.
- 91.7 andra stycket.
- 92.3 andra stycket.

29 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka kvalificerade skulder som är medräkningsbara vid beräkningen av om minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap. 1 § är uppfyllt,

2. vilka kriterier som ska ligga till grund för ett beslut om storleken på minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap. 3 §,

3. vilken information om nedskrivningsbara skulder ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret och när den ska lämnas,

4. undantag enligt 5 kap. 3 § från skyldigheten i 5 kap. 2 § om att ta in vissa villkor i avtalen för sina skulder,

5. vilka företag som ska upprätta register som avses i 5 kap. 5 §, vad registren ska innehålla och när företagen ska ge in register för olika typer av avtal,

6. vad en omstruktureringsplan enligt 21 kap. 5 § ska innehålla,

7. hur storleken på de skulder som är hänförliga till derivat enligt 21 kap. 17 § ska beräknas,

8. metoden för riskjustering av resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § tredje stycket samt riskavgiftens storlek och hur den ska bestämmas enligt 18 § samma kapitel,

9. vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 27 kap. 20 §, och

10. vilka upplysningar ett institut eller något annat koncernföretag ska lämna till Riksgäldskontoret för dess verksamhet enligt denna lag.

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om

1. innehållet i en resolutionsplan och en koncernresolutionsplan enligt 3 kap. och vad som ska beaktas vid planernas utformning liksom när de ska upprättas och hur ofta de behöver uppdateras,
2. vilka omständigheter Riksgäldskontoret ska beakta vid sin prövning av en resolutionsplan enligt 3 kap. 10 och 11 §§, och
3. när och var ett beslut om resolution enligt 8 kap. 13 § och ett beslut om resolutionsåtgärder enligt 12 kap. 5 § ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

30 kap. Överklagande och verkställighet av beslut m.m.

1 § Riksgäldskontorets och Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Riksgäldskontorets beslut om resolution enligt 8 kap. 5–9 och 11 §§ och om resolutionsåtgärder som anges i 12 kap. 1 § första stycket gäller omedelbart.

Riksgäldskontoret och Finansinspektionen får bestämma att beslut om krisavvärjande åtgärder enligt denna lag, eller förelägganden, förbud eller beslut om återkallelse som meddelats med stöd av lagen, ska gälla omedelbart.

Förelägganden enligt denna lag får förenas med vite.

Regeringens beslut enligt denna lag får inte överklagas.

2 § En värdering som utförs enligt 7 kap. 1 § får endast överklagas i samband med överklagande av det beslut om åtgärd för vilken värderingen ligger till grund.

3 § Mål som gäller resolution enligt 8 kap. 5–9 eller 11 § eller resolutionsåtgärder som anges i 12 kap. 1 § första stycket ska handläggas skyndsamt.

4 § Endast om det är förenligt med det allmännas intresse, får den domstol som ska pröva ett överklagat beslut om resolution enligt 8 kap. 5–9 eller 11 § eller om resolutionsåtgärder som anges i 12 kap. 1 § första stycket, besluta att det överklagade beslutet tills vidare inte ska gälla.

1. Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

2. Bestämmelserna i 5 kap. 2 § ska tillämpas på kapitalinstrument och skuldförbindelser som emitterats eller ingåtts från och med den 1 februari 2016.

3. Avgifter enligt 27 kap. tas ut första gången 2016. Avgiften för 2016 ska reduceras till hälften.

2 Förslag till lag om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Lagen innehåller bestämmelser om

1. förebyggande statligt stöd till kreditinstitut som avses i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, och
2. en särskild fond för finansiering av sådant stöd och av statligt stöd enligt 22 kap. lagen (2016:000) om resolution.

2 § Om det behövs för att motverka en allvarlig störning av det finansiella systemet i Sverige, får förebyggande statligt stöd lämnas till kreditinstitut. Sådant stöd kan lämnas genom garantier eller kapitaltillskott.

Förebyggande statligt stöd kan även lämnas genom garantier till Riksbanken för återbetalning av likviditetsstöd som Riksbanken lämnar till kreditinstitut.

3 § Beslut om förebyggande statligt stöd enligt denna lag fattas av

1. regeringen, eller
2. den myndighet som regeringen bestämmer (stödmyndigheten).

4 § Förebyggande statligt stöd till kreditinstitut lämnas efter det att avtal som rör stöd har ingåtts mellan staten och stödmottagaren eller dess ägare.

Garantier enligt 2 § andra stycket får lämnas efter överenskommelse mellan Riksbanken och regeringen eller stödmyndigheten.

2 kap. Villkor för förebyggande statligt stöd

1 § Förebyggande statligt stöd får bara lämnas för fortsatt verksamhet i kreditinstitut som är livskraftiga.

Stödet ska vara tillfälligt och stå i proportion till omfattningen av den allvarliga störningen enligt 1 kap. 2 §.

Stödmyndigheten ska inför ett beslut om förebyggande statligt stöd låta göra en värdering av kreditinstitutet i enlighet med 7 kap. lagen (2016:000) om resolution.

2 § Stödet ska så långt som möjligt utformas på ett affärsmässigt sätt och så att en snedvridning av konkurrensen förhindras. Statens långsiktiga kostnader för stödet ska hållas så låga som möjligt. Stödet ska utformas så att statens insatser i möjligaste mån kan återfås.

Staten ska tillförsäkras ersättning eller annan kompensation för sitt risktagande, om inte synnerliga skäl talar emot det.

Om det finns synnerliga skäl, får avsteg göras från bestämmelserna om avgifter i 6 kap. 4 § budgetlagen (2011:203).

3 kap. Stabilitetsfonden

1 § För de ändamål som anges i 1 kap. 2 § ska det finnas ett räntebärande konto i Riksgäldskontoret. De medel som tillförts kontot utgör, tillsammans med de övriga tillgångar som anskaffats med stöd av denna lag, stabilitetsfonden.

Till stabilitetsfonden ska det föras

1. inbetalda ersättningar för förebyggande statligt stöd enligt 2 kap. 2 §,
2. tillgångar som anskaffats med medel från stabilitetsfonden, och
3. medel som staten fått tillbaka och som avser lämnat stöd enligt denna lag och lagen (2008:812) om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om förvaltningen av stabilitetsfondens tillgångar.

2 § Medel från stabilitetsfonden ska täcka:

1. statens utgifter för stöd enligt denna lag,
2. statens utgifter för att finansiera statligt stöd enligt 22 kap. lagen (2016:000) om resolution,
3. stödmyndighetens förvaltningskostnader, och
4. ersättning som betalats ut på grund av en garanti till insättare enligt lagen (2008:812) om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige.

Beslut att använda medel från stabilitetsfonden för att täcka utgifter enligt första stycket 2 får bara fattas av regeringen.

3 § I den utsträckning medlen i stabilitetsfonden inte är tillräckliga för de ändamål som anges i 2 §, får lån tas upp i Riksgäldskontoret med högst det belopp som riksdagen har beslutat i ett särskilt bemyndigande. Sådana lån får tas upp även om det finns andra tillgångar i stabilitetsfonden än medel på kontot i Riksgäldskontoret.

4 kap. Avslutande bestämmelser

1 § Kreditinstitut ska lämna de uppgifter till regeringen och stödmyndigheten som de behöver för sin verksamhet enligt denna lag.

2 § Riksbanken och Finansinspektionen ska på stödmyndighetens begäran lämna de uppgifter som myndigheten behöver för sin verksamhet enligt denna lag. Inom Riksgäldskontoret gäller motsvarande uppgiftsskyldighet gentemot stödmyndigheten för den del av Riksgäldskontoret som inte bedriver verksamhet enligt denna lag.

3 § Stödmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen, om ett kreditinstitut inte fullgör sina skyldigheter enligt avtal ingångna med stöd av denna lag.

4 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om stöd enligt denna lag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.
2. Genom denna lag upphävs lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut.
3. För stöd som lämnats enligt lagen om statligt stöd till kreditinstitut ska den lagen fortsätta att gälla.
4. Stabilitetsavgift för 2015 ska tas ut enligt lagen om statligt stöd till kreditinstitut. Därefter ska stabilitetsavgift inte tas ut.

3 Förslag till lag om ändring i förmånsrättslagen (1970:979)

Härigenom föreskrivs i fråga om förmånsrättslagen (1970:979)

dels att 10 och 12 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 13 a och 13 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §¹

Allmän förmånsrätt följer med

1. den kostnad som borgenär haft för försättande av gäldenären i konkurs och för beslut att ett dödsbos egendom *skall* avträddas till förvaltning av boutredningsman samt begravnings- och bouppteckningskostnader när gäldenären avlidit före konkursbeslutet,

2. arvode och kostnadsersättning till rekonstruktör enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion, tillsynsman enligt nämnda lag eller konkurslagen (1987:672) eller förordnad boutredningsman, om fordringen avser tid inom sex månader innan konkursansökningen gjordes eller därefter,

3. kostnad för särskilda åtgärder som under den tid som nämnts under 2 vidtagits med rekonstruktörens eller tillsynsmannens godkännande eller av boutredningsmannen och uppenbart varit till borgenärernas bästa,

4. andra fordringar som grundar sig på avtal som gäldenären med rekonstruktörens samtycke träffat under en företagsrekonstruktion enligt lagen om företagsrekonstruktion.

Allmän förmånsrätt följer med

1. den kostnad som borgenär haft för försättande av gäldenären i konkurs och för beslut att ett dödsbos egendom *ska* avträddas till förvaltning av boutredningsman samt begravnings- och bouppteckningskostnader när gäldenären avlidit före konkursbeslutet,

2. ersättning till resolutionsmyndigheten (Riksgäldskontoret) enligt lagen (2016:000) om resolution, om fordringen avser tid inom sex månader innan konkursansökningen gjordes eller därefter,

3. andra fordringar som grundar sig på avtal som gäldenären med rekonstruktörens samtycke träffat under en företagsrekonstruktion enligt lagen om företagsrekonstruktion,

4. ersättning till resolutionsmyndigheten (Riksgäldskontoret) enligt lagen (2016:000) om resolution, om fordringen avser tid inom sex månader innan konkursansökningen gjordes eller därefter,

5. andra fordringar som grundar sig på avtal som gäldenären med resolutionsmyndighetens eller en särskild förvaltares samtycke träffat under en resolution enligt lagen om resolution.

¹ Senaste lydelse 1996:769.

Förmånsrätt enligt första stycket 1–3 gäller endast i den mån beloppet med hänsyn till omständigheterna är skäligt.

Förmånsrätt enligt första stycket 1–3 *och* 5 gäller endast i den *utsträckning* beloppet med hänsyn till omständigheterna är skäligt.

12 §²

Allmän förmånsrätt följer därefter med arbetstagares fordran på lön eller annan ersättning på grund av anställningen. Förmånsrätten omfattar fordringar som belöper på tiden före konkursbeslutet och inom en månad därefter. Fordringarna får inte ha intjänats eller, om lönen eller ersättningen *skall* bestämmas efter särskild beräkningsgrund, inte ha förfallit till betalning tidigare än tre månader innan konkursansökningen kom in till tingsrätten. Om arbetstagaren inte har kunnat nå arbetsgivaren med en uppmaning enligt 2 kap. 9 § konkurslagen (1987:672), gäller i stället den längre tid som bedöms skälig. Har konkursen föregåtts av ett förfarande enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion och har konkursansökningen gjorts inom ett år från det att företagsrekonstruktionen upphörde, *skall* vid tillämpning av tredje meningen, om det är förmånligare för arbetstagaren, anses som om konkursansökningen hade gjorts då ansökningen om företagsrekonstruktion skedde. I sådant fall *skall* det bortses från tiden mellan ansökningarna.

Fordran på uppsägningslön omfattas av förmånsrätt längst för uppsägningstid som beräknats enligt 11 § lagen (1982:80) om anställningsskydd. Uppsägnings-

Allmän förmånsrätt följer därefter med arbetstagares fordran på lön eller annan ersättning på grund av anställningen. Förmånsrätten omfattar fordringar som belöper på tiden före konkursbeslutet och inom en månad därefter. Fordringarna får inte ha intjänats eller, om lönen eller ersättningen *ska* bestämmas efter särskild beräkningsgrund, inte ha förfallit till betalning tidigare än tre månader innan konkursansökningen kom in till tingsrätten. Om arbetstagaren inte har kunnat nå arbetsgivaren med en uppmaning enligt 2 kap. 9 § konkurslagen (1987:672), gäller i stället den längre tid som bedöms skälig. Har konkursen föregåtts av ett förfarande enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion *eller lagen* (2016:000) *om resolution* och har konkursansökningen gjorts inom ett år från det att företagsrekonstruktionen *eller resolutionen* upphörde, *ska* vid tillämpning av tredje meningen, om det är förmånligare för arbetstagaren, anses som om konkursansökningen hade gjorts då ansökningen om företagsrekonstruktion skedde *eller beslutet om resolution fattades*. I sådant fall *ska* det bortses från tiden mellan ansökningarna *respektive mellan beslutet och ansökan*.

Fordran på uppsägningslön omfattas av förmånsrätt längst för uppsägningstid som beräknats enligt 11 § lagen (1982:80) om anställningsskydd. Uppsägnings-

² Senaste lydelse 2003:535.

lön för tid under vilken arbetstagaren inte utför arbete för konkursgäldenären eller annan och inte heller driver egen rörelse omfattas av förmånsrätt endast om arbetstagaren kan visa att han har anmält sig hos offentlig arbetsförmedling som arbetssökande. För uppsägningstid omfattar förmånsrätten endast lön eller ersättning som överstiger inkomst vilken arbetstagaren under den tid lönen eller ersättningen avser har haft av egen rörelse eller har förvärvat eller borde ha kunnat förvärva i en annan anställning. Vid bestämmande av i vilken utsträckning fordran på lön eller ersättning under uppsägningstid omfattas av förmånsrätt *skall* med samtidig inkomst i annan anställning jämföras aktivitetsstöd som lämnas till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program, i den *mån* stödet avser samma tid som lönen eller ersättningen och arbetstagaren har blivit berättigad till stödet efter uppsägningen.

lön för tid under vilken arbetstagaren inte utför arbete för konkursgäldenären eller annan och inte heller driver egen rörelse omfattas av förmånsrätt endast om arbetstagaren kan visa att han har anmält sig hos offentlig arbetsförmedling som arbetssökande. För uppsägningstid omfattar förmånsrätten endast lön eller ersättning som överstiger inkomst vilken arbetstagaren under den tid lönen eller ersättningen avser har haft av egen rörelse eller har förvärvat eller borde ha kunnat förvärva i en annan anställning. Vid bestämmande av i vilken utsträckning fordran på lön eller ersättning under uppsägningstid omfattas av förmånsrätt *ska* med samtidig inkomst i annan anställning jämföras aktivitetsstöd som lämnas till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program, i den *utsträckning* stödet avser samma tid som lönen eller ersättningen och arbetstagaren har blivit berättigad till stödet efter uppsägningen.

Om en lönefordran, som har intjänats tidigare än tre månader före konkursansökningen, har varit föremål för tvist, omfattas den av förmånsrätt om talan har väckts eller förhandling som föreskrivs i kollektivavtal eller lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet har begärts inom fyra månader från förfallodagen och konkursansökningen har följt inom två månader från det att tvisten slutligt har avgjorts.

Semesterlön och semesterersättning som är intjänad före konkursansökningen omfattas av förmånsrätt för vad som står inne för det löpande och det närmast föregående intjänandeåret.

Förmånsrätt följer med fordran på pension vilken tillkommer arbetstagare eller dennes efterlevande för högst sex månader före konkursansökningen och därpå följande sex månader. Förmånsrätten gäller även i fråga om pension, som intjänats hos föregående arbetsgivare, om gäldenären övertagit ansvaret för pensionen under de betingelser som anges i 23 och 26 §§ lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Om konkursgäldenären är näringsidkare, *skall* en arbetstagare som själv eller tillsammans med nära anförvanter senare än sex månader före konkursansökningen har ägt en väsentlig andel av

Om konkursgäldenären är näringsidkare, *ska* en arbetstagare som själv eller tillsammans med nära anförvanter senare än sex månader före konkursansökningen har ägt en väsentlig andel av

företaget och som haft ett betydande inflytande över dess verksamhet inte ha förmånsrätt enligt denna paragraf för lön eller pension.

företaget och som haft ett betydande inflytande över dess verksamhet inte ha förmånsrätt enligt denna paragraf för lön eller pension.

13 a §

Allmän förmånsrätt följer därefter för garanterade insättningar enligt lagen (2016:000) om resolution.

13 b §

Allmän förmånsrätt följer därefter för sådana kvalificerade insättningar enligt lagen (2016:000) om resolution som inte är garanterade insättningar enligt den lagen och som avser

- 1. fysiska personer,*
- 2. mikroföretag och små och medelstora företag som anges i 5 kap. 2 § andra stycket 2 lagen om resolution, och*
- 3. insättningar som har gjorts genom en filial utanför EES till ett svenskt institut och som skulle betraktas som insättningar avseende personer eller företag som avses i 1 och 2 om de inte hade gjorts genom filialen.*

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1981:6) om konkurs som omfattar egendom i annat nordiskt land

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1981:6) om konkurs som omfattar egendom i annat nordiskt land ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Om någon som försätts i konkurs här i riket har egendom även i Danmark, Finland, Island eller Norge, *skall* konkursen omfatta denna egendom.

I fråga om sådan egendom *skall*, om inte annat följer av denna lag, svensk lag tillämpas i följande hänseenden: den verkan konkursen medför beträffande gäldenärens rätt att råda över sin egendom, vad som ingår i konkursboet och återvinning till konkursboet, gäldenärens rättigheter och skyldigheter under konkurs, konkursboets förvaltning, borgenärers betalnings- och förmånsrätt, utdelning, ackord samt avslutande av konkurs. I konkursboet *skall* dock inte ingå egendom som enligt lagen i det land där den finns över huvud inte får tas i anspråk av ägarens borgenärer.

Särskilda bestämmelser finns i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden och lagen (2005:1047) om internationella förhållanden rörande *försäkringsföretags och kreditinstituts* insolvens.

Om någon som försätts i konkurs här i riket har egendom även i Danmark, Finland, Island eller Norge, *ska* konkursen omfatta denna egendom.

I fråga om sådan egendom *ska*, om inte annat följer av denna lag, svensk lag tillämpas i följande hänseenden: den verkan konkursen medför beträffande gäldenärens rätt att råda över sin egendom, vad som ingår i konkursboet och återvinning till konkursboet, gäldenärens rättigheter och skyldigheter under konkurs, konkursboets förvaltning, borgenärers betalnings- och förmånsrätt, utdelning, ackord samt avslutande av konkurs. I konkursboet *ska* dock inte ingå egendom som enligt lagen i det land där den finns över huvud inte får tas i anspråk av ägarens borgenärer.

Särskilda bestämmelser finns i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden och lagen (2005:1047) om internationella förhållanden rörande *finansiella företags* insolvens.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

¹ Senaste lydelse 2005:1049.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1981:7) om verkan av konkurs som inträffat i annat nordiskt land

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1981:7) om verkan av konkurs som inträffat i annat nordiskt land ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Om någon försätts i konkurs i Danmark, Finland, Island eller Norge, *skall* konkursen omfatta även gäldenärens egendom här i riket. Utan hinder av beslut om konkurs i annat nordiskt land fortgår dock konkurs som dessförrinnan beslutats här i riket.

I fråga om sådan egendom *skall*, om inte annat följer av denna lag, lagen i det andra landet (konkurslandet) tillämpas i följande hänseenden: den verkan konkursen medför beträffande gäldenärens rätt att råda över sin egendom, vad som ingår i konkursboet och återvinning till konkursboet, gäldenärens rättigheter och skyldigheter under konkurs, konkursboets förvaltning, borgenärens betalnings- och förmånsrätt, utdelning, ackord samt avslutande av konkurs. I konkursboet *skall* dock inte ingå egendom här i riket som enligt svensk lag över huvud inte får tas i anspråk av ägarens borgenärer.

Med konkurs jämställs i denna lag sådan offentlig likvidation av bank som enligt lagen i det nordiska land där banken har sitt säte utesluter konkursförfarande.

Särskilda bestämmelser finns i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden och lagen (2005:1047) om internationella

Om någon försätts i konkurs i Danmark, Finland, Island eller Norge, *ska* konkursen omfatta även gäldenärens egendom här i riket. Utan hinder av beslut om konkurs i annat nordiskt land fortgår dock konkurs som dessförrinnan beslutats här i riket.

I fråga om sådan egendom *ska*, om inte annat följer av denna lag, lagen i det andra landet (konkurslandet) tillämpas i följande hänseenden: den verkan konkursen medför beträffande gäldenärens rätt att råda över sin egendom, vad som ingår i konkursboet och återvinning till konkursboet, gäldenärens rättigheter och skyldigheter under konkurs, konkursboets förvaltning, borgenärens betalnings- och förmånsrätt, utdelning, ackord samt avslutande av konkurs. I konkursboet *ska* dock inte ingå egendom här i riket som enligt svensk lag över huvud inte får tas i anspråk av ägarens borgenärer.

Särskilda bestämmelser finns i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden och lagen (2005:1047) om internationella

¹ Senaste lydelse 2005:1050.

förhållanden rörande *försäkrings-* förhållanden rörande *finansiella*
företags och kreditinstituts insol- *företags* insolvens.
vens.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

6 Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

Härigenom föreskrivs att det i sparbankslagen (1987:619) ska införas två nya paragrafer, 6 kap. 1 a och 2 b §§, av följande lydelse.

6 kap.

1 a §

Om styrelsen i en sparbank tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 1 §, ska styrelsen underrätta resolutionsmyndigheten (Riksgäldskontoret) och Finansinspektionen om förslaget.

Om sparbanken är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret underrättar styrelsen om att sparbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en sparbanksstämma där frågan om likvidation ska prövas inte utfärdas.

2 b §

Bolagsverket ska underrätta Riksgäldskontoret om en ansökan om tvångslikvidation enligt 2 § kommer in till verket. Bolagsverket ska också underrätta Finansinspektionen om ansökan gjorts av sparbankens styrelse, styrelseledamot eller huvudman.

Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att sparbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar ska införas två nya paragrafer, 11 kap. 21 och 22 §§, och närmast före 11 kap. 21 § en ny rubrik av följande lydelse.

11 kap.

Särskilda bestämmelser om föreningar som kan bli föremål för resolution

21 §

Om styrelsen i en förening som omfattas av lagen (2016:000) om resolution bedömer att frågan om likvidation bör hänskjutas till föreningsstämman, ska den underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om detta.

Om föreningen är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret underrättar styrelsen om att föreningen ska försättas i resolution, får inte kallelse till stämman utfärdas.

22 §

Om ett ärende enligt 3, 4 eller 4 a § avser en förening som omfattas av lagen (2016:000) om resolution, ska rätten eller registreringsmyndigheten underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om att ärendet har inletts.

Rätten eller registreringsmyndigheten får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att föreningen är försatt eller ska försättas i resolution.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

8 Förslag till lag om ändring i konkurslagen (1987:672)

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 2 § konkurslagen (1987:672) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap. 2 §¹

Med fristdag avses dagen då ansökningen om gäldenärens försättande i konkurs kom in till tingsrätten.

Har beslut meddelats om företagsrekonstruktion enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion avses med fristdag i stället dagen för ansökan om företagsrekonstruktion, *såvida* konkursansökningen har gjorts under företagsrekonstruktionen eller inom tre veckor från det att rätten beslutat att företagsrekonstruktionen *skall* upphöra.

Har ansökan om skuldsanering gjorts avses med fristdag i stället dagen för denna ansökan, *såvida* konkursansökningen har gjorts inom tre veckor från det att frågan om skuldsanering avgjordes.

Har ett dödsbo avträtts till förvaltning av boutredningsman avses med fristdag dagen för ansökningen om detta, *såvida* boutredningsman har förordnats senare än tre månader före den dag som annars skulle anses som fristdag.

Har beslut meddelats om företagsrekonstruktion enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion, avses med fristdag i stället dagen för ansökan om företagsrekonstruktion, *om* konkursansökningen har gjorts under företagsrekonstruktionen eller inom tre veckor från det att rätten beslutat att företagsrekonstruktionen *ska* upphöra.

Har ansökan om skuldsanering gjorts, avses med fristdag i stället dagen för denna ansökan, *om* konkursansökningen har gjorts inom tre veckor från det att frågan om skuldsanering avgjordes.

Har ett dödsbo avträtts till förvaltning av boutredningsman, avses med fristdag dagen för ansökningen om detta, *om* boutredningsman har förordnats senare än tre månader före den dag som annars skulle anses som fristdag.

Har beslut om resolution enligt lagen (2016:000) om resolution meddelats, avses med fristdag i stället dagen för beslutet om resolution, om konkursansökningen har gjorts inom tre veckor från det att resolutionsmyndigheten (Rik-

¹ Senaste lydelse 2006:551.

*gäldskontoret) beslutat att
resolutionen ska upphöra.*

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

9 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank ska införas en ny paragraf, 6 kap. 8 a §, av följande lydelse.

Föreslagen lydelse

6 kap.

8 a §

Riksbanken ska lämna de uppgifter om genomförda likviditetsstödjande åtgärder till regeringen, Finansinspektionen, Riksgäldskontoret och stödmyndigheten enligt lagen (2016:000) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut som respektive myndighet behöver för sin verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

10 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1995:1570) om medlemsbanker ska införas två nya paragrafer, 9 kap. 1 a och 4 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 a §

Om styrelsen i en medlemsbank tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 1 §, ska styrelsen underrätta resolutionsmyndigheten (Riksgäldskontoret) och Finansinspektionen om förslaget.

Om medlemsbanken är försatt i resolution eller Riksgäldskontoret underrättar styrelsen om att medlemsbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en föreningsstämma där frågan om likvidation av medlemsbanken ska prövas inte utfärdas.

4 b §

Om en ansökan eller anmälan enligt 2 eller 4 § kommer in till rätten eller Bolagsverket, ska rätten eller Bolagsverket underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om ärendet.

Rätten eller Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att medlemsbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

11 Förslag till lag om ändring av lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

dels att nuvarande 3 a § ska betecknas 3 b §,
dels att 2, 3 och 25 §§ ska ha följande lydelse,
dels att rubriken närmast före nuvarande 3 a § ska sättas närmast före 3 b §,
dels att det i lagen ska införas åtta nya paragrafer, 3 a, 7, 7 a och 26–30 §§, samt närmast före 26 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

I denna lag betyder

1. *institut*: en svensk bank, ett utländskt bankföretag, ett svenskt kreditmarknadsföretag, ett utländskt kreditföretag samt ett svenskt värdepappersbolag och ett utländskt värdepappersföretag, om de har tillstånd att ta emot kunders medel på konto,

2. *insättare*: den som har en insättning i ett institut,

3. *insättning*: tillgodohavande som avser inlåning på konto,

4. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, *och*

5. *garantimyndigheten*: den myndighet som handlägger frågor om insättningsgarantin.

4. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5. *garantimyndigheten*: den myndighet som handlägger frågor om insättningsgarantin, *och*

6. *resolutionsmyndigheten*: den myndighet som handlägger frågor om resolution enligt lagen (2016:000) om resolution.

3 §²

En insättning omfattas av garantin, om insättningen finns hos ett svenskt institut här i landet eller hos en filial i ett annat EES-land till ett svenskt institut.

Garantimyndigheten får besluta att garantin också *skall* omfatta insättningar som finns hos

1. en filial i ett land utanför EES till ett svenskt institut, eller
2. en filial här i landet till ett utländskt institut.

Beslut enligt andra stycket meddelas efter ansökan av institutet.

En insättning omfattas av garantin, om insättningen finns hos ett svenskt institut här i landet eller hos en filial i ett annat EES-land till ett svenskt institut *och inte något annat framgår av 3 a §.*

Garantimyndigheten får besluta att garantin också *ska* omfatta insättningar som finns hos

¹ Senaste lydelse 2008:811.

² Senaste lydelse 2007:1433.

3 a §³

Om resolutionsmyndigheten överför en insättning som har gjorts i ett institut som försatts i resolution till någon annan i enlighet med 17 eller 18 kap. lagen (2016:000) om resolution, gäller följande.

Insättningen omfattas inte längre av den insättningsgaranti som gäller för insättningar gjorda i institutet i resolution, om insättningen har överförts i sin helhet eller till en del som motsvarar det belopp som omfattas av garantin enligt 4 §.

Om överföringen bara omfattar en del av insättningen och beloppet understiger det belopp som omfattas av garantin enligt 4 §, uppgår garantin för den del av insättningen som är kvar i institutet i resolution till skillnaden mellan det belopp som omfattas av garantin enligt 4 § och det överförda beloppet.

7 §⁴

Om ett institut försatts i resolution enligt lagen (2016:000) om resolution, ska ersättning enligt denna lag betalas ut i de fall som anges i andra och tredje styckena. Ersättningen ska betalas till den som resolutionsmyndigheten anvisar.

Vid skuldnedskrivning enligt 21 kap. lagen om resolution ska ersättning betalas med ett belopp som motsvarar det som de garanterade insättningarna skulle ha skrivits ned med enligt 21 kap. 13 § första stycket i samma lag, om de inte hade varit undantagna från skuldnedskrivning.

Om resolutionsmyndigheten

³ Senaste lydelse av tidigare 3 a § 2011:829.

⁴ Tidigare upphävd genom 2000:95.

överför en insättning i enlighet med 17–19 kap. lagen om resolution, ska ersättning betalas med ett belopp som motsvarar det som de garanterade insättningarna skulle ha burit om förlusterna hade fördelats mellan borgenärerna enligt förmånsrättsordningen.

7 a §

Om skuldnedskrivningsverktyget enligt 21 kap. lagen (2016:000) om resolution tillämpas, får medel som omfattas av 15 § tillföras vid en kapitalisering av ett institut i resolution i den utsträckning garanterade insättningar skulle ha konverterats till eget kapital enligt 21 kap. 13 § första stycket 2 om de inte hade varit undantagna från konvertering. I utbyte ska kapitalinstrument erhållas till ett värde som motsvarar de tillförda medlen.

25 §⁵

Finansinspektionens beslut enligt 8 § första stycket 1 får överklagas till Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut. Ett överklagande ska ha kommit in till nämnden inom tre arbetsdagar från den dag då beslutet meddelades.

Prövningsnämnden ska avgöra ärendet inom tio arbetsdagar från den dag då överklagandet kom in till nämnden. Vid prövningen tillämpas 6 kap. 2, 3 och 5–7 §§ samt 8 § första stycket lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut.

Prövningsnämnden ska avgöra ärendet inom tio arbetsdagar från den dag då överklagandet kom in till nämnden. Vid prövningen tillämpas 26–30 §§.

Prövningsnämndens beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningsnämnden

26 §

Prövningsnämnden består av tre ledamöter som utses av regeringen. En av ledamöterna ska förordnas till ordförande och en till

⁵ Senaste lydelse 2011:829.

vice ordförande. Dessa ska vara eller ha varit ordinarie domare. Regeringen får utse högst fyra ersättare för ledamöterna i nämnden. Förordnandena ska meddelas för viss tid.

Ledamöter och ersättare i Prövningsnämnden ska vara svenska medborgare och får inte vara underåriga eller i konkursstillstånd eller ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

En åtgärd som bara avser beredande eller avskrivning av ett ärende får vidtas av ordföranden eller vice ordföranden.

27 §

Ärenden som avses i 25 § inleds hos Prövningsnämnden genom ett överklagande. Om inte annat följer av denna lag tillämpas 3–5, 8, 11, 12, 14, 16–26, 30–32, 38, 39, 41 och 43–52 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291) på förfarandet hos nämnden.

28 §

Förfarandet vid Prövningsnämnden är skriftligt. Muntlig förhandling ska hållas, om nämnden anser att det behövs eller någon part begär det och muntlig förhandling inte är uppenbart obehövlig.

29 §

Prövningsnämnden får avgöra ett ärende även om någon part uteblir från en muntlig förhandling eller inte kommer in med ett yttrande.

30 §

I fråga om omröstning gäller 16 kap. rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

12 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 3 § lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §¹

Bestämmelserna i denna lag om gäldenär gäller inte bankaktiebolag, sparbank, medlemsbank, kreditmarknadsföretag, försäkringsföretag, värdepappersbolag, clearingorganisation och central värdepappersförvarare.

Bestämmelserna avser inte heller sådana gäldenärer i vars verksamhet staten, en kommun, ett landsting, ett kommunalförbund, en församling eller en kyrklig samfällighet har ett bestämmande inflytande.

Bestämmelserna i denna lag om gäldenär gäller inte heller ett finansiellt institut eller holdingföretag som är försatt i resolution enligt lagen (2016:000) om resolution.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

¹ Senaste lydelse 2010:2059.

13 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 29 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

29 kap.

2 §¹

Med *näringsbidrag* avses stöd utan återbetalningsskyldighet som lämnas till en näringsidkare för näringsverksamheten av staten, Europeiska unionen eller Europeiska atomenergigemenskapen, landsting, kommuner, juridiska personer som avses i 7 kap. 16, 17 och 20 §§, allmänningsskogar enligt lagen (1952:167) om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna samt stöd av detta slag som beslutas av en europeisk gruppering för territoriellt samarbete.

Med näringsbidrag avses också stöd som lämnas i form av

1. elcertifikat till sådana skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 a § 1, 2. utsläppsrätter till sådana skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 b § första stycket, 3. utsläppsminskningssenheter och certifierade utsläppsminskningar till sådana skattskyldiga som avses i 17 kap. 22 b § andra stycket 1, och 4. stöd enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut, om stödet inte – redovisas som en skuld i räkenskaperna, eller – avser betalning för ny-emitterade eller egna aktier.	4. stöd enligt lagen (2016:000) om resolution eller lagen (2016:000) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut, om stödet inte – redovisas som en skuld i räkenskaperna, eller – avser betalning för ny-emitterade eller egna aktier.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

¹ Senaste lydelse 2011:293.

14 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

dels att 1 kap. 5 §, 6 kap. 2 §, 10 kap. 31 §, 13 kap. 6 b och 16 §§, 15 kap. 1 a § och 16 kap. 1 och 2 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 13 kap. 5 § ska sättas närmast före 13 kap. 4 a §,

dels att det i lagen ska införas fyra nya kapitel, 6 a, 6 b, 15 a och 15 b kap., sju nya paragrafer, 13 kap. 4 a, 5 a, 6 d och 8 a §§, 14 kap. 1 a § och 15 kap. 2 b och 2 c §§, samt närmast före 13 kap. 8 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 5 §¹

I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. *bank*: bankaktiebolag, sparbanks och medlemsbank,

3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. *finansiellt institut*: ett företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,

b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, eller

c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 §,

8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

9. *kapitalbas*: detsamma som avses i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni

9. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

¹ Senaste lydelse 2014:982.

2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,

11. *kapitaltäckningsdirektivet*:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG,

11. *kapitaltäckningsdirektivet*:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

15. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som avses i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,

17. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i förordning (EU) nr 575/2013,

18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

19. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse, och

20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,

21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag.

21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,

22. *betydande filial*: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

23. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

24. blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

25. EES-institut: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

26. finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

27. finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

28. holdingföretag med blandad verksamhet: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

29. koncern:

a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2016:000) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

30. koncernåterhämtningsplan:

en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa

koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstitut eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. krishanteringsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

32. moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33. moderinstitut inom EES: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva grupp-baserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. tillsynsförordningen:

Europaparlamentets och rådets

förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

36. utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och

37. återhämtningsplan: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

6 kap.

2 §²

Ett kreditinstitut *skall* identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Institutet *skall härvid* se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Ett kreditinstitut *skall* särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav *skall* det åtminstone ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. Kreditinstitutet *skall* utvärdera

Ett kreditinstitut *ska* identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Institutet *ska* se till att det har en tillfredsställande intern kontroll. *Det ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt 6 a kap.*

Ett kreditinstitut *ska* särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav *ska* det åtminstone ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. Kreditinstitutet *ska* utvärdera dessa

² Senast ändrad 2006:1387.

dess metoderna för att säkerställa att de är heltäckande.

metoderna för att säkerställa att de är heltäckande.

6 a kap. Återhämtningsplaner

Upprättande av en återhämtningsplan

1 § Ett kreditinstitut ska upprätta en återhämtningsplan och vid behov uppdatera den.

Kreditinstitutets styrelse ska godkänna återhämtningsplanen. Den ska därefter lämnas in till Finansinspektionen.

Ett kreditinstitut som är föremål för gruppbaserad tillsyn tillsammans med andra koncernföretag inom EES omfattas inte av skyldigheten enligt första och andra styckena.

Upprättande av en koncernåterhämtningsplan

2 § Ett kreditinstitut som ingår i en koncern som står under gruppbaserad tillsyn ska omfattas av en koncernåterhämtningsplan som ska upprättas och uppdateras av moderföretaget inom EES. Ett sådant kreditinstitut ska upprätta en individuell återhämtningsplan om Finansinspektionen beslutar det. Om kreditinstitutet ingår i en gränsöverskridande koncern, ska ett sådant beslut fattas enligt 8 eller 9 §.

En koncernåterhämtningsplan ska identifiera åtgärder som kan bli nödvändiga att vidta på nivån för moderföretaget inom EES och i ett enskilt dotterföretag som omfattas av den gruppbaseade tillsynen.

Moderföretagets styrelse ska godkänna planen. Den ska därefter ges in till Finansinspektionen. För en gränsöverskridande koncern ska den i stället ges in till den samordnande tillsynsmyndigheten. Om Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen överlämna planen till berörda behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter.

Om ett moderföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 15 kap.

Krav på en återhämtningsplan

3 § Av innehållet i en återhämtningsplan och en koncernåterhämtningsplan ska det framgå att

1. de åtgärder som identifieras rimligen kan förväntas leda till att kreditinstitutet eller koncernen kan bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft, och

2. planen och de åtgärder som identifieras i den rimligen kan förväntas bli genomförda snabbt och effektivt vid finansiell stress och utan att leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet.

En återhämtningsplan och en koncernåterhämtningsplan ska innehålla de ytterligare uppgifter som framgår av föreskrifter som meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 5 eller tekniska standarder beslutade av Europeiska kommissionen enligt artikel 5.10 i krishanteringsdirektivet.

De åtgärder som identifieras i en återhämtningsplan och en koncernåterhämtningsplan får inte leda till att det uppkommer väsentliga hinder

mot att rekonstruera eller avveckla ett kreditinstitut eller, i förekommande fall, ett annat koncernföretag som omfattas av planen.

Väsentliga brister eller hinder i en plan

4 § Finansinspektionen ska granska en återhämtningsplan för att bedöma om den uppfyller kraven i 3 §. Granskningen ska göras efter samråd med behöriga myndigheter i de länder inom EES där det finns en betydande filial.

Riksgäldskontoret ska ges tillfälle att granska planen i syfte att identifiera eventuella åtgärder i planen som skulle kunna inverka negativt på kreditinstitutets möjlighet till resolution och lämna rekommendationer till Finansinspektionen.

Hur granskningen av en koncernåterhämtningsplan för en gränsöverskridande koncern ska gå till framgår av 8–11 §§. Bestämmelserna i 5–7 §§ om kreditinstitut gäller även för moderföretag inom EES som inte är kreditinstitut, om granskningen avser en koncernåterhämtningsplan.

5 § Finansinspektionen ska underrätta kreditinstitutet om utfallet av granskningen.

Om Finansinspektionen finner väsentliga brister i en återhämtningsplan eller väsentliga hinder mot att genomföra åtgärderna i återhämtningsplanen, ska inspektionen underrätta kreditinstitutet om vilka väsentliga brister eller hinder myndigheten identifierar och ge institutet tillfälle att yttra sig över bedömningen. Om kreditinstitutets yttrande inte leder till att inspektionen ändrar sin bedömning, ska inspektionen förelägga institutet att inom två månader lämna in en ändrad plan som åtgärdar de brister eller hinder som inspektionen identifierat. På kreditinstitutets begäran får inspektionen besluta att förlänga denna tid med ytterligare en månad.

6 § Om ett kreditinstitut inte följer inspektionens föreläggande eller om de ändringar som kreditinstitutet gjort inte undanröjer de väsentliga bristerna eller hindren, ska Finansinspektionen

1. förelägga kreditinstitutet att göra konkreta ändringar i återhämtningsplanen för att undanröja de väsentliga bristerna eller hindren, eller

2. om sådana ändringar inte på ett adekvat sätt kan åtgärda bristerna eller hindren, förelägga institutet att identifiera vilka ändringar av sin affärsverksamhet som institutet kan göra för att undanröja de väsentliga bristerna eller hindren.

7 § Om Finansinspektionen efter ett föreläggande enligt 6 § bedömer att det inte längre finns väsentliga brister i en återhämtningsplan eller väsentliga hinder mot att genomföra planen, ska inspektionen underrätta kreditinstitutet om detta.

Om det trots ett föreläggande enligt 6 § fortfarande finns väsentliga brister i en återhämtningsplan eller väsentliga hinder mot att genomföra planen, får Finansinspektionen förelägga kreditinstitutet att

1. reducera riskprofilen i institutet, även likviditetsrisken,

2. möjliggöra kapitaliseringsåtgärder i rätt tid,

3. se över institutets strategi och struktur,
 4. vidta ändringar i finansieringsstrategin för att förstärka motståndskraften i kärnaffärsområdena och de kritiska verksamheterna, eller
 5. vidta förändringar i institutets styrningsstruktur.
- Vid bedömningen av vilka åtgärder som är nödvändiga och proportionerliga ska hänsyn tas till hur allvarliga bristerna och hindren är och den effekt som åtgärderna skulle ha på kreditinstitutets affärsverksamhet.

Överenskommelser om en koncernåterhämtningsplan för en gränsöverskridande koncern

8 § När Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet och de myndigheter som ansvarar för betydande filialer.

Inom fyra månader från det att Finansinspektionen eller en annan samordnande tillsynsmyndighet för en gränsöverskridande koncern har överlämnat en koncernåterhämtningsplan till de myndigheter som anges i 2 § tredje stycket, ska inspektionen försöka komma överens med behöriga myndigheter som ingår i tillsynskollegiet för koncernen om

1. granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen,
2. huruvida en återhämtningsplan ska upprättas för ett individuellt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstitut som ingår i koncernen, och
3. tillämpningen av åtgärder som avses i artikel 6.5 och 6.6 i krishanteringsdirektivet för att komma till rätta med väsentliga brister i planen eller väsentliga hinder mot att genomföra den.

Om myndigheterna kommer överens, ska Finansinspektionen i enlighet med överenskommelsen fatta de beslut som behövs.

9 § Om en överenskommelse enligt 8 § inte har träffats inom fyra månader, ska Finansinspektionen i egenskap av samordnande myndighet fatta beslut om

1. granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen,
2. huruvida en återhämtningsplan ska upprättas för ett individuellt kreditinstitut i koncernen som står under inspektionens tillsyn, och
3. åtgärder som moderföretaget inom EES eller ett kreditinstitut som står under inspektionens tillsyn ska vidta för att komma till rätta med väsentliga brister i planen eller väsentliga hinder mot att genomföra den.

Om Finansinspektionen inte är samordnande myndighet, ska inspektionen fatta beslut enligt första stycket 2 och 3 i fråga om kreditinstitut i koncernen som står under inspektionens tillsyn.

När Finansinspektionen fattar beslut om koncernåterhämtningsplanen enligt första stycket 1 och 3, ska inspektionen beakta synpunkter och reservationer från de övriga behöriga myndigheterna.

10 § Om någon eller några av de behöriga myndigheterna, inom fyra månader från det att Finansinspektionen eller en annan samordnande tillsynsmyndighet har överlämnat återhämtningsplanen enligt 8 § första stycket, har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet

(Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska inspektionen skjuta upp sitt beslut enligt 9 § i en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten. Om Europeiska bankmyndigheten inte har fattat ett beslut inom en månad, får inspektionen fatta beslut enligt 9 §.

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten bara om det rör

1. bedömningen av koncernåterhämtningsplanen, eller
2. sådana åtgärder som anges i 7 § andra stycket 1, 2 eller 4.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 13 kap. 6 b § efter det att fyramånadersfristen har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

11 § Ett beslut enligt 8 § som fattas av en utländsk samordnande tillsynsmyndighet efter en överenskommelse med behöriga myndigheter eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom de tidsfrister som anges i 8 § gäller i Sverige.

6 b kap. Avtal om koncerninternt finansiellt stöd

Definitioner

1 § I detta kapitel betyder

1. *finansiellt stöd*: penninglån, utställande av garanti, ställande av säkerhet eller en kombination av dessa stödformer, och
2. *koncerninternt finansiellt stöd*: finansiellt stöd som lämnas av ett företag till ett annat i samma koncern när det mottagande företaget uppfyller förutsättningarna för ingripande enligt 15 kap. 2 b §.

Vilka som får ingå avtal om koncerninternt finansiellt stöd

2 § Ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd får ingås mellan å ena sidan ett moderinstitut i ett EES-land, ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerat inom EES, och å andra sidan ett dotterföretag.

Ett företag som anges i första stycket och som uppfyller förutsättningarna för ingripande enligt 15 kap. 2 b §, får inte ingå ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd.

Myndighets godkännande av avtal om finansiellt stöd

3 § Innan ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd ingås, ska en ansökan om godkännande av avtalet göras till Finansinspektionen, om inspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten för den koncern som avtalet gäller.

Finansinspektionen ska skyndsamt lämna information om ansökan till de behöriga myndigheterna för varje part i avtalet.

Moderinstitutet inom EES ansvarar för att ansökan görs.

4 § Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet inte i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företags intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104.2 i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

5 § Finansinspektionen ska överlämna varje avtal som inspektionen godkänt, och ändringar av sådana avtal, till Riksgäldskontoret.**Avtalsparternas godkännande av avtal om finansiellt stöd**

6 § Innan beslut fattas om att ingå ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, ska bolagsstämman eller motsvarande organ i samtliga företag som är parter i avtalet om koncerninternt finansiellt stöd godkänna avtalet.

7 § Ett beslut enligt 6 § ska innehålla ett bemyndigande för styrelsen att besluta om att lämna eller ta emot koncerninternt finansiellt stöd.

8 § Ett beslut av styrelsen i det stödgivande företaget om att lämna koncerninternt finansiellt stöd ska innehålla följande uppgifter:

1. de överväganden som gjorts,
2. för vilket ändamål stödet lämnas, och
3. hur stödet uppfyller de krav som anges i 4 §.

9 § Styrelsen i det stödmottagande företaget ska besluta om mottagande av koncerninternt finansiellt stöd.

10 § Styrelsen i ett företag som är part till ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd ska årligen rapportera till bolagsstämman eller motsvarande organ om vilka åtgärder som vidtagits med anledning av det avtal om sådant stöd som bolagsstämman eller motsvarande organ godkänt.

Anmälan om givande av stöd

11 § Innan något koncerninternt finansiellt stöd lämnas, ska styrelsen i det stödgivande företaget göra en anmälan till Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten.

Om Finansinspektionen inte är behörig myndighet för det stödmottagande företaget, ska styrelsen i det stödgivande företaget även göra en anmälan enligt första stycket till den behöriga myndigheten för det stödmottagande företaget.

Anmälan enligt första stycket ska även göras till den samordnande myndigheten, om denna myndighet inte samtidigt är behörig myndighet för det stödgivande eller för det stödmottagande företaget.

Om det stödgivande företaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 15 kap.

12 § En anmälan enligt 11 § ska innehålla styrelsens beslut enligt 8 § och en detaljerad beskrivning av det avtal om koncerninternt finansiellt stöd som anmälan avser samt en kopia av avtalet.

13 § Finansinspektionen ska fatta beslut om att förbjuda, begränsa eller godkänna ett koncerninternt finansiellt stöd enligt en anmälan enligt 11 §, om inspektionen är behörig myndighet för det stödgivande företaget.

14 § Ett beslut av Finansinspektionen att godkänna, förbjuda eller begränsa det finansiella stödet ska omedelbart anmälas till den samordnande tillsynsmyndigheten, den behöriga myndigheten för det stödmottagande företaget och Europeiska bankmyndigheten.

15 § Om Finansinspektionen inom fem arbetsdagar räknat från den dag då inspektionen tog emot en fullständig anmälan enligt 11 § inte har fattat ett beslut enligt 13 §, får stödet lämnas i enlighet med villkoren i det anmälda avtalet.

Offentliggörande av avtalet

16 § Styrelsen i varje företag som ingått ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd ska offentliggöra att företaget ingått ett sådant avtal och vilka som är parter i avtalet. Styrelsen ska även offentliggöra en översiktlig beskrivning av avtalsinnehållet.

Styrelsen ska minst en gång om året uppdatera den information som offentliggörs.

10 kap.**31 §³**

Förutom i de fall som anges i 25 kap. 11 § aktiebolagslagen (2005:551) ska Bolagsverket besluta att ett bankaktiebolag ska gå i likvidation om tillståndet att driva bankrörelse har återkallats utan att bolaget i stället fått tillstånd att driva annan tillståndspliktig finansiell rörelse. Beslutet ska fattas så snart det är praktiskt möjligt, dock senast dagen efter det att ansökan om likvidation kom in till Bolagsverket. Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

I ärenden om likvidation av bankaktiebolag vars tillstånd att driva bankrörelse har återkallats utan att bolaget i stället fått tillstånd att driva annan tillståndspliktig finansiell rörelse, ska 25 kap. 24 § aktiebolagslagen inte tillämpas.

Bestämmelserna i 25 kap. 10 a § aktiebolagslagen ska tillämpas på Bolagsverkets beslut enligt första stycket.

13 kap.**4 a §**

Ett kreditinstitut ska underrätta Finansinspektionen om det fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Finansinspektionen ska omedelbart informera resolutionsmyndigheten (Riksgäldskontoret) och andra berörda resolutionsmyndigheter om underrättelsen.

5 a §

Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 lagen (2016:000) om resolution ska underrätta Finansinspektionen om det fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Finansinspektionen ska omedelbart informera Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter om underrättelsen.

Om företaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt första stycket, ska Finansinspektionen ingripa enligt 15 kap.

³ Senaste lydelse 2013:165.

6 b §⁴

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 112.2, 116 och 133 i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av

1. artiklarna 112.2, 116 och 133 i kapitaltäckningsdirektivet, och

2. artiklarna 8.3 andra stycket, 8.4 andra stycket, 20.7 och 30.5–30.7 i krishanteringsdirektivet.

6 d §

Finansinspektionen får begära att Europeiska bankmyndigheten bistår de behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse i de fall som framgår av artiklarna 8.2 tredje stycket, 20.5 andra stycket, 25.4 och 30.4 andra stycket i krishanteringsdirektivet.

Register över avtal

8 a §

Finansinspektionen får besluta att ett kreditinstitut ska upprätta register över sina finansiella avtal och andra avtal som kan få väsentlig betydelse vid resolution.

16 §⁵

Kreditinstitut och utländska kreditinstitut med filial här i landet ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna. Detsamma gäller sådana företag som avses i 4 kap. 3 § och som har filial här i landet.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag.

⁴ Senaste lydelse 2014:982.

⁵ Senaste lydelse 2014:487.

14 kap.*1 a §*

Bestämmelserna i 2 a, 3 och 4 §§ ska inte gälla vid beslut om överföring, minskning eller konvertering enligt 6, 16, 17 eller 21 kap. lagen (2016:000) om resolution.

15 kap.*1 a §⁶*

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 4,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen*, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen*,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen*,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i *tillsynsförordningen*, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i *tillsynsförordningen*,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i *tillsynsförordningen*,

⁶ Senaste lydelse 2015:184.

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen,*

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen,*

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen,*

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen,*

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen,*

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen,*

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen,* när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av lagen

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i *tillsynsförordningen,*

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i *tillsynsförordningen,*

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i *tillsynsförordningen,*

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i *tillsynsförordningen,*

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i *tillsynsförordningen,*

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i *tillsynsförordningen,*

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i *tillsynsförordningen,* när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av lagen

(2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, *eller*

16. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 2 inte är uppfyllda.

(2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

16. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 2 inte är uppfyllda,

17. i strid med 6 a kap. 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan,

18. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

19. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera, *eller*

20. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2016:000) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

2 b §

När Finansinspektionen har anledning att ingripa mot ett kreditinstitut enligt 1 eller 2 § och överträdelserna är av sådan art eller omfattning att det finns skäl att anta att kreditinstitutet kan komma att omfattas av resolution enligt lagen (2016:000) om resolution, ska Finansinspektionen

underrätta Riksgäldskontoret och Sveriges riksbank om detta. Finansinspektionen ska också lämna de uppgifter till Riksgäldskontoret som myndigheten behöver för att förbereda sådana åtgärder som avses i den lagen.

Finansinspektionen ska då även underrätta kreditinstitutet, om inspektionen anser att en ökning av kapitalet i kreditinstitutet är nödvändig för att institutet inte ska fallera.

2 c §

Om Finansinspektionen ingriper mot ett kreditinstitut när förutsättningarna i 2 b § är uppfyllda, ska inspektionen i beslutet ange att ingripandet är en sådan krisavvärjande åtgärd som avses i lagen (2016:000) om resolution.

15 a kap. Tillfällig förvaltning

Utseende av tillfällig förvaltare

1 § Finansinspektionen får utse en eller flera tillfälliga förvaltare för ett kreditinstitut, om det finns skäl att anta att institutet kan komma att bli föremål för ett sådant resolutionsförfarande som avses i lagen (2016:000) om resolution och

1. institutet har en finansiell situation som föranlett Finansinspektionen att ingripa enligt 15 kap. 1 eller 2 §, den finansiella situationen har inte väsentligen förbättrats efter ingripandet och inga andra åtgärder bedöms tillräckliga för att komma till rätta med situationen, eller

2. Finansinspektionen har meddelat en varning enligt 15 kap. 1 §.

Finansinspektionen får besluta att den tillfälliga förvaltaren ska träda i styrelsens och den verkställande direktörens ställe eller arbeta tillsammans med styrelsen och den verkställande direktören.

Ett beslut om att förvaltaren ska träda i styrelsens och den verkställande direktörens ställe ska offentliggöras och registreras hos Bolagsverket.

2 § Finansinspektionen ska i beslutet om att utse en tillfällig förvaltare beskriva förvaltarens uppdrag och ange eventuella villkor för uppdraget.

När en tillfällig förvaltare utses för att arbeta tillsammans med styrelsen och den verkställande direktören, får Finansinspektionen föreskriva att vissa beslut eller åtgärder ska föregås av samråd med eller samtycke från förvaltaren.

Åsidosätter styrelsen eller den verkställande direktören kraven på samråd eller samtycke som anges i andra stycket, inverkar detta inte på rättshandlingens giltighet.

3 § Den tillfälliga förvaltaren får inte kalla till bolagsstämma eller motsvarande organ utan medgivande från Finansinspektionen.

4 § Den som utses till tillfällig förvaltare ska uppfylla samma krav på lämplighet som enligt 3 kap. 2 § första stycket 4 gäller för styrelseledamot och verkställande direktör.

Den som står i sådant förhållande till institutet att det kan rubba förtroendet för att han eller hon ska utföra sitt uppdrag opartiskt får inte vara tillfällig förvaltare. Det får inte heller i övrigt finnas någon omständighet som medför att förtroendet för hans eller hennes opartiskhet kan rubbas.

Förvaltaren ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om omständigheter som kan medföra jäv för honom eller henne.

Tiden för förvaltningen

5 § Finansinspektionen ska förordna den tillfälliga förvaltaren för en viss tid, högst ett år. Tiden får förlängas med högst ett år åt gången.

Entledigande av tillfällig förvaltare

6 § Finansinspektionen får, med omedelbar verkan, skilja den tillfälliga förvaltaren från sitt uppdrag. Om en tillfällig förvaltare begär att få bli entledigad och visar skäl till det, ska Finansinspektionen entlediga förvaltaren.

15 b kap. Beslut om vissa ingripanden och tillfällig förvaltning avseende gränsöverskridande koncerner

1 § När Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet, ska inspektionen underrätta Europeiska bankmyndigheten och samråda med de behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet för koncernen, om moderföretaget inom EES har gjort sig skyldigt till en överträdelse

1. som är av sådan art eller omfattning som anges i 15 kap. 2 b §, eller

2. som innebär att förutsättningarna för att utse en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. är uppfyllda.

När en underrättelse har lämnats enligt första stycket, får Finansinspektionen besluta om att vidta en åtgärd. När Finansinspektionen fattar ett sådant beslut, ska inspektionen beakta synpunkter som framförts av de behöriga myndigheterna och effekter som beslutet kan få på den finansiella stabiliteten i de berörda länderna inom EES.

2 § Finansinspektionen ska samråda med den samordnande tillsynsmyndigheten, när inspektionen i en sådan situation som anges i 1 § första stycket avser att vidta åtgärder mot ett dotterföretag till ett moderföretag inom EES.

När samråd har skett, får Finansinspektionen besluta om att vidta en åtgärd. När Finansinspektionen fattar beslutet, ska inspektionen beakta de synpunkter som har framförts av den samordnande tillsynsmyndigheten och, i förekommande fall, av andra behöriga myndigheter. Inspek-

tionen ska också beakta de effekter som beslutet kan få på den finansiella stabiliteten i de berörda länderna inom EES.

3 § Om både Finansinspektionen och andra behöriga myndigheter avser att vidta åtgärder mot företag i samma koncern, ska Finansinspektionen inom fem dagar från en underrättelse enligt 1 § från den samordnande tillsynsmyndigheten, försöka komma överens med den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga behöriga myndigheter, om att åtgärderna ska samordnas eller om att samma tillfälliga förvaltare ska utses för företagen.

Om myndigheterna kommer överens, ska Finansinspektionen i enlighet med överenskommelsen fatta de beslut som behövs.

Första och andra styckena gäller också när Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet.

4 § Om en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats inom fem dagar från underrättelsen, får Finansinspektionen fatta beslut om vilka åtgärder enligt 1 eller 2 § som ska vidtas.

När Finansinspektionen prövar en fråga som avses i första stycket, ska inspektionen beakta de synpunkter som framförts av de behöriga myndigheterna och de effekter som beslutet kan få på den finansiella stabiliteten i de berörda länderna inom EES.

5 § Om någon behörig myndighet före utgången av samrådsperioden enligt 1 eller 2 § eller utgången av den femdagarsperiod som anges i 3 § har hänskjutit ett ärende om krisavvärjande åtgärder till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut enligt 1, 2, 3 eller 4 § med tre dagar och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

De krisavvärjande åtgärder som omfattas av första stycket är krav om att

1. institutets ledning vidtar vissa åtgärder för att stärka institutets finansiella ställning,

2. institutets ledning upprättar en förhandlingsplan om skuldomläggning, eller

3. institutet ska ändra sina juridiska eller operativa strukturer.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett sådant ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 13 kap. 6 b § efter det att femdagarsperioden har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

16 kap.**1 §⁷**

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilken information ett kreditinstitut ska lämna till sina kunder eller till dem som institutet erbjuder sina tjänster,

2. de krav som ska gälla för deltagande i ledningen av ett kreditinstitut enligt 3 kap. 2 § första stycket 4 och 5 och 14 kap. 2 § andra stycket 1,

3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 3 kap. 5–7 §§,

4. vilka åtgärder som ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, genomlysning, system för hantering av uppgifter om insättare och deras insättningar, sundhet samt riktlinjer och instruktioner som avses i 6 kap. 1–5 §§,

5. innehållet i en återhämtningsplan enligt 6 a kap. 1 § och en koncernåterhämtningsplan enligt 6 a kap. 2 §, när planerna ska upprättas och hur ofta de ska uppdateras,

6. innehållet i en ansökan om godkännande av avtal gällande koncerninternt finansiellt stöd enligt 6 b kap. 3 § första stycket,

7. vad det beslut som styrelsen i det stödgivande företaget fattar enligt 6 b kap. 8 § ska innehålla,

8. innehållet i en anmälan om givande av koncerninternt finansiellt stöd enligt 6 b kap. 11 §,

9. offentliggörandet av information enligt 6 b kap. 16 §,

5. kreditinstituts mångfalds-policy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

6. vilka begränsningar som gäller när ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag tar emot egna aktier eller aktier i sitt moderbolag som pant enligt 10 kap. 12 §,

7. vilka upplysningar som ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som inrättat filial i Sverige ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet, och

10. kreditinstituts mångfalds-policy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

11. vilka begränsningar som gäller när ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag tar emot egna aktier eller aktier i sitt moderbolag som pant enligt 10 kap. 12 §,

12. vilka upplysningar ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som inrättat filial i Sverige ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet,

⁷ Senaste lydelse 2014:982.

13. vad de register som avses i 13 kap. 8 a § ska innehålla och inom vilken tid kreditinstitut ska ge in registren för olika typer av avtal, och

8. sådana avgifter för tillsyn som avses i 13 kap. 16 §.

14. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underrättelser som avses i 13 kap. 16 §.

2 §⁸

Regeringen får meddela föreskrifter om

1. Finansinspektionens handläggning av ansökan om godkännande av avtal gällande koncerninternt finansiellt stöd enligt 6 b kap. och av anmälan om givande av sådant stöd, och

handläggningen av tillståndsärenden enligt 14 kap. 1, 2 och 2 b §§.

2. handläggningen av tillståndsärenden enligt 14 kap. 1, 2 och 2 b §§.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

⁸ Senaste lydelse 2009:361.

15 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

Härigenom föreskrivs i fråga om aktiebolagslagen (2005:551)

dels att 7 kap. 20 och 55 a §§ och 17 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 25 kap. 4 a och 10 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

20 §¹

Kallelse till annan extra bolagsstämma än en sådan som avses i 19 § ska utfärdas tidigast sex veckor och senast två veckor före bolagsstämman.

I fråga om publika aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, gäller 55 a § i stället för denna paragraf.

När Finansinspektionen anser att det finns skäl att anta att aktiebolaget kan komma att omfattas av resolution enligt lagen (2016:000) om resolution, får kallelse till extra bolagsstämma för att pröva en fråga om en ökning av aktiekapitalet utfärdas senare än som anges i första stycket, dock inte senare än tio dagar före stämman. Bestämmelserna i 16 § andra stycket om aktieägares initiativrätt och 28 § tredje stycket om tillhållande av aktiebok gäller inte när kallelse sker enligt det här stycket.

55 a §²

I ett publikt aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska kallelse till annan extra bolagsstämma än en sådan som avses i 19 § utfärdas tidigast sex veckor och senast tre veckor före bolagsstämman.

När Finansinspektionen anser att det finns skäl att anta att aktiebolaget kan komma att omfattas av resolution enligt lagen

¹ Senaste lydelse 2010:1516.

² Senaste lydelse 2010:1516.

(2016:000) om resolution, får kallelse till extra bolagsstämma för att pröva en fråga om en ökning av aktiekapitalet utfärdas senare än som anges i första stycket, dock inte senare än tio dagar före stämman. Bestämmelserna i 16 § andra stycket om aktieägars initiativrätt och 28 § tredje stycket om tillhållande av aktiebok gäller inte när kallelse sker enligt det här stycket.

17 kap.

2 §

Värdeöverföringar från bolaget får *ske endast* enligt bestämmelserna i denna lag om

1. vinstutdelning,
2. förvärv av egna aktier,
3. minskning av aktiekapitalet eller reservfonden för återbetalning till aktieägarna, och
4. gåva som avses i 5 §.

Värdeöverföringar från bolaget får *endast* ske enligt bestämmelserna

1. om vinstutdelning i denna lag,
2. om förvärv av egna aktier i denna lag,
3. om minskning av aktiekapitalet eller reservfonden för återbetalning till aktieägarna i denna lag,
4. om gåva till allmännyttigt ändamål i 5 §, och
5. i ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd som godkänts enligt 6 b kap. 6 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 b kap. 6 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

25 kap.

4 a §

Om styrelsen i ett bolag som omfattas av lagen (2016:000) om resolution tar emot eller upprättar ett förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 3 eller 4 §, ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget.

Om bolaget är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret underrättar styrelsen om att bolaget ska försättas i resolution, får kallelse till en bolagsstämma

där frågan om likvidation av bolaget ska prövas inte utfärdas.

10 a §

Om bolaget omfattas av lagen (2016:000) om resolution, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om ansökan eller anmälan om likvidation.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att bolaget är försatt eller ska försättas i resolution.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

16 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:1047) om internationella förhållanden rörande försäkringsföretags och kreditinstituts insolvens

Härigenom föreskrivs att rubriken till lagen (2005:1047) om internationella förhållanden rörande försäkringsföretags och kreditinstituts insolvens samt 1–13 och 16 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Lag om internationella förhållanden rörande försäkringsföretags och kreditinstituts insolvens

Denna lag gäller vid en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande för ett försäkringsföretag eller ett *kreditinstitut* hemmahörande i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Lagen gäller också i tillämpliga delar för andra försäkringsföretag och *kreditinstitut* som har beviljats tillstånd att bedriva verksamhet genom filial i en stat inom EES.

Lagen gäller inte för sådana försäkringsföretag vars försäkringsrörelse omfattar endast återförsäkring.

Föreslagen lydelse

Lag om internationella förhållanden rörande finansiella företags insolvens

1 §

Denna lag gäller vid en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande för ett försäkringsföretag eller ett *institut* hemmahörande i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Vid resolutionsåtgärder gäller denna lag även för ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 lagen (2016:000) om resolution och ett motsvarande utländskt företag hemmahörande inom EES.

Lagen gäller också i tillämpliga delar för andra försäkringsföretag och *institut* som har beviljats tillstånd att bedriva verksamhet genom filial i en stat inom EES.

2 §

I denna lag betyder

1. *rekonstruktionsåtgärd*: åtgärd som har beslutats av domstol eller annan myndighet för att bevara eller återställa ett företags eller ett instituts finansiella ställning och som kan påverka andras rätt,

2. *likvidationsförfarande*:

tvångslikvidation, konkurs och liknande kollektivt tvingande förfarande som har beslutats av domstol

1. *förvaltare*: den som utses av en myndighet för att ha hand om ett likvidationsförfarande,

2. *institut*: kreditinstitut och värdepappersföretag,

3. *likvidationsförfarande*:

tvångslikvidation, konkurs och liknande kollektivt tvingande förfarande som har beslutats av domstol

eller annan myndighet och innebär att företagets eller institutets tillgångar avyttras och behållningen fördelas mellan borgenärerna, aktieägarna eller delägarna,

3. rekonstruktör: den som utses av en myndighet för att vidta en rekonstruktionsåtgärd,

4. förvaltare: den som utses av en myndighet för att ha hand om ett likvidationsförfarande.

eller annan myndighet och innebär att företagets eller institutets tillgångar avyttras och behållningen fördelas mellan borgenärerna, aktieägarna eller delägarna,

4. rekonstruktionsåtgärd:

resolutionsåtgärd som anges i 6 eller annan åtgärd som har beslutats av domstol eller annan myndighet för att bevara eller återställa ett företags eller ett instituts finansiella ställning och som kan påverka andras rätt,

5. rekonstruktör: den som utses av en myndighet för att vidta en rekonstruktionsåtgärd, och

6. resolutionsåtgärd: *en åtgärd som anges i 12 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 eller andra stycket lagen (2016:000) om resolution eller en motsvarande utländsk åtgärd enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.*

3 §

Svensk domstol eller annan myndighet får ta upp en ansökan om ett likvidationsförfarande, endast om företaget eller institutet är hemmahörande i Sverige eller är hemmahörande utanför EES och har beviljats tillstånd att bedriva verksamhet genom filial här.

Svensk domstol eller annan myndighet får ta upp en ansökan om ett likvidationsförfarande *eller besluta om en resolutionsåtgärd*, endast om företaget eller institutet är hemmahörande i Sverige eller är hemmahörande utanför EES och har beviljats tillstånd att bedriva verksamhet genom filial här.

4 §

En rekonstruktionsåtgärd och ett likvidationsförfarande i en annan stat inom EES har verkan i Sverige i enlighet med vad som gäller i den staten. Rekonstruktörens eller förvaltarens behörighet gäller också här.

Rekonstruktörens eller förvaltarens behörighet *skall* anses styrkt genom förordnandet i original eller i bestyrkt kopia eller genom annat särskilt intyg. På begäran *skall* en svensk översättning tillhandahållas.

Rekonstruktörens eller förvaltarens behörighet *ska* anses styrkt genom förordnandet i original eller i bestyrkt kopia eller genom annat särskilt intyg. På begäran *ska* en svensk översättning tillhandahållas.

I 25 kap. lagen (2016:000) om resolution finns ytterligare bestämmelser om verkan av vissa beslut som fattats av en resolutionsmyndighet i en annan stat inom EES.

5 §

I ett svenskt likvidationsförfarande och i fråga om dess verkan tillämpas svensk lag, om inte annat följer av 6–15 §§.

I ett svenskt likvidationsförfarande och i fråga om dess verkan tillämpas svensk lag, om inte annat följer av 6–15 §§. *Detsamma gäller för svenska resolutionsåtgärder.*

6 §

Har någon före förfarandet en rätt till egendom i en annan stat inom EES som gäller mot företagets eller institutets borgenärer, påverkar förfarandet inte den rätten.

Har någon före förfarandet *eller resolutionsåtgärden* en rätt till egendom i en annan stat inom EES som gäller mot företagets eller institutets borgenärer, påverkar förfarandet *eller resolutionsåtgärden* inte den rätten.

7 §

I fråga om verkan av förfarandet på ett anställningsavtal tillämpas lagen i den stat inom EES som gäller för avtalet.

I fråga om verkan av förfarandet *eller resolutionsåtgärden* på ett anställningsavtal tillämpas lagen i den stat inom EES som gäller för avtalet.

8 §

I fråga om verkan av förfarandet på ett avtal om nyttjanderätt till eller förvärv av fast egendom tillämpas lagen i den stat inom EES där egendomen är belägen. Den lagen avgör också frågan om egendomen är fast eller lös.

I fråga om verkan av förfarandet *eller resolutionsåtgärden* på ett avtal om nyttjanderätt till eller förvärv av fast egendom tillämpas lagen i den stat inom EES där egendomen är belägen. Den lagen avgör också frågan om egendomen är fast eller lös.

9 §

I fråga om verkan av förfarandet på sådan rätt till fast egendom, skepp eller luftfartyg som följer av en anteckning i ett offentligt register tillämpas lagen i den stat inom EES där registret förs.

I fråga om verkan av förfarandet *eller resolutionsåtgärden* på sådan rätt till fast egendom, skepp eller luftfartyg som följer av en anteckning i ett offentligt register tillämpas lagen i den stat inom EES där registret förs.

10 §

I fråga om giltigheten av vissa förfoganden efter beslutet om förfarandet tillämpas lagen i den stat inom EES där fast egendom är belägen eller där ett register eller ett konto förs eller ett förvaringssystem finns. Detta gäller om ett företag eller ett institut mot ersättning förfogar över

I fråga om giltigheten av vissa förfoganden efter beslutet om förfarandet *eller resolutionsåtgärden* tillämpas lagen i den stat inom EES där fast egendom är belägen eller där ett register eller ett konto förs eller ett förvaringssystem finns. Detta gäller om ett företag eller ett institut mot ersättning förfogar över

1. fast egendom,
2. skepp eller luftfartyg till vilket rätten följer av en anteckning i ett offentligt register, eller
3. värdepapper för vars giltighet, eller för att ett förfogande över dem *skall* vara giltigt, det förutsätts att en anteckning görs i ett register eller på ett konto enligt lagen i en stat inom EES, eller i ett centralt förvaringssystem som regleras av lagen i en stat inom EES.

3. värdepapper för vars giltighet, eller för att ett förfogande över dem *ska* vara giltigt, det förutsätts att en anteckning görs i ett register eller på ett konto enligt lagen i en stat inom EES, eller i ett centralt förvaringssystem som regleras av lagen i en stat inom EES.

11 §

I fråga om verkan av förfarandet på en pågående rättegång som gäller egendom eller rättigheter som företaget eller institutet inte längre råder över tillämpas lagen i den stat inom EES där rättegången pågår.

I fråga om verkan av förfarandet *eller resolutionsåtgärden* på en pågående rättegång som gäller egendom eller rättigheter som företaget eller institutet inte längre råder över tillämpas lagen i den stat inom EES där rättegången pågår.

12 §¹

I fråga om verkan av förfarandet på sådan rätt som följer av ett avtal på en reglerad marknad för finan-

I fråga om verkan av förfarandet *eller resolutionsåtgärden* på sådan rätt som följer av ett avtal på en

¹ Senaste lydelse 2007:567.

siella instrument eller på ett avtal om avräkning eller återköp tillämpas den lag som gäller för avtalet.

reglerad marknad för finansiella instrument eller på ett avtal om avräkning eller återköp tillämpas den lag som gäller för avtalet.

Detta hindrar dock inte tillämpningen av 5 kap. 1 §, 11 kap. 3 och 5–7 §§ eller 13 kap. 11–16 §§ lagen (2016:000) om resolution.

13 §

I fråga om verkan av förfarandet när det gäller sådana finansiella instrument som avses i 5 kap. 3 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument tillämpas den lag som följer av nämnda paragraf.

I fråga om verkan av förfarandet på företagets eller institutets rättigheter och skyldigheter som deltagare i ett anmält avvecklingssystem tillämpas den lag som följer av 12 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden.

I fråga om verkan av förfarandet eller resolutionsåtgärden när det gäller sådana finansiella instrument som avses i 5 kap. 3 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument tillämpas den lag som följer av nämnda paragraf.

I fråga om verkan av förfarandet eller resolutionsåtgärden på företagets eller institutets rättigheter och skyldigheter som deltagare i ett anmält avvecklingssystem tillämpas den lag som följer av 12 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden.

16 §

Det som enligt svensk lag eller annan författning gäller i fråga om anteckning av beslut om konkurs i offentliga register gäller också när en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande har beslutats i en annan stat inom EES. Beslutet *skall* anmälas till Finansinspektionen som *skall* underrätta den som för respektive register.

Regeringen får meddela närmare föreskrifter om vad som *skall* framgå av anmälan om registrering.

Om det av lagen i en annan stat inom EES följer att ett svenskt likvidationsförfarande *skall* registreras där, *skall* förvaltaren se till att detta sker.

Det som enligt svensk lag eller annan författning gäller i fråga om anteckning av beslut om konkurs i offentliga register gäller också när en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande har beslutats i en annan stat inom EES. Beslutet *ska* anmälas till Finansinspektionen som *ska* underrätta den som för respektive register.

Regeringen får meddela närmare föreskrifter om vad som *ska* framgå av anmälan om registrering.

Om det av lagen i en annan stat inom EES följer att ett svenskt likvidationsförfarande *eller en svensk resolutionsåtgärd ska* registreras där, *ska* förvaltaren respek-

*tive Riksgäldskontoret se till att
detta sker.*

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

17 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att 1 kap. 5 §, 8 kap. 4 §, 15 kap. 11 §, 23 kap. 5 a, 12 och 15 §§ och 25 kap. 1 a § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya kapitel, 8 a, 8 b, 25 a och 25 b kap., sju nya paragrafer, 11 kap. 11 a §, 22 kap. 2 a §, 23 kap. 3 a och 3 b §§, 24 kap. 1 a §, 25 kap. 2 b och 2 c §§, samt närmast före 11 kap. 11 a § och 23 kap. 3 b § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 5 §¹

I denna lag betyder

1. *anknutet ombud*: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

a) marknadsföra investerings- eller sidotjänster,

b) ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investeringstjänster eller finansiella instrument,

c) placera finansiella instrument, eller

d) tillhandahålla investeringsrådgivning till kund avseende dessa instrument eller tjänster,

2. *behörig myndighet*: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

3. *börs*: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

4. *clearingdeltagare*: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

5. *clearingorganisation*: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. eller förordning (EU) nr 648/2012 att driva clearingverksamhet,

5. *clearingorganisation*: ett företag som har fått tillstånd enligt 19 kap. eller förordning (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU, att driva clearingverksamhet,

6. *clearingverksamhet*: fortlöpande verksamhet som består i att

¹ Senaste lydelse 2014:985.

a) på clearingdeltagarnas vägnar göra avräkningar i fråga om deras förpliktelser att leverera finansiella instrument eller att betala i svensk eller utländsk valuta,

b) träda in som motpart till både köpare och säljare av finansiella instrument, eller

c) på annat väsentligt sätt ansvara för att förpliktelserna avvecklas genom överförande av likvid eller instrument,

7. direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG, *senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU*,

7. direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG, *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU*,

8. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

9. *emittent*: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

10. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt värdepappersföretags etablering av flera driftställen i Sverige ska anses som en enda filial,

11. genomförandeförordningen: kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet,

11. genomförandeförordningen: kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet, *i den ursprungliga lydelsen*,

12. *handelsplattform*: ett multilateralt handelssystem (Multilateral Trading Facility, MTF) inom EES som drivs av ett värdepappersinstitut eller en börs och som sammanför ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredje man – inom systemet och i enlighet med icke skönsmåssiga regler – så att detta leder till avslut,

13. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

14. *investeringstjänster och investeringsverksamheter*: de tjänster och verksamheter som anges i 2 kap. 1 §,

15. kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

15. kapitalbas: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag,

16. koncern: detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

16. koncern:

a) i 8 a, 8 b och 25 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2016:000) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

17. kreditinstitut: bank, kreditmarknadsföretag och utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige,

18. kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

19. professionell kund: en sådan kund som avses i 8 kap. 16 eller 17 §,

20. reglerad marknad: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredje man – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönmässiga regler – så att detta leder till avslut,

21. sidotjänster: de tjänster som anges i 2 kap. 2 §,

22. sidoverksamheter:

a) för ett värdepappersbolag de verksamheter som anges i 2 kap. 3 och 4 §§,

b) för en börs de verksamheter som anges i 13 kap. 12 §, och

c) för en clearingorganisation de verksamheter som anges i 20 kap. 7 §.

23. startkapital: det kapital som för värdepappersföretag avses i artikel 4.51 i förordning (EU) nr 575/2013,

23. startkapital: det kapital som för värdepappersföretag avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

24. systematisk internhandlare: värdepappersinstitut som på ett organiserat, frekvent och systematiskt sätt handlar för egen räkning genom att utföra kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform,

25. utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

26. värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bank-aktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

27. värdepappersinstitut: värdepappersbolag, svenska kreditinstitut som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och utländska företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige,

28. värdepappersrörelse: verksamhet som består i att yrkesmässigt tillhandahålla investerings-tjänster eller utföra investerings-

28. värdepappersrörelse: verksamhet som består i att yrkesmässigt tillhandahålla investerings-tjänster eller utföra investerings-

verksamhet, och

29. öppenhetsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU.

verksamhet,

29. öppenhetsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU,

30. betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

31. blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

32. blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något annat land inom EES,

33. EES-institut: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

34. finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

35. finansiellt institut: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

36. finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt

holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

37. holdingföretag med blandad verksamhet: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

38. koncernåterhämtningsplan: en plan som upprättats av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en grupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående värdepappersbolags eller utländskt värdepappersföretags finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

39. krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

40. moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

41. moderinstitut inom EES: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

42. samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva grupp-baserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av värdepappersbolag och kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

43. tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

44. utländskt kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt 1 kap. 5 § första stycket 21 lagen om bank- och finansieringsrörelse, och

45. återhämtningsplan: en plan som upprättas av ett värdepappersbolag i syfte att vidta åtgärder som bolaget avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

8 kap.

4 §

Ett värdepappersbolag *skall* identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Bolaget *skall* se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Ett värdepappersbolag *ska* identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Bolaget *ska* se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Sådana värdepappersbolag som anges i 8 a kap. 1 § ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt samma kapitel.

Ett värdepappersbolag *skall* särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav *skall* bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för.

Bolaget *skall* utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

Ett värdepappersbolag *ska* särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav *ska* bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för.

Bolaget *ska* utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

8 a kap. Återhämtningsplaner

Kapitlets tillämpningsområde

1 § Detta kapitel är tillämpligt på värdepappersbolag enligt 2 kap. 1 § lagen (2016:000) om resolution.

Upprättande av en återhämtningsplan

2 § Ett värdepappersbolag ska upprätta en återhämtningsplan och vid behov uppdatera den.

Bolagets styrelse ska godkänna återhämtningsplanen. Den ska därefter lämnas in till Finansinspektionen.

Ett värdepappersbolag som är föremål för gruppbaserad tillsyn tillsammans med andra koncernföretag inom EES omfattas inte av skyldigheten enligt första och andra styckena.

Upprättande av en koncernåterhämtningsplan

3 § Ett värdepappersbolag som ingår i en koncern som står under gruppbaserad tillsyn ska omfattas av en koncernåterhämtningsplan som upprättas och uppdateras av moderföretaget inom EES. Ett sådant bolag ska upprätta en individuell återhämtningsplan om Finansinspektionen beslutar det. För en gränsöverskridande koncern ska ett sådant beslut fattas enligt 9 eller 10 §.

En koncernåterhämtningsplan ska identifiera åtgärder som kan bli nödvändiga att vidta på nivån för moderföretaget inom EES och i ett enskilt dotterföretag som omfattas av den gruppbaserade tillsynen.

Moderföretagets styrelse ska godkänna planen. Den ska därefter ges in till Finansinspektionen. För en gränsöverskridande koncern ska planen i stället ges in till den samordnande tillsynsmyndigheten. Om Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen sända över planen till berörda behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter.

Om ett moderföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 25 kap.

Krav på en återhämtningsplan

4 § Av innehållet i en återhämtningsplan och en koncernåterhämtningsplan ska det framgå att

1. de åtgärder som identifieras rimligen kan förväntas leda till att värdepappersbolaget eller koncernen kan bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft, och

2. planen och de åtgärder som identifieras i den rimligen kan förväntas bli genomförda snabbt och effektivt vid finansiell stress och utan att leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet.

En återhämtningsplan och en koncernåterhämtningsplan ska innehålla de ytterligare uppgifter som framgår av föreskrifter som meddelats med stöd av 13 § eller tekniska standarder beslutade av Europeiska kommissionen enligt artikel 5.10 i krishanteringsdirektivet.

De åtgärder som identifieras i en återhämtningsplan och en koncernåterhämtningsplan får inte leda till att det uppkommer väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett värdepappersbolag eller, i förekommande fall, ett annat koncernföretag som omfattas av planen.

Väsentliga brister eller hinder i en plan

5 § Finansinspektionen ska granska en återhämtningsplan för att bedöma om den uppfyller kraven i 4 §. Granskningen ska göras efter samråd med behöriga myndigheter i de länder inom EES där det finns en betydande filial.

Riksgäldskontoret ska ges tillfälle att granska planen i syfte att identifiera eventuella åtgärder i planen som skulle kunna inverka negativt på värdepappersbolagets möjlighet till resolution och lämna rekommendationer till Finansinspektionen.

Hur granskningen och bedömningen av en koncernåterhämtningsplan för en gränsöverskridande koncern ska gå till framgår av 9–12 §§. Bestämmelserna i 6–8 §§ om värdepappersbolag gäller även för moderföretag inom EES som inte är värdepappersbolag, om granskningen avser en koncernåterhämtningsplan.

6 § Finansinspektionen ska underrätta värdepappersbolaget om utfallet av granskningen.

Om Finansinspektionen finner väsentliga brister i en återhämtningsplan eller väsentliga hinder mot att genomföra åtgärderna i återhämtningsplanen, ska inspektionen underrätta värdepappersbolaget om vilka väsentliga brister eller hinder myndigheten identifierar och ge bolaget tillfälle att yttra sig över bedömningen. Om värdepappersbolagets yttrande inte leder till att inspektionen ändrar sin bedömning, ska inspektionen förelägga bolaget att inom två månader lämna in en ändrad plan som åtgärdar de brister eller hinder som inspektionen identifierat. På värdepappersbolagets begäran får Finansinspektionen besluta att förlänga denna tid med ytterligare en månad.

7 § Om ett värdepappersbolag inte följer inspektionens föreläggande eller om de ändringar som värdepappersbolaget gjort inte undanröjer de väsentliga bristerna eller hindren, ska Finansinspektionen

1. förelägga värdepappersbolaget att göra konkreta ändringar i återhämtningsplanen för att undanröja de väsentliga bristerna eller hindren, eller

2. om sådana ändringar inte på ett adekvat sätt kan åtgärda bristerna eller hindren, förelägga värdepappersbolaget att identifiera vilka ändringar av sin affärsverksamhet som det kan göra för att undanröja de väsentliga bristerna eller hindren.

8 § Om Finansinspektionen efter ett föreläggande enligt 7 § bedömer att det inte längre finns väsentliga brister i en återhämtningsplan eller väsentliga hinder mot att genomföra planen, ska inspektionen underrätta bolaget om detta.

Om det trots ett föreläggande enligt 7 § fortfarande finns väsentliga brister i en återhämtningsplan eller väsentliga hinder mot att genomföra planen, får Finansinspektionen förelägga värdepappersbolaget att

1. reducera riskprofilen i bolaget, även likviditetsrisken,

2. möjliggöra kapitaliseringsåtgärder i rätt tid,

3. se över bolagets strategi och struktur,

4. vidta ändringar i finansieringsstrategin för att förstärka motståndskraften i kärnaffärsområdena och de kritiska verksamheterna, eller

5. vidta förändringar i bolagets styrningsstruktur.

Vid bedömningen av vilka åtgärder som är nödvändiga och proportionerliga ska hänsyn tas till hur allvarliga bristerna och hindren är och den effekt som åtgärderna skulle ha på värdepappersbolagets affärsverksamhet.

Överenskommelser om en koncernåterhämtningsplan för en gränsöverskridande koncern

9 § När Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen se till att samråd sker med sådana behöriga myndigheter som avses i artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet och de myndigheter som ansvarar för betydande filialer.

Inom fyra månader från det att Finansinspektionen eller en annan samordnande tillsynsmyndighet har överlämnat en koncernåterhämtningsplan till de myndigheter som anges i 3 § tredje stycket, ska inspektionen försöka komma överens med behöriga myndigheter som ingår i tillsynskollegiet för koncernen om

1. granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen,

2. huruvida en återhämtningsplan ska upprättas för ett individuellt värdepappersbolag eller ett utländskt värdepappersföretag som ingår i koncernen, och

3. tillämpningen av åtgärder som avses i artikel 6.5 och 6.6 i krishanteringsdirektivet för att komma till rätta med väsentliga brister i planen eller väsentliga hinder mot att genomföra den.

Om myndigheterna kommer överens, ska Finansinspektionen i enlighet med överenskommelsen fatta de beslut som behövs.

10 § Om en överenskommelse inte har träffats inom fyra månader, ska Finansinspektionen i egenskap av samordnande myndighet fatta beslut om

1. granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen,
2. huruvida en återhämtningsplan ska upprättas för ett individuellt värdepappersbolag i koncernen som står under inspektionens tillsyn, och
3. åtgärder som moderföretaget inom EES eller ett värdepappersbolag som står under inspektionens tillsyn ska vidta för att komma till rätta med väsentliga brister i planen eller väsentliga hinder mot att genomföra den.

Om Finansinspektionen inte är samordnande myndighet, ska inspektionen ensam fatta beslut enligt första stycket 2 och 3 beträffande värdepappersbolag i koncernen som står under inspektionens tillsyn.

När Finansinspektionen fattar beslut om koncernåterhämtningsplanen enligt första stycket 1 och 3, ska inspektionen beakta synpunkter och reservationer från de övriga behöriga myndigheterna.

11 § Om någon eller några av de behöriga myndigheterna inom fyra månader från det att Finansinspektionen eller en annan samordnande tillsynsmyndighet har överlämnat återhämtningsplanen enligt 9 § andra stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska inspektionen skjuta upp sitt beslut enligt 10 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten. Om Europeiska bankmyndigheten inte har fattat ett beslut inom en månad, får inspektionen fatta beslut enligt 10 §.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten efter det att fyramånadersfristen har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten bara om det rör

1. bedömningen av koncernåterhämtningsplanen, eller
2. sådana åtgärder som anges i 8 § andra stycket 1, 2 eller 4.

12 § Ett beslut enligt 9 § som fattas av en utländsk samordnande tillsynsmyndighet efter en överenskommelse med behöriga myndigheter eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom de tidsfrister som anges i 9 § gäller i Sverige.

Bemyndigande

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om innehållet i en återhämtningsplan enligt 2 § och en koncernåterhämtningsplan enligt 3 §, när planerna ska upprättas och hur ofta de ska uppdateras.

8 b kap. Avtal om koncerninternt finansiellt stöd

Definitioner

1 § I detta kapitel betyder

1. *finansiellt stöd*: penninglån, utställande av garanti, ställande av säkerhet eller en kombination av dessa stödformer, och

2. *koncerninternt finansiellt stöd*: finansiellt stöd som lämnas av ett företag till ett annat i samma koncern när det mottagande företaget uppfyller förutsättningarna för ingripande enligt 25 kap. 2 b §.

Vilka som får ingå avtal om koncerninternt finansiellt stöd

2 § Ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd får ingås mellan å ena sidan ett moderinstitut i en medlemsstat, ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerat inom EES, och å andra sidan ett dotterföretag.

Ett företag som anges i första stycket och som uppfyller förutsättningarna för ingripande enligt 25 kap. 2 b §, får inte ingå ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd.

Myndighets godkännande av avtal om finansiellt stöd

3 § Innan ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd ingås, ska en ansökan om godkännande av avtalet göras till Finansinspektionen, om inspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten för den koncern som avtalet gäller.

Finansinspektionen ska skyndsamt lämna information om ansökan till de behöriga myndigheterna för varje part i avtalet.

Moderinstitutet inom EES ansvarar för att ansökan görs.

4 § Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företags intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav

som gäller enligt artikel 104.2 i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

5 § Finansinspektionen ska överlämna varje avtal som inspektionen godkänt, och ändringar av sådana avtal, till Riksgäldskontoret.

Avtalsparternas godkännande av avtal om finansiellt stöd

6 § Innan beslut fattas om att ingå ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, ska bolagsstämman eller motsvarande organ i samtliga företag som är parter i avtalet om koncerninternt finansiellt stöd godkänna avtalet.

7 § Ett beslut enligt 6 § ska innehålla ett bemyndigande för styrelsen att besluta om att lämna eller ta emot koncerninternt finansiellt stöd.

8 § Ett beslut av styrelsen i det stödgivande företaget om att lämna koncerninternt finansiellt stöd ska innehålla följande uppgifter:

1. de överväganden som gjorts,
2. för vilket ändamål stödet lämnas, och
3. hur stödet uppfyller de krav som anges i 4 §.

9 § Styrelsen i det stödmottagande företaget ska besluta om mottagande av koncerninternt finansiellt stöd.

10 § Styrelsen i ett företag som är part i ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd ska årligen rapportera till bolagsstämman eller motsvarande organ om vilka åtgärder som vidtagits med anledning av det avtal om sådant stöd som bolagsstämman eller motsvarande organ godkänt.

Anmälan om givande av stöd

11 § Innan något koncerninternt finansiellt stöd lämnas, ska styrelsen i det stödgivande företaget göra en anmälan till Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten.

Om Finansinspektionen inte är behörig myndighet för det stödmottagande företaget, ska styrelsen i det stödgivande företaget även göra en anmälan enligt första stycket till den behöriga myndigheten för det stödmottagande företaget.

Anmälan enligt första stycket ska även göras till den samordnande myndigheten, om denna myndighet inte samtidigt är behörig myndighet för det stödgivande eller för det stödmottagande företaget.

Om det stödgivande företaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 25 kap.

12 § En anmälan enligt 11 § ska innehålla styrelsens beslut enligt 8 § och en detaljerad beskrivning av det avtal om koncerninternt finansiellt stöd som anmälan avser samt en kopia av avtalet.

13 § Finansinspektionen ska fatta beslut om att förbjuda, begränsa eller godkänna ett koncerninternt finansiellt stöd enligt en anmälan enligt 11 §, om inspektionen är behörig myndighet för det stödgivande företaget.

14 § Ett beslut av Finansinspektionen att godkänna, förbjuda eller begränsa det finansiella stödet ska omedelbart anmälas till den samordnande tillsynsmyndigheten, den behöriga myndigheten för det stödmottagande företaget och Europeiska bankmyndigheten.

15 § Om Finansinspektionen inom fem arbetsdagar, räknat från den dag då inspektionen tog emot en fullständig anmälan enligt 11 § inte har fattat ett beslut enligt 13 §, får stödet lämnas i enlighet med villkoren i det anmälda avtalet.

Offentliggörande av avtalet

16 § Styrelsen i varje företag som ingått ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd ska offentliggöra att företaget ingått ett sådant avtal och vilka som är parter i avtalet. Styrelsen ska även offentliggöra en översiktlig beskrivning av avtalsinnehållet.

Styrelsen ska minst en gång om året uppdatera den information som offentliggörs.

Bemyndiganden

17 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. innehållet i ansökan om godkännande av avtal gällande koncerninternt finansiellt stöd enligt 3 § första stycket,
2. innehållet i en anmälan om godkännande av avtal gällande koncerninternt finansiellt stöd enligt 11 §,
3. vad det beslut som styrelsen i det stödgivande företaget fattar enligt 8 § ska innehålla, och
4. offentliggörandet av information enligt 16 §.

Regeringen får även meddela föreskrifter om Finansinspektionens handläggning av ansökan om godkännande av avtal gällande koncerninternt finansiellt stöd enligt detta kapitel och av anmälan om givande av sådant stöd.

11 kap.***Hinder mot handel******11 a §***

En värdepappersinstitut ska avslå en ansökan om att ett finansiellt instrument ska handlas på en handelsplattform eller besluta att ett finansiellt instrument inte längre ska handlas på en handelsplattform, om Riksgäldskontoret begär det enligt 14 kap. 3 § första stycket 2 lagen (2016:000) om resolution eller en utländsk resolutionsmyndighet begär det enligt nationell lagstiftning som genomför artikel 64.1 c i krishanteringsdirektivet.

15 kap.**11 §**

En börs *skall* avslå en begäran om upptagande till handel eller besluta att ett finansiellt instrument inte längre *skall* vara upptaget till handel (avnotering), om instrumentet inte uppfyller de krav som gäller för upptagande till handel eller om emittenten allvarligt åsidosätter sina förpliktelser enligt denna lag eller någon annan författning. Avnotering av ett finansiellt instrument som har tagits upp till handel *skall* även ske på begäran av den efter vars begäran instrumentet har tagits upp till handel. Om det är lämpligt från allmän synpunkt, får avnotering skjutas upp.

En börs *ska* avslå en begäran om upptagande till handel eller besluta att ett finansiellt instrument inte längre *ska* vara upptaget till handel (avnotering), om instrumentet inte uppfyller de krav som gäller för upptagande till handel eller om emittenten allvarligt åsidosätter sina förpliktelser enligt denna lag eller någon annan författning *eller om Riksgäldskontoret begär det enligt 14 kap. 3 § första stycket 1 lagen (2016:000) om resolution eller en utländsk resolutionsmyndighet begär det enligt nationell lagstiftning som genomför artikel 64.1 c i krishanteringsdirektivet.* Avnotering av ett finansiellt instrument som har tagits upp till handel *ska* även ske på begäran av den efter vars begäran instrumentet har tagits upp till handel. Om det är lämpligt från allmän synpunkt, får avnotering skjutas upp.

Avnotering får inte beslutas utan att emittenten har fått tillfälle att yttra sig över det som har tillförts ärendet genom någon annan än emittenten själv, om det inte är uppenbart obehövt eller om beslutet inte kan skjutas upp.

En börs *skall* omedelbart offentliggöra ett beslut om avnotering och

En börs *ska* omedelbart offentliggöra ett beslut om avnotering och

informera Finansinspektionen om beslutet. Inspektionen *skall* därefter underrätta övriga behöriga myndigheter inom EES om beslutet.

informera Finansinspektionen om beslutet. Inspektionen *ska* därefter underrätta övriga behöriga myndigheter inom EES om beslutet.

22 kap.

2 a §

Finansinspektionen ska pröva om förutsättningarna i 2 § första eller andra stycket om handelsstopp är uppfyllda, om Riksgäldskontoret begär det enligt 14 kap. 3 § första stycket 3 lagen (2016:000) om resolution eller en utländsk resolutionsmyndighet begär det enligt nationell lagstiftning som genomför artikel 64.1 c i krishanteringsdirektivet.

23 kap.

3 a §

Ett värdepappersbolag och ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 lagen (2016:000) om resolution ska underrätta Finansinspektionen om det fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Finansinspektionen ska omedelbart informera Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter om underrättelsen.

Om företaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt första stycket, ska Finansinspektionen ingripa enligt 25 kap.

Register över avtal

3 b §

Riksgäldskontoret får besluta att ett värdepappersbolag ska upprätta register över sina finansiella avtal och andra avtal som kan få väsentlig betydelse vid resolution.

5 a §²

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 58a, 62.1, 62.2 och 62.3 i direktivet om marknader för finansiella instrument och artikel 25.2a i öppenhetsdirektivet.

*Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 8.3 andra stycket, 8.4 andra stycket, 20.7 och 30.5–30.7 i kris-
hanteringsdirektivet.*

*Finansinspektionen får även begära att Europeiska bankmyndigheten bistår de behöriga myndigheterna med att nå en överens-
kommelse i de fall som framgår av artiklarna 8.2 tredje stycket, 20.5 andra stycket, 25.4 och 30.4 andra stycket i kris-
hanteringsdirektivet.*

12 §³

Värdepappersinstitut, börser, clearingorganisationer samt sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

*Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansö-
ningar, anmälningar och underrät-
telser enligt denna lag.*

15 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får med-
dela föreskrifter om

1. vilka upplysningar ett företag
skall lämna till Finansinspektionen
enligt 2 § första stycket och när
upplysningarna *skall* lämnas,
2. hur uppgiftsskyldigheten
enligt 3 § *skall* fullgöras,

1. vilka upplysningar ett företag
ska lämna till Finansinspektionen
enligt 2 § första stycket och när
upplysningarna *ska* lämnas,
2. hur uppgiftsskyldigheten
enligt 3 § *ska* fullgöras,
3. vilka värdepappersbolag som

² Senaste lydelse 2012:197.

³ Senaste lydelse 2014:491.

ska upprätta register som avses i 3 b §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid värdepappersbolaget ska ge in registren för olika typer av avtal,

3. löpande bokföring, årsbokslut och årsredovisning hos börser, clearingorganisationer samt sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, samt

4. sådana avgifter för tillsyn som avses i 12 och 13 §§.

4. löpande bokföring, årsbokslut och årsredovisning hos börser, clearingorganisationer samt sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, samt

5. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underrättelser som avses i 12 och 13 §§.

24 kap.

1 a §

Bestämmelserna i 2, 4 och 5 §§ gäller inte vid beslut om överföring, minskning eller konvertering enligt 6 kap., 16 kap., 17 kap. eller 21 kap. lagen (2016:000) om resolution.

25 kap.

1 a §⁴

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i företaget samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 8 kap. 3–6, 8, 8 e, 9 eller 11 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 8 kap. 42 § 2, 4 och 6,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen, i strid

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

⁴ Senaste lydelse 2015:186.

med artikel 99.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen*,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen*,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen*,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen*,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen*,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen*,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen*,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i *tillsynsförordningen*,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i *tillsynsförordningen*,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i *tillsynsförordningen*,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i *tillsynsförordningen*,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i *tillsynsförordningen*,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i *tillsynsförordningen*,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i *tillsynsförordningen*,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3

och 451.1 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen,*

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i *förordning (EU) nr 575/2013, i den ursprungliga lydelsen,* när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, *eller*

16. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda.

och 451.1 i *tillsynsförordningen,*

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i *tillsynsförordningen,* när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

16. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

17. i strid med 8 a kap. 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan,

18. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

19. i strid med 23 kap. 3 a § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera, *eller*

20. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2016:000) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktksamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

2 b §

När Finansinspektionen har anledning att ingripa mot ett värdepappersbolag enligt 1 eller 4 § och överträdelserna är av sådan art eller omfattning att det finns skäl att anta att värdepappersbolaget kan komma att omfattas av resolution enligt lagen (2016:000) om resolution, ska Finansinspektionen underrätta Riksgäldskontoret och Sveriges riksbank om detta. Finansinspektionen ska också lämna de uppgifter till Riksgäldskontoret som myndigheten behöver för att förbereda sådana åtgärder som avses i den lagen.

Finansinspektionen ska även underrätta värdepappersbolaget om inspektionen anser att en ökning av kapitalet i värdepappersbolaget är nödvändig för att bolaget inte ska fallera.

2 c §

Om Finansinspektionen ingriper mot ett värdepappersbolag när förutsättningarna i 2 b § är uppfyllda, ska inspektionen i beslutet ange att ingripandet är en sådan krisavvärande åtgärd som avses i lagen (2016:000) om resolution.

25 a kap. Tillfällig förvaltning

Utseende av tillfällig förvaltare

1 § Finansinspektionen får utse en eller flera tillfälliga förvaltare för ett värdepappersbolag, om det finns skäl att anta att värdepappersbolaget kan komma att bli föremål för ett sådant resolutionsförfarande som avses i lagen (2016:000) om resolution, och

1. värdepappersbolaget har en finansiell situation som föranlett Finansinspektionen att ingripa enligt 25 kap. 1, 2 eller 4 § utan att den finansiella situationen väsentligen förbättrats efter ingripandet, och inga

andra åtgärder bedöms tillräckliga för att komma tillrätta med situationen, eller

2. Finansinspektionen har meddelat värdepappersbolaget en varning enligt 25 kap. 1 §.

Finansinspektionen får besluta att den tillfälliga förvaltaren ska träda i styrelsens och den verkställande direktörens ställe eller arbeta tillsammans med styrelsen och den verkställande direktören.

Ett beslut om att förvaltaren ska träda i styrelsens och den verkställande direktörens ställe ska offentliggöras och registreras hos Bolagsverket.

2 § Finansinspektionen ska i beslutet om att utse en tillfällig förvaltare beskriva förvaltarens uppdrag och ange eventuella villkor för uppdraget.

När en tillfällig förvaltare utses för att arbeta tillsammans med styrelsen och den verkställande direktören, får Finansinspektionen föreskriva att vissa beslut eller åtgärder ska föregås av samråd med eller samtycke från förvaltaren.

Åsidosätter styrelsen eller den verkställande direktören kravet på samråd eller samtycke som anges i andra stycket inverkar detta inte på rättshandlingens giltighet.

3 § Den tillfälliga förvaltaren får inte kalla till bolagsstämma i värdepappersbolaget utan medgivande från Finansinspektionen.

4 § Den som utses till tillfällig förvaltare ska uppfylla samma krav på lämplighet som enligt 3 kap. 1 § första stycket 5 gäller för styrelseledamot och verkställande direktör.

Den som står i sådant förhållande till värdepappersbolaget att det kan rubba förtroendet för att han eller hon ska utföra sitt uppdrag opartiskt får inte vara tillfällig förvaltare. Det får inte heller i övrigt finnas någon omständighet som medför att förtroendet för hans eller hennes opartiskhet kan rubbas.

Förvaltaren ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om omständigheter som kan medföra jäv för honom eller henne.

Tiden för förvaltningen

5 § Finansinspektionen ska förordna den tillfälliga förvaltaren för en viss tid, dock högst ett år. Tiden får förlängas med högst ett år åt gången.

Entledigande av tillfällig förvaltare

6 § Finansinspektionen får, med omedelbar verkan, skilja den tillfälliga förvaltaren från sitt uppdrag. Om en tillfällig förvaltare begär att få bli entledigad och visar skäl till det, ska Finansinspektionen entlediga förvaltaren.

25 b kap. Beslut om vissa ingripanden och tillfällig förvaltning avseende gränsöverskridande koncerner

1 § När Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet, ska inspektionen underrätta Europeiska bankmyndigheten och samråda med

de behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet för koncernen, om moderföretaget inom EES har gjort sig skyldigt till en överträdelse

1. som är av sådan art eller omfattning som anges i 25 kap. 2 b §, eller
2. som innebär att förutsättningarna för att utse en tillfällig förvaltare enligt 25 a kap. är uppfyllda.

När en underrättelse har lämnats, får Finansinspektionen besluta om att vidta en åtgärd. När Finansinspektionen fattar ett sådant beslut, ska inspektionen beakta synpunkter som framförts av de behöriga myndigheterna och de effekter som beslutet kan få på den finansiella stabiliteten i de berörda länderna inom EES.

2 § Finansinspektionen ska samråda med den samordnande tillsynsmyndigheten, när inspektionen i en sådan situation som anges i 1 § första stycket avser att vidta åtgärder mot ett dotterföretag till ett moderföretag inom EES.

När samråd har skett, får Finansinspektionen besluta om att vidta en åtgärd. När Finansinspektionen fattar beslutet, ska inspektionen beakta de synpunkter som har framförts av den samordnande tillsynsmyndigheten och, i förekommande fall, av andra behöriga myndigheter. Inspektionen ska också beakta de effekter som beslutet kan få på den finansiella stabiliteten i de berörda länderna inom EES.

3 § Om både Finansinspektionen och andra behöriga myndigheter avser att vidta åtgärder mot företag i samma koncern, ska Finansinspektionen inom fem dagar från en underrättelse enligt 1 § från den samordnande tillsynsmyndigheten, försöka komma överens med den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga behöriga myndigheter, om att åtgärderna ska samordnas eller om att samma tillfälliga förvaltare ska utses för företagen.

Om myndigheterna kommer överens, ska Finansinspektionen i enlighet med överenskommelsen fatta de beslut som behövs.

Första och andra styckena gäller också när Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet.

4 § Om en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats inom fem dagar från underrättelsen, får Finansinspektionen fatta beslut om vilka åtgärder enligt 1 eller 2 § som ska vidtas.

När Finansinspektionen prövar en fråga som avses i första stycket, ska inspektionen beakta de synpunkter som framförts av de behöriga myndigheterna och de effekter som beslutet kan få på den finansiella stabiliteten i de berörda länderna inom EES.

5 § Om någon behörig myndighet före utgången av samrådsperioden enligt 1 eller 2 § eller utgången av den femdagarsperiod som anges i 3 § har hänskjutit ett ärende om krisavvärjande åtgärder till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut enligt 1, 2, 3 eller 4 § med tre dagar och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma

förordning. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

De krisavvärjande åtgärder som omfattas av första stycket är krav om att

1. företagets ledning vidtar vissa åtgärder för att stärka företagets finansiella ställning,
2. företagets ledning upprättar en förhandlingsplan om skuldomläggning, eller
3. företaget ska ändra sina juridiska eller operativa strukturer.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett sådant ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 23 kap. 5 a § efter det att femdagarsfristen har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

18 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs i fråga om offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

dels att 30 kap. 12, 13 och 30 §§ och rubriken närmast före 12 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas sex nya paragrafer, 30 kap. 8 b §, 12 a–12 d §§ och 13 a §, och närmast före 12 a § och 12 c § två nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

8 b §

Sekretess enligt 4 § första stycket hindrar inte att en uppgift lämnas till en enskild som deltar i ett resolutionsförfarande enligt lagen (2016:000) om resolution, om uppgiften behövs för att planera eller utföra en resolutionsåtgärd.

Statligt stöd till kreditinstitut

Statligt stöd till kreditinstitut samt statliga stabiliseringsverktyg

12 §

Sekretess gäller i ärende enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut, till dess ärendet har slutförts

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållande hos den som ärendet avser, och

2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

I ett avslutat ärende som avses i första stycket gäller sekretess

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållande hos den som ärendet avser, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs, och

2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

Sekretessen gäller inte beslut i ärende.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Sekretess gäller i ärende enligt lagen (2016:000) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut och i ärende enligt 22 kap. lagen (2016:000) om resolution, till dess ärendet har slutförts

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som ärendet avser, och

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som ärendet avser, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs, och

Resolution*12 a §*

Sekretess gäller i ärende om resolution enligt lagen (2016:000) om resolution, till dess ärendet har slutförts

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som ärendet avser, och

2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

I ett avslutat ärende som avses i första stycket gäller sekretess

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som ärendet avser, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs, och

2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

Sekretessen gäller inte beslut i ärende.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

12 b §

Sekretess gäller i andra ärenden enligt lagen (2016:000) om resolution än de som avses i 12 och 12 a §§

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som ärendet avser, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs, och

2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Sekretessbrytande bestämmelser*12 c §*

Sekretess enligt 12 a och 12 b §§ hindrar inte att en uppgift lämnas till en enskild som deltar i ett resolutionsförfarande enligt lagen (2016:000) om resolution, om uppgiften behövs för att planera eller utföra en resolutionsåtgärd.

12 d §

Sekretess enligt 12 a § andra stycket hindrar inte att en uppgift lämnas ut till en konkursförvaltare eller en likvidator enligt vad som föreskrivs i 28 kap. 6 § lagen (2016:000) om resolution.

13 §

Får en myndighet i ett ärende som avses i 12 § en uppgift som är sekretessreglerad i 31 kap. 1 § första stycket eller 31 kap. 2 § från Riksbanken eller Riksgäldskontoret, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även i ärendet. Sekretessen gäller dock inte om uppgiften ingår i ett beslut av den mottagande myndigheten.

Får en myndighet i ett ärende som avses i 12, 12 a eller 12 b § en uppgift som är sekretessreglerad i 31 kap. 1 § första stycket eller 31 kap. 2 § från Riksbanken eller Riksgäldskontoret, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även i ärendet. Sekretessen gäller dock inte om uppgiften ingår i ett beslut av den mottagande myndigheten.

13 a §

Får en myndighet en uppgift som är sekretessreglerad i 12 a eller 12 b § från en annan myndighet, blir 12 a eller 12 b § tillämplig på uppgiften även hos den mottagande myndigheten.

30 §¹

Den tystnadsplikt som följer av 2 § första stycket första meningen, 4 § första stycket 2, 4 a § första stycket 2, 4 b §, 12 § första stycket och andra stycket 2, 13 §, 15 § första stycket 2, 23 § första stycket

Den tystnadsplikt som följer av 2 § första stycket första meningen, 4 § första stycket 2, 4 a § första stycket 2, 4 b §, 12 § första stycket och andra stycket 2, 12 a § första stycket och andra stycket 2, 12 b §

¹ Senaste lydelse 2014:987.

2 och 27 § första stycket 2 och den tystnadsplikt som följer av ett förbehåll som gjorts med stöd av 9 § andra meningen, 14 § andra meningen, 26 § andra meningen eller 29 § andra meningen inskränker rätten enligt 1 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 2 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter.

första stycket 2, 13 §, 15 § första stycket 2, 23 § första stycket 2 och 27 § första stycket 2 och den tystnadsplikt som följer av ett förbehåll som gjorts med stöd av 9 § andra meningen, 14 § andra meningen, 26 § andra meningen eller 29 § andra meningen inskränker rätten enligt 1 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 2 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter.

Den tystnadsplikt som följer av 24 § inskränker rätten att meddela och offentliggöra uppgifter, när det är fråga om uppgift om andra ekonomiska eller personliga förhållanden än affärs- och driftförhållanden för den som trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som är föremål för myndighetens verksamhet.

Den tystnadsplikt som följer av 18 § inskränker rätten att meddela och offentliggöra uppgifter, när det är fråga om uppgift om en enskilds personliga förhållanden vars röjande kan vålla allvarligt men.

1. Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för ärenden enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut.

Utskottets lagförslag

1 Ändring i regeringens förslag till lag om resolution

Regeringens förslag

Utskottets förslag

1 kap.

2 §

Innehållet i denna lag är uppdelat enligt följande.

AVDELNING I. INLEDANDE BESTÄMMELSER

1 kap. – Övergripande om lagen

2 kap. – Definitioner

AVDELNING II. ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBEREDA RESOLUTION OCH UNDVIKA FALLISSEMANG

3 kap. – Resolutionsplaner

4 kap. – Minimikravet på nedskrivningsbara skulder

5 kap. – Ytterligare åtgärder för att förbereda resolution och undvika fallissemang

6 kap. – Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution

7 kap. – Värdering

AVDELNING III. RESOLUTION

8 kap. – Inledande av resolution

9 kap. – Beslutsförfarande för gränsöverskridande koncerner

10 kap. – Följder av ett beslut om resolution för ägare och ledning

11 kap. – Hinder mot exekutiva åtgärder och rättshandlingar knutna till resolution

12 kap. – Om resolutionsåtgärder

12 kap. – Resolutionsåtgärder

13 kap. – Beslut om ändring av vissa avtalsvillkor och om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter och att utöva vissa rättshandlingar

14 kap. – Kompletterande befogenheter

15 kap. – Särskild förvaltare

16 kap. – Åtgärder mot ägare

17 kap. – Försäljningsverktyget

18 kap. – Broinstitutsverktyget

19 kap. – Avskiljandeverktyget

20 kap. – Kompletterande befogenheter vid överföring

21 kap. – Skuldnedskrivningsverktyget

22 kap. – De statliga stabiliseringsverktygen

23 kap. – Skyddsåtgärder

24 kap. – Konkurs, likvidation och avslutande av resolution

25 kap. – Verkan av vissa beslut fattade av resolutionsmyndigheter i andra länder inom EES

26 kap. – Erkännande och verkställighet av resolution i tredjeland

- 27 kap. – Finansiering av resolution
 AVDELNING IV. AVSLUTANDE BESTÄMMELSER
 28 kap. – Samarbete och informationsutbyte
 29 kap. – Bemyndiganden
 30 kap. – Överklagande och verkställighet av beslut m.m.

3 kap.

19 §

Av en överenskommelse enligt 18 § ska det framgå vad den grundas på. Om Riksgäldskontoret är den samordnande resolutionsmyndigheten, ska myndigheten överlämna <i>övernenskommelsen</i> till moderföretaget inom EES.	Av en överenskommelse enligt 18 § ska det framgå vad den grundas på. Om Riksgäldskontoret är den samordnande resolutionsmyndigheten, ska myndigheten överlämna <i>överenskommelsen</i> till moderföretaget inom EES.
--	---

Riksgäldskontoret ska fatta de beslut som följer av överenskommelsen.

7 kap.

4 §

Tillsammans med värderingen ska följande information lämnas såsom den framgår av företagets räkenskapsinformation:

1. en uppdaterad balansräkning och en rapport över den finansiella ställningen för företaget,
2. en analys av tillgångarnas bokföringsmässiga värde, och
3. en förteckning över utestående skulder i och utanför balansräkningen, med angivande av respektive skulds prioritet enligt förmånsrättslagen (1970:979).

Till grund för ett beslut enligt 3 § får vid behov den information som ska lämnas tillsammans med värderingen enligt första stycket 2 kompletteras med en analys av värdet av tillgångarna och <i>skulderna</i> i företaget med utgångspunkt i marknadsvärdet.	Till grund för ett beslut enligt 3 § får vid behov den information som ska lämnas tillsammans med värderingen enligt första stycket 2 kompletteras med en analys av värdet av tillgångarna och <i>förpliktelse</i>erna i företaget med utgångspunkt i marknadsvärdet.
---	--

27 kap.

13 §

Avgiftsskyldiga ska betala årliga resolutionsavgifter. De sammanlagda resolutionsavgifterna för ett år ska uppgå till 0,09 procent av det totala underlag för samtliga avgiftsskyldiga som beräknas enligt 14 § (avgiftsunderlaget).

Om inte annat följer av tredje stycket fastställs den resolutionsavgift som en avgiftsskyldig ska betala i enlighet med förordningen om resolutionsavgifter.

Det som i artiklarna 4.1, 12.1, 6–9, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i	Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i
---	---

förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer och värdepappersbolag som omfattas av definitionen i artikel 96.1 a eller b i tillsynsförordningen eller som bedriver verksamhet nr 8 i avsnitt A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, men som inte bedriver verksamheterna nr 3 eller 6 i samma avsnitt i den bilagan. För en sådan avgiftsskyldig ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.

Resolutionsavgift ska betalas så länge som behållningen i resolutionsreserven vid utgången av det år avgiften avser understiger tre procent av de garanterade insättningarna.

förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer och värdepappersbolag som omfattas av definitionen i artikel 96.1 a eller b i tillsynsförordningen eller som bedriver verksamhet nr 8 i avsnitt A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, men som inte bedriver verksamheterna nr 3 eller 6 i samma avsnitt i den bilagan. För en sådan avgiftsskyldig ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.

30 kap.

2 §

En värdering som utförs enligt 7 kap. 1 § får endast överklagas i samband med överklagande av det beslut om åtgärd för vilken värderingen ligger till grund.

En värdering som utförs enligt 7 kap. får endast överklagas i samband med överklagande av det beslut om åtgärd för vilken värderingen ligger till grund.

2 Ändring i regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Regeringens förslag

Utskottets förslag

6 a kap.

1 §

Ett kreditinstitut ska upprätta en återhämtningsplan och vid behov uppdatera den.

Kreditinstitutets styrelse ska godkänna återhämtningsplanen. Den ska därefter lämnas in till <i>Finansinspektionen</i> .	Kreditinstitutets styrelse ska godkänna återhämtningsplanen. Den ska därefter, <i>vid den tidpunkt Finansinspektionen bestämmer</i> , lämnas in till <i>inspektionen</i> .
--	--

Ett kreditinstitut som är föremål för gruppbaserad tillsyn tillsammans med andra koncernföretag inom EES omfattas inte av skyldigheten enligt första och andra styckena.

2 §

Ett kreditinstitut som ingår i en koncern som står under gruppbaserad tillsyn ska omfattas av en koncernåterhämtningsplan som ska upprättas och uppdateras av moderföretaget inom EES. Ett sådant kreditinstitut ska upprätta en individuell återhämtningsplan om Finansinspektionen beslutar det. Om kreditinstitutet ingår i en gränsöverskridande koncern, ska ett sådant beslut fattas enligt 8 eller 9 §.

En koncernåterhämtningsplan ska identifiera åtgärder som kan bli nödvändiga att vidta på nivån för moderföretaget inom EES och i ett enskilt dotterföretag som omfattas av den gruppbaserade tillsynen.

Moderföretagets styrelse ska godkänna planen. Den ska därefter ges in till <i>Finansinspektionen</i> . För en gränsöverskridande koncern ska den i stället ges in till den samordnande tillsynsmyndigheten. Om Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen överlämna planen till berörda behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter.	Moderföretagets styrelse ska godkänna planen. Den ska därefter, <i>vid den tidpunkt Finansinspektionen bestämmer</i> , ges in till <i>inspektionen</i> . För en gränsöverskridande koncern ska den i stället ges in till den samordnande tillsynsmyndigheten. Om Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen överlämna planen till berörda behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter.
---	---

Om ett moderföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 15 kap.

13 kap.**8 a §**

Finansinspektionen får besluta att ett kreditinstitut ska upprätta register över sina finansiella avtal och andra avtal *som kan få väsentlig betydelse vid resolution.*

Finansinspektionen får besluta att ett kreditinstitut ska upprätta register över sina finansiella avtal och andra avtal *av väsentlig betydelse för kreditinstitutets verksamhet.*

16 kap.**1 §**

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilken information ett kreditinstitut ska lämna till sina kunder eller till dem som institutet erbjuder sina tjänster,

2. de krav som ska gälla för deltagande i ledningen av ett kreditinstitut enligt 3 kap. 2 § första stycket 4 och 5 och 14 kap. 2 § andra stycket 1,

3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 3 kap. 5–7 §§,

4. vilka åtgärder som ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, genomlysning, system för hantering av uppgifter om insättare och deras insättningar, sundhet samt riktlinjer och instruktioner som avses i 6 kap. 1–5 §§,

5. innehållet i en återhämtningsplan enligt 6 a kap. 1 § och en koncernåterhämtningsplan enligt 6 a kap. 2 §, när planerna ska upprättas och hur ofta de ska uppdateras,

6. innehållet i en ansökan om godkännande av avtal gällande koncerninternt finansiellt stöd enligt 6 b kap. 3 § första stycket,

7. vad det beslut som styrelsen i det stödgivande företaget fattar enligt 6 b kap. 8 § ska innehålla,

8. innehållet i en anmälan om givande av koncerninternt finansiellt stöd enligt 6 b kap. 11 §,

9. offentliggörandet av information enligt 6 b kap. 16 §,

10. kreditinstituts mångfaldspolicy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

11. vilka begränsningar som gäller när ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag tar emot egna aktier eller aktier i sitt moderbolag som pant enligt 10 kap. 12 §,

12. vilka upplysningar ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som inrättat filial i Sverige ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet,

13. *vad de* register som avses i 13 kap. 8 a § ska innehålla och inom vilken tid *kreditinstitut* ska ge in registren för olika typer av avtal, och

13. *vilka kreditinstitut som ska upprätta* register som avses i 13 kap. 8 a §, *vad registren* ska innehålla och inom vilken tid *kreditinstitutet* ska ge in registren för olika typer av avtal, och

14. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underrättelser som avses i 13 kap. 16 §.

3 Ändring i regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Regeringens förslag

Utskottets förslag

8 a kap.

Kapitlets tillämpningsområde

Definition

1 §

Detta kapitel är tillämpligt på värdepappersbolag enligt 2 kap. 1 § lagen (2016:000) om resolution.

Med värdepappersbolag avses i detta kapitel värdepappersbolag enligt 2 kap. 1 § lagen (2016:000) om resolution.

2 §

Ett värdepappersbolag ska upprätta en återhämtningsplan och vid behov uppdatera den.

Bolagets styrelse ska godkänna återhämtningsplanen. Den ska därefter lämnas in till *Finansinspektionen*.

Bolagets styrelse ska godkänna återhämtningsplanen. Den ska därefter, *vid den tidpunkt Finansinspektionen bestämmer*, lämnas in till *inspektionen*.

Ett värdepappersbolag som är föremål för gruppbaserad tillsyn tillsammans med andra koncernföretag inom EES omfattas inte av skyldigheten enligt första och andra styckena.

3 §

Ett värdepappersbolag som ingår i en koncern som står under gruppbaserad tillsyn ska omfattas av en koncernåterhämtningsplan som upprättas och uppdateras av moderföretaget inom EES. Ett sådant bolag ska upprätta en individuell återhämtningsplan om Finansinspektionen beslutar det. För en gränsöverskridande koncern ska ett sådant beslut fattas enligt 9 eller 10 §.

En koncernåterhämtningsplan ska identifiera åtgärder som kan bli nödvändiga att vidta på nivån för moderföretaget inom EES och i ett enskilt dotterföretag som omfattas av den gruppbaseade tillsynen.

Moderföretagets styrelse ska godkänna planen. Den ska därefter ges in till *Finansinspektionen*. För en gränsöverskridande koncern ska planen i stället ges in till den samordnande tillsynsmyndigheten. Om Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen sända över planen till berörda behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter.

Moderföretagets styrelse ska godkänna planen. Den ska därefter, *vid den tidpunkt Finansinspektionen bestämmer*, ges in till *inspektionen*. För en gränsöverskridande koncern ska planen i stället ges in till den samordnande tillsynsmyndigheten. Om Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen sända över planen till berörda behöriga

myndigheter och resolutions-
myndigheter.

Om ett moderföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 25 kap.

8 b kap.

17 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. innehållet i ansökan om godkännande av avtal gällande koncerninternt finansiellt stöd enligt 3 § första stycket,
2. innehållet i en anmälan om *godkännande av avtal gällande* *givande av* koncerninternt finansiellt stöd enligt 11 §,
3. vad det beslut som styrelsen i det stödgivande företaget fattar enligt 8 § ska innehålla, och
4. offentliggörandet av information enligt 16 §.

Regeringen får även meddela föreskrifter om Finansinspektionens handläggning av ansökan om godkännande av avtal gällande koncerninternt finansiellt stöd enligt detta kapitel och av anmälan om givande av sådant stöd.

23 kap.

3 b §

Riksgäldskontoret får besluta att ett värdepappersbolag ska upprätta register över sina finansiella avtal och andra avtal *som kan få* väsentlig betydelse vid *resolution*.

Finansinspektionen får besluta att ett värdepappersbolag ska upprätta register över sina finansiella avtal och andra avtal *av* väsentlig betydelse *för* värdepappersbolagets verksamhet.